

Fremsat den 24. marts 2021 af børne- og undervisningsministeren (Pernille Rosenkrantz-Theil)

Forslag

til

Lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet

Kapitel 1

Formål og varighed

§ 1. Formålet med denne lov er frem til den 30. september 2024 at frisætte udvalgte kommuners og tilbuds varetagelse af dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet med henblik på at udvikle velfærden på områderne og skabe større handle- rum for medarbejderne og lederne for at øge kvaliteten og nærværet i velfærden til gavn for borgeren.

Kapitel 2

Anvendelsesområde

§ 2. Følgende kommuner er omfattet af denne lov:

- 1) Helsingør og Rebild Kommuner på dagtilbudsområdet, jf. kapitel 4.
- 2) Esbjerg og Holbæk Kommuner på folkeskoleområdet, jf. kapitel 5.

Kapitel 3

Generelle bestemmelser

§ 3. Den, der efter anden lovgivning er bemyndiget til at fastsætte regler, kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen inden for bemyndigelsens grænser for at opnå formålet med denne lov fastsætte særlige regler for kommuner omfattet af § 2.

§ 4. Den, der efter anden lovgivning i forbindelse med en forsøgsordning er bemyndiget til at godkende fravigelser af gældende regler, kan inden for bemyndigelsens grænser for at opnå formålet med denne lov godkende særlige fravigelser for kommuner omfattet af § 2.

§ 5. Kommunalbestyrelsen kan i et møde beslutte at overlade til kommunens udvalg eller administration, herunder kommunens tilbud, at træffe beslutninger efter kapitel 4 og 5.

§ 6. Kommunens beslutninger efter kapitel 4 og 5 offentliggøres i en samlet oversigt på kommunens hjemmeside.

Stk. 2. Kommunens beslutninger træder i kraft på det i oversigten fastsatte tidspunkt, dog tidligst dagen efter offentliggørelse af beslutningen i oversigten på kommunens hjemmeside.

Stk. 3. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oversigtens udformning og offentliggørelse.

§ 7. Kommunens beslutninger efter denne lov kan ikke påklages.

Kapitel 4

Velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet

§ 8. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at dagtilbudslovens bestemmelser i afsnit I, II, II A, V og VI helt eller delvis ikke skal gælde for kommunen eller de tilbud i kommunen, som kommunalbestyrelsen udpeger, jf. dog 2. og 3. pkt. og stk. 2. Beslutning efter 1. pkt. kan alene vedrøre tilbud oprettet efter dagtilbudslovens afsnit II, II A og V. For tilbud drevet af private leverandører efter dagtilbudslovens § 19, stk. 3-5, § 21, stk. 3, og § 78, kan kommunalbestyrelsens beslutning efter 1. pkt. alene træffes efter anmodning fra tilbuddet. Kommunalbestyrelsen kan træffe forskellige beslutninger for forskellige tilbud i kommunen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan ikke fravige dagtilbudslovens § 2, stk. 2, § 3 a, stk. 1 og 4, §§ 4 og 5, § 7, § 16, stk. 4, § 18, stk. 1 og 3, § 19, § 20, stk. 1, § 21, § 22 a, § 23, stk. 1-3, §§ 24-26, § 28, § 29, stk. 1, § 31, stk. 1-3, §§ 32-43, § 78, § 80, § 81, stk. 1, 1. pkt., bortset fra tilsyn med betegnelsen af ordningen, § 81 a, § 81 b, §§ 82 og 83, § 84, stk. 2, § 85, stk. 1, § 92, stk. 1, § 93, stk. 1 og 2, § 93 a, §§ 94-99 og §§ 101 og 102.

Stk. 3. Børne- og undervisningsministeren kan beslutte, at kommunen eller tilbud i kommunen udpeget af kommunalbestyrelsen efter stk. 1 kan fravige bestemte regler udstedt i medfør af dagtilbudslovens § 8, stk. 9, § 17, stk. 11, § 26 a, stk. 11, § 30, § 31, stk. 4, § 44, § 44 g, stk. 2, § 85, stk. 2, § 92, stk. 2, og § 93, stk. 3.

Kapitel 5

Velfærdsaftaler på folkeskoleområdet

§ 9. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at folkeskoleloven helt eller delvis ikke skal gælde for kommunen eller de folkeskoler i kommunen, som kommunalbestyrelsen udpeger, jf. dog stk. 2-4. Skolerne skal dog i alle tilfælde give undervisning inden for børnehaveklasse og 1.-9. klasse-trin, som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Kommunalbestyrelsen kan træffe forskellige beslutninger for forskellige folkeskoler i kommunen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan efter godkendelse af børne- og undervisningsministeren beslutte, at andre fag end de, der er nævnt i folkeskolelovens § 14, stk. 1-4 og 7, kan indgå i folkeskolens afgangseksamen. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at fravige reglerne i folkeskolelovens § 42, stk. 1, 2, og 3. pkt., og § 44 med henblik på at styrke skolebestyrelsens rolle og kompetencer.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at fravige folkeskolelovens § 34, stk. 2, således at forældrene til et barn selv kan beslutte, hvorvidt deres barns skolegang skal udsættes med et år, når dette er begrundet i barnets udvikling. Forældrenes beslutning efter 1 pkt. forudsætter en inddragelse af det dagtilbud, hvor barnet er tilmeldt. Hvis barnet ikke er tilmeldt et dagtilbud, og barnets skolegang ønskes udsat med et år, skal forældrene afgive en erklæring til kommunalbestyrelsen om, at dette er begrundet i barnets udvikling.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan ikke fravige folkeskolelovens § 1, § 2, § 3, stk. 2 og 3, §§ 3 a-4, § 5, stk. 5 og 6, § 6, stk. 2, § 12, stk. 2 og 3, § 13, stk. 5, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1, 2, og 6-8, § 20 a, § 21, § 22, stk. 2 og 5, § 23, § 26, §§ 32-34, stk. 1, § 36, stk. 3, 4, 6 og 7, § 40, stk. 1, § 42, stk. 1, 1. pkt., § 46, kapitel 7-9, §§ 52 a, 54, 55 b og 56 samt kapitel 11.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan efter godkendelse af børne- og undervisningsministeren foretage en vurdering af, hvorvidt eleverne har forudsætninger for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse, som træder i stedet for

vurdering af uddannelsesparathed efter lov om kommunal indsats for unge under 25 år, og kan dermed beslutte, at § 2 g, stk. 1, § 2 g, stk. 2, bortset fra 4. pkt., og § 2 g, stk. 3-6, i lov om kommunal indsats for unge under 25 år fraviges. Derudover kan kommunalbestyrelsen beslutte, at § 2 c, stk. 1, nr. 3, § 2 c, stk. 3, § 2 d, stk. 1, § 5, stk. 1 og 2, og §§ 6 og 10 a-10 d i lov om kommunal indsats for unge under 25 år kan fraviges for de folkeskoler i kommunen, som kommunalbestyrelsen udpeger. Kommunalbestyrelsen kan træffe forskellige beslutninger for forskellige folkeskoler i kommunen.

Stk. 6. Børne- og undervisningsministeren kan bestemme, at kommunen eller folkeskoler i kommunen udpeget af kommunalbestyrelsen efter stk. 1 kan fravige bestemte regler udstedt i medfør af folkeskolelovens § 6, stk. 2, § 9, stk. 9, § 10, stk. 1, § 11, stk. 3, § 11 a, stk. 6, § 13, stk. 3, § 13 b, stk. 6, § 19, stk. 5, § 19 c, stk. 5, § 19 e, stk. 6, § 19 j, stk. 7, § 22, stk. 12 og 13, § 39, stk. 3, § 40, stk. 4, § 40 a, stk. 5, § 43, stk. 3 og 4, § 46, stk. 1, og § 52, og regler udstedt i medfør af § 2 i, nr. 1, bortset fra de faglige kriterier, § 2 i, nr. 2, § 5, stk. 5, § 10 g, bortset fra regler om pligter for institutioner og kommunalbestyrelsen, der er nævnt i § 10 f, stk. 3, i lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Kapitel 6

Ikrafttrædelsesbestemmelse

§ 10. Loven træder i kraft den 15. maj 2021.

Kapitel 7

Tidsmæssig gyldighed

§ 11. Loven ophæves den 30. september 2024.

Stk. 2. For foranstaltninger i forhold til borgeren, som kommunen har truffet beslutning om efter denne lov, og som ikke er udløbet på det i stk. 1 fastsatte tidspunkt, finder loven anvendelse, indtil kommunen har truffet anden bestemmelse i henhold til den lovgivning, som er gældende efter det i stk. 1 fastsatte tidspunkt.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og baggrund
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Formål, varighed og anvendelsesområde
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Generelle bestemmelser
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.1.1. Afsnit 1, Kapitel 1 – Formål, anvendelsesområde, ansvar, tilsyn m.v.
 - 2.3.1.2. Afsnit II, Kapitel 2 – Formål, pædagogisk læreplan, sprogvurdering m.v.
 - 2.3.1.3. Afsnit II, Kapitel 3 – Etablering og drift af dagtilbud
 - 2.3.1.4. Afsnit II, Kapitel 4 – Optagelse, pasningsgaranti, plads i anden kommune og opsigelse
 - 2.3.1.5. Afsnit II, Kapitel 5 – Tilskud til dagtilbud og forældrenes egenbetaling
 - 2.3.1.6. Afsnit II A, Kapitel 5 a – Obligatorisk læringstilbud til 1-årige børn i udsatte boligområder
 - 2.3.1.7. Afsnit V, Kapitel 14 – Etablering og drift af private pasningsordninger
 - 2.3.1.8. Afsnit V, Kapitel 15 – Tilskud og krav til privat pasning
 - 2.3.1.9. Afsnit V, Kapitel 15 a – Kombinationstilskud
 - 2.3.1.10. Afsnit V, Kapitel 16 – Tilskud til pasning af egne børn
 - 2.3.1.11. Afsnit VI, Kapitel 17 – Betaling og tilbagebetaling
 - 2.3.1.12. Afsnit VI, Kapitel 18 – Ophør af udbetaling af tilskud i visse særlige tilfælde
 - 2.3.1.13. Afsnit VI, Kapitel 19 – Klage
 - 2.3.1.14. Afsnit VI, Kapitel 20 – Finansiering
 - 2.3.1.15. Afsnit VI, Kapitel 21 – Forsøg
 - 2.3.1.16. Afsnit VI, Kapitel 22 – Puljeordninger
 - 2.3.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Velfærdsaftaler på folkeskoleområdet
 - 2.4.1. Folkeskoleloven
 - 2.4.1.1. Gældende ret
 - 2.4.1.1.1. Kapitel 1 – Folkeskolens formål m.v.
 - 2.4.1.1.2. Kapitel 2 – Folkeskolens struktur og indhold
 - 2.4.1.1.3. Kapitel 2a – 10. klasses struktur og indhold
 - 2.4.1.1.4. Kapitel 3 – Skolevæsnets ordning
 - 2.4.1.1.5. Kapitel 4 – Lærere og øvrigt undervisende personale

- 2.4.1.1.6. Kapitel 5 – Undervisningspligt. Indskrivning og optagelse i folkeskolen
- 2.4.1.1.7. Kapitel 6 – Styrelsen af kommunens skolevæsen
- 2.4.1.1.8. Kapitel 7 – Styrelsen af regionens undervisningstilbud
- 2.4.1.1.9. Kapitel 8 – Udgifterne til folkeskolen
- 2.4.1.1.10. Kapitel 9 – Klage
- 2.4.1.1.11. Kapitel 10 – Andre bestemmelser
- 2.4.1.1.12. Kapitel 11 – Evaluering og kvalitetsudvikling af folkeskolen og dagtilbud
- 2.4.1.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 2.4.2. Lov om kommunal indsats for unge under 25 år
 - 2.4.2.1 Gældende ret
 - 2.4.2.2 Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klima- og miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning og baggrund

1.1. Formålet med lovforslaget er at etablere hjemmelgrundlaget for velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet med Helsingør og Rebild Kommuner og på folkeskoleområdet med Esbjerg og Holbæk Kommuner.

Lovforslaget etablerer hjemmel til, at Helsingør og Rebild Kommuner på dagtilbudsområdet og Esbjerg og Holbæk Kommuner på folkeskoleområdet frem til den 30. september 2024 kan fravige lovgivning på de nævnte områder.

Lovforslaget etablerer herudover mulighed for at anvende eksisterende bemyndigelser og forsøgsbestemmelser til at kunne imødekomme eventuelle ønsker fra de kommuner, der er omfattet af loven, om yderligere frisættelser fra lovgivningen i løbet af forsøgsperioden. Der skabes således hjemmel til at etablere særordninger for de kommuner, der er omfattet af loven.

De enkelte velfærdsaftaler, som på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet agtes indgået mellem regeringen og de nævnte kommuner, vil indeholde de politiske tilkendegivelser om, hvilken lovgivning kommunerne sættes fri af, og hvilken regulering m.v. de enkelte kommuner påtænker at fjerne.

1.2. Lovforslaget er en del af regeringens nærhedsreform, som bl.a. introducerer velfærdsaftaler.

Velfærdsaftaler er en ny, samarbejdsbaseret vej til at udvikle velfærden i den offentlige sektor. En velfærdsaftale indebærer, at kommunen og regeringen indgår en aftale om at frisætte kommunen, tilbud, ledere og medarbejdere fra lovgivning og kommunal regulering m.v.

Målet med velfærdsaftalerne er at give mulighed for at kunne gentænke tilrettelæggelsen af indsatserne og med udgangspunkt i lokale ønsker og behov samt medarbejdernes faglighed at skabe de bedst mulige tilbud til gavn for kommunens borgere. Det grundlæggende formål er således at give et løft i kvaliteten for den enkelte borger inden for de udvalgte velfærdsområder. Erfaringerne fra velfærdsaftalerne skal anvendes som inspiration i arbejdet med at tegne stregerne for fremtidens velfærdssamfund på bl.a. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.

Lovforslaget udmønter aftale af 9. december 2020 om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet mellem regeringen og Venstre, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Nye Borgerlige, Liberal Alliance og Alternativet.

Partierne er med aftalerne enige om, at der er brug for mere frihed, tillid og sund fornuft og større arbejdsro og plads til at lave lokale løsninger tæt på borgeren. Hvor det faglige skøn vejer tungere end procesregler. Det skal løfte kvaliteten af velfærden og de resultater, borgerne oplever, når de er i kontakt med den offentlige sektor.

Partierne lægger bl.a. videre i aftalerne til grund, at kommunerne vil udnytte friheden til at prioritere og styrke kvaliteten i velfærden til gavn for kommunernes borgere.

Aftalepartierne er endvidere enige om at se positivt på kommunernes eventuelle konkrete ønsker om yderligere frihedsgrader, herunder frihedsgrader på andre ministeriers områder end Børne- og Undervisningsministeriets område.

Lovforslaget udmønter videre den politiske principaftale om indgåelse af velfærdsaftaler, som regeringen den 29. oktober 2020 har indgået med bl.a. borgmestrene i Helsingør og Rebild Kommuner på dagtilbudsområdet og Esbjerg og Holbæk Kommuner på folkeskoleområdet.

Med aftalen har parterne forpligtet hinanden til at søge tilslutning til at fjerne regulering med henblik på at skabe øget kvalitet og plads til faglighed i velfærden. Borgmestrene har forpligtet sig til at søge tilslutning fra kommunalbestyrelser-

ne til at gennemføre en omfattende fritagelse fra kommunal regulering m.v. med henblik på at skabe øget selvstyre.

Regeringen har forpligtet sig til i videst muligt omfang at sætte kommunerne fri fra statslig regulering ved at søge Folketingets tilslutning til ændringer af lovgivningen.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det særskilte lovforslag om velfærdsaftaler på ældreområdet, som fremsættes af social- og ældreministeren.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Formål, varighed og anvendelsesområde

2.1.1. Gældende ret

Kommunerne er omfattet af det almindelige legalitetsprincip, som betyder, at kommunernes opgavevaretagelse er betinget af, at der er hjemmel i lovgivningen, og at opgavevaretagelsen ikke strider mod lovgivningen.

Lovgivningen finder som udgangspunkt anvendelse på samme måde for alle kommuner. Hvis en enkelt kommune eller udvalgte kommuner skal have mulighed for at varetage en hidtil uhjemlet opgave, eller varetage en opgave på anden måde end, hvad der måtte være fastlagt ved lov, er det således nødvendigt at etablere særlig lovgivning.

2.1.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Velfærdsaftalerne er baseret på, at udvalgte kommuner og regeringen inden for udvalgte velfærdsområder indgår en aftale om at frisætte kommunen, tilbud, ledere og medarbejdere fra kommunal regulering m.v. og fra lovgivning, der gælder for alle kommuner.

Formålet med velfærdsaftalerne, som regeringen agter at indgå med udvalgte kommuner på dagtilbudsområdet, folkeskoleområdet og ældreområdet, er at udvikle velfærden på områderne og skabe større handlerum for medarbejderne og lederne for at øge kvaliteten og nærværet i velfærden til gavn for borgeren.

For at opnå dette er der behov for at fastsætte overordnede lovgivningsmæssige rammer for velfærdsaftalerne, herunder bl.a. hvilke kommuner og lovgivningsområder, der skal være omfattet af velfærdsaftalerne, og at fastsætte rammer for offentliggørelse af kommunalbestyrelsernes beslutninger om brug af adgangen til at frisætte sig fra eksisterende lovgivning.

Der er ligeledes behov for at etablere hjemler til, at kommu-

nerne kan blive frisat fra den relevante lovgivning og regler udstedt i medfør heraf.

Det bemærkes, at der vil blive gennemført en evaluering af erfaringerne fra bl.a. de fire kommuner, der indgår velfærdsaftaler med på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, herunder en evaluering af hvilke konsekvenser den omfattende frisættelse har haft for kvaliteten af indsatserne inden for området. Videre skal evalueringen tilvejebringe viden, som skal tjene som inspiration til forbedringer på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet på tværs af hele landet.

Som led i evalueringsindsatsen gennemføres endvidere en devaluering undervejs i forsøgsperioden. Kommunerne vil kunne anvende den løbende evaluering og vidensopsamling til undervejs at justere deres indsatser.

Dette lovforslag omhandler velfærdsaftalerne på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet. Social- og ældreministeren fremsætter særskilt lovforslag om velfærdsaftaler på ældreområdet.

Det foreslås med forslaget til § 1 at frisætte udvalgte kommuner, herunder dagtilbud og folkeskoler i deres varetagelse af dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet med henblik på at udvikle velfærden på områderne og skabe større handle- rum for medarbejderne og lederne for at øge kvaliteten og nærværet i velfærden til gavn for borgeren.

Frisættelsen sker ved, at der etableres hjemmel til, at de udvalgte kommuner, herunder dagtilbud og folkeskoler kan fravige lovgivning inden for dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet. Fravigelsen vil ske på baggrund af velfærdsaftaler mellem regeringen og den enkelte kommune, som den enkelte kommune herefter skal udmønte.

Den lovgivning, som kommuner, herunder dagtilbud og folkeskoler foreslås at få mulighed for at træffe beslutning om ikke skal gælde, fremgår af lovens kapitel 4 og 5. Det omfatter dele af dagtilbudsloven, folkeskoleloven og lov om kommunal indsats for unge under 25 år samt en række regler udstedt i medfør heraf.

Med lovens kapitel 4 og 5 vil de udvalgte kommuner mv. med visse begrænsninger få mulighed for at træffe beslutning om, at de pågældende lovgivninger på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet ikke skal gælde for kommunen eller de dagtilbud og folkeskoler i kommunen, som kommunalbestyrelsen udpeger. I visse tilfælde vil dette bero på den pågældende ressortministers godkendelse eller på udstedelse af en bekendtgørelse om kommunernes mulighed for at fravige regler fastsat i medfør af lovgivningen.

Det vil således være op til de udvalgte kommuner, inden for de begrænsninger der er fastlagt i lovens kapitel 4 og 5, at træffe beslutning om, i hvilket omfang den omfattede regulering ikke skal gælde. I det omfang de udvalgte kommuner ikke træffer beslutning herom, finder den lovgivning, der er gældende for landets øvrige kommuner inden for de to velfærdsområder, fortsat anvendelse.

Det bemærkes, at kommunerne ved udmøntningen af denne lov i deres konkrete varetagelse af dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet skal handle inden for de rammer, der er fastlagt i lovens kapitel 4 og 5.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3. og 2.4. for så vidt angår de muligheder, som loven vil give de udvalgte kommuner inden for de enkelte velfærdsområder.

Kommunalbestyrelsen vil, uanset om kommunalbestyrelsen vælger at anvende de foreslåede muligheder for at fravige lovgivning, fortsat skulle efterleve lovgivning m.v., der ikke er omfattet af denne lov, herunder databeskyttelsesreglerne, forvaltningsloven, forvaltningsretlige grundsætninger og grundlæggende principper for offentlig forvaltning.

Det foreslås, at kommunalbestyrelserne i de udvalgte kommuner kan beslutte helt eller delvist at træffe beslutning om, at den omfattede lovgivning ikke skal gælde. "Delvist" indebærer, at kommunalbestyrelserne kan vælge kun at fravige udvalgte bestemmelser i den angivne lovgivning eller kun at fravige dele af en konkret bestemmelse – i form af stykker eller punkummer i en bestemmelse, hvor det vurderes at kunne være relevant – i den angivne lovgivning.

Det foreslås videre, at kommunalbestyrelsen kan træffe forskellige beslutninger for forskellige tilbud i kommunen. Det indebærer, at kommunalbestyrelsen kan vælge, at forskellige tilbud i kommunen ikke skal være omfattet af samme fravigelser, og dermed at ikke alle tilbud i kommunen vil skulle efterleve de samme regler.

Kommunalbestyrelsens beslutning om anvendelse af de muligheder, som kommunalbestyrelsen foreslås tillagt med kapitel 4 og 5, herunder hvilke tilbud der skal have hvilke muligheder, vil i vid udstrækning bero på en friere skønmæssig politisk vurdering.

Kommunalbestyrelsen vil ved beslutningen dog være undergivet bl.a. den almindelige forvaltningsretlige grundsætning om forbud mod magtfordrejning.

Kommunalbestyrelsen vil derfor for eksempel ikke kunne beslutte at yde mindre hjælp til visse grupper af borgere baseret på politisk overbevisning eller vælge, at alle borgere skal have den samme hjælp uanset behov.

Hvis der i perioden for lovens tidsmæssige gyldighed – og dermed forsøgsperioden – foretages ændringer i de lovgivninger og bestemmelser, som de udvalgte kommuner efter kapitel 4 og 5 får mulighed for at fravige og afskæres fra at fravige, vil Børne- og Undervisningsministeriet i forbindelse med en sådan lovændring skulle tage stilling til, om dette samtidig giver anledning til ændring af nærværende lov. Hvis nærværende lov ikke ændres, vil de udvalgte kommuner kunne fravige den ændrede bestemmelse, hvis bestemmelsen er en del af den lovgivning, som kommunerne gives mulighed for at fravige efter nærværende lov. Hvis bestemmelsen er en del af de bestemmelser, som de udvalgte kommuner ikke gives mulighed for at fravige efter nærværende lov, vil de udvalgte kommuner ikke kunne træffe beslutning om at fravige den ændrede bestemmelse.

Ved indførelse af ny lovgivning vil der skulle tages stilling til, om det skal være omfattet af kommunernes muligheder for at fravige lovgivning efter nærværende lov.

Det foreslås videre, at loven – og dermed kommunernes mulighed for at frisætte varetagelsen af velfærdsopgaven, herunder tilbud, ledere, medarbejdere m.v. – skal udløbe den 30. september 2024.

Udløbstidspunktet den 30. september 2024 foreslås for at kunne inddrage et fuldt folkeskoleår 2023/24 i velfærdsaftalerne om folkeskoleområdet samt for at have parallelle perioder for velfærdsaftaler inden for de tre udvalgte velfærdsområder. Social- og ældreministerens forslag til lov om velfærdsaftaler på ældreområdet indeholder således samme udløbstidspunkt. I praksis vil den enkelte kommune dog selv beslutte, hvornår kommunens fravalg af regler træder i kraft, jf. nærmere § 6, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

De udvalgte kommuner vil ved periodens udløb skulle overgå til den lovgivning, der ved periodens udløb er gældende for landets øvrige kommuner inden for de to velfærdsområder.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1.

Det foreslås med forslaget til § 2, at Helsingør og Rebild Kommuner gives mulighed for at fravige lovgivning på dagtilbudsområdet inden for visse nærmere fastlagte rammer, og at Esbjerg og Holbæk Kommuner gives mulighed for at fravige lovgivning på folkeskoleområdet inden for visse nærmere fastlagte rammer. Kommunerne gives denne mulighed som led i velfærdsaftaler med regeringen, jf. pkt. 1.

De fire kommuner er sammen med de tre kommuner, der er omfattet af lovforslaget om velfærdsaftaler på ældreområdet, som fremsættes af social- og ældreministeren, udvalgt på baggrund af flere forskellige parametre, hvor bl.a. kom-

munestørrelse, geografisk placering og borgmesterens partitilhørsforhold er indgået.

De resultater og den viden, der opnås med velfærdsaftalerne, skal efterfølgende kunne anvendes som inspiration til at udvikle velfærden på de foreslåede velfærdsområder på tværs af hele landet.

Dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet er udvalgt, da de sammen med ældreområdet udgør hjørnestenene i den nære velfærd. Det er områder, som de fleste borgere stifter bekendtskab med i løbet af deres liv, og som derfor udgør fundamentet for velfærdssamfundet.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 2.

2.2. Generelle bestemmelser

2.2.1. Gældende ret

Bemyndigelser til at udstede regler finder i almindelighed anvendelse for hele landet. En minister m.v., der efter gældende lovgivning er bemyndiget til at udstede regler inden for et område, vil således i almindelighed skulle udstede de samme regler for landets kommuner.

Gældende lovgivning indeholder herudover i et vist omfang mulighed for at imødekomme eventuelle ønsker fra en kommunalbestyrelse om at fravige gældende regler. Som eksempler på bestemmelser, der efter anmodning giver mulighed for at fravige gældende lovgivning, kan nævnes sundhedslovens § 233, § 184 i lov om social service og § 110 i lov om aktiv socialpolitik.

Sådanne bestemmelser med mulighed for at give tilladelse eller dispensation til, at gældende regler fraviges, skal, som bemyndigelser til at udstede regler, i almindelighed anvendes således, at muligheden for at gennemføre forsøg administreres ensartet for hele landet.

Der er videre efter gældende ret som udgangspunkt fri adgang til delegation inden for den kommunale organisation. Det gælder, medmindre andet er fastsat eller forudsat i lovgivningen. Herudover kan det følge af en sags beskaffenhed, at behandlingen af sagen skal ske i kommunalbestyrelsen og altså ikke kan overlades til et udvalg eller til forvaltningen.

Herudover følger det af § 13, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, at en kommunalbestyrelses beslutninger på et kommunalbestyrelsesmøde skal indføres i en beslutningsprotokol. Beslutningsprotokollen skal ifølge samme lovs § 8, stk. 6, med de begrænsninger, der følger af lovgivningens regler om tavshedspligt, så vidt mulig offentliggøres. Der er ikke herudover fastsat generelle regler om offentliggørelse af

kommunalbestyrelsens eller andre kommunale beslutninger i lov om kommunernes styrelse.

2.2.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås med forslaget til §§ 3 og 4, at der ved anvendelse af bemyndigelser til at fastsætte regler og anvendelse af forsøgsbestemmelser i anden lovgivning gives mulighed for at etablere særordninger for de kommuner, der er omfattet af loven, med henblik på at kunne imødekomme eventuelle ønsker fra kommunerne om yderligere frisættelser fra lovgivningen i løbet af forsøgsperioden.

Det vil i løbet af forsøgsperioden kunne være relevant for at imødekomme de udvalgte kommuners eventuelle konkrete ønsker om yderligere frihedsgrader fra anden lovgivning. Det er således med aftalen af 9. december 2020 om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet aftalt, at partierne vil se positivt på kommunernes eventuelle konkrete ønsker om yderligere frihedsgrader, herunder frihedsgrader på andre ministeriers områder end Børne- og Undervisningsministeriets område.

Bestemmelserne vil give mulighed for at anvende forsøgsbestemmelser i anden lovgivning – f.eks. § 184 i lov om social service – mere vidtgående i forhold til konkrete ønsker om yderligere frihedsgrader fra de fire kommuner, som er omfattet af lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, uden at tilsvarende ansøgninger fra landets øvrige kommuner nødvendigvis bør imødekommes som følge af den almindeligt gældende lighedsgrundsætning.

Bestemmelserne vil videre give mulighed for efter indstilling fra kommunalbestyrelsen at anvende bemyndigelser i anden lovgivning til at udstede særlige regler for de kommuner, der er omfattet af lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, hvis kommunerne fremsætter ønske herom som led i ønsker om yderligere frihedsgrader, uden at tilsvarende ønsker fra landets øvrige kommuner nødvendigvis bør imødekommes som følge af den almindeligt gældende lighedsgrundsætning.

I begge tilfælde vil det være en forudsætning, at kommunernes ønske kan imødekommes inden for den relevante bemyndigelse i anden lovgivning. Bestemmelserne indebærer således ikke en udvidelse af de gældende bemyndigelser til at fastsætte regler og forsøgsbestemmelser i anden lovgivning.

Hjemlen vil som følge af henvisningen til forslaget § 2 alene finde anvendelse inden for lovens formål og det område, hvor den pågældende kommune har indgået en velfærdsaftale.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget §§ 3 og 4.

Det foreslås med forslaget til § 5, at kommunalbestyrelsen ved en udtrykkelig beslutning herom kan overlade til kommunens udvalg eller administration, herunder kommunens dagtilbud og folkeskoler at træffe beslutninger efter kapitel 4 og 5.

Det vurderes at være i overensstemmelse med formålet med velfærdsaftalerne, at kommunalbestyrelsen kan give mulighed for, at beslutninger efter kapitel 4 og 5 kan træffes så tæt på borgeren som muligt. F.eks. af kommunale tilbud som daginstitutioner og folkeskoler.

Kommunalbestyrelsen vil dermed kunne træffe beslutning om, at det overlades til kommunens udvalg eller den kommunale administration, herunder dagtilbud og folkeskoler, at træffe beslutning om anvendelse af de muligheder, som kommunalbestyrelsen foreslås tillagt med kapitel 4 og 5 i forhold til fravigelse af lovgivning m.v.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 5.

Det foreslås med forslaget til § 6, at kommunens beslutninger efter det foreslåede kapitel 4 og 5 om, hvilken lovgivning på henholdsvis dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet der helt eller delvis fraviges for kommunen eller de tilbud i kommunen, som kommunalbestyrelsen udpeger, skal offentliggøres i en samlet oversigt på kommunens hjemmeside.

Hensynet bag kravene til offentliggørelsen er at sikre en smidig og ensartet måde for kommunen at håndtere offentliggørelsen af sine beslutninger om, hvilken lovgivning der fraviges på det pågældende velfærdsområde. Det gælder også perioden for beslutningerne og hvilke tilbud, der er omfattet, i det omfang en fravigelse ikke gælder for hele kommunen. Herved er oplysninger om kommunens beslutninger lettilgængelige, sikre og opdaterede for borgere, organisationer, virksomheder og myndigheder m.fl.

Det foreslås videre, at kommunens beslutninger træder i kraft på det i oversigten fastsatte tidspunkt. Kommunens beslutninger foreslås dog tidligst at kunne træde i kraft dagen efter beslutningens offentliggørelse i oversigten på kommunens hjemmeside af hensyn til, at borgere, organisationer, virksomheder og myndigheder m.fl. sikres adgang til oplysninger om, hvilken lovgivning der gælder for kommunen og for de tilbud, som kommunalbestyrelsen udpeger, før beslutningerne kan træde i kraft.

Lovforslaget indeholder videre en bemyndigelse til, at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oversigtens udformning og offentliggørelse. Det er

hensigten med bemyndigelsen at fastsætte minimumskrav til oversigtens udformning og offentliggørelse.

Ved fastlæggelsen af de nærmere regler om oversigtens udformning og offentliggørelse vil der blive lagt vægt på at understøtte en smidig og ensartet offentliggørelse i de udvalgte kommuner, som kan give lettilgængelige, sikre og opdaterede oplysninger om de regler på henholdsvis dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, der gælder for borgerne m.fl. i den pågældende kommune.

Ved fastlæggelsen af de nærmere regler vil der kunne blive fastsat særlige regler om offentliggørelse af kommunalbestyrelsens beslutninger efter lovforslagets § 9, stk. 2, 3 og 5. Kommunalbestyrelsen fastsætter i medfør af disse bestemmelser – efter godkendelse af børne- og undervisningsministeren - selv nærmere regler, som kommunen i visse tilfælde vil skulle træffe afgørelser, herunder bebyrdende afgørelser, i medfør af, hvilket kan give anledning til særlige formkrav for offentliggørelse af disse beslutninger. F.eks. at offentliggørelse på kommunens hjemmeside af de nærmere regler, som kommunalbestyrelsen fastsætter efter bestemmelsen skal være i en form, der svarer til bekendtgørelser, herunder f.eks. i forhold til systematik og udformning.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 6.

Det foreslås med forslaget til § 7, at kommunens beslutninger efter denne lov ikke kan påklages.

Det gælder f.eks. kommunens beslutninger om anvendelse af de frihedsgrader, som kommunen foreslås tillagt efter § 8 og § 9.

Kommunalbestyrelsens beslutninger om anvendelse af de muligheder, som kommunalbestyrelsen foreslås tillagt med kapitel 4 og 5, herunder hvilke tilbud der skal have hvilke muligheder, vil i vid udstrækning bero på en friere skøns-mæssig politisk vurdering. Der er heller ikke efter gældende ret i almindelighed mulighed for at klage over sådanne beslutninger. Bestemmelsen har således alene til formål at skabe klarhed herom.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 7.

2.3. Velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet

2.3.1. Gældende ret

Dagtilbudsloven, jf. lbk. nr. 2 af 06/01/2020 om dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge (dagtilbudsloven), er en rammelov, hvor kommunalbestyrelsen har ansvaret for dagtilbuddene, herunder udfylder de rammer, som lovgivningen udstikker. Kommunalbestyrelsen har derfor i dag

inden for disse rammer et stort råderum til at tilrette opgaveløsningen i overensstemmelse med lokale ønsker og behov.

2.3.1.1. Afsnit I, Kapitel 1 – Formål, anvendelsesområde, ansvar, tilsyn m.v.

I dagtilbudslovens afsnit I, kapitel 1, er fastsat en række bestemmelser vedrørende formål, anvendelse, ansvar og tilsyn m.v., som går på tværs af dagtilbud, fritidshjem og klubtilbud m.v. Velfærdsaftalerne vedrører ikke fritidshjem og klubtilbud, hvorfor de som udgangspunkt ikke nævnes i det følgende.

I dagtilbudslovens § 1 er det overordnede formål med loven fastsat, herunder at loven skal fremme børn og unges trivsel, udvikling og læring gennem dagtilbud m.v., give familien fleksibilitet og valgmuligheder, forebygge negativ social arv og sikre kontinuitet mellem tilbuddene.

Herudover er lovens anvendelsesområde fastsat i § 2. Det følger bl.a. heraf, at forældre med lovligt opholdssted i landet har ret til ydelser efter loven, ligesom forældre alene kan råde over en plads. Med forældre forstås både biologiske forældre, plejeforældre m.v. Det følger heraf, at turister og andre personer med lovligt kortvarigt og midlertidigt ophold her i landet ikke er omfattet af retten til ydelser. I forbindelse med en vurdering af, om en person har opholdssted i Danmark, kan der lægges vægt på opholdets længde, folkeregisteradresse, hvorvidt personen har til hensigt at tage fast bopæl eller opholde sig midlertidigt i Danmark, opholdsgrundlaget samt barnets bedste. Personer, der efter EU-retten har ret til ydelser i Danmark, er ligeledes berettiget til ydelser efter dagtilbudsloven.

Endelig er der fastsat regler om rammer, ansvar og tilsyn.

Det følger af § 3 a, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for dagtilbud. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse bl.a. fastsætte og offentliggøre rammer for evt. prioriterede indsatser for dagtilbud og sikre, at udviklingen på dagtilbudsområdet drøftes politisk mindst hvert andet år. Det fremgår ligeledes, at dagtilbud skal medvirke til at yde særlig støtte til de børn i dagtilbud, der har behov herfor.

Som en del af kommunalbestyrelsens ansvar skal kommunalbestyrelsen efter dagtilbudslovens § 4, stk. 1, sørge for det nødvendige antal pladser i dagtilbud m.v. Pladserne kan bestå af tilbud i opholdskommunen eller i en anden kommune, hvori opholdskommunen råder over pladser under hensyntagen til, at afstanden mellem dagtilbud og hjem eller arbejde m.v. er rimelig i forhold til den konkrete familie. Forsyningsforpligtelsen kan opfyldes ved, at barnet tilbydes en plads i en kommunal dagpleje eller daginstitution, i en privat dagpleje eller i en selvejende eller udliciteret daginstitution.

Kommunalbestyrelsen skal endvidere efter dagtilbudslovens § 4, stk. 2, sikre, at børn, der har behov for støtte i et dagtilbud m.v. for at kunne trives og udvikle sig, tilbydes sådan støtte. Støtten kan ydes ved støttepædagog, rådgivning til institutionen eller lignende. Kommunalbestyrelsens pligt til at yde støtte gælder også i forhold til børn fra andre kommuner, der har plads i et tilbud i kommunen efter reglerne om plads over kommunegrænsen, jf. dagtilbudslovens § 28. Dagtilbud m.v. til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem ophold i et af tilbud efter dagtilbudsloven, oprettes efter lov om social service.

Det følger endvidere af § 5, at kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med indholdet af tilbuddene efter denne lov og den måde, hvorpå opgaverne udføres. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse fastsætte og offentliggøre rammerne for tilsynet.

Endelig fremgår det af § 6, at lederen af kommunale, selvejende og udliciterede tilbud har den pædagogiske og administrative ledelse af tilbuddet og er ansvarlig over for kommunalbestyrelsen, institutionsbestyrelsen eller den private leverandør herfor.

2.3.1.2. Afsnit II, Kapitel 2 – Formål, pædagogisk læreplan, sprogvurdering m.v.

Dagtilbudslovens afsnit II, kapitel 2, indeholder en række indholdsmæssige krav, samt regler om forældreindflydelse og frokostordninger m.v. De væsentligste regler er beskrevet nedenfor.

I lovens § 7 er fastsat formålet for dagtilbuddene. Det fremgår bl.a. heraf, at dagtilbuddene skal fremme børns trivsel, læring udvikling og dannelse gennem trygge og pædagogiske læringsmiljøer, hvor legen er grundlæggende og der tages udgangspunkt i et børneperspektiv. Børn i dagtilbud skal have et fysisk, psykisk og æstetisk børnemiljø, som fremmer deres trivsel, sundhed, udvikling og læring. Dagtilbud skal give børn medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati, herunder bidrage til at udvikle børns selvstændighed, evner til at indgå i forpligtende fællesskaber og samhørighed og integration i det danske samfund. Dagtilbud skal samarbejde med forældrene om at give børn omsorg, sikre gode overgange m.v.

Det følger af §§ 8 og 9, at alle dagtilbud skal udarbejde en pædagogisk læreplan med udgangspunkt i et fælles pædagogisk grundlag, seks læreplanstemaer samt pædagogiske mål for sammenhængen mellem læringsmiljøet og børns læring. Den pædagogiske læreplan skal evalueres mindst hvert andet år. Evalueringen skal offentliggøres.

I §§ 11 og 12 er fastsat regler om sprogvurdering og sprogstimulering. Der er forskellige regler for sprogvurdering afhængig af, om barnet er optaget i et dagtilbud eller ej. Herudover er der forskellige regler for sprogstimulering afhængig af, om barnet er et- eller tosproget. Forældre har pligt til at lade deres barn deltage i sprogvurderingen og en eventuel sprogstimulering eller i en sprogstimulering, der står mål hermed. Kommunen skal træffe afgørelse om standsning af børneydelsen, såfremt pligten ikke overholdes.

Efter §§ 14 og 15 skal forældre have adgang til at oprette en forældrebestyrelse i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner samt i den kommunale dagpleje. I loven er fastsat en minimumskompetence for forældrebestyrelsen, herunder at de bl.a. fastsætter principper for dagtilbuddets arbejde, for samarbejdet mellem dagtilbud og hjem og for anvendelsen af en budgetramme, den skal inddrages i arbejdet med den pædagogiske læreplan og har indstillingsret i forbindelse med ansættelse af personale.

Det følger af lovens § 16, at der i kommunale dagtilbud samt selvejende og udliciterede daginstitutioner efter indhentet udtalelse fra forældrebestyrelsen skal fastsættes vedtægter for styrelsen af tilbuddene. I selvejende og udliciterede daginstitutioner skal vedtægten godkendes af kommunalbestyrelsen. Herudover fremgår det, at kommunalbestyrelsen ikke kan overlade opgaver med at føre tilsyn og beføjelser, der følger af kommunalbestyrelsens bevillings- og arbejds giverkompetence, til en forældrebestyrelse. Dette indebærer bl.a. opgaver som at føre tilsyn med forholdene i dagtilbuddene, at træffe afgørelse om optagelse af børn i dagtilbuddet, tildele fripladstilskud og fastsætte forældrebetaling m.v.

I § 16 a og § 16 b er der fastsat regler om et sundt frokostmåltid i daginstitutioner. Det følger bl.a. af § 16 a, at alle børn i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner og privatinstitutioner som udgangspunkt skal have et sundt frokostmåltid alle hverdage. Kommunalbestyrelsen kan træffe beslutning om, at børn i visse tilfælde kan fritages, ligesom de kan beslutte, at et sundt frokostmåltid indgår som en del af dagtilbuds ydelsen. Det følger af § 16 b, at forældrebestyrelsen i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner eller forældrene i den enkelte enhed og forældrene i privatinstitutioner kan beslutte at fravælge et sundt frokostmåltid.

Efter § 17 kan forældrebestyrelsen i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner eller forældre i den enkelte enhed eller i en privatinstitution, der har fravalgt et sundt frokostmåltid, beslutte at oprette en forældrearrangeret frokostordning eller en forældrearrangeret madordning. De enkelte forældre beslutter, om de vil benytte den forældrearrangerede frokost- eller madordning.

I § 18 og § 18 a er der fastsat regler om central evaluerings- og rådgivningsfunktion.

2.3.1.3. Afsnit II, Kapitel 3 – Etablering og drift af dagtilbud

I dagtilbudslovens afsnit II, kapitel 3, er fastsat regler om, hvordan dagtilbud kan etableres og drives.

Det følger af lovens § 19, at dagtilbud etableres som daginstitutioner, som kan bestå af flere enheder. Daginstitutioner kan drives af kommuner som kommunale daginstitutioner eller af private leverandører som enten selvejende eller udliciterede daginstitutioner efter aftale med kommunalbestyrelsen eller som privatinstitution med etableringsret. En privatinstitution, som opfylder lovgivningens og kommunalbestyrelsens godkendelseskriterier, har efter § 20 krav på godkendelse. De kommunale godkendelseskriterier skal baseres på kommunens krav til egne daginstitutioner og må hverken være mere lempelige eller restriktive. Kommunalbestyrelsen kan endvidere stille krav om driftsgaranti og depositum.

Det følger af lovens § 21, at dagtilbud ligeledes kan etableres som dagpleje i dagplejerens eller børnenes private hjem eller i andre lokaler i børnenes hjemlige miljø. Dagpleje kan drives af kommuner som kommunal dagpleje eller af private leverandører som privat dagpleje efter aftale med kommunalbestyrelsen. Efter lovens § 22 skal kommunalbestyrelsen godkende private hjem og andre lokaler til brug for dagpleje. Der kan i den enkelte dagpleje modtages op til fem børn. Varetages dagplejen af flere personer, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at der kan modtages op til ti børn.

Efter § 22 a skal hovedsproget i dagtilbud være dansk bortset fra i daginstitutioner oprettet af det tyske mindretal. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte, at hovedsproget i daginstitutioner kan være engelsk, tysk eller fransk, hvis kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering skønner, at det ikke medfører integrationsmæssige problemer.

2.3.1.4. Afsnit II, Kapitel 4 – Optagelse, pasningsgaranti, plads i anden kommune og opsigelse

I dagtilbudslovens afsnit II, kapitel 4, findes bestemmelser om bl.a. optagelse, pasningsgaranti, plads i dagtilbud i anden kommune samt opsigelse.

I lovens §§ 23-25 er der fastsat bestemmelser om pasningsgaranti. Det fremgår bl.a. heraf, at alle børn har adgang til at blive optaget i et dagtilbud. Kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse tilbyde pasningsgaranti på alle hverdage med undtagelse af den 5. juni og den 24. december i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3. Kommunalbestyrelsen har pligt til at anvise plads i et alderssvarende dagtilbud til alle børn i aldersgruppen over 26 uger og indtil barnets skolestart. Hvis forældrene ønsker

en plads i umiddelbar forlængelse af de 26 uger, har kommunalbestyrelsen en frist på yderligere 4 uger. Der er endvidere fastsat en række sanktioner, der iværksættes, såfremt kommunerne ikke kan efterleve pasningsgarantien. Dette omfatter bl.a. alternative tilskud i forhold til det konkrete barn samt en generel forhøjelse af tilskuddet til alle børn i kommunen. Øvrige regler om, hvilke frister der gælder i relation til pasningsgaranti, er fastsat i bekendtgørelse om dagtilbud, jf. bekendtgørelse nr. 1542 af 19. december 2019.

Efter dagtilbudslovens § 26 træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om optagelse i dagtilbud. Dog træffer en privatinstitution afgørelse om optagelse i privatinstitutionen. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at selvejende og udliciterede daginstitutioner og private dagplejere helt eller delvis selv skal træffe afgørelse om optagelse i institutionen.

Efter dagtilbudslovens § 26 a skal kommunalbestyrelsen, selvejende og udliciterede daginstitutioner med optagelseskompetence samt privatinstitutioner sikre, at der i løbet af et kalenderår maksimalt optages 30 pct. børn fra udsatte boligområder i hver daginstitution eller enhed i daginstitutionen. Kommunalbestyrelsen skal som udgangspunkt opsi-ge aftalen med en selvejende eller udliciteret daginstitution med optagelseskompetence eller tilbagekalde godkendelsen af en privatinstitution, hvis daginstitutionen i løbet af et kalenderår har optaget mere end 30 pct. børn fra et udsat boligområde. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde undlade at gøre dette, hvis institutionen kan påvise, at overskridelsen af den fastsatte grænse ikke overstiger 5 procentpoint, og at overskridelsen skyldes uforudsete forhold. Kommunalbestyrelsen kan endvidere i ganske særlige tilfælde for en begrænset periode på maksimalt 1 år ad gangen undtage konkrete daginstitutioner eller enheder i daginstitutioner fra kravet om, at der højst må optages 30 pct. børn fra udsatte boligområder i hver daginstitution eller enhed i en daginstitution i løbet af et kalenderår. Dette skal meddeles skriftligt til Børne- og Undervisningsministeriet.

Det følger af dagtilbudslovens § 27, at henholdsvis kommunalbestyrelsen, selvejende og udliciterede daginstitutioner og privat dagpleje med optagelseskompetence samt privatinstitutioner skal fastsætte og offentliggøre retningslinjer for optagelse af børn i dagtilbud. Retningslinjerne må ikke være i strid med almindelige retsgrundsætninger, herunder lighedsgrundsætningen og forbuddet mod at diskriminere på grund af race, køn, religion og lignende. Kommunalbestyrelsen skal inden for rammerne af retningslinjerne anvise plads efter anciennitet. Selvejende og udliciterede daginstitutioner med optagelseskompetence samt privatinstitutioner kan kun i få tilfælde afvise at optage børn, herunder hvis der ikke er plads i institutionen. Efter dagtilbudslovens § 27 a skal ansøgning om optagelse til en plads i dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3, indgives ved anvendelse af den digitale ansøgningsløsning, som kommunen stiller til rådighed. Kommunalbestyrelsen kan dog tilbyde, at ansøg-

ning kan indgives på anden måde, såfremt der foreligger særlige forhold.

Det følger af dagtilbudslovens § 27 b, at forældre, hvoraf en eller begge afholder fravær i medfør af barselsloven, har ret til en deltidsplads på 30 timer om ugen i et dagtilbud. Retten til deltidspladsen bortfalder, hvis fraværsperioden afbrydes eller fraværet på anden vis ophører. Forældre kan dog beholde deltidspladsen, hvis fraværet afbrydes af en periode af mindre end 5 ugers varighed. Kommunalbestyrelsen, selvejende og udliciterede daginstitutioner og privat dagpleje med optagelseskompetence samt privatinstitutioner skal fastsætte og offentliggøre retningslinjer for anvendelse af deltidspladser.

Efter dagtilbudslovens § 27 c skal forældre skal have mulighed for at tilkendegive ønske om deres barns optagelse i og mulighed for at komme på venteliste til alle daginstitutioner eller enheder i daginstitutioner efter § 19, stk. 2-4, og alle dagplejehjem efter § 21, stk. 2 og 3, i opholdskommunen og i en anden kommune. Mulighed for at tilkendegive ønske om optagelse i og mulighed for at komme på venteliste gælder én gang til et dagtilbud målrettet aldersgruppen 0-2 år og én gang til et dagtilbud målrettet aldersgruppen fra 3 år og frem til skolestart. Forældre kan endvidere lade barnet blive stående på en venteliste, selv om barnet som følge af pasningsgarantien har fået en plads i et andet dagtilbud.

Efter dagtilbudslovens § 28 har alle børn adgang til at blive optaget i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3, i en anden kommune end opholdskommunen fra det tidspunkt, hvor forældrene har fået tilsagn om et tilskud fra opholdskommunen. Kommunalbestyrelsen kan dog beslutte at lukke ventelisten for optagelse af børn fra andre kommuner af kapacitetsmæssige årsager og under væsentlige hensyn til børn fra kommunen. De nærmere regler herfor er fastsat i bekendtgørelse om dagtilbud. Alle børn har i forbindelse med flytning til en anden kommune ret til at bevare en plads i et dagtilbud.

Det følger af dagtilbudslovens § 29, at kommunalbestyrelsen ikke kan opsig børn, der er optaget i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3, medmindre barnet tilbydes et andet tilsvarende dagtilbud eller et andet relevant tilbud. Ved vurderingen af, om der er tale om et andet tilsvarende dagtilbud, kan der lægges vægt på normering, åbningstid, aktiviteter, tilsyn m.v. Ved andet relevant tilbud forstås, at kommunalbestyrelsen kan flytte et barn til et andet tilbud efter denne eller anden lovgivning, forudsat at det pågældende tilbud må anses som relevant i forhold til bl.a. barnets alder, modenhed og behov for støtte. Privatinstitutioner kan ikke opsig børn fra en plads i en privatinstitution, medmindre der er tale om ganske særlige tilfælde. Kommunalbestyrelsen og privatinstitutioner skal fastsætte og offentliggøre retningslinjer for udmeldelse af børn i dagtilbud.

Endelig følger det af dagtilbudslovens § 30, at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om depositum og driftsgaranti, pasningsgaranti og frister for anvisning af plads, regler for lukning af ventelisten for optagelse af børn fra andre kommuner m.v. De nærmere regler herfor er fastsat i bekendtgørelse om dagtilbud.

2.3.1.5. Afsnit II, Kapitel 5 – Tilskud til dagtilbud og forældrenes egenbetaling

I dagtilbudslovens afsnit II, kapitel 5, er fastsat regler om tilskud og forældrenes egenbetaling i dagtilbud, herunder dagtilbud i anden kommune.

Det følger af lovens § 31, at kommunalbestyrelsen i opholdskommunen skal give forældre et tilskud pr. barn til brug for dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2, i opholdskommunen. Tilskud og egenbetaling fastsættes på grundlag af dagtilbuddenes vedtagne budgetter. Midler fra puljer udmøntet af børne- og undervisningsministeren skal ikke indgå ved fastsættelsen af kommunens tilskud og forældrenes egenbetaling, medmindre børne- og undervisningsministeren har fastsat regler om, at midlerne i konkrete tilfælde skal indgå.

I § 32 er fastsat regler om tilskud og forældrenes egenbetaling i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner. Det fremgår bl.a. heraf, at tilskud til forældre med børn i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner skal udgøre mindst 75 pct. og forældrenes egenbetaling højst 25 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter. Ved optagelse i kommunale, selvejende eller udliciterede daginstitutioner beregnes kommunalbestyrelsens tilskud og forældrenes egenbetaling på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter for den enkelte daginstitution eller på grundlag af de gennemsnitlige budgetterede bruttodriftsudgifter for daginstitutioner af samme type i kommunen. Herudover er der fastsat øvrige regler om, hvordan kommunalbestyrelsens tilskud og forældrenes egenbetaling fastsættes, herunder hvis kommunalbestyrelsen har besluttet, at et sundt frokostmåltid indgår som en del af dagtilbudsydelsen.

I dagtilbudslovens § 32 a er fastsat regler om forældrenes afholdelse af udgifter til et sundt frokostmåltid i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner efter dagtilbudslovens § 16 a, stk. 1. Det følger heraf, at udgiften til et sundt frokostmåltid afholdes af forældrene. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at give et tilskud til at nedbringe forældrenes betaling. Herudover er der fastsat regler om, hvordan forældrenes betaling og kommunalbestyrelsens eventuelle tilskud skal opgøres.

I dagtilbudslovens §§ 33 og 34 er fastsat regler om tilskud og forældrenes egenbetaling i henholdsvis kommunal og privat dagpleje.

Det fremgår af § 33, at kommunalbestyrelsens tilskud til forældre med børn i kommunal dagpleje skal udgøre mindst 75 pct. og forældrenes egenbetaling højst 25 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter, eksklusiv ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse. Kommunalbestyrelsens tilskud og forældrenes egenbetaling beregnes på grundlag af de gennemsnitlige budgetterede bruttodriftsudgifter for den kommunale dagpleje. Herudover fremgår det af § 34, at kommunalbestyrelsen skal give et tilskud pr. barn til privat dagpleje. Tilskuddet fastsættes af kommunalbestyrelsen, og forældrenes egenbetaling kan højst udgøre 25 pct. af den private dagplejes budgetterede bruttodriftsudgifter.

Efter dagtilbudslovens § 35 skal kommunalbestyrelsen give et administrationstilskud til selvejende daginstitutioner, der ønsker at varetage administrationen. Administrationstilskuddet svarer til det gennemsnitlige administrationstilskud pr. barn, som kommunalbestyrelsen giver til selvejende og udliciterede daginstitutioner i kommunen. Der er fastsat nærmere regler om beregning af administrationstilskuddet i bekendtgørelse om dagtilbud.

I dagtilbudslovens §§ 36-40 er fastsat regler om tilskud og forældrenes egenbetaling i privatinstitutioner. Herudover er der fastsat nærmere regler for beregningen af tilskud til privatinstitutioner, herunder privatinstitutioner oprettet af det tyske mindretal, i bekendtgørelse om dagtilbud.

Det fremgår af § 36, at kommunalbestyrelsen skal give et driftstilskud pr. barn, der optages i en privatinstitution. Driftstilskuddet svarer til de gennemsnitlige budgetterede nettodriftsudgifter eksklusiv støttepædagogudgifter, pr. barn i et alderssvarende dagtilbud i kommunen efter lovens § 19, stk. 2-4, § 21, stk. 2 og 3. Er driftstilskuddet lavere end de gennemsnitlige budgetterede nettodriftsudgifter eksklusiv støttepædagogudgifter pr. barn i en alderssvarende daginstitution, kan driftstilskuddet fastsættes, så det svarer til dette niveau. Herudover er der fastsat regler om beregning af tilskud til et sundt frokostmåltid i privatinstitutioner.

Herudover skal kommunalbestyrelsen efter dagtilbudslovens § 37 give et bygningstilskud pr. barn, der er optaget i en privatinstitution. Bygningstilskuddet skal mindst svare til de gennemsnitlige ejendomsrelaterede udgifter pr. barn i samme aldersgruppe i de selvejende og udliciterede daginstitutioner i kommunen.

Endelig skal kommunalbestyrelsen efter § 38 give et administrationstilskud pr. barn, der er optaget i privatinstitutionen, når privatinstitutionen ønsker at varetage administrationen. Administrationstilskuddet svarer til det gennemsnitlige administrationstilskud pr. barn, som kommunalbestyrelsen giver til selvejende og udliciterede daginstitutioner i kommunen.

Tilskuddene skal efter § 39 gives fra det tidspunkt, hvor forældrene har fået tilsagn om et tilskud til brug for dagtilbud, og barnet er optaget i privatinstitutionen, og indtil barnets skolestart.

Efter § 40 fastsætter og offentliggør privatinstitutioner forældrenes egenbetaling.

I dagtilbudslovens §§ 41 og 42 er fastsat regler om tilskud og forældrenes egenbetaling i dagtilbud i anden kommune.

Det fremgår af § 41, at kommunalbestyrelsen skal give et tilskud pr. barn, der optages i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3, i en anden kommune. Tilskuddet skal beregnes, så det svarer til de gennemsnitlige budgetterede nettodriftsudgifter pr. plads for alderssvarende dagtilbud i opholdskommunen. Tilskuddet kan dog højst svare til opholdskommunens tilskudsprocent for aldersgruppen beregnet af de budgetterede bruttodriftsudgifter pr. plads i det benyttede dagtilbud i institutionskommunen. Herudover er fastsat regler om beregning af tilskud til et sundt frokostmåltid. Opholdskommunen skal betale tilskuddet direkte til institutionskommunen. Forældrene skal betale forskellen mellem tilskuddet fra opholdskommunen og bruttodriftsudgiften pr. plads i det benyttede dagtilbud.

Efter lovens § 42 kan kommunalbestyrelsen i opholdskommunen beslutte at give et ekstra tilskud til institutionskommunen for enten at reducere institutionskommunens udgifter, reducere egenbetalingen eller begge dele.

I dagtilbudslovens § 43 er fastsat regler om supplerende tilskud til nedbringelse af forældrenes egenbetaling. Det fremgår, at kommunalbestyrelsen skal give et søskendetilskud til forældre med mere end et barn i dagtilbud, fritidshjem, SFO (skolefritidsordning) eller privat pasning med tilskud efter dagtilbudslovens § 80, et økonomisk fripladstilskud under hensyn til forældrenes økonomiske forhold, et behandlingsmæssigt fripladstilskud, når et barn med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne af behandlingsmæssige grunde har ophold i et dagtilbud, et socialpædagogisk fripladstilskud, når ophold i dagtilbud må anses som særlig påkrævet af sociale eller pædagogiske grunde, og betalingsspørgsmålet vanskeliggør barnets optagelse eller forbliven i et dagtilbud, og tilskud, når et barn med behov for sprogstimulering er optaget i et sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 8.

Det følger videre, at når kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om at give enten søskendetilskud, økonomisk fripladstilskud, behandlingsmæssigt fripladstilskud eller socialpædagogisk fripladstilskud til nedsættelse af forældrenes egenbetaling til en plads i en daginstitution, skal kommu-

nalbestyrelsen tillige give et tilsvarende tilskud til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1.

Det følger videre af dagtilbudslovens § 43 a, at ansøgning om økonomisk fripladstilskud skal indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som kommunen stiller til rådighed. Kommunalbestyrelsen skal tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde, hvis der foreligger særlige forhold.

Endelig fremgår det af dagtilbudslovens § 44, at børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om tilskud og egenbetaling, herunder regler om anvendelse af indkomstregisteret ved indtægtsregulering af økonomisk fripladstilskud, regler for tilbagebetaling og efterbetaling af økonomisk fripladstilskud og regler for det tyske mindretal.

2.3.1.6. Afsnit II A, Kapitel 5 a – Obligatorisk læringstilbud til 1-årige børn i udsatte boligområder

I dagtilbudslovens afsnit II A, kapitel 5 a, er fastsat regler om obligatorisk læringstilbud til 1-årige børn med bopæl i udsatte boligområder.

Det følger bl.a. af lovens § 44 a, hvem målgruppen for det obligatoriske læringstilbud er. Dette omfatter bl.a. alle børn med bopæl i et udsat boligområde, jf. listen over udsatte boligområder i § 61 a i lov om almene boliger m.v., som ikke er optaget i dagtilbud, når de fylder 1 år. Det er endvidere fastsat, at det obligatoriske læringstilbud skal foregå i en daginstitution efter lovens § 19, stk. 2-4, som kommunalbestyrelsen vurderer kan understøtte barnets sproglige, sociale, personlige og kognitive udvikling og demokratiske dannelse, ligesom der er fastsat regler om, hvordan og hvornår kommunalbestyrelsen skal oplyse forældrene om optagelsen.

I lovens § 44 b er der fastsat krav til indholdet i de obligatoriske læringstilbud. Det følger bl.a. heraf, at børn i obligatorisk læringstilbud skal integreres i børnefællesskabet i daginstitutionen, og det obligatoriske læringstilbud skal tilrettelægges i overensstemmelse med de indholdsmæssige krav, som daginstitutionen er omfattet af. Det fremgår videre, at der skal iværksættes forløb for børn og forældre, hvor formålet bl.a. er at styrke børnenes dansksproglige kompetencer og generelle læringsparathed og introducere børnene til danske traditioner, normer og værdier.

Af lovens § 44 c følger det, at børn skal forblive optaget i det obligatoriske læringstilbud, indtil kommunen gennemfører den lovpligtige sprogvurdering i enten 2- eller 3-årsalderen. Et barn kan udmeldes, hvis barnet fraflytter et udsat boligområde eller optages i et dagtilbud. Flytter et barn til en anden adresse i opholdskommunen, skal kommunalbestyrelsen tilbyde en plads i den pågældende daginstitution på almindelige vilkår. Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og

offentliggøre retningslinjer for udmeldelse af et obligatorisk læringstilbud.

Efter § 44 d er lederen i den enkelte daginstitution ansvarlig for at registrere fremmødet og informere kommunen, hvis barnet eller forældrene ikke deltager i de målrettede forløb eller barnet over en periode på 1 kalendermåned benytter det obligatoriske læringstilbud mere eller mindre end 25 timer om ugen.

Det følger af § 44 e, at forældre har pligt til at lade deres barn deltage i det obligatoriske læringstilbud eller forestå en indsats, der står mål med det obligatoriske læringstilbud. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om standning af børneydelsen, hvis forældrene ikke overholder deres pligt og den manglende overholdelse ikke beror på undskyldelige omstændigheder.

Efter § 44 f kan forældre, der ikke ønsker, at deres barn optages i et obligatorisk læringstilbud, forestå indsatsen selv. Det er et krav, at forældrenes indsats skal stå mål med det obligatoriske læringstilbud. Forældre, som selv vil forestå indsatsen, skal meddele dette skriftligt til kommunen, før indsatsen påbegyndes. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at føre tilsyn med indsatsen. Der er endvidere fastsat regler om bl.a. tidspunktet for det første tilsynsbesøg, samt hvad der sker, hvis kommunalbestyrelsen gennem tilsynet vurderer, at indsatsen ikke står mål med det obligatoriske læringstilbud.

Endelig følger det af § 44 g, at kommunalbestyrelsen skal give tilskud til forældrene, når et barn er optaget i et obligatorisk læringstilbud. Børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om tilskud til forældre med børn i et obligatorisk læringstilbud. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om dagtilbud.

2.3.1.7. Afsnit V, Kapitel 14 – Etablering og drift af private pasningsordninger

I dagtilbudslovens afsnit V, kapitel 14, er fastsat regler om etablering og drift af private pasningsordninger.

Det følger af lovens § 78, at etablering og drift af private pasningsordninger, der drives uden offentlige midler og finansieres helt eller delvis ved betaling fra forældrene, kræver tilladelse fra kommunalbestyrelsen, hvis der modtages flere end to børn. Kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med den private pasningsordning. Efter § 78 a må private pasningsordninger alene anvende betegnelsen privat pasningsordning om ordningen i alle offentlige sammenhænge. Foregår pasningen i et privat hjem, følger det af § 79, at der kan gives tilladelse til pasning af op til 5 børn. Varetages pasningen af flere personer, kan kommunalbestyrelsen give tilladelse til, at der kan modtages op til 10 børn.

2.3.1.8. Afsnit V, Kapitel 15 – Tilskud og krav til privat pasning

I dagtilbudslovens afsnit V, kapitel 15, er der fastsat regler for kommunalbestyrelsens tilskud og krav til privat pasning.

Efter § 80 skal kommunalbestyrelsen give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil barnets skolestart mulighed for at vælge et økonomisk tilskud til privat pasning i stedet for at benytte en plads i et dagtilbud. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der kun gives et tilskud til privat pasning til forældre med børn i en bestemt del af aldersgruppen eller til forældre med børn under 24 uger. Forældre til børn i obligatorisk læringstilbud har ikke ret til tilskud.

Det følger af § 81, at kommunalbestyrelsen skal godkende aftalen om privat pasning mellem forældrene og den private pasningsordning og føre løbende tilsyn med ordningen. Tilsynet skal stå mål med tilsynet i et alderssvarende dagtilbud i kommunen. Kommunalbestyrelsen kan tilbagekalde en godkendelse af en pasningsaftale, hvis kommunalbestyrelsen konstaterer, at den private pasning ikke praktiseres i overensstemmelse med den indgåede pasningsaftale og kravene til ordningen. Kommunalbestyrelsen skal endvidere tilbyde at sørge for forældrenes administration af ordningen mod en reduktion i tilskuddet.

Den private pasningsordning skal efter § 81 a tilrettelægges, så den fremmer børns læring gennem trygge læringsmiljøer, og så børn sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for og oplevelse med demokrati m.v. Kommunalbestyrelsen skal dog i visse situationer give dispensation fra kravet om læring. Endvidere følger det af § 81 b, at hovedsproget i private pasningsordninger skal være dansk bortset fra private pasningsordninger oprettet af det tyske mindretal. Kommunalbestyrelsen kan dog i helt særlige tilfælde beslutte, at hovedsproget kan være et andet end dansk, såfremt det vurderes ikke at have integrationsmæssige konsekvenser.

Det følger af lovens § 82, at tilskuddet kan gives fra det tidspunkt, hvor barnet efter opholdskommunens retningslinjer for optagelse kan få en plads i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3, og aftalen om privat pasning er godkendt af kommunalbestyrelsen. Tilskuddet skal udbetales første gang for den måned, hvor den private pasning påbegyndes, mens det skal udbetales sidste gang for den måned, i hvilken retten til tilskuddet til privat pasning ophører.

Det følger videre af lovens § 83, at kommunalbestyrelsen fastsætter tilskuddet til privat pasning. Tilskuddet fastsættes ens for alle børn inden for samme aldersgruppe og skal udgøre mindst 75 pct. af den billigste budgetterede nettodrifts-udgift pr. plads eksklusive udgifter til støttepædagog i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen. Tilskuddet kan dog højst udgøre 75 pct. af forældrenes dokumentere-

de udgifter til den private pasningsordning. Hvis kommunalbestyrelsen giver tilskud til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen tillige give et tilskud pr. barn, der er optaget i en institutionslignende privat pasningsordning, når der er et frokostmåltid i ordningen. Tilskuddet skal svare til det tilskud, som kommunalbestyrelsen giver pr. barn i aldersgruppen.

Det følger af dagtilbudslovens § 84, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at forældre ikke kan få tilskud til privat pasning, hvis kommunalbestyrelsen i forbindelse med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger efter § 52 i lov om social service anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde give tilskud til privat pasning, samtidig med at en forælder modtager barselsdagpenge for samme barn.

Børne- og undervisningsministeren kan efter § 85 fastsætte nærmere regler om søskendetilskud.

2.3.1.9. Afsnit V, Kapitel 15 a – Kombinationstilskud

I dagtilbudslovens afsnit V, kapitel 15 a, er fastsat regler om kombinationstilbud.

Det følger af dagtilbudslovens § 85 a, at kommunalbestyrelsen efter ansøgning skal tilbyde forældre med et dokumenteret arbejdsbetinget pasningsbehov, som ligger uden for dagtilbuddenes almindelige åbningstid, et kombinationstilbud i form af en deltidsplads i et dagtilbud og et tilskud til fleksibel pasning. Reglerne for tilskud til privat pasning gælder som udgangspunkt tillige for fleksibel pasning, dog bortset fra eksempelvis kravet til læring. Kombinationstilbuddet kan samlet set ikke overstige, hvad der tidsmæssigt svarer til en fuldtidsplads i et alderssvarende dagtilbud. Fleksible pasningsordninger må alene anvende betegnelsen fleksibel pasningsordning om ordningen i alle offentlige sammenhænge.

2.3.1.10. Afsnit V, Kapitel 16 – Tilskud til pasning af egne børn

I dagtilbudslovens afsnit V, kapitel 16, er der fastsat regler om tilskud til pasning af egne børn.

Kommunalbestyrelsen kan efter lovens § 86 beslutte at give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil barnets skolestart mulighed for at vælge økonomisk tilskud til pasning af egne børn i stedet for en plads i et dagtilbud. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der kun gives tilskud til forældre med børn i en bestemt aldersgruppe. Forældre til børn i obligatorisk læringstilbud har ikke ret til tilskud.

Der er i dagtilbudslovens § 87 fastsat en række betingelser, som ansøgeren skal opfylde for at kunne få tilskud til pasning af egne børn. Ansøgeren skal således have tilstræk-

kelige danskundskaber til at kunne udvikle barnets dansksproglige kompetencer, ansøgeren må ikke samtidig modtage offentlig overførelsesindkomst eller have en arbejdsindtægt, ansøgeren må ikke være omfattet af § 13, stk. 10, og § 13 f, stk. 1-4, jf. § 26, stk. 4-10, i lov om aktiv socialpolitik, og ansøgeren skal have opholdt sig her i riget i 7 ud af de seneste 8 år. Det gælder dog, at kravene om tilstrækkelige danskundskaber og om ophold i riget ikke gælder for EU/EØS-borgere, i det omfang de efter EU-retten er berettiget til ydelsen.

Herudover er der i dagtilbudslovens § 88 fastsat regler om, hvilket tidspunkt tilskuddet kan gives fra, og for hvor lang en periode tilskuddet kan gives. Det fremgår bl.a., at tilskuddet kan gives for en periode på minimum 8 uger og maksimalt 1 år, hvor kommunalbestyrelsen kan beslutte at fastsætte en længere minimumsperiode og en kortere maksimumsperiode.

Det følger videre af dagtilbudslovens § 89, at kommunalbestyrelsen fastsætter tilskud til pasning af egne børn. Tilskuddet fastsættes ens for alle børn inden for samme aldersgruppe og kan højst udgøre 85 pct. af den billigste nettodriftsudgift i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen.

Endelig følger det af §§ 90 og 91, at kommunalbestyrelsen skal oplyse forældrene om retningslinjerne for optagelse i dagtilbud efter tilskudsperiodens udløb og ved afbrydelse af den aftalte tilskudsperiode, ligesom kommunalbestyrelsen kan beslutte, at forældrene ikke kan få tilskud til pasning af egne børn, hvis kommunalbestyrelsen i forbindelse med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger efter § 52 i lov om social service anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud.

2.3.1.11. Afsnit VI, Kapitel 17 – Betaling og tilbagebetaling

I dagtilbudslovens afsnit VI, kapitel 17, er der fastsat regler om betaling og tilbagebetaling. Reglerne går på tværs af dagtilbud, fritidshjem og klubtilbud m.v., men idet fritidshjem og klubtilbud m.v. ikke er omfattet af velfærdsaftalerne nævnes de som udgangspunkt ikke i det følgende.

Det fremgår bl.a. af dagtilbudslovens § 92, at kommunalbestyrelsen opkræver betaling for ydelser m.v. efter dagtilbudsloven. Dog opkræver bl.a. privatinstitutioner og private pasningsordninger selv betaling for ydelser. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning af gebyr ved ikke rettidig betaling for ydelser efter dagtilbudsloven.

Efter lovens § 93 skal tilskud, som kommunalbestyrelsen har ydet efter loven, tilbagebetales, når modtageren mod bedre vidende har undladt at give oplysninger som krævet i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

de eller modtaget tilskud efter denne lov uden at være berettiget til det. Endvidere indeholder § 93 regler for bortfald af krav på tilbagebetaling m.v. Børne- og undervisningsministeren fastsætter efter forhandling med skatteministeren nærmere regler om kommunens opkrævning af tilbagebetalingsbeløbet for børn i dagtilbud indtil skolestart. Det kan herunder fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med ydelser.

Herudover følger det af dagtilbudslovens § 93 a, at tilbagebetaling af for meget tildelt økonomisk fripladstilskud og efterbetaling af for lidt tildelt økonomisk fripladstilskud, jf. lovens § 43, stk. 1, nr. 2, uanset lovens § 93, stk. 1, skal ske som følge af indtægtsregulering, jf. bestemmelser fastsat i medfør af lovens § 44.

Endelig fremgår det af § 94, at skyldige beløb efter dagtilbudsloven inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Det gælder dog ikke skyldige beløb, der tilkommer bl.a. privatinstitutioner og private pasningsordninger.

2.3.1.12. Afsnit VI, Kapitel 18 – Ophør af udbetaling af tilskud i visse særlige tilfælde

I dagtilbudslovens afsnit VI, kapitel 18, er der fastsat regler om ophør af udbetaling af tilskud i visse særlige tilfælde.

Det fremgår af dagtilbudslovens § 95, at udbetaling af tilskud efter lovens § 86 i visse tilfælde ophører for en forælder, som bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet. Der er endvidere fastsat regler om efterbetaling, såfremt en strafforfølgning ikke efterfølges af en domfældelse. Herudover fremgår det af lovens § 96, at politiet eller Kriminalforsorgen skal underrette kommunalbestyrelsen om unddragelsen, når myndigheden formoder, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet samtidig modtager tilskud, som er omfattet af lovens § 86.

2.3.1.13. Afsnit VI, Kapitel 19 – Klage

I dagtilbudslovens afsnit VI, kapitel 19, er der fastsat regler om klageadgang. Reglerne gælder både dagtilbud, fritidshjem og klubtilbud m.v.

Det følger således af dagtilbudslovens § 97, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter dagtilbudsloven kan indbringes for Ankestyrelsen, medmindre andet er fastsat i dagtilbudsloven eller lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

2.3.1.14. Afsnit VI, Kapitel 20 – Finansiering

I dagtilbudslovens afsnit VI, kapitel 20, er der fastsat regler

om finansiering af dagtilbud m.v. Disse regler går ligeledes på tværs af dagtilbud, fritidshjem og klubtilbud m.v.

Det følger af lovens § 98, at kommunalbestyrelsen endeligt afholder udgifter til tilsyn og administration, der påhviler kommunalbestyrelsen efter dagtilbudsloven. Kommunalbestyrelsen afholder endvidere endeligt udgifter efter dagtilbudsloven, medmindre andet er fastsat i lovens bestemmelser.

Herudover er der i dagtilbudslovens § 99 fastsat regler for, i hvilke tilfælde staten afholder en kommunes udgifter efter dagtilbudsloven til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser i udlændingeloven.

2.3.1.15. Afsnit VI, Kapitel 21 – Forsøg

I dagtilbudslovens afsnit VI, kapitel 21, er der fastsat regler om forsøg. Reglerne går på tværs af dagtilbud, fritidshjem og klubtilbud m.v.

Det fremgår således af lovens § 100, at børne- og undervisningsministeren efter indstilling fra kommunalbestyrelsen og for en forsøgsperiode kan godkende, at der oprettes andre tilbud end dem, der er hjemmel til i dagtilbudsloven eller kan godkende ordninger, der fraviger reglerne i dagtilbudsloven. Der kan dog ikke godkendes forsøg med tilbud til børn, der fraviger de almindelige regler om forældrenes egenbetaling for ydelser efter bl.a. dagtilbudslovens kapitel 5.

2.3.1.16. Afsnit VI, Kapitel 22 – Puljeordninger

Endelig er der i dagtilbudslovens afsnit VI, kapitel 22, fastsat regler om puljeordninger. Det bemærkes, at puljeordninger har været under udfasning siden 2007.

Det fremgår af dagtilbudslovens § 101, at kommunalbestyrelsen til puljeordninger oprettet i perioden den 27. juni 1992 til den 31. december 1993 i tilknytning til virksomheder beliggende i andre kommuner skal yde et fast tilskud pr. barn. Tilskuddet skal svare til halvdelen af ordningens driftsudgifter pr. plads, dog højst halvdelen af de gennemsnitlige driftsudgifter til dagtilbud for den pågældende aldersgruppe i kommunen. Kommunalbestyrelsen kan efter aftale med virksomheden yde et højere tilskud.

Det fremgår endvidere af § 102, at kommunalbestyrelsen til puljeordninger, som kommunalbestyrelsen har indgået aftale med inden den 1. august 2007, og som ikke er omfattet af § 101, skal give et tilskud pr. barn i ordningen i henhold til den aftale, der er indgået med puljeordningen.

Bestemmelserne i dagtilbudslovens afsnit I, II, III og VI

finder anvendelse på puljeordninger efter både dagtilbudslovens §§ 101 og 102.

2.3.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udgangspunktet for velfærdsaftalerne på dagtilbudsområdet er, at kommuner og dagtilbud m.v. skal have en udstrakt grad af frihed til at nytænke opgaveløsning på dagtilbudsområdet. Det fremgår i den forbindelse af Aftalen af 9. december 2020 om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet, at velfærdsaftalerne skal medvirke til, at medarbejdere, ledere og borgere sættes mest muligt fri af statslig og kommunal regulering med henblik på at udvikle velfærden og skabe større lokalt handlerum. Det fremgår videre af aftalen, at velfærdsaftaler bygger på en tro på, at der opnås velfærd af højere kvalitet, når det sker på baggrund af lokale løsninger tæt på borgerne.

Det er Børne- og Undervisningsministeriets vurdering, at der med dette lovforslag alt i alt sker en betydelig frisættelse fra den statslige regulering via dagtilbudsloven og tilhørende bekendtgørelser.

Lovforslaget ændrer ikke på ansvarsfordelingen på dagtilbudsområdet. Kommunalbestyrelsen har fortsat ansvaret for dagtilbud. Et egentligt krav til kommunalbestyrelserne om ikke eksempelvis at fastsætte nye dokumentationskrav m.v. til dagtilbuddene er ikke indeholdt i dette lovforslag.

Det må dog lægges til grund, at kommunalbestyrelserne i de relevante kommuner ønsker at bakke op om lovforslagets intentioner, og det er afgørende for at opnå den ønskede frihed og nytænkning i opgaveløsningen, at frisættelsen fra statslige regler i praksis følges op af en betydelig lokal frisættelse fra kommunale regler, kommunalt besluttede koncepter og øvrige dokumentationsopgaver.

Af bl.a. retssikkerhedsmæssige hensyn fastsættes det med lovforslaget, at eksempelvis regler om støtte, klageadgang til Ankestyrelsen samt regler om tilskud og forældrebetaling ikke kan fraviges. Det giver bl.a. forældrene en sikkerhed for, at deres børn stadig vil kunne få den støtte i dagtilbuddene, de har behov for, ligesom forældrebetalingen for en plads i et dagtilbud ikke stiger som følge af den øgede kommunale frihed.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen i de kommuner, der indgår velfærdsaftaler med på dagtilbudsområdet får mulighed for i udstrakt grad at blive frisat fra regler i dagtilbudsloven og regler fastsat i medfør heraf, således at de sikres gode rammer for at kunne nytænke opgaveløsningen på dagtilbudsområdet.

Der ændres, som anført ovenfor, med forslaget ikke på

de overordnede rammer for styringen af dagtilbudsområdet. Dagtilbudsloven er en rammelov, hvor kommunalbestyrelsen har ansvaret for dagtilbuddene, herunder udfylde de rammer, som lovgivningen udstikker. Kommunalbestyrelsen har derfor i dag inden for disse rammer et betydeligt råderum til at tilrette opgaveløsningen, så den matcher lokale ønsker og behov. I den forbindelse er der f.eks. kommuner, der har valgt at sprogvurdere alle børn i enten 2- eller 3-årsalderen, selvom de ikke efter loven er forpligtet til det.

Med forslaget ændres der ikke herpå, og kommunalbestyrelsen vil derfor uændret have et råderum i tilrettelæggelsen af opgaveløsningen. Herudover får kommunalbestyrelsen, i den periode hvor velfærdsaftalerne gælder, mulighed for at fravige regler i dagtilbudsloven og regler fastsat i medfør heraf, som kommunalbestyrelsen vurderer kan virke hindrende for at løse opgaverne bedst muligt i den enkelte kommune eller i de enkelte tilbud m.v.

Kommunalbestyrelsen får herudover ikke yderligere beføjelser, end de har i dag. Det betyder bl.a., at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fastsætte lokale regler eller lignende, som også i dag kræver en særkilt lovhjemmel, herunder kvoter for optagelse, nye pligter og sanktioner m.v. Kommunalbestyrelsen vil endvidere fortsat skulle efterleve f.eks. retssikkerhedsloven, de forvaltningsretlige regler og grundlæggende principper for offentlig forvaltning m.v.

Den foreslåede ordning

Det foreslås med den foreslåede § 8, stk. 1, at kommunalbestyrelsen vil få mulighed for at beslutte, at regler i dagtilbudslovens afsnit I, II, II A, V og VI kan fraviges helt eller delvist for kommunen eller de tilbud, som udpeges af kommunalbestyrelsen. Dette omfatter bestemmelser i dagtilbudslovens afsnit I om indledning, der bl.a. vedrører formål, fastsættelse af rammer for dagtilbud, lederen af dagtilbudets ansvar m.v., bestemmelser i dagtilbudslovens afsnit II om dagtilbud til børn indtil skolestart, bestemmelser i dagtilbudslovens afsnit II A om obligatorisk læringstilbud, bestemmelser i dagtilbudslovens afsnit V om private pasningsordninger og bestemmelser i dagtilbudslovens afsnit VI om administration m.v.

Det foreslås også, at kommunalbestyrelsens beslutning om at fravige regler helt eller delvist alene vil kunne omfatte de tilbud, som er omfattet af dagtilbudslovens II, II a og V. Det følger således, at det alene er regler vedrørende dagtilbud, obligatoriske læringstilbud samt private pasningsordninger, der vil kunne fraviges helt eller delvist. Det følger ligeledes, at for så vidt angår de fællesbestemmelser, som fremgår af dagtilbudslovens afsnit I, V og VI, så vil de alene kunne fraviges helt eller delvist i relation til de pågældende tilbud. Forslaget indebærer dermed, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte, at reglerne i dagtilbudsloven og

regler fastsat i medfør heraf i forhold til fritidshjem og klubtilbud m.v. fraviges helt eller delvist.

Det foreslås endvidere, at kommunalbestyrelsen alene vil kunne træffe beslutning om at fravige regler i dagtilbudsloven helt eller delvist for så vidt angår tilbud, der er drevet af private leverandører efter dagtilbudslovens § 19, stk. 3-5, § 21, stk. 3, og § 78, efter anmodning fra det enkelte tilbud. Forslaget indebærer dermed, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne træffe beslutning om hel eller delvis fravigelse af regler i dagtilbudsloven i forhold til en selvejende eller udliciteret daginstitution, en privatinstitution eller en privat dagpleje eller en privat pasningsordning, medmindre tilbuddet selv har anmodet om det.

I forlængelse heraf foreslås det, at kommunalbestyrelsen vil få mulighed for at træffe forskellige beslutninger for forskellige tilbud i kommunen. Dermed vil kommunalbestyrelsen få mulighed for at beslutte, at ikke alle tilbud i kommunen vil skulle efterleve de samme regler.

Det foreslås med forslaget til § 8, stk. 2, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 2, stk. 2, § 3 a, stk. 1 og 4, §§ 4 og 5, § 7, § 16, stk. 4, § 18, stk. 1 og 3, § 19, § 20, stk. 1, § 21, § 22 a, § 23, stk. 1-3, §§ 24-26, § 28, § 29, stk. 1, § 31, stk. 1-3, §§ 32-43, § 78, § 80, § 81, stk. 1, 1. pkt., bortset fra tilsyn med betegnelsen af ordningen, § 81 a, § 81 b, §§ 82 og 83, § 84, stk. 2, § 85, stk. 1, § 92, stk. 1, § 93, stk. 1 og 2, § 93 a, §§ 94-99 og §§ 101 og 102.

Det følger bl.a. heraf, at de regler i dagtilbudsloven, som knytter sig til den nuværende ansvarsfordeling ikke vil kunne fraviges. Dette betyder bl.a., at kommunalbestyrelsens fortsat vil skulle føre tilsyn med tilbud efter loven. Herudover vil det bl.a. også fortsat gælde, at kommunalbestyrelsen og privatinstitutioner træffer afgørelse om optagelse af børn og opkræver forældrenes egenbetaling. Det vil bl.a. også fortsat skulle gælde, at kommunalbestyrelsen og i nærmere definerede tilfælde staten afholder udgifter efter dagtilbudsloven.

I forlængelse heraf følger det af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte at fravige regler i dagtilbudsloven vedrørende forsyningspligt og pasningsgaranti. Dermed vil kommunalbestyrelsen bl.a. fortsat være forpligtet til at sørge for det nødvendige antal pladser i dagtilbud og tilbyde pasningsgaranti på alle hverdage med undtagelse af den 5. juni og den 24. december. Dog vil kommunalbestyrelsen ikke skulle sikre det nødvendige antal pladser i obligatorisk sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen efter dagtilbudslovens § 11, stk. 8, og obligatorisk læringstilbud 25 timer om ugen efter dagtilbudslovens § 44 a, såfremt kommunalbestyrelsen i øvrigt beslutter helt eller delvist at fravige disse bestemmelser. Det vil samtidig fortsat gælde, at kommunalbestyrelsen ikke kan

opsige børn fra dagtilbud, medmindre der tilbydes et anden relevant tilbud i stedet, samt at det alene er forældre med lovligt opholdssted her i landet, der har ret til ydelser efter dagtilbudsloven.

Det følger ligeledes, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte, at regler om støtte til børn i dagtilbud fraviges. Kommunalbestyrelsen vil således fortsat skulle tilbyde støtte til børn i dagtilbud, som har behov herfor, ligesom det fortsat vil skulle gælde, at dagtilbud til børn, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke vil kunne dækkes gennem ophold i et dagtilbud efter dagtilbudsloven, fortsat vil skulle oprettes efter bestemmelserne i lov om social service.

Herudover følger det af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte, at dagtilbudslovens regler, som vedrører tilskud og forældrebetaling i dagtilbud, kan fraviges. Dette omfatter bl.a. regler om tilskud og forældrebetaling, søskende- og fripladstilskud, efter- og tilbagebetaling, inddrivelse, opkrævning og regulering af forældrebetaling m.v. Der vil således bl.a. fortsat skulle gælde, at kommunalbestyrelsens tilskud mindst skal udgøre 75 pct. og forældrenes egenbetaling højst 25 pct. af de budgetterede brutto-driftsudgifter pr. plads i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner samt kommunal dagpleje. Forældre vil endvidere bl.a. fortsat have ret til et økonomisk fripladstilskud under hensyn til forældrenes økonomiske forhold. Forslaget indebærer bl.a. også, at såfremt kommunalbestyrelsen beslutter ikke at fravige dagtilbudslovens regler om et sundt frokostmåltid efter dagtilbudslovens § 16 a, vil reglerne i dagtilbudsloven om tilskud og forældrebetaling til et sundt frokostmåltid fortsat skulle finde anvendelse.

Det foreslås ligeledes, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte at fravige dagtilbudslovens regler vedrørende ret til dagtilbud i anden kommune. Dette vil både omfatte børn, som er bosiddende i kommunen samt børn, der er bosat i en anden kommune, men ønsker at gøre brug af et dagtilbud i den pågældende kommune. Forældrene vil som følge heraf bl.a. fortsat være berettigede til et tilskud til brug for pladsen i anden kommune, som beregnet efter de gældende regler i dagtilbudslovens §§ 41 og 42.

Det følger også af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte at fravige nærmere definerede regler i dagtilbudsloven vedrørende ejer- og driftsformer. Det vil således fortsat alene være muligt at etablere daginstitutioner som kommunale daginstitutioner, selvejende og udliciterede daginstitutioner med aftale samt privatinstitutioner med etableringsret. Det vil samtidig fortsat alene være muligt at etablere dagpleje som kommunal dagpleje og privat dagpleje med aftale. Endelig vil det fortsat alene være muligt at etablere private pasningsordninger.

Herudover følger det af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte at fravige formålsbestemmelsen for dagtilbud. Alle dagtilbud vil således fortsat skulle fremme børns trivsel, læring, udvikling og dannelse gennem trygge og pædagogiske læringsmiljøer, hvor legen er grundlæggende, og hvor der tages udgangspunkt i et børneperspektiv. Alle dagtilbud vil ligeledes fortsat i samarbejde med forældrene skulle give børn omsorg og understøtte det enkelte barns trivsel, læring, udvikling og dannelse og bidrage til, at børn får en god og tryk opvækst. Samtidig vil alle børn i dagtilbud skulle have et fysisk, psykisk og æstetisk børnemiljø, som fremmer deres trivsel, sundhed, udvikling og læring. Dagtilbuddene vil fortsat skulle give børn medbestemmelse, medansvar og forståelse for og oplevelse med demokrati. Dagtilbud vil som led heri skulle bidrage til at udvikle børns selvstændighed, evner til at indgå i forpligtende fællesskaber og samhørighed med og integration i det danske samfund. Endelig vil alle dagtilbud fortsat i samarbejde med forældrene skulle sikre børn en god overgang fra hjem til dagtilbud. Dagtilbud vil endvidere i samarbejde med forældre og skole skulle sikre børn en god sammenhængende overgang mellem dagtilbud og fra dagtilbud til fritidstilbud og skole ved at udvikle og understøtte deres grundlæggende kompetencer og lysten til at lære.

Det følger også af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte at fravige dagtilbudslovens regler om dansk som hovedsprog. Det vil således som udgangspunkt fortsat skulle gælde, at dansk skal være hovedsprog i alle dagtilbud, medmindre kommunalbestyrelsen i konkrete tilfælde beslutter, at hovedsproget skal være engelsk, tysk eller fransk, hvis det ikke vurderes at have integrationsmæssige konsekvenser. Herudover vil det som udgangspunkt fortsat gælde for private pasningsordninger, at hovedsproget skal være dansk medmindre, kommunalbestyrelsen i helt særlige tilfælde vurderer, at hovedsproget kan være andet end dansk, hvis det ikke vurderes at have integrationsmæssige konsekvenser. Endelig vil det, såfremt kommunen vælger at give mulighed for tilskud til pasning af egne børn efter dagtilbudslovens §§ 86-91, med undtagelse af borgere, som har ret til ydelsen efter EU-retten, fortsat skulle gælde som betingelse for modtagelse af tilskuddet, at forældrene har tilstrækkelige danskkundskaber til at kunne understøtte barnets dansksproglige udvikling.

Herudover følger det af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte at fravige nærmere fastsatte regler i dagtilbudsloven om tilskud til private pasningsordninger. Det betyder bl.a., at forældre fortsat vil have ret til et tilskud til en privat pasningsordning i stedet for at benytte en plads i et dagtilbud. Det vil ligeledes betyde, at kommunalbestyrelsen skal godkende pasningsaftalen mellem forældrene og den private pasningsordning og føre tilsyn hermed, hvor kommunerne dog ikke vil skulle føre tilsyn med, hvorvidt den private pasningsordning alene anvender betegnelse privat pasningsordning om ordningen i alle offentlige sammenhænge. Kommunen vil dog have en større frihed i selve

tilrettelæggelsen af tilsynet. Herudover vil det med forslaget fortsat være gældende, at dansk skal være hovedsprog, at der skal tilrettelægges pædagogiske læringsmiljøer, der indholdsmæssigt står mål med den pædagogiske læreplan, og at børnene skal sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for demokrati. Endelig vil det bl.a. også gælde, at kommunalbestyrelsens tilskud fortsat vil skulle udgøre mindst 75 pct. af den billigste budgetterede nettodrifudsudgift pr. plads eksklusive udgifter til støttepædagog i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen, hvor tilskuddet dog højst vil kunne udgøre 75 pct. af forældrenes dokumenterede udgifter til den private pasningsordning.

Det følger ligeledes af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte at fravige dagtilbudslovens regler om klageadgang. Det vil således fortsat gælde, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter dagtilbudsloven og regler fastsat i medfør heraf, som ikke er fraveget, jf. det foreslåede § 8, stk. 1, 1. pkt., medmindre andet er fastsat i denne lov eller lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, fortsat vil kunne indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Forslaget indebærer således, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, at øvrige regler i dagtilbudsloven vil kunne fraviges for kommunen og tilbud udpeget af kommunalbestyrelsen.

Det betyder f.eks., at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, at reglerne om den pædagogiske læreplan i dagtilbudsloven kan fraviges helt eller delvist for tilbud i kommunen. Kommuner og relevante dagtilbud vil således kunne tilrettelægge arbejdet med at sikre børns læring, trivsel, udvikling og dannelse på andre måder end via den form og de indholdskrav, som ligger i den pædagogiske læreplan.

Det indebærer ligeledes, at kommunalbestyrelsen f.eks. vil kunne beslutte at fravige dagtilbudslovens regler om sprogvurdering og sprogstimulering helt eller delvist. Kommunerne vil således kunne vælge at tilrettelægge arbejdet med sprogvurdering og sprogstimulering på anden vis, hvis de ønsker det. Det kan f.eks. være, at en kommune ønsker at sprogvurdere børnene på et andet tidspunkt, eller at de ønsker en anden form for forældreinddragelse. Forslaget indebærer imidlertid ikke, at kommunalbestyrelsen vil kunne indføre yderligere pligter eller sanktioner end dem, som allerede gælder efter dagtilbudsloven i dag. Det betyder f.eks., at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne indføre pligt med følgende sanktion om deltagelse i et obligatorisk sprogstimuleringsstilbud for tosprogede børn, som har et andet omfang end det nuværende. Kommunalbestyrelsen vil dog godt kunne opretholde de nugældende pligter og sanktioner i det omfang, at det kun er dele af reglerne om sprogvurdering og sprogstimulering, der fraviges. Herudover vil kommunalbestyrelsen, såfremt dagtilbudslovens regler om obligatorisk

sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen ikke fraviges, fortsat skulle anvende gældende regler om beregning af tilskud til denne type af pladser i bekendtgørelse om dagtilbud.

Forslaget indebærer også, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, at dagtilbudslovens regler om forældrebestyrelser kan fraviges, såfremt de ønsker at organisere forældreindflydelsen på andre måder, som giver bedre mening lokalt.

Forslaget indebærer videre, at kommunalbestyrelsen f.eks. vil kunne beslutte at fravige dagtilbudslovens regler om et sundt frokostmåltid og forældrearrangerede frokost- og madordninger helt eller delvist. Dette vil bl.a. kunne omfatte reglerne om, hvem der skal tilbydes måltidet, samt de regler, som vedrører processerne om fravalg af et sundt frokostmåltid. Reglerne om forældrearrangerede frokost- og madordninger vil fortsat kunne finde anvendelse, selvom kommunalbestyrelsen beslutter at fravige reglerne om et sundt frokostmåltid helt eller delvist. Reglerne om forældrearrangerede frokost- og madordninger er i dag koblet op på et fravalg af det sunde frokostmåltid, men en kommunal fravigelse af reglerne herfor vil kunne sidestilles med et fravalg af frokostmåltidet fra forældrenes side. Kommunalbestyrelsen vil endvidere skulle anvende de gældende regler om fastsættelse af tilskud og forældrebetaling til et sundt frokostmåltid og forældrearrangerede frokost- og madordninger i dagtilbudsloven og bekendtgørelse om dagtilbud, såfremt kommunen ikke beslutter at fravige reglerne om et sundt frokostmåltid og reglerne om forældrearrangerede frokost- og madordninger.

Forslaget indebærer bl.a. også, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte at fravige reglerne om obligatorisk læringstilbud til 1-årige børn i udsatte boligområder helt eller delvist, såfremt kommunen f.eks. ønsker at prioritere andre indsatser for at få flere børn fra udsatte boligområder i dagtilbud. Kommunalbestyrelsen vil dog i denne forbindelse ikke kunne indføre andre pligter og sanktioner end dem, som er hjemlet i dagtilbudsloven i dag. Kommunalbestyrelsen vil således ikke kunne indføre pligt med følgende sanktion i forhold til deltagelse i eksempelvis et 35 timers obligatorisk læringstilbud. Kommunalbestyrelsen vil dog godt kunne opretholde gældende regler om pligt og sanktioner i forhold til dele af reglerne om obligatorisk læringstilbud, såfremt den kun ønsker delvis fravigelse af reglerne. Herudover vil det fortsat gælde, at reglerne om beregning af tilskud m.v. til forældre med børn i obligatorisk læringstilbud i bekendtgørelse om dagtilbud vil skulle anvendes, såfremt kommunalbestyrelsen beslutter ikke at fravige dagtilbudslovens regler om obligatorisk læringstilbud.

I forlængelse heraf indebærer forslaget endvidere, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte at fravige reglerne om fordeling af børn i dagtilbud i dagtilbudsloven helt eller delvist. Kommunalbestyrelsen vil dog som følge af forslaget

ikke kunne indføre andre lignende procentsatser for optagelse af grupper af børn, som rækker ud over dagtilbudslovens nuværende optagelses- og fordelingsregler.

Som følge af forslaget vil kommunalbestyrelsen bl.a. også kunne beslutte at fravige dagtilbudslovens regler om bl.a. ret til deltidsplads for forældre, som afholder fravær efter barselsloven, ret til at ønske pladser og stå på venteliste til alle dagtilbud samt ret til kombinationstilbud for forældre med skæve arbejdstider helt eller delvist, hvis kommunalbestyrelsen f.eks. i stedet ønsker at tilrettelægge retningslinjer eller processer herfor på anden vis.

Det foreslås videre med forslaget til § 8, stk. 3, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte helt eller delvist at fravige visse regler fastsat på bekendtgørelsesniveau, som er fastsat i medfør af dagtilbudslovens § 8, stk. 9, § 17, stk. 11, § 26 a, stk. 11, § 30, § 31, stk. 4, § 44, § 44 g, stk. 2, § 85, stk. 2, § 92, stk. 2, og § 93, stk. 3. Dette vil omfatte bekendtgørelse om pædagogiske mål og indhold i de seks læreplanstemaer, jf. bekendtgørelse nr. 968 af 28. juni 2018, bekendtgørelse om dagtilbud, jf. bekendtgørelse nr. 1542 af 19. december 2019, bekendtgørelse om opkrævning og regulering af forældrebetaling for en plads i dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, jf. bekendtgørelse nr. 99 af 27. januar 2014, og bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens opkrævning af tilbagebetalingskrav efter dagtilbudslovens § 93, stk. 3, jf. bekendtgørelse nr. 978 af 11. august 2017. Det foreslås, at børne- og undervisningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler herfor på bekendtgørelsesniveau.

Bemyndigelsen forventes udmøntet således, at det vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, at alle regler i bekendtgørelse om pædagogiske mål og indhold i seks læreplanstemaer helt eller delvist vil kunne fraviges. Herudover vil det i relation til reglerne i bekendtgørelse om dagtilbud blive fastsat, at kommunalbestyrelsen alene vil kunne beslutte at fravige reglerne om fordeling af børn i daginstitutioner i bekendtgørelsens kapitel 10. Endelig vil det blive fastsat, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige regler i hverken bekendtgørelse om opkrævning og regulering af forældrebetaling for en plads i dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge eller bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens opkrævning af tilbagebetalingskrav efter dagtilbudslovens § 93, stk. 3.

Der henvises til de specielle bemærkninger til forslaget § 8.

2.4. Velfærdsaftaler på folkeskoleområdet

2.4.1. Folkeskoleloven

2.4.1.1. Gældende ret

Folkeskoleloven, jf. lbk nr. 1396 af 28/09/2020 om folke-

skolen (folkeskoleloven), er en rammelov, hvor kommunalbestyrelsen har ansvaret for folkeskolen, herunder udfylder de rammer, som lovgivningen udstikker. Kommunalbestyrelsen har derfor i dag inden for disse rammer et stort råderum til at tilrette opgaveløsningen i overensstemmelse med lokale ønsker og behov.

2.4.1.1.1. Kapitel 1 – Folkeskolens formål m.v.

I folkeskolelovens kapitel 1 er fastsat bestemmelser om folkeskolens formål og kommunalbestyrelsens ansvar herfor.

Efter den gældende folkeskolelovs § 1, stk. 1, fremgår det, at folkeskolen i samarbejde med forældrene skal give eleverne kundskaber og færdigheder, der: forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere, gør dem fortrolige med dansk kultur og historie, giver dem forståelse for andre lande og kulturer, bidrager til deres forståelse for menneskets samspil med naturen og fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling. Efter stk. 2 skal folkeskolen udvikle arbejdsmetoder og skabe rammer for oplevelse, fordybelse og virkelyst, så eleverne udvikler erkendelse og fantasi og får tillid til egne muligheder og baggrund for at tage stilling og handle. Efter stk. 3 skal folkeskolen forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati.

Det fremgår af folkeskolelovens § 2, stk. 1, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for folkeskolen, herunder ansvaret for at alle børn i kommunen sikres ret til vederlagsfri undervisning i folkeskolen. Det følger af den gældende § 2, stk. 2, at den enkelte skoles leder inden for rammerne af lovgivningen og kommunalbestyrelsens og skolebestyrelsens beslutninger har ansvaret for undervisningens kvalitet i henhold til folkeskolens formål, jf. § 1, og fastlægger undervisningens organisering og tilrettelæggelse.

2.4.1.1.2. Kapitel 2 – Folkeskolens struktur og indhold

Folkeskolelovens kapitel 2 indeholder regler om folkeskolens struktur og indhold til og med 9. klasse.

Efter den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 3 omfatter folkeskolen en 10-årig grundskole, og undervisningen består af undervisning i folkeskolens fag, jf. §§ 5, 9 og 11, og obligatoriske emner, jf. § 7, samt understøttende undervisning, jf. § 16 a. Skolerne indgår samarbejder med bl.a. virksomheder, foreningsliv og kommunalt støttede musikskoler m.v. Folkeskolen kan tilbyde eleverne undervisning i deres fritid og optagelse i en skolefritidsordning.

Det følger af folkeskolelovens § 3, stk. 2, at børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, gives specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i

specialklasser og specialskoler. Der gives desuden specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn, hvis undervisning i den almindelige klasse kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, jf. § 16, stk. 4.

Efter folkeskolelovens § 3, stk. 3, fastsætter børne- og undervisningsministeren nærmere regler om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, herunder om adgangen til at indhente viden og specialrådgivning samt bistand til kommunens udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, og kan i den forbindelse fravige §§ 5, 7, 7 a, 13 og 14, § 14 b, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., og § 28, stk. 1, § 29 og § 36, stk. 2 og 4.

Efter den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 3 a, skal børn, der har brug for støtte, og som ikke alene kan understøttes ved brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse, tilbydes supplerende undervisning eller anden faglig støtte i henhold til § 5, stk. 5. Hvis der er behov herfor, skal der gives personlig assistance, der kan hjælpe barnet til at overvinde praktiske vanskeligheder i forbindelse med skolegangen.

Efter folkeskolelovens § 3 b, skal skolens leder tilbyde elever i grundskolen med læsevanskeligheder, der kan skyldes ordblindhed, at der foretages en ordblindetest med henblik på at afdække elevens læsevanskeligheder. Tilbuddet gives fra den 1. marts på 3. klassetrin efter samråd med eleven og forældrene, jf. § 54. Elevens synspunkter skal tillægges passende vægt under hensyntagen til elevens alder og modenhed. Efter folkeskolelovens § 3 b, stk. 2, har forældre én gang i skoleforløbet fra den 1. marts på 4. klassetrin krav på, at der foretages en ordblindetest af deres barn. Kommunalbestyrelsen foretager ordblindetesten efter forældrenes anmodning.

Efter folkeskolelovens § 4 tilbyder folkeskolen specialpædagogisk bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen. Børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom, herunder også om adgangen for kommuner, regioner og skoler m.v. til at indhente viden og specialrådgivning samt bistand til kommunens udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation. Der kan endvidere tilbydes elever, hvis udvikling kræver en særlig vidtgående hensyntagen eller støtte, undervisning i 12 år.

Den gældende folkeskolelovs § 5 fastlægger undervisningens fordeling inden for tre fagblokke, herunder hvilke klassetrin fagene som udgangspunkt ligger på. Derudover gælder der regler om afholdelse af sprogprøver for elever i 1.-9. klasse, som modtager undervisning i dansk som andetsprog, på skoler og afdelinger af skoler, hvor mere end 30 pct. af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over

udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., mindst en gang inden for de seneste 3 år.

Det følger af den gældende folkeskolelovs § 5, stk. 5, at der i fornødent omfang gives supplerende undervisning eller anden faglig støtte til elever, der har skiftet skole, eller som har været uden undervisning i længere tid. Der skal i fornødent omfang gives supplerende undervisning eller anden faglig støtte til elever, som af anden grund har behov for støtte. Skolens leder kan for en elev, der modtager supplerende undervisning eller anden faglig støtte efter 1. og 2. pkt., efter samråd med elevens forældre fravige undervisningstiden i § 14 b, stk. 2, 1. pkt., hvis det er til elevens bedste.

Efter følgeskolelovens § 5, stk. 6, 1. pkt., skal tosprogede børn i grundskolen i fornødent omfang modtage undervisning i dansk som andetsprog. Børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede børn og om modersmålsundervisning af børn fra medlemsstater i Den Europæiske Union, fra lande, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt fra Færøerne og Grønland.

Efter bestemmelsens stk. 7 kan børne- og undervisningsministeren i forbindelse med fastsættelse af regler om undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede børn, jf. stk. 6, tillige fravige § 36, stk. 2 og 3, i tilfælde, hvor det ved optagelsen vurderes, at eleven har et ikke uvæsentligt behov for sprogstøtte, og det vurderes at være pædagogisk påkrævet at henvise eleven til en anden skole end distriktskolen. Vurderingen skal foretages ud fra en individuel vurdering af elevens sproglige behov.

Den gældende folkeskolelovs § 6 indeholder regler om undervisningen i kristendomskundskab, herunder mulighed for fritagelse fra denne undervisning.

Der er i folkeskolelovens § 7 fastsat regler om, at undervisningen skal indeholde de obligatoriske emner færdslære, sundheds- og seksualundervisning og familiekundskab, samt uddannelse og job.

Efter den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 7 a skal eleverne i 8. og 9. klasse deltage i introduktionskurser til ungdomsuddannelse og brobygning, jf. lov om kommunal indsats for unge under 25 år. Der gælder endvidere regler om målrettede indsatser for elever, der er vurderet ikkeuddannelsesparate, jf. lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Det følger af folkeskolelovens § 9, at eleverne på 7.-9. klassetrin skal tilbydes en række valgfag, herunder mulighed for at eleverne i 6.-9. klasse kan udsendes i praktik.

Efter folkeskolelovens § 10 fastsætter børne- og undervisningsministeren regler om formålet med undervisningen i folkeskolens fag og obligatoriske emner efter §§ 5-7 og § 9. Børne- og undervisningsministeren fastsætter desuden regler om kompetencemål for bestemte klassetrin, inddeling i færdigheds- og vidensområder, ud fra hvilke undervisningen i de enkelte fag/emner skal tilrettelægges, og regler om opmærksomhedspunkter inden for udvalgte kerneområder i dansk og matematik.

Der er i folkeskolelovens § 11 regler om undervisningen i børnehaveklassen, herunder om obligatorisk sprogvurdering i starten af børnehaveklassen.

I folkeskolelovens § 11 a er fastsat regler om obligatoriske sprogrøver for eleverne i børnehaveklasser på skoler og afdelinger af skoler, hvor mere end 30 pct. af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., mindst en gang inden for de seneste 3 år.

I den gældende folkeskolelovs § 12, stk. 1, er fastsat regler om undervisningens organisering i klasser, om klasseindplacering og om skolelederens mulighed for at bestemme, at en elev rykkes et klassetrin op eller undervises på samme klassetrin i 2 år, hvis det er til elevens bedste. Klassetrin-sindplaceringen kan ske i forbindelse med skoleårets start eller i løbet af skoleåret.

Efter folkeskolelovens § 12, stk. 2, skal henvisning til specialundervisning, som ikke er af foreløbig karakter, ske efter pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med eleven og forældrene. Elevens synspunkter skal tillægges passende vægt under hensyntagen til elevens alder og modenhed.

Det følger af folkeskolelovens § 12, stk. 3, at såfremt forældre ønsker, at deres barn optages i en skole beliggende i en anden kommune end bopælskommunen, jf. § 36, stk. 3, foretages henvisningen til specialundervisning, jf. stk. 2, efter pædagogisk-psykologisk rådgivning i bopælskommunen. Skolekommunen kan ikke foretage henvisning til et mere vidtgående specialundervisningstilbud end det tilbud, som bopælskommunen har henvist barnet til. Afgørelsen af, om tilbuddet er mere vidtgående, træffes af bopælskommunen. Efter stk. 4 træffes afgørelse om valg af fag, jf. § 9, og om fortsat skolegang i 10. klasse af eleverne efter samråd med forældrene, jf. § 54, og elevens lærere, eventuelt med inddragelse af den ungeindsats, som kommunalbestyrelsen har etableret efter kapitel 1 d i lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Efter folkeskolelovens § 13 har elever og deres forældre ret til regelmæssig underretning om skolens syn på elevernes udbytte af skolegangen og resultater af test. Elevernes udbytte af undervisningen skal løbende evalueres. Efter § 13,

stk. 3, udarbejder børne- og undervisningsministeren test i udvalgte fag og på bestemte klassetrin til brug for den løbende evaluering. Efter § 13, stk. 5 og 6, gives elever i 8. og 9. klasse standpunktskarakterer mindst to gange om året. Derudover udarbejder eleverne en projektopgave. Efter § 13 a offentliggør børne- og undervisningsministeren en gang om året resultaterne af de afholdte test.

Efter folkeskolelovens § 13 b, skal elever fra børnehaveklassen til 9. klasse have en elevplan, som bl.a. skal indeholde individuelle mål og status for elevens læring i bestemte fag og på bestemte klassetrin.

Det fremgår af § 13 b, stk. 4, at elevplanen skal for hver elev på 8. og 9. klassetrin indeholde oplysninger til brug for vurderingen af elevens uddannelsesparathed, jf. lov om kommunal indsats for unge under 25 år, herunder om, hvilken ungdomsuddannelse eleven påtænker at søge efter 9. eller 10. klasse, en vurdering af, om eleven har de nødvendige sociale og personlige forudsætninger for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse efter 9. klasse, samt om den besluttede indsats, der skal iværksættes over for elever, der er vurderet ikkeuddannelsesparate i 8. klasse eller senere.

Efter den gældende bestemmelse i folkeskolelovens 14, stk. 1, skal elever ved afslutningen af undervisningen på 9. klassetrin aflægge folkeskolens afgangseksamen og 9.-klassesprøver i fagene dansk, engelsk, kristendomskundskab, historie, samfundsfag, matematik, geografi, biologi, fysik/kemi, idræt og fransk eller tysk. Det fremgår af stk. 2, hvordan prøverne aflægges, herunder hvilke fag der er obligatoriske og hvilke, der udvælges efter udtrækning. Det fremgår af stk. 3, at undervisningen i det praksis/musiske valgfag på 8. klassetrin afsluttes med en prøve i faget. Det fremgår af stk. 4, hvilke krav eleven skal opfylde for at bestå folkeskolens afgangseksamen. Efter stk. 7 kan børne- og undervisningsministeren fastsætte nærmere regler om 9.-klassesprøverne, herunder bl.a. om tidspunktet for prøverne, om kravene i de enkelte fag, om bedømmelse og karaktergivning m.v.

I folkeskolelovens § 14 a er fastsat regler om hhv. skoleårets og sommerferiens begyndelse.

Der er i folkeskolelovens § 14 b fastsat regler om, at undervisningstiden skal tilrettelægges, så eleverne minimum får 1.110 timer i børnehaveklassen og på 1.-3. klassetrin, mindst 1.320 timer på 4.-6. klassetrin og 1.400 timer på 7.-9. klassetrin.

Det følger af folkeskolelovens § 15, at eleverne skal have 45 minutters motion og bevægelse i gennemsnit om dagen, og at der skal etableres lektiehjælp og faglig fordybelse i undervisningstiden.

Der er i folkeskolelovens § 16 og dertilhørende bilag 1 fastsat regler om, hvilket minimumstimental skolerne skal gennemføre.

Efter folkeskolelovens § 16 a skal der som supplement til undervisningen i fagene og de obligatoriske emner gives understøttende undervisning.

I folkeskolelovens § 16 b og d er fastsat regler om, under hvilke betingelser kommunalbestyrelsen kan godkende fravigelse af reglerne om den samlede undervisningstid, herunder med henblik på at give tid til konfirmationsforberedelse.

Efter § 16 c kan dele af undervisningen organiseres og tilrettelægges som ekskursioner, lejrskole eller skolerejser.

Det fremgår af folkeskolelovens § 17, at grundskolens klasser normalt ikke må overstige 28 elever ved skoleårets start, og at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan godkende et højere elevtal, dog ikke over 30.

Efter folkeskolelovens § 18 skal undervisningen tilrettelægges, så den svarer til den enkelte elevs behov og forudsætninger.

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 19, stk. 1, at de nødvendige undervisningsmidler skal stilles vederlagsfrit til rådighed for eleverne. Dette gælder dog ikke instrumenter og udstyr, som anvendes ved undervisning i fritiden, og som hjemtages af eleverne til eget brug.

Efter § 19, stk. 2-5, skal der ved hver skole være et pædagogisk læringscenter, der efter kommunalbestyrelsens beslutning kan være integreret med et folkebibliotek.

2.4.1.1.3. Kapitel 2a – 10. klasses struktur og indhold

I folkeskolelovens kapitel 2 a er fastsat en række regler om 10. klasses struktur og indhold.

Der er således fastsat regler i folkeskolelovens § 19 b og § 19 c om, at 10. klasse består af en obligatorisk del, og i lovens § 19 d om, hvad den valgfrie del omfatter.

Der er videre fastsat regler om kommunalbestyrelsens mulighed for at tilbyde 10.-klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb eller særligt tilrettelagte undervisningsforløb.

2.4.1.1.4. Kapitel 3 – Skolevæsnets ordning

Folkeskolelovens kapitel 3 indeholder regler om skolevæse-

nets ordning, herunder om etablering af fælles ledelse, skolens inddeling i klasser m.v.

Efter folkeskolelovens § 20, stk. 1, påhviler det kommunalbestyrelsen at sørge for undervisning i grundskolen og 10. klasse af børn og unge under 18 år, der bor eller opholder sig i kommunen, og hvis forældre ønsker dem optaget i folkeskolen.

Det følger af folkeskolelovens § 20, stk. 2, at det påhviler kommunalbestyrelsen at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, jf. § 3, stk. 2, til de i stk. 1 nævnte børn og unge. Endvidere påhviler det kommunalbestyrelsen at sørge for specialpædagogisk bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen. Efter § 20, stk. 5, kan specialundervisning indrettes i dagbehandlingstilbud eller i et efter lov om social service oprettet eller godkendt anbringelsessted. Efter § 20, stk. 6, har elever, som i løbet af skoleåret fylder 18 år, ret til at fortsætte skolegangen i resten af skoleåret. Efter § 20, stk. 7 og 8, fastsætter børne- og undervisningsministeren nærmere regler om bl.a. bopælskommunens inddragelse og godkendelse af undervisningstilbud til børn og unge, der er henvist til et dagbehandlingstilbud eller anbragt i et anbringelsessted i en anden kommune, samt nærmere regler om minimumsstørrelsen for interne skoler m.v.

Det følger af folkeskolelovens § 20 a, at elever i fortsættelse af undervisningen efter reglerne i folkeskoleloven kan anvende it-hjælpe midler, der er tilbudt eleven efter folkeskolelovens § 3, stk. 2, § 3 a eller § 3 b.

I folkeskolelovens § 21 er fastsat regler om henvisning af børn og unge til specialundervisning ved regionsrådets foranstaltning, herunder at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om proceduren m.v. i forbindelse med kommunalbestyrelsens henvisning af elever til regionsrådets foranstaltning.

Det følger af folkeskolelovens § 22, at kommunalbestyrelsen efter overenskomst med en anden kommune eller den pågældende skole kan henvise elever til undervisning i f.eks. en anden kommunes skoler en anmeldt fri grundskole, en godkendt efterskole m.v. Derudover kan kommunalbestyrelsen indgå overenskomst med en institution, der udbyder erhvervsuddannelser, om undervisning af elever i grundskolen i dele af undervisningstiden.

Efter folkeskolelovens § 22, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen efter indstilling fra regionsrådet beslutte, at en elev efter overenskomst mellem regionsrådene henvises til specialundervisning, jf. § 20, stk. 3, i en anden regions undervisningstilbud. Dette gælder tilsvarende for de af Borgerrepræsentationen drevne landsdelsdækkende undervisningstilbud i Københavns Kommune. Efter stk. 5, 1. pkt., kan en kom-

municipalbestyrelse efter overenskomst med et i kommunen beliggende dagbehandlingstilbud henvise elever til specialundervisning, jf. § 20, stk. 2. Tilsvarende kan kommunalbestyrelsen efter stk. 5, 2. pkt. efter overenskomst med et i kommunen beliggende anbringelsessted for børn og unge, der er oprettet eller godkendt efter lov om social service, henvise elever til specialundervisning i anbringelsesstedet.

Efter lovens § 22, stk. 6, kan børne- og undervisningsministeren fastsætte regler om indgåelsen og indholdet af overenskomsten mellem en kommunalbestyrelse og et dagbehandlingstilbud eller anbringelsessted. Dette gælder dog ikke for overenskomsten med de i stk. 1, nr. 3-5, nævnte skoler, der efter lov om social service er godkendt som anbringelsessteder. I særlige tilfælde kan børne- og undervisningsministeren fastsætte regler om størrelsen af udgiften til undervisningen i et anbringelsessted.

Det følger af folkeskolelovens § 23, at elever, der gennem længere tid på grund af smittefare eller af hensyn til deres sundhed eller velfærd ikke kan undervises i skolen, undervises i deres hjem eller på den institution, hvor de opholder sig.

Folkeskolelovens § 24 – 25 a indeholder regler om, hvor mange klassetrin en skole som minimum skal bestå af, regler om nedlæggelse af en skole, samt mulighederne for at etablere fælles ledelse mellem folkeskoler og mellem folkeskoler dagtilbud, fritidshjem eller ungdomsskoler. Der er endvidere fastsat regler om, at skolen skal inddeles i klasser, om mulighed for at etablere aldersintegreret indskoling, eliteidrætsklasser og talentklasser i musik, og at organisere undervisningen i hold.

2.4.1.1.5. Kapitel 4 – Lærere og øvrigt undervisende personale

I folkeskolelovens kapitel 4 er fastsat regler om, hvilke kvalifikationskrav det undervisende personale skal leve op til for at kunne undervise eller varetage undervisningsopgaver i folkeskolen.

Det følger af folkeskolelovens § 28, at for at kunne varetage undervisningen i folkeskolens 1.-10. klasse skal underviseren have gennemført uddannelsen til lærer i folkeskolen eller anden læreruddannelse.

I folkeskolelovens § 29 og 30 er fastsat regler om pædagogers mulighed for at varetage undervisningsopgaver, herunder understøttende undervisningsopgaver i folkeskolen.

Efter folkeskolelovens § 30 c, kan kommunalbestyrelsen i helt særlige tilfælde fravige kravene til det undervisende personales kvalifikationer, hvor det ikke er muligt at ansætte personer med de pågældende kvalifikationer.

2.4.1.1.6. Kapitel 5 – Undervisningspligt. Indskrivning og optagelse i folkeskolen

I folkeskolelovens kapitel 5 er fastsat regler om undervisningspligt, herunder hvordan den kan opfyldes på andre måder end ved at deltage i undervisningen i skolen, samt om indskrivning og optagelse i folkeskolen.

Efter den gældende folkeskolelovs § 32 er ethvert barn, der bor her i landet, undervisningspligtigt efter reglerne i §§ 33-35, medmindre det omfattes af bestemmelser om undervisningspligt i anden lovgivning. Det samme gælder børn, der skal opholde sig her i landet i mindst 6 måneder

I folkeskolelovens § 33 er fastsat regler om undervisningspligtens opfyldelse, herunder mulighed for at opfylde undervisningen gennem delvis erhvervmæssig beskæftigelse, gennem deltagelse i undervisning på ungdomsskolen og gennem deltagelse i undervisning på musikskoler eller ved eliteidrætsudøvelse i en idrætsforening m.v.

Efter den gældende folkeskolelovs § 34, stk. 1, indtræder undervisningspligten den 1. august i det kalenderår, hvor barnet fylder 6 år, og ophører den 31. juli ved afslutningen af undervisningen i 9. klassetrin.

Efter lovens § 34, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen efter forældrenes anmodning eller med deres samtykke, godkende, at et barns undervisning udsættes til et år efter undervisningspligtens indtræden, når det er begrundet i barnets udvikling. Godkendelsen kan betinges af, at barnet optages i en børnehave.

Folkeskolelovens § 34, stk. 3, giver mulighed for at tilrettelægge optagelsen, så elever optages løbende i aldersintegrerede klasser.

Efter lovens § 35 skal forældremyndighedsindehaveren eller den, der faktisk sørger for barnet, medvirke til, at barnet opfylder undervisningspligten, og må ikke lægge hindringer i vejen herfor.

Efter folkeskolelovens § 36, stk. 1, kan et barn indskrives i folkeskolen fra det kalenderår, hvor det fylder 5 år.

Det fremgår af folkeskolelovens § 36, stk. 2, at der til hver skole hører et skoledistrikt, der kan være større eller mindre for de enkelte klassetrin. Et barn optages i skolen i det distrikt, hvor det bor eller opholder sig.

Det følger af folkeskolelovens § 36, stk. 3, at forældre har krav på, at deres barn optages i en folkeskole efter eget valg i bopælskommunen eller i en anden kommune under

forudsætning af, at det kan ske inden for de rammer, kommunalbestyrelsen i skolekommunen har fastsat i henhold til § 40, stk. 2. Det samme gælder, hvis forældrene ønsker, at barnet skifter skole under skoleforløbet, herunder til distriktsskolen.

Efter folkeskolelovens § 36, stk. 4, har en elev, der er optaget i en skole, ret til at fortsætte skolegangen i denne skole, herunder også i forbindelse med flytning under skoleforløbet.

Efter § 36, stk. 6, fastsætter børne- og undervisningsministeren regler om bopælskommunens betaling til skolekommunen, hvis forældrene benytter sig af valg af folkeskole i en anden kommune end bopælskommunen, jf. stk. 3 og 4. Reglerne finder anvendelse, hvis kommunerne ikke indgår anden aftale herom.

Efter lovens § 36, stk. 7, har forældre krav på, at deres barn optages i en skolefritidsordning ved den skole, hvor barnet er optaget, hvis der er etableret en sådan ordning, og der er plads i denne. Børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om bopælskommunens betaling til skolekommunen, hvis barnet optages i en skolefritidsordning ved den valgte skole, jf. stk. 3 og 4. Reglerne finder anvendelse, hvis kommunerne ikke indgår anden aftale herom.

Efter lovens § 37 skal et barn optages i børnehaveklassen i det kalenderår, hvor barnet inden den 1. oktober fylder 5 år, hvis det må antages at kunne følge undervisningen.

I folkeskolelovens § 38 er fastsat regler om ansøgning om indskrivning af børn i folkeskolen, herunder krav om, at ansøgningen skal indgives digitalt.

Det følger af folkeskolelovens § 39, at skolens leder har pligt til at påse, at elever, der er optaget i skolen, deltager i undervisningen, herunder registrerer fravær. Der er fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse nr. 1063 af 24. oktober 2019 om elevers fravær fra undervisningen i folkeskolen. Det følger i den forbindelse af bekendtgørelsens § 6, at skolens leder skal underrette kommunalbestyrelsen, når en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for ét kvartal, jf. § 153, stk. 2, i lov om social service.

2.4.1.1.7. Kapitel 6 – Styrelsen af kommunens skolevæsen

Kapitel 6 indeholder nærmere regler om hhv. kommunalbestyrelsens, skolebestyrelsens og skolelederens ansvar, kompetence og opgaver.

Efter folkeskolelovens § 40, stk. 1, har kommunalbestyrelsen ansvaret for, at ethvert undervisningspligtigt barn i kommunen indskrives i folkeskolen eller får en undervisning,

der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Det følger af den gældende folkeskolelovs § 40, stk. 2, at kommunalbestyrelsen fastlægger mål og rammer for skolernes virksomhed. Beslutning om følgende træffes af kommunalbestyrelsen på et møde: 1) Bevillinger til skolevæsenet og økonomiske rammer for de enkelte skoler. 2) Skolestrukturen, herunder antallet af skoler og hver enkelt skoles omfang med hensyn til klassetrin, specialundervisning og specialpædagogisk bistand efter § 3, stk. 2, og § 4, stk. 2, undervisning i fritiden efter § 3, stk. 6, og skolefritidsordning efter § 3, stk. 7. Beslutningerne træffes efter indhentet udtalelse fra skolebestyrelserne ved de berørte skoler.

Efter lovens § 40, stk. 3-7, godkender kommunalbestyrelsen skolernes læseplaner, fastsætter og godkender mål- og indholdsbeskrivelse for skolefritidsordningerne, samt sikrer, at lærerne har relevant undervisningskompetence.

Efter folkeskolelovens § 40 a skal kommunalbestyrelsen udarbejde en kvalitetsrapport hvert andet år. Hvis niveauet i skolevæsenet eller på en skole ikke er tilfredsstillende, skal kommunalbestyrelsen som en del af kvalitetsrapporten udarbejde en handlingsplan med opfølgende initiativer med henblik på at forbedre niveauet i skolevæsenet eller på skolen. Kvalitetsrapporten skal drøftes på et møde i kommunalbestyrelsen, der tager stilling til rapporten, herunder opfølgning herpå.

Efter folkeskolelovens § 41 fastsætter kommunalbestyrelsen efter indhentet udtalelse fra skolebestyrelserne en vedtægt for styrelsen af kommunens skolevæsen. Vedtægten skal indeholde nærmere oplysninger om bl.a. skolebestyrelsernes sammensætning, fremgangsmåden ved valg af medarbejderrepræsentanter til skolebestyrelsen, beskrivelse af eventuelle beføjelser, der er delegeret til skolebestyrelsen i medfør af § 40, stk. 5, samt i et bilag til vedtægten de beslutninger, som kommunalbestyrelsen har truffet vedrørende skolestrukturen m.v.

Efter folkeskolelovens § 42, stk. 1, 1. pkt., skal der oprettes en skolebestyrelse ved hver skole. Der er endvidere fastsat regler om skolebestyrelsens sammensætning, herunder om mulighederne for at lade repræsentanter fra det lokale erhvervsliv m.v. sidde i skolebestyrelsen, om valgperioden og om mulighederne for at afholde nyvalg.

Efter § 43 fastsætter kommunalbestyrelsen regler om valg af forældrerepræsentanter til skolebestyrelsen. Der er videre fastsat regler om valgret og valgbarhed, samt mulighed for at yde vederlag til forældrerepræsentanter m.v.

Efter folkeskolelovens § 44, stk. 1, udøver skolebestyrelsen

sin virksomhed inden for de mål og rammer, som kommunalbestyrelsen fastsætter, jf. § 40, herunder i en eventuel handlingsplan, jf. § 40 a, stk. 2, og fører i øvrigt tilsyn med alle dele af skolens virksomhed, dog undtagen personale- og elevsager. Skolebestyrelsen kan fra skolens leder indhente enhver oplysning om skolens virksomhed, som er nødvendig for at varetage tilsynet. Efter stk. 2 fastsætter skolebestyrelsen en række principper for skolens virksomhed. Efter stk. 3-6 har skolebestyrelsen kompetence til at godkende skolens budget, inden for de økonomiske rammer, der er fastlagt for skolen, godkende undervisningsmidler og fastsætte skolens ordenregler og værdiregelsæt, samt godkende forskellige beslutninger f.eks. om voksne skal kunne deltage i undervisningen.

Den gældende folkeskolelovs § 45 indeholder regler om, at der ved hver skole skal ansættes en leder, som er ansvarlig for skolens virksomhed over for skolebestyrelsen og kommunalbestyrelsen. Der er endvidere fastsat regler om, hvilke opgaver skolens leder har ansvar for at løse.

Det følger af den gældende folkeskolelovs § 46, stk. 1, at elever på skoler, som har 5. eller højere klassetrin, har ret til at danne et elevråd. Elevrådet udpeger repræsentanter for eleverne til udvalg m.v., som skolens leder har nedsat til at behandle spørgsmål af betydning for eleverne i almindelighed. Dette gælder dog ikke udvalg m.v., hvor elevernes deltagelse vil stride mod anden lovgivning. Efter stk. 2 har elever på skoler med afdelingsstruktur ret til at danne et afdelingselevråd.

2.4.1.1.8. Kapitel 7 – Styrelsen af regionens undervisningstilbud

I folkeskolelovens kapitel 7 er fastsat regler om styrelsen af regionens undervisningstilbud. Det følger heraf, at regionen har ansvaret for de lands- og landsdelsdækkende undervisningstilbud for børn og unge under 18 år, som vedkommende kommunalbestyrelse har henvist til specialundervisning ved regionsrådets foranstaltning, jf. lovens § 20, stk. 3.

2.4.1.1.9. Kapitel 8 – Udgifterne til folkeskolen

I folkeskolelovens kapitel 8 er fastsat regler om udgifterne til folkeskolen.

Det følger af den gældende folkeskolelovs § 49, stk. 1, at alle udgifter til folkeskolens undervisning m.v., herunder specialundervisning og specialpædagogisk bistand i henhold til § 20, stk. 3, sygeundervisning i henhold til § 23, stk. 2, og udgifter til befordring i henhold til § 26, stk. 3, påhviler kommunerne, for så vidt der ikke er lovhjemmel for, at udgifterne helt eller delvis påhviler staten eller andre. Det følger af stk. 2, at børne- og undervisningsministeren fast-

sætter regler om, hvilken kommune udgiften til folkeskolens undervisning m.v. endeligt påhviler.

Det fremgår af den gældende folkeskolelovs § 50, i hvilke situationer kommunalbestyrelsen kan kræve betaling for undervisning, herunder at kommunalbestyrelsen kan opkræve betaling af forældre til børn, der er optaget i en skolefritidsordning, jf. § 3, stk. 7. Kommunalbestyrelsen yder søskendetilskud til familier med mere end et barn i skolefritidsordninger, daginstitutioner m.v. og hel eller delvis fripladstilskud under hensyn til forældrenes økonomiske forhold, eller hvor sociale, pædagogiske eller behandlingsmæssige forhold gør sig gældende. Reglerne fastsat i medfør af dagtilbudsloven om kommunens tilskud til brug for dag-, fritids- og klubtilbud og forældrenes egenbetaling finder anvendelse ved ydelse af søskendetilskud og ved ydelse af helt eller delvist fripladstilskud.

I folkeskolelovens § 50, stk. 3-4, er fastsat regler om mulighed for at tilbageholde ydelser eller modregne restancer vedrørende betaling for skolefritidsordning.

Der er i folkeskolelovens § 50, stk. 5-9, fastsat regler om dækning af udgifter i forbindelse med ekskursioner, lejrskoler m.v.

I folkeskolelovens § 50 a er fastsat regler om ansøgning om helt eller delvist økonomisk fripladstilskud.

2.4.1.1.10. Kapitel 9 – Klage

I den gældende folkeskolelovs kapitel 9 er fastsat regler om klageadgang, herunder om klageadgang i forhold til beslutninger om tildeling af specialundervisning og omfanget heraf m.v.

Det følger af folkeskolelovens § 51, stk. 3, at afgørelser om henvisning eller afslag på henvisning til specialundervisning i henhold til § 21, stk. 1, samt afgørelse om at tilbagekalde en henvisning inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene, kan indbringes for Klagenævnet for Specialundervisning, jf. § 51 a. Det samme gælder for afgørelser om henvisning, afslag på henvisning eller tilbagekaldelse af henvisning til specialskoler og specialklasser, jf. § 20, stk. 2.

Efter folkeskolelovens § 51, stk. 4, kan afgørelser om det nærmere indhold af foranstaltningen på specialskoler eller i specialklasser indbringes for Klagenævnet for Specialundervisning inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene. Dette gælder tilsvarende for afgørelser vedrørende elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, jf. § 3, stk. 2, og § 16, stk. 4. Afgørelser om supplerende undervisning og anden faglig støtte, jf. § 5, stk. 5, til elever i børnehaveklassen og i 1.-3. klasse, der har mindre end 18 undervisningsti-

mer ugentligt, kan indbringes for klagenævnet, hvis elevens undervisning kun kan gennemføres med denne støtte i den overvejende del af undervisningstiden.

Det følger af folkeskolelovens § 51, stk. 6, at afgørelser om søskendetilskud og fripladstilskud i henhold til § 50, stk. 2, og afgørelser om afvisning af ansøgninger efter § 50 a, stk. 1, 2. pkt., kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Efter § 51, stk. 7, kan beslutninger og afgørelser, som træffes af regionsrådet vedrørende regionens undervisningstilbud, ikke indbringes for en højere administrativ myndighed. Dog følger det af stk. 8, at afgørelser i henhold til § 21, stk. 3, kan indbringes for Klagenævnet for Specialundervisning inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene.

Det følger af § 51, stk. 9, at kommunalbestyrelsens afgørelser om henvisning eller afslag på henvisning til specialundervisning i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder, jf. § 20, stk. 5, og § 22, stk. 5, samt afgørelser om at tilbagekalde en henvisning inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene, jf. § 54, stk. 1, indbringes for Klagenævnet for Specialundervisning, jf. § 51 a. Det samme gælder kommunalbestyrelsens afgørelser om det nærmere indhold af foranstaltningen i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder.

I den gældende folkeskolelovs § 51 a er fastsat regler om Klagenævnet for specialundervisning, herunder at børne- og undervisningsministeren efter indstilling fra nævnet fastsætter nærmere regler om nævnets virksomhed. I lovens § 51 b og c er fastsat regler om klageprocedure og nævnets kompetence.

2.4.1.1.11. Kapitel 10 – Andre bestemmelser

I folkeskolelovens kapitel 10 er fastsat en række andre bestemmelser.

Efter lovens § 52 kan børne- og undervisningsministeren fastsætte almindelige regler om foranstaltninger til fremme af god orden i skolerne m.v.

Det følger af den gældende folkeskolelovs § 52 a, at for undervisere, der er ansat på anbringelsessteder, og elever på anbringelsessteder, jf. § 20, stk. 5, gælder bestemmelserne om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

Efter folkeskolelovens § 53, stk. 1, fastsættes tiden for konfirmationsforberedelsen ved forhandling mellem kommunalbestyrelsen og præsterne i kommunen. Kan der ikke opnås

enighed mellem parterne, træffes afgørelsen af kommunalbestyrelsen efter forhandling med de berørte menighedsråd. Efter bestemmelsens stk. 2, skal der sikres konfirmationsforberedelsen den nødvendige tid inden for de rammer, der er fastsat, jf. § 40, stk. 2, nr. 5, og § 44, stk. 2, nr. 1.

Det fremgår af folkeskolelovens § 54, stk. 1, at forældrenes rettigheder efter § 3 b, § 9, stk. 3 og 4, og §§ 12-14, 19 d, 19 e, 19 f, 20, 22, 27, 33, 34, 36-38 og 51 og de i medfør af loven fastsatte regler tilkommer den eller de personer, som har forældremyndigheden over eleven. Elever, der ikke er undergivet forældrenes myndighed, træffer selv afgørelse efter § 12, § 14, stk. 6, § 19 d, § 19 e, § 19 f, § 20, stk. 1 og 2, § 22, stk. 4, og § 27, stk. 1. Efter bestemmelsens stk. 2 kan skolen anse den, der har eleven i pleje, for bemyndiget til at handle på forældremyndighedens indehaver vegne, bortset fra spørgsmålene om skolegangens begyndelse og varighed.

Folkeskolelovens § 55 omhandler børne- og undervisningsministerens kompetence til at fravige visse af lovens bestemmelser med henblik på at fremme forsøgsvirksomhed og pædagogisk udviklingsarbejde eller for at bevare små skoler.

Det fremgår af folkeskolelovens § 55 b, stk. 1, at testresultater, jf. § 13, stk. 3 og 4, for den enkelte elev, grupper af elever, hold, klasser, skoler, kommuner og regioner m.v., bortset fra opgørelser på landsplan, samt testopgaver, jf. § 13, stk. 3 og 4, er fortrolige. Efter bestemmelsens stk. 2, er ansatte m.fl., der virker ved skoler, jf. § 55 c, der modtager oplysninger om testresultater og testopgaver, med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Folkeskolelovens § 55 c omhandler børne- og undervisningsministerens kompetence til at tilbyde skoler som nævnt i § 22, stk. 1, nr. 2-5, eller en ungdomsskole som nævnt i § 33, stk. 3, at anvende testene, jf. § 13, stk. 3.

Folkeskolelovens § 56, stk. 1, omhandler børne- og undervisningsministerens ret til at forlange enhver oplysning, som ministeren skønner nødvendig til udførelse af bl.a. lovgivnings- og vejledningsfunktioner, meddelt af kommunalbestyrelsen og regionsrådet. Efter bestemmelsens stk. 2, kan børne- og undervisningsministeren bestemme, at kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe oplysninger, som ministeren skønner nødvendige til brug for opfølgning på folkeskolens resultater og forhold i øvrigt. Efter stk. 3 kan børne- og undervisningsministeren fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal indberette oplysninger, jf. stk. 2, om elevernes trivsel til ministeriet ved anvendelse af et nærmere fastsat dataformat og med brug af en nærmere bestemt spørgeramme. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om spørgerammen og om, hvordan og hvornår kommunalbestyrelsen tilvejebringer oplysninger om elevernes trivsel.

Det fremgår af folkeskolelovens § 56 a, at oplysninger om elevers trivsel, jf. § 56, stk. 3, og § 56 b, skal indgå i skolernes undervisningsmiljøvurdering efter lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø.

Efter folkeskolelovens § 56 b skal skolens leder en gang årligt gennemføre en måling af elevernes trivsel med det formål at følge og styrke elevernes trivsel. De enkelte elevers svar må udelukkende bruges til at udføre statistiske og videnskabelige undersøgelser af elevers trivsel.

2.4.1.1.12. Kapitel 11 – Evaluering og kvalitetsudvikling af folkeskolen og dagtilbud

Folkeskolelovens kapitel 11 indeholder regler om evaluering og kvalitetsudvikling af folkeskolen og dagtilbud.

Folkeskolelovens §§ 57-57 c indeholder regler om Rådet for Børns Læring.

Det fremgår af folkeskolelovens § 57 d, stk. 1, at børne- og undervisningsministeren fører tilsyn med folkeskolekvalitetsudvikling. Af bestemmelsens stk. 2 fremgår, at i tilfælde af vedvarende dårlig kvalitet på en folkeskole eller i skolevæsenet kan børne- og undervisningsministeren med henblik på at forbedre niveauet pålægge kommunalbestyrelsen at udarbejde en handlingsplan, jf. § 40 a, stk. 2, og eventuelt som et delelement heri at deltage i vejledning fra Børne- og Undervisningsministeriet. Ministeren fastsætter en frist for udarbejdelsen af handlingsplanen. Handlingsplanen skal godkendes af ministeren. Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at ministeren kan træffe beslutning om at nedlægge en folkeskole, som ikke inden for en 3-årig periode har indfriet de fastsatte mål i den af ministeren godkendte handlingsplan, jf. stk. 2. Ved nedlæggelse af en folkeskole i medfør af denne bestemmelse udøver ministeren på kommunalbestyrelsens vegne de beføjelser, som kommunalbestyrelsen har i medfør af § 24, stk. 4. Kommunalbestyrelsen træffer med ministerens godkendelse beslutning om tilpasning af kommunens skoledistrikter, jf. § 36, stk. 2, i umiddelbar forlængelse af ministerens beslutning om at nedlægge skolen.

2.4.1.2. Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udgangspunktet for velfærdsaftalerne på folkeskoleområdet er, at kommuner og folkeskoler skal have en udstrakt grad af frihed til at nytænke opgaveløsningen på folkeskoleområdet, herunder for bedre at kunne prioritere og styrke kvaliteten til gavn for ledere, medarbejdere og elever samt deres forældre.

Der sker med dette lovforslag en betydelig frisættelse fra den statslige regulering via folkeskoleloven og tilhørende bekendtgørelser.

Ministeriet bemærker i den forbindelse, at følgeforskningsprogrammet til folkeskolereformen belyser forholdet mellem kommunernes mål- og resultatstyring, skolernes autonomi og elevernes faglige resultater og trivsel. Efter folkeskolereformen er der sket en øget mål- og resultatstyring på kommunalt niveau, men der kan ikke påvises en direkte sammenhæng mellem mål- og resultatstyring på kommunalt niveau og elevernes faglige resultater og trivsel. Trods folkeskolereformens intention om øgede lokale frihedsgrader inden for de overordnede styringsrammer vurderer skolelederne, at deres autonomi er reduceret. Følgeforskningen finder ingen sammenhæng mellem skoleledernes autonomi og elevernes faglige resultater og trivsel. Følgeforskningen viser dog, at når kommunal mål- og resultatstyring kombineres med, at skolelederne har autonomi, har det en positiv sammenhæng til elevernes faglige resultater i 9. klasse. Det vil sige, at på skoler, hvor skolelederne har en høj grad af autonomi, og hvor kommunen samtidig i høj grad fastsætter resultatmål, får eleverne højere karakterer ved 9.-klassesprøven.

Lovforslaget ændrer ikke på ansvarsfordelingen på folkeskoleområdet. Driften af folkeskolen er en kommunal opgave, og det ændrer lovforslaget ikke på. Et egentligt krav til kommunalbestyrelserne om ikke eksempelvis at fastsætte nye dokumentationskrav m.v. i folkeskolen er således ikke indeholdt i dette lovforslag.

Det må lægges til grund, at kommunalbestyrelserne i de relevante kommuner ønsker at bakke op om lovforslagets intentioner, og det er i den forbindelse afgørende for at opnå den ønskede frihed og nytænkning i opgaveløsningen, at frisættelsen fra statslige regler følges op af en betydelig lokal frisættelse fra kommunalt besluttede projekter, koncepter og øvrige dokumentationsopgaver.

Af bl.a. retssikkerhedsmæssige hensyn fastsættes det med lovforslaget, at bl.a. regler om støtte i undervisningen, reglerne om 9. klassesprøver og folkeskolens afgangseksamen og klageadgang til Ankestyrelsen ikke kan fraviges, samt at der stilles krav om, at undervisningen på de omfattede skoler fortsat skal være vederlagsfri og skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Dette vil bl.a. give forældrene en sikkerhed for, at deres børn stadig vil kunne få den støtte i skolen, de har behov for, ligesom eleverne fortsat vil få en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen samt en 9. klasses afgangseksamen, der giver eleverne mulighed for at starte på en ungdomsuddannelse.

Det foreslås med forslaget til § 9, stk. 1, at kommunalbestyrelsen i de kommuner, der indgår velfærdsaftaler med på folkeskoleområdet, vil få mulighed for at fravige regler i folkeskoleloven, således at de sikres gode rammer for at kunne nytænke opgaveløsningen på folkeskoleområdet. Det overordnede formål med frisættelsen skal være at styrke

kvaliteten ved at give skoleledere og medarbejdere mulighed for med udgangspunkt i deres kompetencer og professionelle dømmekraft at tilrettelægge skoledagen, herunder sammenhængen til skolefritidsordningen og undervisningen i overensstemmelse med de lokale ønsker og behov for såvel ledelsen, medarbejderne, eleverne og forældrene.

Der ændres, som anført ovenfor, med forslaget ikke på de overordnede rammer for styringen af folkeskoleområdet, hvor kommunalbestyrelsen har ansvaret for folkeskolen. Folkeskoleloven er en rammelov, hvor kommunalbestyrelsen har ansvaret for folkeskolerne, og herunder at udfylde de rammer, som lovgivningen udstikker. Kommunalbestyrelsen har derfor i dag inden for disse rammer et vist råderum til at tilrettelægge opgaveløsningen, så den opfylder lokale ønsker og behov.

Kommunalbestyrelsen vil herudover med lovforslaget ikke få yderligere beføjelser, end de har i dag. Det betyder bl.a., at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fastsætte lokale regler eller lignende, som også i dag kræver en særskilt lovhjemmel, herunder kvoter for optagelse, nye pligter og sanktioner m.v. Kommunalbestyrelsen vil endvidere fortsat skulle efterleve øvrig lovgivning f.eks. retssikkerhedsloven, de forvaltningsretlige regler og grundlæggende principper for offentlig forvaltning m.v.

Kommunalbestyrelsen vil derfor have et uændret råderum i tilrettelæggelsen af opgaveløsningen bortset fra de frihedsgrader i forhold til folkeskoleloven, som følger af dette lovforslag. Kommunalbestyrelsen får således i den periode, hvor velfærdsaftalerne gælder, mulighed for at fravige regler i folkeskoleloven, som kommunalbestyrelsen vurderer, kan virke hindrende for at løse opgaverne bedst muligt i den enkelte kommune eller i enkelte folkeskoler.

Af væsentlige frihedsgrader foreslås det, at kommunalbestyrelsen bl.a. vil kunne træffe beslutning om at fravige folkeskolelovens regler om fag og fagfordeling, jf. folkeskolelovens § 5, hvilket f.eks. vil give mulighed for at etablere nye fag, ændre hvilke klassetrin der undervises i det pågældende fag m.v.

Det foreslås videre, at kommunalbestyrelsen vil kunne træffe beslutning om at fravige krav om, at undervisningen skal indeholde de obligatoriske emner færdselslære, sundheds- og seksualundervisning og familiekundskab samt uddannelse og job, og at undervisningen skal tilrettelægges ud fra de fagformål, kompetencemål og færdigheds- og vidensområder, der følger af folkeskolelovens § 10. Det foreslås, at undervisningen i stedet alene vil skulle tilrettelægges, så den står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Dette vil svare til de tilsvarende krav til undervisningen på fri- og privatskoler samt kommunale internationale grundskoler.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen vil kunne træffe beslutning om at fravige krav om afholdelse af obligatoriske sprogprøver på skoler, hvor mere end 30 pct. af eleverne har bopæl i et boligområde, der inden for de seneste tre år har været på Transportministeriets liste over udsatte boligområder, ligesom kommunalbestyrelsen vil kunne træffe beslutning om at fravige krav om måling af elevernes trivsel, afholdelse af (nationale) test og udarbejdelse af elevplaner.

I forlængelse heraf vil kommunalbestyrelsen også kunne beslutte at fastholde det fokus på sproglig udvikling, der ligger i det undervisningsmateriale, som er udviklet til brug for de obligatoriske sprogprøver, herunder at der i undervisningen i børnehaveklassen skal anvendes de standardiserede sprogprøver, men fravige kravet om, at eleven skal gå et klassetrin om ved en ikke-bestået sprogprøve. Forslaget indebærer imidlertid ikke, at kommunalbestyrelsen vil kunne indføre yderligere pligter eller sanktioner end dem, som allerede gælder efter folkeskoleloven i dag, eller at kommunalbestyrelsen vil kunne fastholde de nuværende sanktioner uden samtidig at give den sprogstimulering m.v., der følger af de gældende regler.

Det foreslås videre, at kommunalbestyrelsen vil kunne træffe beslutning om at fravige kravene til undervisningstidens samlede varighed, herunder minimumstimetallet og vejledende timetal, og fravige kravene om, at undervisningen skal tilrettelægges, så der gives understøttende undervisning, bevægelse samt lektiehjælp og faglig fordybelse.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen vil kunne fravige kravene til tilrettelæggelsen og strukturen i 10. klasse, at skolen skal deles i klasser og kravene til det undervisende personale kvalifikationer. Det bemærkes i den forbindelse, at dette ligeledes vil svare til den regulering, der gælder for fri- og privatskoler.

Videre foreslås det, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte at fravige reglerne om, at der til hver skole hører et skoledistrikt. Skoledistrikterne vil dermed kunne omfatte flere eller evt. alle skoler i kommunen, inden for hvilket kommunalbestyrelsen vil skulle fastsætte objektive og saglige kriterier for optagelse.

Endelig foreslås det, at kommunalbestyrelsen vil kunne fravige reglerne om, at der ved hver skole ansættes en skoleleder. Såfremt kommunalbestyrelsen beslutter, at skolerne ikke skal ledes af en skoleleder, betyder det, at ansvaret for den pågældende skole, herunder den undervisning, der tilrettelægges på skolen, og de beføjelser, der efter folkeskolelovens regler tilkommer skolelederen, i stedet vil påhvile kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen vil i den forbindelse kunne tilrettelægge en anden type ledelse af skolen, hvortil ansvaret for undervisningen på skolen kan delegeres.

De foreslåede frihedsgrader vil samlet set give de omfattede kommuner mulighed for at tilrettelægge skolens struktur, ledelse, undervisning og skoledag, herunder sammenhængen til skolefritidsordningen på andre og nye måder. Det vil i den forbindelse være afgørende, at den undervisning, der tilrettelægges inden for velfærdsaftalerne, står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Dette krav svarer til det, der gælder for fri- og privatskoler, jf. lov om friskoler og private grundskoler. Dette indebærer, at elever, der forlader 9. klasse på en fri- eller privatskole eller en folkeskole omfattet af nærværende lov, skal have fået en undervisning, som giver dem de samme muligheder efterfølgende, som hvis de havde gået i folkeskolen.

Børne- og Undervisningsministeriet har i vejledning nr. 145 af 23. juli 2001 om undervisningspligtens opfyldelse i friskoler og private grundskoler og tilsynet hermed beskrevet, hvad der nærmere ligger i, at undervisningen står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Det fremgår bl.a. heraf, at der ikke er noget krav om, at folkeskolens fag og emner direkte kan identificeres på den enkelte frie grundskoles skema med navns nævnelse. De enkelte fag og emner kan derfor indgå i tværfaglige undervisningsforløb, projektorienteret undervisning m.v. Dog må det anses for et mindstekrav, at fagene dansk regning/matematik og engelsk kan identificeres entydigt. Det må tillige anses for et mindstekrav, at det af skolens undervisningsplan fremgår, hvordan de forskellige fagområder og emner indgår i skolens samlede undervisningstilbud. Organiseringen af disse er dog fortsat overladt til skolen.

I ministeriets tilsyn med fri- og privatskolernes overholdelse af kravet om, at undervisningen skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, lægges der vægt på følgende elementer: planlægning af undervisningen, gennemførelse af undervisning, evaluering af undervisning og alsidig personlig udvikling.

Videre foreslås det, at kommunalbestyrelsen vil få mulighed for at træffe forskellige beslutninger for forskellige folkeskoler i kommunen. Dermed vil kommunalbestyrelsen få mulighed for at beslutte, at ikke alle folkeskoler i kommunen vil skulle efterleve de samme regler.

Kommunalbestyrelsen vil med forslaget kunne træffe beslutning om at fravige samtlige mulige bestemmelser, jf. forslagens § 9, stk. 1. Kommunalbestyrelsen vil med lovforslaget dog ikke få yderligere beføjelser, end den har i dag. Det betyder bl.a., at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fastsætte lokale regler eller lignende, som også i dag vil kræve en særskilt lovhjemmel, som f.eks. kvoter for optagelse, nye pligter og sanktioner m.v.

Såfremt kommunalbestyrelsen beslutter at fravige samtlige mulige bestemmelser, vil det således indebære, at kommu-

nalbestyrelsen i en række situationer vil være afskåret fra at sætte noget andet i stedet. F.eks. vil en fravigelse af reglen i folkeskolelovens § 24 a indebære, at kommunalbestyrelsen vil være afskåret fra at etablere fælles ledelse mellem et dagtilbud og en lille skole eller en lille afdeling af en skole. Beslutningen vil dog ikke påvirke allerede etablerede ordninger med fælles ledelse mellem et dagtilbud og en lille skole eller afdeling af en skole.

Hvis kommunalbestyrelsen beslutter at fravige samtlige mulige bestemmelser i folkeskoleloven, jf. forslagens § 9, stk. 1, vil denne beslutning skulle fremgå af den oversigt, som kommunen efter forslagens § 6 er forpligtet til at offentliggøre på kommunens hjemmeside.

Formålet med velfærdsaftalerne er bl.a. at sikre en høj kvalitet i velfærden til gavn for borgerne, herunder forældrene i kommunen. For at sikre, at forældre med elever i folkeskolen på en let tilgængelig måde kan orientere sig i, hvordan den enkelte folkeskole tilrettelægger skoledagen og indholdet i undervisningen, kan den enkelte folkeskole på dens hjemmeside eller andet sted, som er tilgængeligt for forældrene, beskrive, hvordan skolen har tilrettelagt skoledagen og indholdet i undervisningen m.v. Hermed kan forældrene blive bekendt med, hvordan den konkrete folkeskole har tilrettelagt undervisningen mv. i forsøgsperioden, hvor regler i folkeskoleloven er fraveget.

Der henvises til bemærkningerne til forslagens § 9, stk. 1.

Det foreslås videre med forslaget til § 9, stk. 2, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen efter godkendelse af børne- og undervisningsministeren kan beslutte, at andre fag end de nævnte i § 14, stk. 1-4 og 7, kan indgå i folkeskolens afgangseksamen.

Med det foreslåede vil kommunalbestyrelsen således kunne søge børne- og undervisningsministeren om godkendelse til at ændre nogle af de fag, der indgår i folkeskolens afgangseksamen.

Det foreslås således, at kommunalbestyrelsen vil kunne ændre op til tre af de fag, der indgår i folkeskolens afgangseksamen ved at erstatte et af de praktisk-musiske valgfag i 8. klasse (eleverne skal i dag tilbydes håndværk og design, kan tilbydes billedkunst, musik og madkundskab) med andre praksis-musiske valgfag. Dette vil give skolerne mulighed for at udbyde og afprøve eleverne i andre praksis-musiske valgfag i 8. klasse, hvilket kan forbedre mulighederne for f.eks. at lave udskolingslinjer. Nye valgfag bør, ligesom de eksisterende, være toårige eller have et timetal i 8. klasse, der sikrer tilstrækkelig undervisning til at elever i 8. klasse kan aflægge prøve i faget.

En anden mulighed er at erstatte fællesprøven i fysik/kemi, biologi og geografi blandt de bundne prøver i 9. klasse med en anden f.eks. astronomi, historie eller noget helt tredje. Den nye prøve er herefter en bunden prøve. Såfremt fællesprøven i fysik/kemi, biologi og geografi erstattes med en prøve i et fag, som allerede er prøvofag (f.eks. historie), skal skolen anvende den prøveform, som allerede eksisterer i faget. Er prøven i faget en udtræksprøve (f.eks. historie), reduceres antallet af udtræksprøver i den fagblok faget kommer fra med én prøve.

Endelig vil man kunne erstatte én prøve blandt udtræksprøverne i 9. klasse. Med forslaget udvides den fagrække, som udtræksprøven kan tages fra. Den nye prøve vil erstatte en prøve i den fagblok, der passer bedst til fagets indhold (humanistisk eller naturfaglig). Den nye prøve vil herefter indgå i udtrækket sammen med de øvrige prøver i den pågældende fagblok. I tilfælde af, at en prøve i fagblokken har erstattet fællesprøven i fysik/kemi, biologi og geografi (f.eks. historie) kan den nye prøve ikke erstatte denne prøve, men skal i stedet erstatte en af de øvrige prøver i fagblokken.

Kommunalbestyrelsen vil som led i ansøgningen til ministeren skulle beskrive følgende, der skal godkendes af Styrelsen for Undervisning og Kvalitet (STUK): Undervisningsbeskrivelse, prøveform (mundtlig/skriftlig, gruppe/individuel m.v.), prøveoplæg, vurderingskriterier, prøveforløb (tid, forberedelse, brug af hjælpemidler, brug af faglokale m.v.). Det er herudover et krav, at skolen selv kan finde en kvalificeret censor, hvis der er tale om et fag, hvor der ikke i forvejen eksisterer en prøve.

Hvis kommunalbestyrelsen efter denne lov med godkendelse af børne- og undervisningsministeren ændrer nogle af de fag, som indgår i folkeskolens afgangseksamen og folkeskolens 9. klasseprøver, herunder de lovbundne prøver, sker vurderingen af, om eleverne opfylder adgangsforudsætningerne til de gymnasiale uddannelser, jf. lov om de gymnasiale uddannelser, med udgangspunkt i de fag, kommunalbestyrelsen har besluttet. Udskiftning af fag vil således ikke udgøre en hindring for, at eleven kan opfylde forudsætningerne for at have retskrav på optagelse i lov om de gymnasiale uddannelser.

Endelig foreslås det i § 9, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen kan beslutte at fravige reglerne i folkeskolelovens § 42, stk. 1, 2. og 3. pkt., og § 44 med henblik på at styrke skolebestyrelsens rolle og kompetencer.

Kommunalbestyrelsen vil med forslaget kunne fravige kravene til skolebestyrelsens sammensætning, kompetence og valgeregler med henblik på at styrke skolebestyrelsens rolle og indflydelse på skolen. Med forslaget vil kommunalbestyrelsen således f.eks. kunne beslutte at give mulighed for

at etablere bestyrelser på de enkelte afdelinger af en skole med de opgaver og den rolle, som efter lovens almindelige regler alene kan tillægges skolebestyrelsen for den samlede skole. Dette vil give bestyrelsen for afdelingen et større ejerskab til de beslutninger, der træffes, ligesom det må forventes at styrke bestyrelsens arbejde, da der vil kunne føres et tættere tilsyn med afdelingens virke.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 9, stk. 2.

Det foreslås videre med forslaget til § 9, stk. 3, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at fravige folkeskolelovens § 34, stk. 2, således at forældrene til et barn selv kan beslutte, hvorvidt deres barns skolegang skal udsættes med et år, når dette er begrundet i barnets udvikling. Forældrenes beslutning efter 1 pkt. forudsætter en inddragelse af det dagtilbud, hvor barnet er tilmeldt. Hvis barnet ikke er tilmeldt et dagtilbud, og barnets skolegang ønskes udsat med et år, skal forældrene afgive en erklæring til kommunalbestyrelsen om, at dette er begrundet i barnets udvikling.

Kommunalbestyrelsen vil med forslaget således kunne beslutte at fravige reglerne om, at kommunalbestyrelsen efter forældrenes anmodning eller med deres samtykke kan godkende, at et barns undervisning udsættes til et år efter undervisningspligtens indtræden, når det er begrundet i barnets udvikling.

Det vil med den foreslåede ordning fortsat være afgørende, at vurderingen af, om barnet skal have udsat skolestarten tager udgangspunkt i barnets behov og forudsætninger og med inddragelse af de fagprofessionelle, som kender barnet og den modtagende skole.

Det forudsættes derfor i lovforslagets § 9, stk. 3, 2. pkt., at forældrene har inddraget barnets dagtilbud i beslutningen, herunder at forældrene har været i dialog om barnets behov og forudsætninger forud for, at forældrene træffer beslutning om, hvorvidt barnet skal have sin skolestart udsat.

Såfremt barnet ikke er tilknyttet et dagtilbud, vil forældrene skulle erklære overfor kommunalbestyrelsen, at ønsket om, at barnet skal have udsat skolestarten, er begrundet i barnets behov og forudsætninger.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 9, stk. 3.

Med lovforslagets § 9, stk. 4, foreslås det, at kommunalbestyrelsen i sin beslutning om hel eller delvis fravigelse af regler i folkeskoleloven ikke vil kunne fravige folkeskolelovens § 1, § 2, § 3, stk. 2 og 3, §§ 3 a-4, § 5, stk. 5 og 6, § 6, stk. 2, § 12, stk. 2 og 3, § 13, stk. 5, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1, 2 og 6-8, § 20 a, § 21, § 22, stk. 2 og 5, § 23, § 26, §§ 32-34,

stk. 1, § 36, stk. 3, 4, 6 og 7, § 40, stk. 1, § 42, stk. 1, 1. pkt., § 46, kapitel 7-9, §§ 52 a, 54, 55 b og 56 samt kapitel 11.

Det foreslåede indebærer, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne om folkeskolens formål. Alle folkeskoler vil således forsat i samarbejde med forældrene skulle give eleverne kundskaber og færdigheder, der forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere, gør dem fortrolige med dansk kultur og historie, giver dem forståelse for andre lande og kulturer, bidrager til deres forståelse for menneskets samspil med naturen og fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling. Folkeskolerne vil forsat skulle udvikle arbejdsmetoder og skabe rammer for oplevelse, fordybelse og virkelyst, så eleverne udvikler erkendelse og fantasi og får tillid til egne muligheder og baggrund for at tage stilling og handle. Ligeledes vil folkeskolerne forsat skulle forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettighe-der og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Sko-lerne virke vil forsat skulle være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati.

Det følger videre, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne om kommunalbestyrelsens ansvar for folkeskolen, herunder ansvaret for at sikre, at elever i den undervisningspligtige alder, der bor eller opholder sig i kommunen går i folkeskolen eller modtager en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Det er endvidere afgørende, at der forsat sikres nogle grundlæggende rettigheder for elever og forældre, herunder så der forsat er tale om et folkeskoletilbud for de omfattede elever.

Det er i den forbindelse en central forudsætning for folkeskolen, at undervisningen er vederlagsfri. Dette følger af grundlovens § 76, men der er også fastsat regler i folkeskoleloven, som skal sikre, at alle dele af undervisningen også i praksis er vederlagsfri for eleverne og deres forældre.

Det foreslås derfor, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne om, at de nødvendige undervisningsmidler stilles vederlagsfrit til rådighed for eleverne, reglerne om kommunalbestyrelsens pligt til at sørge for befordring mellem skole og hjem, reglerne om i hvilke tilfælde kommunen kan opkræve betaling for udgifter til folkeskolens undervisning m.v., reglerne om kommunens pligt til at afholde alle udgifter, hvis afholdelse er en forudsætning for gennemførelsen af ekskursioner og lejrskoler, dog vil kommunalbestyrelsen forsat kunne kræve, at den enkelte elevs forældre sørger for elevens forplejning under ekskursionen, ligesom kommunalbestyrelsen vil kunne kræve betaling af forældrene til dækning af udgifterne til elevernes forplejning under lejrskoler og skolerejser.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige

kravet om, at elever efter anmodning kan fritages for at deltage i undervisningen i kristendomskundskab.

Kommunalbestyrelsen vil endvidere ikke kunne fravige reglerne om, at der på 8. og 9. klassetrin samt for elever, der forlader skolen efter 7. klassetrin, gives standpunktskarakterer i de i § 14, stk. 1-3 og 6 nævnte fag.

Folkeskoleloven indeholder en række bestemmelser, der sikrer, at eleverne modtager den nødvendige støtte i undervisningen, så elever så vidt muligt uanset deres sproglige, faglige, kognitive eller helbredsmæssige vanskeligheder eller forudsætninger kan deltage i undervisningen i folkeskolen.

Det foreslås derfor, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne i folkeloven om, at børn kan gives specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i specialklasser og specialskoler, reglerne om specialpædagogisk bistand til børn, der endnu ikke er påbegyndt skolegangen, reglerne om inddragelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning, reglerne om kommunalbestyrelsens ansvar for at sørge for specialundervisning m.v., reglerne om indretning af specialundervisning i dagbehandlingstilbud eller anbringelsessteder, reglerne om retten til at fortsætte med at anvende it-hjælpemidler ved forsat skolegang eller uddannelse efter grundskolen, samt reglerne i § 21 om henvisning af børn og unge til specialundervisning m.v. ved regionsrådets foranstaltning.

Det foreslås videre, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne om elevens ret til supplerende undervisning eller anden faglig støtte, reglerne om elevens ret til ordblin-detest, reglerne om elevens ret til undervisning i dansk som andetsprog og modersmålsundervisning. Videre vil kommunalbestyrelsen ikke kunne fravige reglerne om elevens ret til sygeundervisning, herunder om sygeundervisning af elever i folkeskolen og frie grundskoler.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige folkeskolelovens § 32 om undervisningspligt og § 33 om, hvad undervisningspligten indebærer, og hvordan den kan opfyldes på anden vis end ved at følge undervisningen i folkeskolen, da disse bestemmelser ikke vedrører kommunale beslutninger.

For at elever fra de deltagende kommuner ikke stilles væsentligt anderledes i henseende til, hvilken alder de har, når de begynder deres skolegang, foreslås det at fastholde, at undervisningspligten indtræder den 1. august i det kalenderår, hvor barnet fylder 6 år, og ophører den 31. juli ved afslutningen af undervisningen på 9. klassetrin, jf. folkeskolelovens § 34, stk. 1. Der henvises endvidere til lovforslagets § 9, stk. 3.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne om folkeskolens afgangseksamen og 9.-klasseprøver. Det foreslås dog, at kommunalbestyrelsen vil kunne søge børne- og undervisningsministeren om godkendelse til at ændre nogle af de fag, der indgår i folkeskolens afgangseksamen, jf. ovenfor.

Det foreslås videre at fastholde forældrenes ret til frit at søge en anden folkeskole, herunder en folkeskole i en anden kommune. Med forslaget vil forældre fortsat kunne søge om optagelse på en anden folkeskole end barnets distriktsskole, herunder i løbet af barnets skolegang. Kommunalbestyrelsen vil fortsat skulle fastsætte retningslinjer for, hvilke børn der optages først, såfremt der er flere ansøgere til en skole, end der er ledige pladser. Det foreslås endvidere at fastholde elevernes ret til at fortsætte på den skole, de er optaget på, herunder hvis eleven flytter bopæl under skoleforløbet.

Da velfærdsaftalernes formål bl.a. skal være at give bedre velfærd ud fra lokale ønsker og behov, foreslås det, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne om, at der ved hver skole skal være en skolebestyrelse. Skolebestyrelsen vil som led i forsøget få en central rolle i forhold til at indgå i en løbende dialog med skolens leder og medarbejdere om, hvordan undervisningen og skoledagen skal tilrettelægges på skolen til gavn for eleverne. Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 9, stk. 2.

Det foreslås videre, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne i kapitel 7 om styrelsen af regionens undervisningstilbud og kapitel 8 om udgifterne til folkeskolen, da disse regler ikke vedrører kommunale beslutninger.

Det vil være væsentligt for elever og forældres retssikkerhed i forbindelse med forsøget, at der fortsat vil være klageadgang i overensstemmelse med de gældende regler på folkeskoleområdet. Det foreslås derfor, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige folkeskolelovens kapitel 9.

Det foreslås videre, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige lovens § 52 a om, at bestemmelserne om magtændelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten gælder tilsvarende for undervisere og elever på anbringelsessteder.

Det foreslås derudover, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige lovens § 54 om, at forældres rettigheder efter en nærmere række bestemmelser i folkeskoleloven tilkommer den eller de personer, der har forældremyndighed over barnet, § 55 b om testresultaters fortrolighed og § 56 om børne- og undervisningsministerens adgang til at indhente oplysninger fra kommunalbestyrelsen, da disse bestemmelser ikke vedrører kommunale beslutninger.

Endelig foreslås det, at kommunalbestyrelsen ikke vil kun-

ne fravige reglerne i lovens kapitel 11 om evaluering og kvalitetsudvikling af folkeskolen og dagtilbud, herunder bestemmelserne om Rådet for Børns Læring, da disse bestemmelser ikke vedrører kommunale beslutninger.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 9, stk. 4.

Det foreslås i § 9, stk. 5, at kommunalbestyrelsen efter godkendelse af børne- og undervisningsministeren vil kunne foretage en vurdering af, hvorvidt eleverne har forudsætninger for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse, som træder i stedet for vurdering af uddannelsesparathed efter lov om kommunal indsats for unge under 25 år, og kan dermed beslutte at fravige reglerne i § 2 g, stk. 1, § 2 g, stk. 2, bortset fra 4. pkt., og § 2 g, stk. 3-6 i lov om kommunal indsats for unge under 25 år. Det foreslås endvidere, at kommunalbestyrelsen vil kunne fravige § 2 c, stk. 1, nr. 3, § 2 c, stk. 3, § 2 d, stk. 1, § 5, stk. 1 og 2, § 6 og §§ 10 a-10 d i lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Der henvises om dette forslag til pkt. 2.4.2 nedenfor samt bemærkningerne til forslaget § 9, stk. 5.

Endelig foreslås det med forslaget til § 9, stk. 6, at børne- og undervisningsministeren skal kunne bestemme, at kommunen eller folkeskoler i kommunen udpeget af kommunalbestyrelsen efter det foreslåede § 9, stk. 1, skal kunne fravige bestemte regler udstedt i medfør af folkeskolelovens § 6, stk. 2, § 9, stk. 9, § 10, stk. 1, § 11, stk. 3, § 11 a, stk. 6, § 13, stk. 3, § 13 b, stk. 6, § 19, stk. 5, § 19 c, stk. 5, § 19 e, stk. 6, § 19 j, stk. 7, § 22, stk. 12 og 13, § 39, stk. 3, § 40, stk. 4, § 40 a, stk. 5, § 43, stk. 3 og 4, § 46, stk. 1 og § 52.

Bemyndigelsen forventes udmøntet således, at det vil blive fastsat på bekendtgørelsesniveau, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, at reglerne helt eller delvist vil kunne fraviges i bekendtgørelse nr. 1217 af 19. august 2020 om formål, kompetencemål, færdigheds- og vidensområder og opmærksomhedspunkter for folkeskolens fag og emner (Fælles Mål), bekendtgørelse nr. 230 af 18. marts 2020 om overenskomst mellem en kommunalbestyrelse og en institution for erhvervsrettet uddannelse, der udbyder erhvervsuddannelse, om varetagelse af undervisning i grundskolen i dele af undervisningstiden, bekendtgørelse nr. 204 af 13. marts 2020 om kvalitetsrapporter i folkeskolen, bekendtgørelse nr. 1128 af 14. november 2019 om folkeskolens prøver, bekendtgørelse nr. 742 af 14. juni 2017 om obligatoriske test i folkeskolen, bekendtgørelse nr. 1063 af 24. oktober 2019 om elevernes fravær fra undervisningen i folkeskolen, bekendtgørelse nr. 918 af 3. september 2019 om projektopgaven i folkeskolens 9. klasse, bekendtgørelse nr. 696 af 4. juli 2019 om obligatoriske sprogprøver i grundskolen, bekendtgørelse nr. 252 af 1. maj 2019 om måling af elevernes trivsel i folkeskolen, bekendtgørelse nr. 186 af 5. marts 2018 om formål, kompetencemål, færdigheds- og vidensom-

råder og opmærksomhedspunkter i børnehaveklassen (Fælles Mål), bekendtgørelse nr. 1074 af 14. september 2017 om valg af forældrerepræsentanter til skolebestyrelser i folkeskolen og om vederlag til forældre- og elevrepræsentanter i skolebestyrelser i folkeskolen, bekendtgørelse nr. 742 af 14. juni 2017 om obligatoriske test i folkeskolen, bekendtgørelse nr. 439 af 13. april 2015 om obligatorisk selvvalgt opgave i folkeskolens 10. klasse, bekendtgørelse nr. 1251 af 27. november 2014 om overenskomst mellem en kommunalbestyrelse og en institution, der udbyder erhvervsuddannelse, om varetagelse af 10. klasseundervisning samt om 10.-klasseforløbene eud10 og kombineret 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, bekendtgørelse nr. 704 af 23. juni 2014 om krav til digitale elevplaner i folkeskolen, bekendtgørelse nr. 703 af 23. juni 2004 om tilsynet med folkeskolens elever i skoletiden, bekendtgørelse nr. 700 af 23. juni 2014 om proceduren ved nedlæggelse af en folkeskole, bekendtgørelse nr. 699 af 23. juni 2014 om krav til indholdet af mål- og indholdsbeskrivelser for folkeskolens skolefritidsordninger, bekendtgørelse nr. 697 af 23. juni 2014 om fremme af god orden i folkeskolen, bekendtgørelse nr. 691 af 20. juni 2014 om procedureregler ved en elevs fritagelse for kristendomskundskab i folkeskolen og bekendtgørelse nr. 687 af 20. juni 2014 om folkeskolens pædagogiske læringscentre. Det foreslås, at børne- og undervisningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte de nærmere regler herfor på bekendtgørelsesniveau.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede § 9, stk. 1-3, hvor det fremgår, hvilke bestemmelser i folkeskoleloven, som kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, der vil skulle fraviges for kommunen eller folkeskoler i kommunen.

Forslaget indebærer ligeledes, at der forventes at ville blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen som følge af de foreslåede § 9, stk. 1-3, ikke vil kunne beslutte helt eller delvist at fravige regler, som er fastsat i medfør af folkeskolelovens § 3, stk. 3, § 4, stk. 1, § 5, stk. 6, § 14, stk. 7 og 8, § 19 f, stk. 3, § 20, stk. 8, § 23, stk. 3, § 26, stk. 8, § 36, stk. 6 og 7, § 49, stk. 2 og § 51 b, stk. 3.

Dette vil indebære, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne i bekendtgørelse nr. 693 af 26. maj 2020 om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand efter folkeskoleloven i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder, bekendtgørelse nr. 1053 af 29. juni 2016 om folkeskolens undervisning i dansk som andetsprog, bekendtgørelse nr. 1000 af 15. september 2014 om hvilken kommune udgiften til folkeskolens undervisning m.v. endeligt påhviler, bekendtgørelse nr. 999 af 15. september 20014 om folkeskolens specialpædagogiske bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen, bekendtgørelse nr. 998 af 15. september 2014 om forretningsorden for Klagenævnet for Specialundervisning, bekendtgørelse nr. 695 af 23. juni 2014 om elevråd i folkeskolen, bekendtgørelse nr. 694 af 20. juni 2014 om sygeundervisning af elever i folkeskolen

og frie grundskoler, bekendtgørelse nr. 693 af 20. juni 2014 om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, bekendtgørelse nr. 689 af 20. juni 2014 om folkeskolens modersmålsundervisning, bekendtgørelse nr. 688 af 20. juni 2014 om befordring af elever i folkeskolen, og bekendtgørelse nr. 686 af 20. juni 2014 om folkeskolens undervisning i tegnsprog.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 9, stk. 6.

2.4.2. Lov om kommunal indsats for unge under 25 år

2.4.2.1 Gældende ret

Bestemmelser om en sammenhængende kommunal ungeindsats, herunder om vejledning af unge mod uddannelse og beskæftigelse, fremgår af lovbekendtgørelse nr. 1301 af 4. september 2020 om kommunal indsats for unge under 25 år (ungeindsatsloven). De dele af loven, der retter sig mod folkeskolerne, og som vil kunne fraviges, er elementer i uddannelsesplanen (§§ 2 c-2 d), uddannelsesparathedsvurderingen (kapitel 1 c), den sammenhængende plan for indsatser relateret til elevernes valg af ungdomsuddannelse (§ 5) og undervisningen i folkeskolens obligatoriske emneuddannelse og job (§ 6), samt reglerne om introduktionskurser i 8. klasse og brobygning i 9. og 10. klasse (§§ 10 a-10 d). Lovens bestemmelse om mål med vejledningen (§ 1) er en generel bestemmelse om vejledning for unge under 25 år, som retter sig mod bl.a. folkeskolen. Denne bestemmelse vil derfor ikke kunne fraviges, ligesom lovens grundelementer ikke vil kunne fraviges.

Et grundelement i lov om kommunal indsats for unge under 25 år er kommunalbestyrelsens pligt til koordinering af den samlede ungeindsats på tværs af uddannelses-, beskæftigelses- og socialindsatsen. Funktioner og opgavevaretagelse vedrørende ungeindsatsen omfatter bl.a. udarbejdelse af uddannelsesplan med henblik på at den unge forankres i uddannelse eller opnår fast tilknytning til arbejdsmarkedet, opgaver og funktioner vedrørende uddannelses- og erhvervsvejledning, udarbejdelse af måltal for søgningen til ungdomsuddannelserne, opsøgende og opfølgende indsats til unge under 25 år, som hverken er i gang med eller har fuldført mindst en ungdomsuddannelse og etablering af kontaktpersonordning for unge, som har behov herfor. Lovens bestemmelser om samarbejde mellem kommunalbestyrelsen, Studievalg Danmark og uddannelsesinstitutionerne, herunder underretning om optagelse, afbrydelse, gennemførelse og udbytte af undervisningen vil der heller ikke kunne fraviges fra. Ligeledes vil bestemmelserne om landsdækkende virksomhed i forhold til vejledning samt bestemmelserne om et fælles datagrundlag for unges uddannelse og beskæftigelse ikke kunne fraviges.

Efter ungeindsatslovens § 1, stk. 1, skal vejledningen efter loven bidrage til, at valg af uddannelse og erhverv bliver til

størst mulig gavn for den enkelte og for samfundet, herunder at alle unge gennemfører en erhvervskompetencegivende uddannelse. Det følger endvidere af ungeindsatslovens § 1, stk. 2, at vejledningen skal sikre, at den enkelte elev opnår en realistisk forståelse af forudsætninger og krav i uddannelsessystemet og på arbejdsmarkedet. Efter ungeindsatslovens § 1, stk. 3, skal vejledningen i særlig grad målrettes unge, som uden en særlig vejledningsindsats har eller vil få vanskeligheder ved at vælge, påbegynde eller gennemføre en uddannelse eller vælge et erhverv. Vejledningen skal endvidere efter ungeindsatslovens § 1, stk. 4, inddrage såvel den enkeltes interesser og personlige forudsætninger, herunder uformelle kompetencer og hidtidige uddannelses- og beskæftigelsesforløb, som det forventede behov for uddannet arbejdskraft og selvstændige erhvervsdrivende. Efter ungeindsatslovens § 1, stk. 5, skal vejledningen herudover bidrage til, at frafald fra og omvalg i uddannelserne begrænses mest muligt, og at den enkelte elev fuldfører den valgte uddannelse med størst muligt fagligt og personligt udbytte. Det følger endvidere af ungeindsatslovens § 1, stk. 6, at vejledningen skal bidrage til, at den enkelte selv kan søge og anvende informationer, herunder it-baserede informations- og vejledningstilbud, om uddannelse, uddannelsesinstitutioner og fremtidig beskæftigelse. Endelig følger det af ungeindsatslovens § 1, stk. 7, at vejledningen skal gives således, at der for den enkelte sikres sammenhæng og progression i vejledningsindsatsen.

Efter ungeindsatslovens § 2 c, stk. 1, skal en elev ved udgangen af grundskolens 9. klasse have en plan for sin videre uddannelse, som skal indeholde:

- 1) Elevens mål for uddannelse efter grundskolen.
- 2) Elevens ønske om ungdomsuddannelse, 10. klasse, forbedrende grunduddannelse, beskæftigelse eller anden aktivitet, der kan føre frem til, at eleven bliver uddannelsesparat.
- 3) Kommunalbestyrelsens eller skolens vurdering efter § 2 g af, om eleven har de faglige, personlige og sociale forudsætninger, der er nødvendige for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse.
- 4) Forældremyndighedens indehavers eventuelle bemærkninger.

Det følger endvidere af ungeindsatslovens § 2 c, stk. 3, at forældremyndighedens indehaver eller eleven selv, hvis eleven ikke er undergivet forældremyndighed, har ansvaret for, at der udarbejdes en uddannelsesplan.

Efter ungeindsatslovens § 2 d, stk. 1, udarbejdes uddannelsesplanen efter § 2 c for elever i folkeskolen med udgangspunkt i elevens elevplan, jf. folkeskolelovens § 13 b.

Efter folkeskolelovens § 13 b, stk. 1, skal der for hver elev fra børnehaveklassen til og med 9. klassetrin udarbejdes en

elevplan. Elevplanen skal for eleverne i børnehaveklassen til og med 8. klassetrin indeholde individuelle mål og status for elevens læring og en beskrivelse af, hvordan der skal følges op herpå. Efter folkeskolelovens § 13 b, stk. 4, skal elevplanen for hver elev på 8. og 9. klassetrin indeholde oplysninger til brug for vurderingen af elevens uddannelsesparathed efter ungeindsatsloven. Elevplanen skal indeholde oplysninger om:

- 1) Hvilken ungdomsuddannelse eleven påtænker at søge efter 9. eller 10. klasse.
- 2) En vurdering af, om eleven har de nødvendige sociale og personlige forudsætninger for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse efter 9. klasse.
- 3) Den besluttede indsats, der skal iværksættes over for elever, der er vurderet ikkeuddannelsesparate i 8. klasse eller senere.

Bestemmelserne om uddannelsesparathedsvurderingen fremgår af ungeindsatslovens kapitel 1 c (§§ 2 g-2 i).

Efter ungeindsatslovens § 2 g, stk. 1, skal elever i folkeskolen, der i 9. og 10. klasse søger om optagelse til en erhvervsuddannelse eller en gymnasial uddannelse, have en vurdering af, om de har de faglige, personlige og sociale forudsætninger, der er nødvendige for at påbegynde og gennemføre ungdomsuddannelsen (uddannelsesparathed), jf. dog stk. 7. De forudsætninger for at blive vurderet uddannelsesparat, der er nævnt i 1. pkt., suppleres med en tværgående vurdering af elevens praksisfaglige kompetencer. Eleven vurderes til de 3-årige gymnasiale uddannelser, til den 2-årige hf-uddannelse og til gruppen af erhvervsuddannelser, uanset hvilken af de tre kategorier af ungdomsuddannelser eleven søger optagelse på.

Efter §§ 7-10 i lov om de gymnasiale uddannelser er det en forudsætning for at have retskrav på optagelse på en 3-årig gymnasial uddannelse eller den 2-årige uddannelse til hf-eksamen, at ansøgeren ud fra en helhedsvurdering er vurderet uddannelsesparat i henhold til ungeindsatsloven. Efter § 5 i lov om erhvervsuddannelser skal ansøgere uden en uddannelsesaftale, der søger om optagelse til grundforløbets 1. del ligeledes være vurderet uddannelsesparat i henhold til ungeindsatsloven.

Efter ungeindsatslovens § 2 g, stk. 2, 1. pkt., indledes vurderingen i 8. klasse og foretages, medmindre særlige forhold gør sig gældende, i overensstemmelse med stk. 1. Vurderingen omfatter, efter 2. pkt., på dette klassetrin alle elever.

Det følger af ungeindsatslovens § 2 g, stk. 2, 3. pkt., at elever, der i 8. klasse har mindst 4,0 i gennemsnit af alle de afsluttende standpunktskarakterer, og hvor skolens leder vurderer, at de sociale, personlige og praksisfaglige forud-

sætninger er tilstrækkelige, anses for uddannelsesparate også efter 9. og 10. klasse, medmindre elevens faglige niveau falder eller skolens leder har vurderet, at elevens sociale og personlige forudsætninger har ændret sig væsentligt i negativ retning. Der foretages også en ny vurdering af uddannelsesparathed, hvis eleven søger en anden kategori af ungdomsuddannelse, som vedkommende er vurderet ikkeuddannelsesparat til, jf. stk. 5 og 6 i § 2 g.

Det følger af ungeindsatslovens § 2 g, stk. 2, 4. pkt., at i både 8., 9. og 10. klasse er karakterkravet dog 5,0 i gennemsnit af alle afsluttende standpunktskarakterer for elever, der søger en 3-årig gymnasial uddannelse, og for elever, der søger den 2-årige hf-uddannelse, 4,0 i gennemsnit af alle afsluttende standpunktskarakterer. For øvrige elever, jf. dog § 2 h, foretager kommunalbestyrelsen efter regler udstedt i medfør af § 2 i og på grundlag af oplysninger fra elevens skole en vurdering af, om eleven er uddannelsesparat efter stk. 1.

Det følger af ungeindsatslovens § 2 g, stk. 3, at kommunalbestyrelsen og skolens leder i samarbejde iværksætter en målrettet vejlednings- og skoleindsats for ikkeuddannelsesparate elever, jf. stk. 2, for at understøtte, at eleven kan blive uddannelsesparat til den ønskede uddannelse ved afslutningen af 9. klasse. For elever, der ikke er uddannelsesparate efter 9. klasse, jf. stk. 4-6, og som ønsker at gå i 10. klasse, vurderes, hvad der skal iværksettes i 10. klasse for at understøtte, at eleven kan blive uddannelsesparat i løbet af 10. klasse. Efter ungeindsatslovens § 2 g, stk. 4, foretager kommunalbestyrelsen for de elever, der er nævnt i stk. 3, en ny vurdering af, om de har opnået de faglige, sociale og personlige forudsætninger, der er nødvendige for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse.

Ifølge ungeindsatslovens § 2 g, stk. 5, foretager kommunalbestyrelsen for elever, der er vurderet uddannelsesparate til den ønskede uddannelse i 8. klasse, alene en fornyet vurdering i 9. klasse, hvis elevens faglige niveau falder eller skolens leder vurderer, at elevens sociale og personlige forudsætninger har ændret sig væsentligt i negativ retning. Der foretages endvidere en fornyet vurdering, hvis eleven søger en anden kategori af ungdomsuddannelse, som eleven er blevet vurderet ikkeuddannelsesparat til. Den fornyede vurdering foretages alene, hvis eleven søger en ungdomsuddannelse i umiddelbar forlængelse af 9. klasse eller ønsker at gå i 10. klasse, jf. stk. 3. Ønsker eleven at gå på forberedende grunduddannelse, foretager kommunalbestyrelsen en målgruppevurdering, jf. § 2 k. Efter ungeindsatslovens § 2 g, stk. 6, gælder stk. 5, 1. og 2. pkt., også for elever i 10. klasse, der er vurderet uddannelsesparate i 9. klasse.

Efter ungeindsatslovens § 2 g, stk. 7, anses en elev, der har indgået en uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser eller er optaget på en uddannelsesinstitution, for uddannelsesparat.

Det er endvidere fastsat i ungeindsatslovens § 2 g, stk. 8, at hvis kommunalbestyrelsen ved vurderingen i 9. eller 10. klasse vurderer, at en elev ikke er uddannelsesparat til den ønskede uddannelse, kan forældremyndighedens indehaver eller eleven selv, hvis eleven ikke er undergivet forældremyndighed, forlange, at en ungdomsuddannelsesinstitution, der udbyder den kategori af ungdomsuddannelse, som eleven ønsker at søge optagelse til, foretager en ny vurdering af, om eleven er uddannelsesparat, jf. dog stk. 9. Efter anmodning fra kommunalbestyrelsen foretager ungdomsuddannelsesinstitutionen vurderingen. Ungdomsuddannelsesinstitutionens vurdering træder i stedet for den vurdering, som kommunalbestyrelsen har foretaget.

Herudover følger det af ungeindsatslovens § 2 g, stk. 9, at muligheden for at forlange en ny vurdering af, om eleven er uddannelsesparat, jf. stk. 8, ikke gælder, hvis eleven ønsker at søge optagelse til den 2-årige uddannelse til hf-eksamen efter 9. klasse.

Endvidere følger det af ungeindsatslovens § 2 g, stk. 10, at for en elev, som er vurderet ikkeuddannelsesparat efter 9. klasse, og som i løbet af 10. klasse stadig er vurderet ikkeuddannelsesparat, foretager kommunalbestyrelsen, hvis eleven ønsker at gå på forberedende grunduddannelse, en målgruppevurdering efter § 2 k.

Efter ungeindsatslovens § 2 h, stk. 1, gælder § 2 g også for elever i den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning.

Efter ungeindsatslovens § 2 h, stk. 2, gælder § 2 g endvidere også for elever på de skoler, der er nævnt i § 4, hvor kommunalbestyrelsen forestår vejledningen. For elever, der går på skoler, der er nævnt i § 4, hvor kommunalbestyrelsen ikke forestår vejledningen, foretager skolen uddannelsesparathedsvurderingen.

Det fremgår af ungeindsatslovens § 2 h, stk. 3, at hvis elevens skole har foretaget uddannelsesparathedsvurderingen i 9. eller 10. klasse, jf. stk. 2, 2. pkt., og eleven ønsker at fortsætte i en ungdomsuddannelse, hvortil elevens forudsætninger efter skolens vurdering ikke er tilstrækkelige, foretager kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor eleven er tilmeldt folkeregisteret, en ny vurdering af, om eleven er uddannelsesparat.

Efter ungeindsatslovens § 2 i fastsætter børne- og undervisningsministeren på følgende områder nærmere regler om uddannelsesparathedsvurderingen, jf. §§ 2 g og 2 h:

1) Kriterier for de faglige, sociale og personlige forudsætninger, der skal indgå.

- 2) Procedurer og kriterier for de praksisfaglige forudsætninger, som indgår i den tværgående vurdering.
- 3) Det karaktergennemsnit, der skal være opnået for at opfylde de faglige forudsætninger.
- 4) De standpunktskarakterer, der skal indgå i vurderingen.
- 5) Mulighed for at få foretaget revurdering eller gå til optagelsesprøve på uddannelsesinstitutionen.
- 6) Procedurer, tidsfrister og lign., herunder frist for, hvornår oplysninger, der skal bruges i vurderingen, skal være til disposition.
- 7) Mulighed for fravigelser af reglerne for enkelte elever i helt særlige tilfælde.

Det følger af ungeindsatslovens § 5, stk. 1, at kommunalbestyrelsen til brug for vejledningen i 8. og 9. klasse udarbejder en sammenhængende plan for indsatser relateret til elevernes valg af ungdomsuddannelse. Det skal fremgå af planen, at vejlednings- og skoleindsatsen skal ske i et samarbejde med ungdomsuddannelsesinstitutionerne, forældremyndighedens indehaver og den unge. Det skal endvidere fremgå af planen, at vejlednings- og undervisningsaktiviteter skal kædes sammen og integreres i undervisningens fag og emner.

Efter ungeindsatslovens § 5, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at der tilrettelægges en særlig målrettet vejledningsindsats for elever, der ikke er uddannelsesparate i 8., 9. eller 10. klasse, jf. ungeindsatslovens § 2 g (som står i ungeindsatslovens kapitel 1 c om vurdering af uddannelsesparathed).

Det følger endvidere af ungeindsatslovens § 5, stk. 3, at kommunalbestyrelsen sørger for, at der for elever i folkeskolens 9. og 10. klasse, der har en øget risiko for ikke at påbegynde eller gennemføre en ungdomsuddannelse, etableres en særlig indsats i overgangen til en ungdomsuddannelse, herunder foretages målgruppevurdering med henblik på forberedende grunduddannelse, jf. § 2 k, og tildeling af kontaktperson, jf. § 2 l.

Herudover følger det af ungeindsatslovens § 5, stk. 4, at vejledning, herunder vejledning om forberedende grunduddannelse og tildeling af kontaktperson, jf. stk. 3 og § 2 l, og udbud af brobygning m.v., jf. kapitel 2 a, skal ske i et samarbejde med uddannelsesinstitutionerne og kommunernes beskæftigelses- og socialindsats og med inddragelse af organisationer og virksomheder inden for det arbejdsmarked, som vejledningsvirksomheden geografisk omfatter.

Efter ungeindsatslovens § 5, stk. 5, fastsætter børne- og undervisningsministeren nærmere regler om de vejlednings- og undervisningsaktiviteter, der er nævnt i stk. 1, og om

sammenkædning heraf og integration i undervisningens fag og emner.

Det følger herudover af ungeindsatslovens § 6, at undervisningen i folkeskolens obligatoriske emne uddannelse og job skal tilrettelægges i samarbejde med kommunalbestyrelsen, jf. lov om folkeskolen. Vejledningen bygger bl.a. på den viden og de færdigheder, som eleverne har tilegnet sig i emnet, og undervisningen i emnet har betydning for, at eleverne kan træffe valg om ungdomsuddannelse på et oplyst og kvalificeret grundlag.

Bestemmelserne om introduktionskurser og brobygning fremgår af ungeindsatslovens kapitel 2 a, herunder §§ 10 a-10 d, som vedrører elever i folkeskolen.

Efter ungeindsatslovens § 10 a, stk. 1, er introduktionskurser i 8. klasse vejlednings- og undervisningsforløb, der skal bidrage til, at den unge bliver afklaret og motiveret for at vælge og gennemføre en ungdomsuddannelse. Kurserne skal omfatte introduktion til mindst en erhvervsuddannelse eller en erhvervs gymnasial uddannelse.

Det følger endvidere af ungeindsatslovens § 10 a, stk. 2, at brobygning er vejlednings- og undervisningsforløb i overgangen til ungdomsuddannelserne. Brobygning skal give den unge bedre mulighed for og motivation til at vælge og gennemføre en ungdomsuddannelse samt udvikle den unges faglige og personlige kompetencer.

Efter ungeindsatslovens § 10 a, stk. 3, skal brobygning på en ungdomsuddannelse afspejle undervisningen i de uddannelsesområder, der indgår i brobygningen, og gøre eleven bekendt med uddannelsens praktiske og teoretiske elementer samt et eller flere erhverv, som uddannelsen eller uddannelsesområdet retter sig mod.

Der kan efter ungeindsatslovens § 10 a, stk. 4, etableres brobygning til grundforløb i de erhvervsrettede ungdomsuddannelser.

Efter ungeindsatslovens § 10 a, stk. 5, kan der endvidere etableres brobygning til de indledende dele af de gymnasiale ungdomsuddannelser.

Det følger af ungeindsatslovens § 10 a, stk. 6, at elevens uddannelsesplan, jf. § 2 c, påføres oplysning om gennemført brobygning med angivelse af formål med og varighed af de enkelte forløb.

Efter ungeindsatslovens § 10 b, stk. 1, skal elever i folkeskolens 8. klasse og i den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning på tilsvarende klassetrin ved introdukti-

onskurser til ungdomsuddannelser forberedes på valget af ungdomsuddannelse efter 9. eller 10. klasse. Introduktionskurser kan tillige tilbydes 8. klasses elever i andre skoleformer.

Efter ungeindsatslovens § 10 b, stk. 2, har introduktionskurser efter stk. 1 i 8. klasse en samlet varighed på 5 dage. For elever i 8. klasse, der deltager i undervisningsforløb i medfør af folkeskolelovens § 9, stk. 4, og § 33, stk. 4 og 5, eller tilsvarende forløb i andre skoleformer i medfør af folkeskolelovens § 33, stk. 2, kan varigheden af introduktionskurserne forlænges til i alt 4 uger.

Det følger af ungeindsatslovens § 10 c, stk. 1, at elever i folkeskolen og den kommunale ungdomsskoles heltidsundervisning, som er vurderet ikkeuddannelsesparate, eller som har behov for afklaring af uddannelsesvalg, kan tilbydes brobygning i 9. klasse. Brobygning kan endvidere tilbydes elever i 9. klasse i andre skoleformer, når lederen af elevens skole i samråd med kommunalbestyrelsen vurderer, at det vil gavne eleverens mulighed for fortsat uddannelse.

Det følger endvidere af ungeindsatslovens § 10 c, stk. 2, at brobygningen har en varighed af mindst 2 og højst 10 dage. For elever i 9. klasse, der deltager i undervisningsforløb i medfør af folkeskolelovens § 9, stk. 4, og § 33, stk. 4 og 5, eller tilsvarende forløb i andre skoleformer i medfør af folkeskolelovens § 33, stk. 2, kan varigheden af brobygningen forlænges til i alt 4 uger.

Efter ungeindsatslovens § 10 d, stk. 1, skal elever i 10. klasse, jf. dog stk. 4, deltage i brobygning eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv. Der skal brobygges til mindst én erhvervsrettet ungdomsuddannelse eller én erhvervsgymnasial uddannelse i forløb af mindst 2 dages varighed, som kan afvikles samlet eller enkeltvis. Brobygning eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv kan omfatte brobygning til en almen gymnasial uddannelse og skal samlet udgøre 1 uge svarende til 21 timer og være afviklet inden den 1. marts i skoleåret.

Det følger endvidere af ungeindsatslovens § 10 d, stk. 2, at elever i folkeskolens 10. klasse, jf. dog stk. 4, skal tilbydes yderligere brobygning til gymnasial og erhvervsrettet ungdomsuddannelse eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv til erhvervsrettet ungdomsuddannelse. Brobygning eller kombination af brobygning og ulønnet praktik efter 1. pkt. kan have en varighed af højst 5 uger, hvoraf brobygning til gymnasiale uddannelser højst kan udgøre 1 uge. For 10.-klassesforløb af 20 uger eller mindre kan den nævnte brobygning eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv efter 1. pkt. dog højst vare 4 uger.

Herudover fremgår det af ungeindsatslovens § 10 d, stk. 3, at andre skoleformer, der udbyder 10. klasse, kan tilbyde deres elever brobygning eller kombinationer af brobygning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv til erhvervsrettet ungdomsuddannelse efter stk. 2.

Endelig fremgår det af ungeindsatslovens § 10 d, stk. 4, at elever, der i henhold til lov om folkeskolen følger undervisningen i erhvervsrettet 10. klasse (eud10), skal deltage i brobygning til erhvervsrettet ungdomsuddannelse i 6 uger svarende til 126 timer.

2.4.2.2 Børne- og Undervisningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Formålet med uddannelsesparathedsvurderingen er dels at sikre, at når en elev påbegynder en given ungdomsuddannelse, er vedkommende reelt parat til at påbegynde og gennemføre uddannelsen, og dels er formålet at give elever, der er vurderet ikke-parate, en skole- og vejledningsindsats, som kan gøre dem uddannelsesparate ved afslutningen af 9. eller eventuelt 10. klasse.

Det er skolens leders ansvar at iværksætte skoleindsatsen, mens den kommunale ungeindsats (tidligere Ungdommens Uddannelsesvejledning) har ansvaret for vejledningsindsatsen. For at se indsatsen i en sammenhæng, der gensidigt kan understøtte arbejdet med at gøre den unge uddannelsesparat, aftales indsatserne i et samarbejde mellem skole og kommunal ungeindsats (KUI). Uddannelsesparathedsvurderingen påbegyndes i 8. klasse, så eleverne kender de mål, de skal arbejde frem mod, 1½ år før de afslutter grundskolen.

Mens uddannelsesparathedsvurderingen af nogle opfattes som en god måde at identificere ikke-uddannelsesparate elever på, som kan bidrage til større motivation og forbedringer for eleverne, opfattes vurderingen af andre som et stempel, som det kan være svært at se sig fri af, og som virker demotiverende for eleverne. Vurderingen kan desuden opleves som relativt upersonlig og systemisk. Nogle elever forstår således ikke vurderingen eller kender ikke resultatet af vurderingen. Endelig er uddannelsesparathedsvurderingen kritiseret for at øge kompleksiteten i sammenhæng med karakterkravene for optagelse på særligt de gymnasiale uddannelser. Det anses derfor som relevant at give de to deltagende kommuner mulighed for at fravige bestemmelser om uddannelsesparathedsvurderingen.

En frisættelse af kommunerne på dette område må dog ikke komme til at indebære, at forberedelsen af eleverne til at træffe et kvalificeret uddannelsesvalg tilrettelægges sådan, at den enkelte elevs muligheder for at påbegynde en given ungdomsuddannelse reduceres eller omvendt, at eleven får lettere adgang til ungdomsuddannelsen.

Det indgår i adgangskravene til ungdomsuddannelserne, jf. §§ 7-10 i lov om de gymnasiale uddannelser og § 5 i lov om erhvervsuddannelser, at eleven skal være vurderet uddannelsesparat. Det indebærer, at det er vurderet, at eleven har de faglige, personlige og sociale forudsætninger for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse. Herudover at der er foretaget den tværgående vurdering af elevens praksisfaglige forudsætninger. For at være uddannelsesparat skal eleven have opfyldt bestemte karakterkrav i gennemsnit af alle afsluttende standpunktskarakterer i både 8., 9. og 10. klasse (gælder for de gymnasiale uddannelser) eller i 8. klasse (gælder for erhvervsuddannelserne). For erhvervsuddannelserne er karakterkravet for 9. og 10. klasse fastsat i bekendtgørelse med hjemmel i ungeindsatsloven. Karakterkravene er forskellige afhængigt af, om der er tale om en 3-årig gymnasial uddannelse, en 2-årig hf-uddannelse eller en erhvervsuddannelse. Det betyder, at hvis en kommunalbestyrelse kunne beslutte at ændre på uddannelsesparathedsvurderingen for så vidt angår karakterkravene for 9. og 10. klasse, ville det kunne få betydning for, om adgangskravene er opfyldt, og dermed om eleverne har krav på optagelse på en given ungdomsuddannelse. Hvis kommunalbestyrelsen skulle kunne vælge at undlade at give standpunktskarakterer, ville det endvidere have betydning for mulighederne for at udregne, om eleverne opfylder de faglige forudsætninger for at påbegynde en given kategori af ungdomsuddannelse.

Det foreslås med forslaget til § 9, stk. 5, at de to deltagende kommuner får mulighed for at fravige de krav, der gælder for gennemførelse af uddannelsesparathedsvurderingen efter ungeindsatsloven, bortset fra reglerne om karakterkrav på 5,0 i 8., 9. og 10. klasse for elever, der søger en 3-årig gymnasial uddannelse og 4,0 for elever, der søger den 2-årige hf-uddannelse, jf. § 2 g, stk. 2, 4. pkt. Det betyder, at for elever, der søger en 3-årig gymnasial uddannelse, vil gennemsnittet af alle afsluttende standpunktskarakterer i 8., 9. og 10. klasse fortsat skulle være mindst 5,0, og for elever, der søger den 2-årige hf-uddannelse, vil karakterkravet fortsat være på 4,0.

Eleverne vil fortsat skulle have vurderet, om de har forudsætninger for at påbegynde en ungdomsuddannelse og i givet fald hvilke eller hvilken kategori af ungdomsuddannelse(r).

Herudover vil det være en betingelse, at eleverne fortsat lever op til de karakterkrav, der er fastsat i lov om de gymnasiale uddannelser og lov om erhvervsuddannelser, og som fremgår af henholdsvis ungeindsatslovens § 2 g, stk. 2, 4. pkt., og bekendtgørelse om uddannelsesparathedsvurdering og procedurer ved valg af ungdomsuddannelse. I den foreslåede ordning vil det herefter være op til kommunerne at beslutte, bortset fra opretholdelsen af karakterkravene, jf. ovenfor, hvordan det sikres, at de elever, der påbegynder en given ungdomsuddannelse, har de nødvendige og relevante forudsætninger.

Hvis de to deltagende kommuner efter reglerne i denne lov vurderer elevernes uddannelsesparathed på anden måde end i ungeindsatsloven, træder vurderingen efter denne lov i stedet for vurderingen efter ungeindsatsloven i forbindelse med vurdering af, om adgangsforsætningerne er opfyldt. Vurderingen af, hvorvidt en elev har forudsætningerne for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse, vil for de to kommuner herefter ikke alene relatere sig til uddannelsesparathedsbegrebet, jf. ungeindsatsloven, men også til en anden vurderingsmåde og eventuelt et andet begreb end "uddannelsesparathed", som kommunerne vil kunne vælge at anvende i stedet. Dette har samtidig til konsekvens, at det tilsvarende vil gælde for andre loves henvisningsbestemmelser til ungeindsatslovens bestemmelser om uddannelsesparathedsvurdering, at uddannelsesparathed for de to kommuner vil kunne relatere sig til andet end den uddannelsesparathed, der gennemføres efter ungeindsatsloven § 2 g.

Det vil skulle sikres, at forberedelsen af eleverne til at træffe et kvalificeret uddannelsesvalg ikke tilrettelægges på en måde, der reducerer den enkelte elevs muligheder eller giver eleverne lettere adgang til en ungdomsuddannelse. Derfor vil en alternativ proces for vurdering af forudsætningerne for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse skulle godkendes af børne- og undervisningsministeren.

Det lægges til grund, at vejledning fortsat vil skulle varetages af den kommunale ungeindsats (KUI), og at der fortsat vil skulle iværksættes en særlig vejledningsindsats over for den gruppe af elever, som efter de gældende regler ville blive vurderet ikke-uddannelsesparate. Hvis en kommune vælger at fravige reglerne om uddannelsesparathedsvurderingen eller at ændre vurderingsprocessen vil det være nødvendigt for kommunen på anden vis at sikre, at elever med behov for en ekstra skole- og vejledningsindsats fortsat tilgodeses. Det nærmere indhold af denne vejledning vil de deltagende kommuner herudover kunne vælge at ændre på. Dette vil stille store krav til den vejledning, der tilrettelægges på skolerne, så det sikres, at eleverne fortsat udfordres i deres valg af uddannelse, samtidig med at det sikres, at eleverne forberedes på, hvilke faglige krav og forudsætninger, der vil være på de pågældende uddannelser.

Eleven skal fortsat have en uddannelsesplan ved udgangen af grundskolen, men der vil ikke være krav om, at denne udarbejdes med udgangspunkt i elevplanen, ligesom der ikke vil være krav om, at eleven selv har ansvaret for udarbejdelse af planen. Hvis det vurderes, at eleven ikke har forudsætninger for at påbegynde en ungdomsuddannelse ved udgangen af grundskolen, skal elevens mål for det videre forløb under alle omstændigheder fremgå af uddannelsesplanen.

Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 9, stk. 5.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslagets økonomiske konsekvenser for de udvalgte kommuner, der indgås velfærdsaftaler med, beror på, i hvilket omfang de udvalgte kommuner gør brug af lovforslagets mulighed for at fravige lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.

Idet lovforslaget bl.a. har til formål at hjemle, at de udvalgte kommuner sættes fri af statslig regulering med henblik på at skabe øget kvalitet og plads til faglighed i velfærden på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, antages lovforslaget ikke i væsentligt omfang at indebære negative økonomiske konsekvenser for de udvalgte kommuner. Eventuelle omkostninger som følge af muligheden for at fravige lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet afholdes af den enkelte kommune. Kommunens eventuelle besparelser vil ligeledes tilfalde kommunen selv.

Lovforslagets implementeringskonsekvenser for de udvalgte kommuner, der indgås velfærdsaftaler med på de to velfærdsområder, beror ligeledes på i, hvilket omfang de udvalgte kommuner gør brug af lovforslagets mulighed for at fravige lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.

Det forventes dog, at lovforslaget har positive implementeringskonsekvenser for de pågældende kommuner omfattet af lovforslaget, idet lovforslaget frisætter kommunerne fra statslig regulering på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.

Der foreslås med lovforslaget i en tidsmæssigt afgrænset periode på omkring tre år etableret hjemmel til at kunne fravige lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet. Der er med lovforslaget mulighed for, at de udvalgte kommuner på folkeskoleområdet, hvis de vælger at fravige lovgivning, vil blive underlagt mere overordnede rammer inden for folkeskoleområdet, jf. lovens § 9, stk. 1, 3. pkt. Lovforslaget vurderes dog ikke at have væsentlige digitaliseringsrelaterede konsekvenser for det offentlige i den forbindelse.

Lovforslaget indeholder forslag til klare og enkle regler. Lovforslaget ændrer ikke på, hvorvidt der kan kommunikeres digitalt med kommunerne. Lovforslaget ændrer ikke på, hvorvidt der kan ske en automatisk sagsbehandling inden for gældende lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet. Lovforslaget ændrer heller ikke på sammenhæng på tværs. Lovforslaget ændrer endelig ikke på mulighederne for tryk og sikker datahåndtering og anvendelse af offentlig infrastruktur.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne i de kommuner, der indgås velfærdsaftaler med, beror på, i hvilket omfang de udvalgte kommuner gør brug af lovforslagets mulighed for at fravige lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.

Det forventes dog, at lovforslaget har positive konsekvenser for borgerne i de kommuner, der indgås velfærdsaftaler med på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, idet det grundlæggende mål med velfærdsaftalerne og den tilknyttede yderligere frihed fra lovgivning og kommunal regulering m.v. er at give kommunen, tilbud, ledere og medarbejdere mulighed for at kunne gentænke tilrettelæggelsen af indsatsene og med udgangspunkt i lokale ønsker og behov samt medarbejdernes faglighed at skabe de bedst mulige tilbud til gavn for kommunens borgere. Det grundlæggende formål er således at give et løft i kvaliteten for den enkelte borger inden for de udvalgte velfærdsområder.

6. Klima- og miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klima- og miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag, der også indeholdt ældreområdet, der nu indgår i et særskilt lovforslag, der fremsættes af social- og ældreministeren, har i perioden fra den 15. februar 2021 til den 3. marts 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3F - Den Offentlige Gruppe, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Akademikerne, Alzheimerforeningen, Ankestyrelsen, BL - Danmarks Almene Boliger, B-SOSU, Børne- og Kulturchefforeningen, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforbund (BUPL), Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Center for Sund Aldring – KU, CEPOS, CEVEA, DA - Dansk Arbejdsgiverforening, Daginstitutionernes Lands-Organisation (DLO), Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Lærerforening, Danmarks Private Skoler, Danmarks Privatskoleforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp,

Dansk friskoleforening, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Sygeplejeråd, Danske Advokater, Danske Diakonhjem, Danske Døves Landsforbund, Danske Erhvervsskoler- og Gymnasier – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler- og Gymnasier – Lederne, Danske Fysioterapeuter, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Gymnasier, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske HF og VUC, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Danske Seniorer, Danske Skoleelever, Danske Ældreråd, Data-tilsynet, De Private Sociale Tilbud (LOS), De sammenvirkende Menighedsplejere, DemensKoordinatorer i Danmark, Den Danske Dommerforening, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, DJØF, Domstolsstyrelsen, Efterskoleforeningen, EGV, Ergoterapeutforeningen, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolerne ElevOrganisation, Esbjerg Kommune, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Faglige Seniorer, FOA – Fag og Arbejde, Fobu, Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Foreningen af forstandere og direktører ved AMU-centrene, Foreningen af Frie Fagskoler, Foreningen af Frie Ungdoms- og Efterskoler, Foreningen af Katolske Skoler i Danmark, Foreningen af Kommunale Social-, Sundheds- og Arbejds-markedschefer i Danmark (FDS), Foreningen af Kristne Friskoler, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen for Forældre til Elever i Fri- og Privatskoler, Foreningsfællesskabet Ligeværd, Forsikring og Pension, Frie Kostskolers Fællesråd, Frie Skolers Lærerforening, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Helsingør Kommune,

HK Kommunal, Holbæk Kommune, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, KL, Klagenævnet for Specialundervisning, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Kommunaldirektørforeningen, Kost & Ernæringsforbundet, KRAKA, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsforbundet af Voksen- og Ungdomsundervisere (LVU), Landsforeningen af 10. klasseskoler i Danmark, Landsforeningen af forældre til børn i Dagtilbud (FO-LA), Landsforeningen af Ungdomsskoleledere (LU), Landsorganisationen Danske Daginstitutioner, Landsorganisationen i Danmark, Landssammenslutningen af foreninger for selvstændige private børnepassere, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Landssamråd for PPR-chefer, Langeland Kommune, Ledernes Hovedorganisation, Lilleskolerne, Lægeforeningen, Middelfart Kommune, Medarbejder- og Kompetencestyrelsen, National Videnscenter for Demens, OK-Fonden, PLO, Pårørendegruppen for svage ældre, Rebild Kommune, Rigsrevisionen, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser, Rådet for Socialt Udsatte, Rådet for Voksen og Efteruddannelse, Selveje Danmark, Skole og Forældre, Skolelederforeningen, Socialpædagogernes Landsforbund, Spifo, SUFO (Landsforeningen for ansatte i sundhedsfremmende og forebyggende hjemmebesøg), Team Danmark, Uddannelsesforbundet, Ungdommens Uddannelsesvejledning, Ungdomsringen, Ungdomsskoleforeningen, Viborg Kommune, VIVE, VUC Bestyrelsesforeningen og Ældre Sagen.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget har kun konsekvenser for de udvalgte kommuner. Lovforslagets konsekvenser afhænger af, hvorvidt de udvalgte kommuner, der indgås velfærdsaftaler med, gør brug af lovforslagets mulighed for at fravige lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet. Eventuelle mindreudgifter tilfalder kommunen.	Lovforslaget har kun konsekvenser for de udvalgte kommuner. Lovforslagets konsekvenser afhænger af, hvorvidt de udvalgte kommuner, der indgås velfærdsaftaler med, gør brug af lovforslagets mulighed for at fravige lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet. Eventuelle merudgifter afholdes af kommunen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget har kun konsekvenser for de udvalgte kommuner. Lovforslagets konsekvenser afhænger af, hvorvidt de udvalgte kommuner, der indgås velfærdsaftaler med, gør brug af lovforslagets mulighed for at fravige lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.	Lovforslaget har kun konsekvenser for de udvalgte kommuner. Lovforslagets konsekvenser afhænger af, hvorvidt de udvalgte kommuner, der indgås velfærdsaftaler med, gør brug af lovforslagets mulighed for at fravige lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Afhænger af, hvorvidt de udvalgte kommuner, der indgås velfærdsaftaler med, gør brug af lovforslagets mulighed for at fravige lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.	Afhænger af, hvorvidt de udvalgte kommuner, der indgås velfærdsaftaler med, gør brug af lovforslagets mulighed for at fravige lovgivning på hhv. dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.
Klima- og miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Kapitel 1

Formål og varighed

Til § 1

Dagtilbudsloven, folkeskoleloven og lov om kommunal indsats for unge under 25 år gælder for alle kommuner og fastlægger de samme pligter og rettigheder i alle landets kommuner.

Det foreslås i § 1, at formålet med loven er frem til 30. september 2024 at frisætte udvalgte kommuners og tilbuds varetagelse af dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet med henblik på at udvikle velfærden på områderne og skabe større handlerum for medarbejderne og lederne for at øge kvaliteten og nærværet i velfærden til gavn for borgeren.

Den foreslåede bestemmelse fastlægger således forsøgsperioden, de velfærdsområder som er omfattet af loven og de overordnede formål med velfærdsaftalerne.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at loven – og dermed kommunernes mulighed for at frisætte varetagelsen af velfærdsopgaven, herunder tilbud, ledere og medarbejdere m.v., fra lovgivning i medfør af loven – udløber den 30. september 2024.

Udløbstedspunktet den 30. september 2024 foreslås for at kunne inddrage et fuldt folkeskoleår 2023/24 i velfærdsaftalerne på folkeskoleområdet samt for at have parallelle perioder for velfærdsaftaler inden for de tre udvalgte velfærdsområder. Social- og ældreministerens forslag til lov om velfærdsaftaler på ældreområdet indeholder således samme udløbstedspunkt.

Det følger videre af den foreslåede bestemmelse, at loven omfatter dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet. De to velfærdsområder er udvalgt, da de sammen med ældreområdet, på hvilket social- og ældreministeren fremsætter særskilt lovforslag om velfærdsaftaler, udgør hjørnestenene i den nære velfærd. Det er områder, som de fleste borgere stifter bekendtskab med i løbet af deres liv, og som derfor udgør fundamentet for velfærdssamfundet.

Det følger herudover af den foreslåede bestemmelse, at formålet med loven og dermed velfærdsaftalerne, som foreslås indgået med udvalgte kommuner, vil være at udvikle velfærden på områderne og skabe større handlerum for medarbejderne og lederne for i sidste ende at øge kvaliteten og nærværet i velfærden til gavn for borgeren. Det er således disse målsætninger, de udvalgte kommuner skal have for øje i deres tilrettelæggelse af velfærdsopgaverne på de to områder i forsøgsperioden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 1 og 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Kapitel 2

Anvendelsesområde

Til § 2

Det foreslås i § 2, at Helsingør og Rebild Kommuner er omfattet af loven inden for dagtilbudsområdet, jf. kapitel 4, og at Esbjerg og Holbæk Kommuner er omfattet af loven inden for folkeskoleområdet, jf. kapitel 5.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter de kommuner, der er omfattet af lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, og hvilket af de to velfærdsområder de enkelte kommuner er omfattet af.

Det følger af den foreslåede bestemmelse, at det alene er de pågældende kommuner, som vil kunne anvende de særlige muligheder for at fravige lovgivning på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, som etableres med lovforslaget som led i udmøntningen af velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.

Velfærdsaftalerne vil blive indgået inden for de rammer, som fastlægges ved denne lov.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Kapitel 3

Generelle bestemmelser

Til § 3

Bemyndigelser i lov til at fastsætte regler – typisk i form af en bekendtgørelse – finder i almindelighed anvendelse for hele landet.

Det foreslås i § 3, at den, der efter anden lovgivning er bemyndiget til at fastsætte regler, inden for bemyndigelsens grænser for at opnå formålet med denne lov, efter indstilling fra kommunalbestyrelsen kan fastsætte særlige regler for kommuner omfattet af § 2.

Den foreslåede bestemmelse giver som noget nyt i forhold til gældende ret hjemmel til, at den, der efter anden lovgivning end lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet er bemyndiget til at fastsætte regler, efter indstilling fra kommunalbestyrelsen kan fastsætte særlige regler for at opnå formålet med denne lov efter § 1 for de fire kommuner, der er omfattet af lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, jf. forslaget § 2, herunder som det mindre i det mere for en enkelt eller visse af disse kommuner.

Bestemmelsen giver endvidere hjemmel til, at regler, der er

fastsat for kommuner med hjemmel i en bemyndigelse i anden lovgivning end lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, efter indstilling fra kommunalbestyrelsen ophæves for en enkelt eller visse af de omfattede kommuner. Bemyndigelser, som etableres ved ny lovgivning i forsøgsperioden, jf. forslaget § 1, vil endvidere kunne udmøntes inden for disse rammer.

Bestemmelsen vil kunne anvendes til at imødekomme eventuelle konkrete ønsker om yderligere frihedsgrader for de kommuner, der er omfattet af lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, i medfør af bemyndigelser til at udstede regler i anden lovgivning.

Hjemlen vil som følge af henvisningen til lovforslagets formål, der følger af § 1, samt henvisningen i bestemmelsen til § 2 alene finde anvendelse inden for lovens formål og det område, hvor den pågældende kommune har indgået en velfærdsaftale.

Bestemmelsen vil således f.eks. kunne anvendes til at ophæve krav fastsat i en bekendtgørelse eller bekendtgørelsen som sådan for en eller flere af de fire kommuner, der er omfattet af lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.

Den, der efter en lovbestemmelse er bemyndiget til at fastsætte regler, kan være den relevante ressortminister, en styrelse eller lignende, der er tillagt en beføjelse til at fastsætte nærmere regler.

Den foreslåede bestemmelse giver kun hjemmel til at fravige, at bemyndigelser i lov til at fastsætte regler i almindelighed finder anvendelse for alle landets kommuner og deres borgere. Regler, der fastsættes ved anvendelse af bestemmelsen, skal i øvrigt holde sig inden for den eller de forudsætninger m.v., der ligger bag de enkelte bemyndigelser.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det i forhold til imødekommelse af kommunernes eventuelle konkrete ønsker om yderligere frihedsgrader i løbet af forsøgsperioden, jf. pkt. 1, vurderes at kunne være aktuelt at anvende bemyndigelser til at fastsætte særlige regler for de kommuner, der er omfattet af lov om velfærdsaftaler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Bemyndigelser til at tillade forsøg, hvor gældende regler

fraviges, indebærer i almindelighed, at muligheden for at gennemføre forsøg administreres ensartet for hele landet.

Som eksempler på bestemmelser, der giver mulighed for at fravige gældende regler som led i forsøg, kan nævnes sundhedslovens § 233, § 184 i lov om social service og § 110 i lov om aktiv socialpolitik.

Det foreslås i § 4, at den, der efter anden lovgivning i forbindelse med en forsøgsordning er bemyndiget til at godkende fravigelser af gældende regler, inden for bemyndigelsens grænser for at opnå formålet med denne lov kan godkende særlige fravigelser for kommuner omfattet af § 2.

Den foreslåede bestemmelse giver hjemmel til, at den, der efter anden lovgivning end lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet er bemyndiget til at godkende fravigelser af gældende regler i forbindelse med en forsøgsordning, vil kunne anvende gældende forsøgsbestemmelser på en anden måde i forhold til de fire kommuner, der er omfattet af lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, end i forhold til landets øvrige kommuner.

Bestemmelsen vil kunne anvendes til at imødekomme eventuelle konkrete ønsker om yderligere frihedsgrader for de kommuner, der er omfattet af lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, i medfør af forsøgsbestemmelser i anden lovgivning som eksempelvis sundhedslovens § 233, § 184 i lov om social service og § 110 i lov om aktiv socialpolitik.

Bestemmelsen giver således mulighed for at etablere særordninger for de kommuner, der er omfattet af loven.

Hjemlen vil som følge af henvisningen til lovforslagets formål, der følger af § 1, samt henvisningen i bestemmelsen til § 2 alene finde anvendelse inden for lovens formål og det område, hvor den pågældende kommune har indgået en velfærdsaftale.

Bestemmelsen vil således f.eks. give mulighed for at anvende forsøgsbestemmelser i anden lovgivning mere vidtgående i forhold til konkrete ønsker om yderligere frihedsgrader fra de fire kommuner, der er omfattet af lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, uden at tilsvarende ansøgninger fra landets øvrige kommuner nødvendigvis bør imødekommes som følge af den almindeligt gældende lighedsgrundsætning.

Den, der efter anden lovgivning i forbindelse med en forsøgsordning er bemyndiget til at godkende fravigelser af gældende regler, kan være den relevante ressortminister eller

en styrelse eller lignende, der er tillagt en beføjelse til at fravige nærmere bestemte regler.

Den foreslåede bestemmelse giver kun hjemmel til at fravige, at bemyndigelser i anden lovgivning til at tillade forsøg, hvor gældende regler fraviges, i almindelighed indebærer, at alle landets kommuner behandles lige ved anvendelsen af en forsøgsbestemmelse. De eventuelle konkrete ønsker om yderligere frihedsgrader, som godkendes i medfør af den konkrete forsøgsbestemmelse, vil i øvrigt skulle holde sig inden for den eller de forudsætninger, hensyn m.v., der ligger bag forsøgsbestemmelsen.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det i forhold til imødekomme af kommunernes eventuelle konkrete ønsker om yderligere frihedsgrader i løbet af forsøgsperioden, jf. pkt. 1, vurderes at kunne være aktuelt at anvende bemyndigelser i anden lovgivning til at tillade forsøg for de kommuner, der er omfattet af lov om velfærdsaftaler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Der er efter gældende ret som udgangspunkt fri adgang til delegation inden for den kommunale organisation. Kommunalbestyrelsen har således som udgangspunkt mulighed for at delegerer udøvelsen af sin kompetence til udvalg og den kommunale administration.

Delegation kan ske både ved kommunalbestyrelsens udtrykkelige beslutning og stiltiende ved, at kommunalbestyrelsen accepterer, at bestemte beslutninger træffes af et udvalg eller i forvaltningen.

Det anførte om fri ret til delegation gælder, medmindre andet er fastsat eller forudsat i lovgivningen. Herudover kan det følge af en sags beskaffenhed, at behandlingen af sagen skal ske i kommunalbestyrelsen og altså ikke kan overlades til et udvalg eller til forvaltningen. Dette kan være tilfældet i sager, der på grund af deres betydning eller karakter i øvrigt i særlig grad forudsætter politisk behandling, bl.a. med den deraf følgende mulighed for eventuelle mindretal for at tilkendegive en afvigende opfattelse.

Det foreslås i § 5, at kommunalbestyrelsen i et møde kan beslutte at overlade til kommunens udvalg eller administration, herunder kommunens dagtilbud og folkeskoler, at træffe beslutninger efter kapitel 4 og 5.

Bestemmelsen indebærer, at kommunalbestyrelsen kan træf-

fe beslutning om at overlade beslutninger efter kapitel 4 og 5 til den kommunale administration og udvalg.

Beslutninger om anvendelse af de muligheder, som kommunalbestyrelsen foreslås tillagt med kapitel 4 og 5, herunder hvilke tilbud der skal have hvilke muligheder, vil i vid udstrækning bero på en friere skønsmæssig politisk vurdering. Bestemmelsen skaber klarhed om kommunalbestyrelsens mulighed for at delegere sådanne beslutninger.

Bestemmelsen indebærer, at uanset der i lovens kapitel 4 og 5 bruges udtrykket ”kommunalbestyrelsen” om den myndighed, der i bestemmelsen er tillagt kompetence til at træffe beslutning efter den berørte bestemmelse, kan kommunalbestyrelsen overlade til kommunens udvalg og administration, herunder kommunens dagtilbud og folkeskoler, at træffe beslutningen.

Bestemmelsen kræver, jf. udtrykket ”kan i et møde beslutte at overlade”, en udtrykkelig beslutning i kommunalbestyrelsen om at overlade beslutninger efter lovens kapitel 4 og 5 til kommunens udvalg eller administrationen, herunder kommunens dagtilbud og folkeskoler. Kommunalbestyrelsens beslutning om delegation må gerne være generel, således at den omfatter en række beslutninger eller et helt område. Beslutningen må i det mindste angive, om der delegeres til udvalg eller til den kommunale administration.

Kommunalbestyrelsens adgang til at delegere beslutninger til et udvalg efter bestemmelsen omfatter delegation til kommunens stående udvalg og økonomiudvalget.

Kommunalbestyrelsens adgang til at delegere til den kommunale administration omfatter hele den kommunale administration, herunder et kommunalt tilbud som er en del af den kommunale enhedsforvaltning. Kommunalbestyrelsens beslutning om delegation kan – men skal ikke – angive, på hvilket niveau i administrationen beslutningen skal træffes, herunder eksempelvis, om beslutningen skal træffes på det enkelte tilbud.

De beslutninger efter kapitel 4 og 5, som kommunalbestyrelsen overlader til kommunens udvalg og administration, skal – som kommunalbestyrelsens egne beslutninger efter kapitel 4 og 5 – offentliggøres i overensstemmelse med den foreslåede § 6.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

En kommunalbestyrelsens beslutninger skal efter § 13, stk.

1, i lov om kommunernes styrelse indføres i en beslutningsprotokol. Det følger af § 8, stk. 6, i lov om kommunernes styrelse, at beslutningsprotokollen, med de begrænsninger, der følger af lovgivningens regler om tavshedspligt, så vidt muligt skal offentliggøres.

Det er op til kommunalbestyrelsen at beslutte, hvordan oplysningerne skal offentliggøres, men offentliggørelsen skal indebære, at kommunens borgere i almindelighed vil have mulighed for at gøre sig bekendt med oplysningerne. Offentliggørelse på kommunens hjemmeside vil opfylde kravet om offentliggørelse.

Der er ikke herudover fastsat generelle regler om offentliggørelse af kommunalbestyrelsens eller andre kommunale beslutninger i lov om kommunernes styrelse.

Det foreslås i § 6, *stk. 1*, at kommunens beslutninger efter kapitel 4 og 5 offentliggøres i en samlet oversigt på kommunens hjemmeside.

Efter forslaget til lovens kapitel 4 og 5 kan kommunalbestyrelsen træffe beslutning om, hvilken lovgivning på henholdsvis dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet der helt eller delvis fraviges for kommunen eller de tilbud i kommunen, som kommunalbestyrelsen udpeger. Efter lovens § 5 kan kommunalbestyrelsen overlade til kommunens udvalg og administration, herunder kommunens dagtilbud og folkeskoler at træffe beslutninger efter kapitel 4 og 5. Der henvises til pkt. 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Den foreslåede bestemmelse i § 6, stk. 1, fastsætter, at kommunens beslutninger efter lovens kapitel 4 og 5 skal fremgå af en samlet oversigt. Den foreslåede bestemmelse omfatter såvel kommunalbestyrelsens beslutninger efter lovens kapitel 4 og 5 som beslutninger, kommunalbestyrelsen har overladt til kommunens udvalg og administration, herunder kommunens tilbud. Den samlede oversigt skal løbende justeres i takt med kommunens beslutninger, så borgere, herunder forældre til enhver tid på kommunens hjemmeside kan se, hvilke regler kommunen, herunder dagtilbud og folkeskoler har fraveget.

Der skal være tale om en samlet oversigt. Det indebærer, at oversigten skal bestå af et sammenhængende dokument, og at grupperingen af beslutningerne i selve dokumentet skal ske på overskuelig måde. Dette vil kunne understøtte borgernes, organisationers, virksomheders og myndigheders m.fl. mulighed for at skabe sig et overblik over de fravigelser, som kommunen har truffet beslutning om.

Kommunen vil kunne træffe beslutning om, hvordan oversigten skal udformes. I det omfang børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om oversigtens

udformning, jf. nedenfor om § 6, stk. 3, vil kommunens beslutning skulle træffes inden for de fastsatte rammer.

Den foreslåede bestemmelse fastsætter videre, at oversigten skal offentliggøres på kommunens hjemmeside. Kommunen vil kunne træffe beslutning om, hvor på kommunens hjemmeside oversigten skal placeres. I det omfang børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om bl.a. offentliggørelsen af oversigten på kommunens hjemmeside, jf. nedenfor om § 6, stk. 3, vil kommunens beslutning skulle træffes inden for de fastsatte rammer.

Det er hensigten med bestemmelsen at sikre en smidig og ensartet måde for kommunen at håndtere offentliggørelsen af sine beslutninger efter lovens kapitel 4 og 5, så oplysninger herom samtidig er lettilgængelige, sikre og opdaterede for borgere, organisationer, virksomheder og myndigheder m.fl.

Det foreslås i § 6, stk. 2, at kommunens beslutninger træder i kraft på det i oversigten fastsatte tidspunkt, dog tidligst dagen efter beslutningens offentliggørelse af oversigten på kommunens hjemmeside.

Kommunens eventuelle beslutninger om at ændre tidligere trufne beslutninger vil ligeledes træde i kraft på det i oversigten fastsatte tidspunkt, dog tidligst dagen efter offentliggørelse af den reviderede oversigt på kommunens hjemmeside.

Reguleringen i § 6, stk. 2, af ikrafttrædelsestidspunktet for kommunens beslutninger gælder såvel for kommunalbestyrelsens beslutninger efter lovens kapitel 4 og 5 som for beslutninger, kommunalbestyrelsen har overladt til kommunens udvalg og administration, herunder kommunens tilbud.

Det betyder, at kommunens beslutninger om fravigelser efter lovens kapitel 4 og 5 tidligst kan få virkning dagen efter offentliggørelsen af oversigten.

Det betyder videre, at hvis kommunen på grund af f.eks. en fejlekspedition ikke får offentliggjort en eller flere beslutninger i oversigten, vil disse beslutninger ikke kunne få virkning i kommunen, førend dagen efter der er sket offentliggørelse af beslutningen eller beslutningerne i oversigten i overensstemmelse med bestemmelsen.

Formålet med bestemmelsen om, at kommunens beslutning efter lovens kapitel 4 og 5 tidligst kan være dagen efter offentliggørelsen af oversigten på kommunens hjemmeside, er hensynet til, at borgere, organisationer, virksomheder og myndigheder m.fl. sikres adgang til oplysninger om, hvilken lovgivning der gælder før beslutningerne kan træde i kraft.

Det foreslås i § 6, stk. 3, at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om oversigtens udformning og offentliggørelse.

Bemyndigelsen giver børne- og undervisningsministeren mulighed for at fastsætte minimumskrav til oversigtens udformning og kommunernes offentliggørelse af oversigten.

Ved fastlæggelsen af de nærmere regler om oversigtens udformning og offentliggørelse vil der blive lagt vægt på at understøtte en smidig og ensartet udformning af oversigten og offentliggørelse i de udvalgte kommuner, som kan give lettilgængelige, sikre og opdaterede oplysninger om de regler på henholdsvis dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, der gælder for borgere, organisationer, virksomheder og myndigheder m.fl. i den pågældende kommune.

For så vidt angår oversigtens udformning forventes det, at der fastsættes nærmere krav om, at oversigten skal indeholde oplysning om, hvilke bestemmelser på henholdsvis dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet der helt eller delvis fraviges i kommunen.

Det forventes videre, at der fastsættes nærmere krav om, at oversigten skal indeholde oplysning om, hvornår kommunalbestyrelsens beslutning træder i kraft, og hvor lang tid kommunalbestyrelsens beslutning skal finde anvendelse. Der vil herunder skulle fastsættes krav om, at det fremgår af oversigten, hvornår ændringer træder i kraft, således at det til enhver tid kan konstateres, hvilke regler der har været gældende på hvilket tidspunkt.

For så vidt angår kommunens offentliggørelse af oversigten, kan der blive fastsat nærmere krav om, hvor oversigten skal fremgå på kommunens hjemmeside. Det kan f.eks. fastsættes, at oversigten skal være tilgængelig på forsiden af kommunens hjemmeside.

Ved fastlæggelsen af de nærmere regler vil der kunne blive fastsat særlige regler om offentliggørelse af kommunalbestyrelsens beslutninger efter lovforslagets § 9, stk. 2, 3 og 5. Kommunalbestyrelsen fastsætter i medfør af disse bestemmelser – efter godkendelse af børne- og undervisningsministeren - selv nærmere regler, som kommunen i visse tilfælde vil skulle træffe afgørelser, herunder bebyrdende afgørelser, i medfør af, hvilket kan give anledning til særlige formkrav for offentliggørelse af disse beslutninger. F.eks. at offentliggørelse på kommunens hjemmeside af de nærmere regler, som kommunalbestyrelsen fastsætter efter bestemmelsen, skal være i en form, der svarer til bekendtgørelser, herunder f.eks. i forhold til systematik og udformning.

Der vil være tale om minimumskrav. Kommunalbestyrelsen kan således generelt eller i forhold til konkrete områder

under henholdsvis dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet træffe beslutning om, at der skal ske yderligere offentliggørelse i f.eks. lokale dagblade, dagtilbuddets eller skolens hjemmeside m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det er fast antaget efter gældende ret, at der ikke er adgang til at påklage kommunale afgørelser, uden at dette er hjemlet ved lov.

Det foreslås i § 7, at kommunens beslutninger efter lov om velfærdsaftaler ikke kan påklages.

Bestemmelsen har alene til formål at skabe klarhed om, at kommunens beslutninger efter loven ikke kan påklages.

Det bemærkes herved, at kommunalbestyrelsens beslutninger om anvendelse af de muligheder, som kommunalbestyrelsen foreslås tillagt med kapitel 4 og 5, herunder hvilke tilbud der skal have hvilke muligheder, i vid udstrækning vil bero på en friere skønsmæssig politisk vurdering.

Bestemmelsen synliggør således, at kommunalbestyrelsens beslutninger efter loven, herunder bl.a. om offentliggørelse og om fravigelse af dagtilbudsloven og folkeskoleloven, jf. lovens kapitel 4 og 5, ikke kan påklages.

Bestemmelsen gælder også i det tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen i medfør af lovens § 5 har overladt til kommunens udvalg og administration, herunder kommunens tilbud, at træffe beslutning efter lovens kapitel 4 og 5.

Kommunalbestyrelsens beslutninger efter loven vil være omfattet af det kommunale tilsyn, der varetages af Ankestyrelsen med Indenrigs- og Boligministeriet som overordnet tilsynsmyndighed.

Det kommunale tilsyn fører efter § 48 i lov om kommunernes styrelse tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder. Tilsynet er et retligt tilsyn. Ankestyrelsen kan således ikke tage stilling til, om kommuners og regioners dispositioner er rimelige eller hensigtsmæssige, eller til spørgsmål om skønudøvelse, så længe skønnet udøves inden for de rammer, der er fastsat i lovgivningen.

Tilsynet omfatter bl.a. ikke tilfælde, hvor særlige klage- eller tilsynsmyndigheder kan tage eller har taget stilling til

den pågældende sag. Det kommunale og regionale tilsyn vil således ikke kunne tage stilling til kommunernes konkrete beslutninger efter dagtilbudsloven, folkeskoleloven og lov om kommunal indsats for unge under 25 år, i det omfang disse vil kunne behandles af de relevante klageorganer efter disse love.

Efter § 48 a i lov om kommunernes styrelse beslutter Ankestyrelsen selv, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag. Indenrigs- og Boligministeriet er som led i det kommunale og regionale tilsyn ikke i almindelighed klageinstans over for Ankestyrelsen, men ministeriet kan af egen drift bl.a. efter § 53, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser, som Ankestyrelsen har udtalt sig om som tilsynsmyndighed, op til behandling, når ministeriet skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter. Tilsvarende gælder, hvis Ankestyrelsen har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser op til behandling.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Kapitel 4

Dagtilbudsområdet

Til § 8

Afsnit I indeholder reglerne om formål, anvendelsesområde, ansvar, tilsyn mv.

Afsnit II indeholder reglerne om formål, pædagogisk læreplan, sprogvurdering, forældrebestyrelser, frokost i daginstitutioner, forældrearrangerede frokost- og madordninger, central evaluerings- og rådgivningsfunktion, etablering og drift af dagtilbud, optagelse, pasningsgaranti, plads i anden kommune, opsigelse, optagelse og udmeldelse, bemyndigelse, tilskud til dagtilbud og forældrenes egenbetaling.

Afsnit II A indeholder reglerne om obligatorisk læringstilbud til 1-årige børn i udsatte boligområder.

Afsnit V indeholder reglerne om private pasningsordninger.

Afsnit VI indeholder reglerne om administration mv.

Det følger af dagtilbudslovens § 3 a, stk. 1, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for dagtilbuddene. Som led i ansvaret skal kommunalbestyrelsen bl.a., jf. dagtilbudslovens § 4, stk. 1, sørge for det nødvendige antal pladser i dag-, fritids- og klubtilbud, herunder det nødvendige antal pladser i dagtilbud 30 timer om ugen til børn omfattet af § 11, stk. 8, og

obligatorisk læringstilbud 25 timer om ugen til børn omfattet af § 44 a samt andre socialpædagogiske fritidstilbud. Det er alene forældre med lovligt opholdssted her i landet, jf. dagtilbudslovens § 2, stk. 2, der har ret til ydelser efter loven.

Det følger videre, at kommunalbestyrelsen, jf. dagtilbudslovens § 4, stk. 2, skal sikre, at børn og unge under 18 år, der har behov for støtte i et dag-, fritids- eller klubtilbud m.v. for at kunne trives og udvikle sig, tilbydes en sådan støtte i tilbuddet. Dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge under 18 år, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem ophold i et tilbuddene efter dagtilbudsloven, skal, jf. lovens § 4, stk. 3, oprettes efter bestemmelserne i lov om social service.

Som led i kommunalbestyrelsens ansvar gælder endvidere, at kommunalbestyrelsen, jf. dagtilbudslovens § 5, skal føre tilsyn med de tilbud, der drives efter dagtilbudsloven og den måde, hvorpå opgaverne udføres, herunder at rammer og eventuelle prioriterede indsatser efterleves.

Kommunalbestyrelsen kan, jf. dagtilbudslovens § 16, stk. 4, ikke overlade opgaver med at føre tilsyn og beføjelser, der følger af kommunalbestyrelsens bevillings- og arbejdsgiverkompetence til en forældrebestyrelse.

I dagtilbudslovens § 7 er fastsat et overordnet formål, som alle dagtilbud skal efterleve. Det følger bl.a. heraf, at alle dagtilbud skal fremme børns trivsel, læring, udvikling og dannelse gennem trygge og pædagogiske læringsmiljøer, hvor legen er grundlæggende, og hvor der tages udgangspunkt i et børneperspektiv. Det fremgår videre, at dagtilbud i samarbejde med forældrene skal give børn omsorg og understøtte det enkelte barns trivsel, læring, udvikling og dannelse og bidrage til, at børn får en god og tryk opvækst. Herudover fremgår det bl.a., at dagtilbud i samarbejde med forældrene skal sikre børn en god overgang fra hjem til dagtilbud. Dagtilbud skal endvidere i samarbejde med forældre og skole sikre børn en god sammenhængende overgang dagtilbud imellem og fra dagtilbud til fritidstilbud og skole ved at udvikle og understøtte deres grundlæggende kompetencer og lysten til at lære.

Det følger af dagtilbudslovens § 19, at dagtilbud kan etableres og drives som daginstitutioner, der kan bestå af flere enheder. Daginstitutioner kan enten drives af kommuner som kommunale daginstitutioner, jf. lovens § 19, stk. 2, eller af private leverandører som selvejende og udliciterede daginstitutioner efter aftale med kommunalbestyrelsen, jf. lovens § 19, stk. 3 og 4, eller som privatinstitutioner efter en godkendelsesmodel, jf. lovens § 19, stk. 5. Det følger af lovens § 20, stk. 1, at privatinstitutioner, som opfylder lovgivnin-

gens og kommunalbestyrelsens betingelser for godkendelse, har krav på godkendelse.

Efter dagtilbudslovens § 21 kan dagtilbud endvidere etableres som dagpleje i dagplejerens eller børnenes private hjem eller i andre lokaler i børnenes hjemlige miljø. Dagplejen kan enten drives af kommuner som kommunal dagpleje, jf. lovens § 21, stk. 2, eller som privat dagpleje efter aftale med kommunalbestyrelsen, jf. lovens § 21, stk. 3.

Det gælder, jf. dagtilbudslovens § 22 a, stk. 1, at hovedsproget skal være dansk i alle dagtilbud. Dette gælder dog ikke daginstitutioner, der er oprettet af det tyske mindretal. Kommunalbestyrelsen kan, jf. lovens § 22 a, stk. 2, beslutte, at hovedsproget i dagtilbud kan være engelsk, tysk eller fransk, hvis kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering skønner, at det ikke medfører integrationsmæssige problemer. For så vidt angår selvejende og udliciterede daginstitutioner og privat dagpleje, skal beslutningen træffes i forbindelse med indgåelsen af driftsaftalen eller ændringer heraf. For så vidt angår privatinstitutioner, skal beslutningen træffes som led i godkendelsen af institutionen. For allerede godkendte privatinstitutioner kan der udarbejdes et tillæg til den eksisterende godkendelse.

Det følger af dagtilbudslovens § 23, stk. 1, at alle børn har adgang til at blive optaget i et dagtilbud indtil skolestart, som er det tidspunkt, hvor barnet enten begynder i fritidshjem eller skolefritidsordning forud for undervisningsstart, påbegynder hjemmeundervisning eller starter i børnehaveklasse. Det fremgår videre af § 23, stk. 2 og 3, at kommunalbestyrelsen på alle hverdage, med undtagelse af den 5. juni og den 24. december, skal tilbyde forældre pasningsgaranti i dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3. Pasningsgarantien indebærer, at kommunalbestyrelsen har pligt til at anvise plads i et alderssvarende dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3, til alle børn i aldersgruppen over 26 uger og indtil barnets skolestart. Hvis forældrene ønsker en plads i umiddelbar forlængelse af de 26 uger, har kommunalbestyrelsen en frist på yderligere 4 uger til at tilbyde en plads.

Det følger af dagtilbudslovens §§ 24 og 25, at hvis kommunalbestyrelsen ikke kan anvise en plads i et dagtilbud senest fra den dato, hvor barnet skal anvises en plads efter lovens § 23, betragtes det som brud på pasningsgarantien. Kommunalbestyrelsen skal i dette tilfælde med virkning fra det tidspunkt, hvor pladsen skulle være til rådighed, dække bruttodriftsudgifterne til en dagtilbudsplads i en anden kommune, jf. lovens § 28, dække udgifterne til en plads i en privatinstitution, jf. lovens § 19, stk. 5, eller privat pasning, jf. lovens § 80, eller give tilskud til pasning af egne børn, jf. lovens § 86. Tilskuddene kan maksimalt svare til kommunens gennemsnitlige bruttodriftsudgifter pr. plads for dagtilbud i kommunen til den pågældende aldersgruppe. Tilskuddene skal ydes indtil det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen

kan tilbyde en plads og forældrene er frigjort fra betaling for anden pasning. Det fremgår videre, at kommunalbestyrelsen med virkning fra den 1. i den følgende måned skal hæve tilskuddet efter dagtilbudslovens § 32, stk. 1, og § 33, stk. 1, til mindst 78 pct. for alle børn i dagtilbud i kommunen, indtil pasningsgarantien igen opfyldes og kommunalbestyrelsen har fastsat nye tilskudsprocenter og egenbetalingsandele. Hvis kommunalbestyrelsen ikke efterlever dette, skal kommunalbestyrelsen tilbagebetale det beløb til forældrene, som tilskuddet uretmæssigt ikke er blevet forhøjet med. Kommunalbestyrelsen kan i ganske særlige tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke kan tilbyde en plads inden for fristerne, undlade at forhøje tilskudsprocenten, hvis kommunalbestyrelsen inden for yderligere 1 måned kan anvise en plads til barnet.

Det følger af dagtilbudslovens § 26, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om optagelse i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at selvejende og udliciterede daginstitutioner og private dagplejere helt eller delvis selv skal træffe afgørelse om optagelse i institutionen. Privatinstitutioner træffer selv afgørelse om optagelse i privatinstitutionen.

Efter dagtilbudslovens § 28 har alle børn adgang til at blive optaget i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3, i en anden kommune end opholdskommunen fra det tidspunkt, hvor forældrene har fået tilsagn om et tilskud fra opholdskommunen til brug for dagtilbud. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at lukke ventelisten for optagelse af børn fra andre kommuner af kapacitetsmæssige årsager og under væsentlige hensyn til børn fra kommunen. Det gælder imidlertid, at alle børn i forbindelse med flytning til en anden kommune har ret til at bevare en plads i et dagtilbud.

Efter lovens § 29, stk. 1, gælder det, at kommunalbestyrelsen ikke kan opsig børn, der er optaget i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3, medmindre barnet tilbydes et andet tilsvarende dagtilbud eller et andet relevant tilbud. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med kommunalbestyrelsens forsyningsforpligtelse og pasningsgarantien, hvorefter kommunalbestyrelsen skal stille et dagtilbud til rådighed på alle hverdage med undtagelse af den 5. juni og den 24. december.

Det følger af dagtilbudslovens § 30, at børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om depositum og driftsgaranti, pasningsgaranti og frister for anvisning af plads, regler for lukning af ventelisten for optagelse af børn fra andre kommuner, m.v.

Reglerne om beregning af tilskud og forældrebetaling i dagtilbud er fastsat i dagtilbudslovens kapitel 5.

Det fremgår af lovens § 31, at kommunalbestyrelsen skal

give forældre et tilskud pr. barn til brug for dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2. Tilskud og egenbetaling fastsættes på grundlag af dagtilbuddenes vedtagne budgetter. Midler fra puljer udmøntet af børne- og undervisningsministeren skal ikke indgå ved fastsættelsen af kommunens tilskud og forældrenes egenbetaling efter lovens § 32, stk. 2, 4 og 5, § 32 a, stk. 3 og 4, § 33, stk. 2, og § 34, stk. 3. Det følger dog, at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at midler fra puljer udmøntet af børne- og undervisningsministeren i konkrete tilfælde skal indgå ved fastsættelsen af kommunens tilskud og forældrenes egenbetaling.

Det følger af dagtilbudslovens § 32, at kommunalbestyrelsens tilskud til forældre med børn i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner skal udgøre mindst 75 pct. og forældrenes egenbetaling højst 25 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter. Tilskud og egenbetaling fastsættes på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter for ophold i daginstitutioner, eksklusive udgifter til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, og ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse. Det gælder videre, at hvis kommunalbestyrelsen træffer beslutning om, at et sundt frokostmåltid indgår som en del af dagtilbudsydelsen, skal kommunalbestyrelsens tilskud udgøre mindst 75 pct. og forældrenes egenbetaling højst 25 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter, inklusive udgifter til et sundt frokostmåltid. Herudover gælder, at ved optagelse i kommunale, selvejende eller udliciterede daginstitutioner beregnes kommunalbestyrelsens tilskud og forældrenes egenbetaling på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter for den enkelte daginstitution eller på grundlag af de gennemsnitlige budgetterede bruttodriftsudgifter for daginstitutioner af samme type i kommunen.

Det fremgår af dagtilbudslovens § 32 a, at i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner med et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, afholder forældrene udgiften til frokostmåltidet. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at give et tilskud til at nedbringe forældrenes betaling. Det fremgår videre, at ved optagelse i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner, med et sundt frokostmåltid fastsættes forældrenes betaling og kommunalbestyrelsens eventuelle tilskud på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter til et sundt frokostmåltid eksklusive ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse. Forældrenes betaling og kommunalbestyrelsens eventuelle tilskud fastsættes på grundlag af kommunalbestyrelsens vedtagne budget for et sundt frokostmåltid.

Det følger af dagtilbudslovens § 33, at tilskud til forældre med børn i kommunal dagpleje, skal udgøre mindst 75 pct. og forældrenes egenbetaling højst 25 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter, eksklusive ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse. Det følger videre, at ved optagelse i kommunal dagpleje, beregnes kommunalbestyrelsens

tilskud og forældrenes egenbetaling på grundlag af de gennemsnitlige budgetterede bruttodriftsudgifter for den kommunale dagpleje.

Herudover fremgår det af dagtilbudslovens § 34, at kommunalbestyrelsen skal give et tilskud pr. barn til en privat dagpleje. Tilskuddet fastsættes af kommunalbestyrelsen, og forældrenes egenbetaling kan højst udgøre 25 pct. af den private dagplejes budgetterede bruttodriftsudgifter som aftalt med kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsens tilskud pr. barn og forældrenes egenbetaling fastsættes på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter for den enkelte private dagpleje.

Det følger af dagtilbudslovens § 35, at når en selvejende daginstitution ønsker at varetage administrationen, skal kommunalbestyrelsen give et administrationstilskud til den selvejende daginstitution. Administrationstilskuddet svarer til det gennemsnitlige administrationstilskud pr. barn, som kommunalbestyrelsen giver til selvejende og udliciterede daginstitutioner i kommunen. De nærmere regler for beregning af administrationstilskuddet er fastsat i bekendtgørelse om dagtilbud.

Det fremgår af dagtilbudslovens §§ 36-39, at kommunalbestyrelsen skal give et drifts-, bygnings- og administrationstilskud pr. barn, som er optaget i en privatinstitution. Tilskuddene skal, jf. lovens § 39, gives fra det tidspunkt, hvor forældrene har fået tilsagn om et tilskud til brug for dagtilbud og barnet er optaget i privatinstitutionen, og indtil barnets skolestart.

Driftstilskuddet skal, jf. lovens § 36, svare til de gennemsnitlige budgetterede nettodriftsudgifter eksklusiv støttepædagogudgifter pr. barn i et alderssvarende dagtilbud i kommunen. Hvis driftstilskuddet er lavere end de gennemsnitlige budgetterede nettodriftsudgifter eksklusiv støttepædagogudgifter pr. barn i en alderssvarende daginstitution kan driftstilskuddet til privatinstitutioner fastsættes, så det svarer til dette niveau. Hvis kommunalbestyrelsen giver tilskud til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen tillige give et tilskud pr. barn, der er optaget i privatinstitutionen. Tilskuddet, som skal anvendes til at nedbringe forældrenes betaling til et sundt frokostmåltid, skal svare til det tilskud, som kommunalbestyrelsen, jf. lovens § 32 a, stk. 2, giver pr. barn, der modtager et sundt frokostmåltid for den aldersgruppe, som barnet tilhører. I bekendtgørelse om dagtilbud er der fastsat regler om beregning af driftstilskud til privatinstitutioner, der er oprettet af det tyske mindretal.

Bygningstilskuddet skal, jf. dagtilbudslovens § 37, mindst svare til de gennemsnitlige ejendomsrelaterede udgifter pr. barn i samme aldersgruppe i de selvejende og udliciterede

daginstitutioner i kommunen. De nærmere regler herfor er fastsat i bekendtgørelse om dagtilbud.

Herudover gælder, at hvis en privatinstitution ønsker at varetage administrationen selv, så skal kommunen give et administrationstilskud, der svarer til det gennemsnitlige administrationstilskud pr. barn, som kommunalbestyrelsen giver til selvejende og udliciterede daginstitutioner i kommunen. De nærmere regler herfor er fastsat i bekendtgørelse om dagtilbud.

Privatinstitutioner fastsætter, jf. dagtilbudslovens § 40, selv forældrebetalingen.

Efter dagtilbudslovens §§ 41 og 42 kan forældre ved plads i et dagtilbud i en anden kommune få et tilskud med fra opholdskommunen til pladsen. Tilskuddet skal, jf. lovens § 40, stk. 2, beregnes, så det svarer til de gennemsnitlige budgetterede nettodriftsudgifter pr. plads for dagtilbud i opholdskommunen som beregnet for den aldersgruppe, barnet tilhører. Tilskuddet kan dog højst svare til opholdskommunens tilskudsprocent for aldersgruppen beregnet af de budgetterede bruttodriftsudgifter pr. plads i det benyttede dagtilbud i institutionskommunen som beregnet i institutionskommunen. Det følger videre, at hvis kommunalbestyrelsen giver tilskud efter lovens § 32 a, stk. 2, til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen i opholdskommunen tillige give et tilskud pr. barn, der er optaget i en daginstitution i en anden kommune, når der er et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, i daginstitutionen i den anden kommune. Dette tilskud, som skal anvendes til at nedbringe forældres betaling for frokostmåltidet, skal svare til det tilskud efter § 32 a, stk. 2, som kommunalbestyrelsen giver pr. barn, der modtager et sundt frokostmåltid, for den aldersgruppe, som barnet tilhører. Opholdskommunen skal betale tilskuddet direkte til institutionskommunen, og forældrene skal betale forskellen mellem tilskuddet fra opholdskommunen og bruttodriftsudgiften pr. plads i det benyttede dagtilbud som beregnet i institutionskommunen efter lovens §§ 31-34.

Kommunalbestyrelsen i opholdskommunen kan, jf. dagtilbudslovens § 42, beslutte at give et ekstra tilskud til institutionskommunen for enten at reducere institutionskommunens udgifter, reducere egenbetalingen eller begge dele. Dette ekstra tilskud skal ligeledes betales direkte til institutionskommunen.

Det følger af dagtilbudslovens § 43, at kommunalbestyrelsen under visse omstændigheder skal give et ekstra tilskud med til pladsen i dagtilbuddet. Det omfatter søskendetilskud til forældre med mere end et barn i dagtilbud, fritidshjem, SFO (skolefritidsordning) eller privat pasning med tilskud efter lovens § 80, økonomisk fripladstilskud under hensyn til forældrenes økonomiske forhold, behandlingsmæssigt fri-

pladstilskud, når et barn med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne af behandlingsmæssige grunde har ophold i et dagtilbud, socialpædagogisk fripladstilskud, når ophold i dagtilbud må anses som særlig påkrævet af sociale eller pædagogiske grunde og betalingsspørgsmålet vanskeliggør barnets optagelse eller forbliven i et dagtilbud, og tilskud, når et barn med behov for sprogstimulering er optaget i et sprogstimulerings tilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. lovens § 11, stk. 8.

Det gælder videre, at hvis kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om at give et søskendetilskud, økonomisk fripladstilskud, behandlingsmæssigt fripladstilskud eller socialpædagogisk fripladstilskud efter lovens § 43, stk. 1, nr. 1-4, til nedsættelse af forældrenes egenbetaling til en plads i en daginstitution, skal kommunalbestyrelsen tillige give de pågældende forældre med børn i daginstitutioner, hvor der er et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, et søskendetilskud, økonomisk fripladstilskud, behandlingsmæssigt fripladstilskud eller socialpædagogisk fripladstilskud til frokostmåltidet.

Det følger af dagtilbudslovens § 44, at børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om tilskud og egenbetaling efter bestemmelserne i lovens kapitel 5, herunder regler om anvendelse af indkomstregisteret ved indtægtsregulering af økonomisk fripladstilskud, regler for tilbagebetaling og efterbetaling af økonomisk fripladstilskud og regler for det tyske mindretal. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om dagtilbud.

Reglerne om obligatorisk læringstilbud til 1-årige børn i udsatte boligområder er fastsat i dagtilbudslovens kapitel 5 a, jf. også afsnit II A.

Det følger af dagtilbudslovens § 44 a, at følgende børn skal optages i et obligatorisk læringstilbud 25 timer om ugen:

- 1) Alle børn med bopæl i et udsat boligområde, jf. listen over udsatte boligområder i § 61 a i lov om almene boliger m.v., som ikke er optaget i dagtilbud efter § 19, stk. 2-5, eller § 21, stk. 2 eller 3, når de fylder 1 år.
- 2) Alle børn med bopæl i et udsat boligområde, jf. listen over udsatte boligområder i § 61 a i lov om almene boliger m.v., som i alderen mellem 1 og 2 år udmeldes af et dagtilbud efter § 19, stk. 2-5, eller § 21, stk. 2 eller 3, og ikke optages i et andet dagtilbud efter § 19, stk. 2-5, eller § 21, stk. 2 eller 3.
- 3) Alle børn i alderen mellem 1 og 2 år, som flytter ind i et udsat boligområde, jf. listen over udsatte boligområder i § 61 a i lov om almene boliger m.v., og som ikke er optaget i et dagtilbud efter § 19, stk. 2-5, eller § 21, stk. 2 eller 3.

Det gælder videre, at det obligatoriske læringstilbud til børn skal foregå i en daginstitution efter § 19, stk. 2-4, som kom-

munalbestyrelsen vurderer kan understøtte barnets sproglige, sociale, personlige og kognitive udvikling og demokratiske dannelse.

Kommunalbestyrelsen skal oplyse forældre i udsatte boligområder, hvis barn ikke er optaget i et dagtilbud efter § 19, stk. 2-5, eller § 21, stk. 2 eller 3, om, at barnet vil blive optaget i et obligatorisk læringstilbud 25 timer om ugen, eller at forældrene selv skal forestå en indsats efter § 44 f, når barnet fylder 1 år, hvis barnet ikke er optaget i et dagtilbud efter § 19, stk. 2-5, eller § 21, stk. 2 eller 3, inden dette tidspunkt. Oplysningen skal være skriftlig og finde sted, senest 3 måneder før barnet fylder 1 år.

Det følger endvidere, at kommunalbestyrelsen skal oplyse forældre i udsatte boligområder, hvis barn udmeldes af et dagtilbud efter § 19, stk. 2-5, eller § 21, stk. 2 eller 3, i alderen mellem 1 og 2 år, om, at barnet vil blive optaget i et obligatorisk læringstilbud, eller at forældrene selv skal forestå en indsats efter § 44 f, hvis barnet ikke optages i et andet dagtilbud efter § 19, stk. 2-5, eller § 21, stk. 2 eller 3. Oplysningen til forældrene skal være skriftlig og finde sted i forbindelse med udmeldelsen.

Kommunalbestyrelsen skal oplyse forældre til et barn i alderen mellem 1 og 2 år, som flytter ind i et udsat boligområde, og som ikke er optaget i et dagtilbud efter § 19, stk. 2-5, eller § 21, stk. 2 eller 3, om, at barnet vil blive optaget i et obligatorisk læringstilbud, eller at forældrene selv skal forestå en indsats efter § 44 f. Oplysningen skal være skriftlig og finde sted i forbindelse med flytningen.

Det er fastsat i dagtilbudslovens § 44 b, at børn, der er optaget i et obligatorisk læringstilbud, skal integreres i børnefællesskabet i daginstitutionen. Det obligatoriske læringstilbud skal tilrettelægges i overensstemmelse med de indholdsmæssige krav, som daginstitutionen er omfattet af efter afsnit II.

Kommunalbestyrelsen skal træffe beslutning om, hvordan de 25 timer skal placeres over ugen. De 25 timer skal fordeles jævnt over ugen og så vidt muligt placeres på tidspunkter, hvor børnene aktivt kan indgå i børnefællesskaberne og deltage i leg og aktiviteter.

Kommunalbestyrelsen har pligt til at sikre, at der som led i det obligatoriske læringstilbud på et tidligt tidspunkt efter optagelsen iværksættes målrettede forløb for børnene med henblik på at styrke børnenes dansksproglige kompetencer og generelle læringsparathed og introducere børnene til danske traditioner, normer og værdier.

Kommunalbestyrelsen har efter § 44 e, stk. 1, pligt til at sikre, at begge barnets forældre indgår i målrettede forløb, der inspirerer og vejleder forældrene om, hvordan de kan støtte deres barn i det obligatoriske læringstilbud og understøtte barnets dansksproglige kompetencer og generelle læringsparathed og introducere barnet til danske traditioner, normer og værdier.

Det fremgår af dagtilbudslovens § 44 c, at børn, der er optaget i et obligatorisk læringstilbud efter § 44 a, stk. 1, skal forblive optaget i tilbuddet, indtil kommunen gennemfører den lovpligtige sprogvurdering i enten 2- eller 3-årsalderen, jf. § 11, jf. dog stk. 2.

Barnet kan udmeldes af et obligatorisk læringstilbud, hvis barnet fraflytter et udsat boligområde eller optages i et dagtilbud efter § 19, stk. 2-5, eller § 21, stk. 2 eller 3. Udmeldelse skal ske efter kommunalbestyrelsens retningslinjer for udmeldelse af et obligatorisk læringstilbud.

I tilfælde, hvor et barn flytter til en anden adresse i opholdskommunen og dermed udmeldes af det obligatoriske læringstilbud, skal kommunalbestyrelsen tilbyde forældrene en plads i den pågældende daginstitution på almindelige vilkår.

Kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre retningslinjer for udmeldelse af et obligatorisk læringstilbud.

Det følger af dagtilbudslovens § 44 d, at lederen i den enkelte daginstitution er ansvarlig for at registrere fremmødet i det obligatoriske læringstilbud.

Lederen er ansvarlig for at informere kommunen, hvis barnet eller forældrene ikke deltager i de målrettede forløb, eller barnet over en periode på 1 kalendermåned benytter det obligatoriske læringstilbud mere eller mindre end 25 timer om ugen.

Det er fastsat i dagtilbudslovens § 44 e, at forældre til børn, der er optaget i et obligatorisk læringstilbud, har pligt til at lade deres barn deltage i det obligatoriske læringstilbud eller forestå en indsats, der står mål med det obligatoriske læringstilbud. Forpligtelsen til at lade et barn deltage i et obligatorisk læringstilbud indebærer, at forældre skal sikre, at

- 1) barnet og begge forældre deltager i de målrettede forløb,
- 2) barnet ikke benytter det obligatoriske læringstilbud mere eller mindre end 25 timer om ugen.

Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om standsning af børneydelsen efter reglerne i lov om en børne- og ungeydelse, hvis forældrene ikke overholder deres pligt til at lade barnet deltage i det obligatoriske læringstilbud, og den manglende overholdelse ikke beror på undskyldelige omstændigheder. Med undskyldelige omstændigheder menes nedsat psykisk funktionsevne hos forældrene. Afgørelsen er gældende for et kvartal.

Det følger af dagtilbudslovens § 44 f, at forældre, der ikke ønsker, at deres barn optages i et obligatorisk læringstilbud, kan forestå indsatsen selv. Forældrenes indsats skal stå mål med det obligatoriske læringstilbud.

Forældre, som selv vil forestå indsatsen, skal meddele dette skriftligt til kommunen, før indsatsen påbegyndes. Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om, hvilke

børn der skal deltage i indsatsen, hvor indsatsen skal foregå, og hvem der skal varetage indsatsen.

Kommunalbestyrelsen har ansvaret for at føre tilsyn med den indsats, som forældrene selv varetager. Kommunalbestyrelsen skal som led i tilsynet vurdere, om indsatsen står mål med det obligatoriske læringstilbud.

Det første tilsynsbesøg skal være gennemført, inden for den første måned efter at indsatsen er påbegyndt. Kommunalbestyrelsen kan på baggrund af tilsynsbesøg beslutte, at der ikke skal gennemføres yderligere tilsynsbesøg, hvis indsatsen vurderes at stå mål med indsatsen i det obligatoriske læringstilbud.

Vurderer kommunalbestyrelsen gennem tilsynet, at forældrenes indsats ikke står mål med indsatsen i det obligatoriske læringstilbud, skal barnet optages i et obligatorisk læringstilbud.

Det følger af dagtilbudslovens § 44 g, at kommunalbestyrelsen skal give tilskud til forældrene, når et barn med bopæl i et udsat boligområde er optaget i et obligatorisk læringstilbud efter § 44 a.

Børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om tilskud til forældre med børn i et obligatorisk læringstilbud.

Reglerne om private pasningsordninger og tilskud til brug for betaling af pladser i denne type af tilbud er fastsat i dagtilbudslovens kapitel 14 og 15, jf. også afsnit V.

Det følger af dagtilbudslovens § 78, at etablering og drift af private pasningsordninger, der drives uden offentlige midler og finansieres helt eller delvis ved betaling fra forældrene, kræver tilladelse fra kommunalbestyrelsen, hvis der modtages flere end to børn. Kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med forholdene i den private pasningsordning.

Det fremgår videre af dagtilbudslovens § 80, at kommunalbestyrelsen skal give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil barnets skolestart mulighed for at vælge et økonomisk tilskud til privat pasning i stedet for at benytte en plads i et dagtilbud. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der kun gives et tilskud til privat pasning til forældre med børn i en bestemt del af aldersgruppen. Kommunalbestyrelsen kan ligeledes beslutte at give et tilskud til privat pasning til forældre med børn under 24 uger.

Det følger af dagtilbudslovens § 81, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen skal godkende aftalen om privat pasning mellem forældrene og den private pasningsordning og føre løbende tilsyn med ordningen, herunder med, om pasningen er tilrettelagt efter lovens § 81 a, stk. 1 og 2, og § 81 b, stk. 1.

I dagtilbudslovens § 81 a og § 81 b er fastsat indholdsmæssige krav til de private pasningsordninger.

Det fremgår af lovens § 81 a, stk. 1, at den private pasningsordning skal tilrettelægges, så den fremmer børns læring gennem trygge læringsmiljøer. Arbejdet med læringsmiljøer skal indholdsmæssigt stå mål med kravene til læring og læringsmiljøer i dagtilbud, jf. dagtilbudslovens § 8, ligesom arbejdet med læringsmiljøer i den enkelte private pasningsordning skal tage udgangspunkt i børnegruppens sammensætning og børnenes forskellige forudsætninger. Kravet gælder ikke for fleksibel pasning, der indgår i kombinationstilbud efter lovens § 85 a. Kommunalbestyrelsen skal endvidere give dispensation fra kravet, hvis forældrene anmoder om det, forældrene er arbejdsgiver for den private passer og den private pasning er en midlertidig ordning. Kommunalbestyrelsen fastsætter perioden for dispensationen i op til 1 år ud fra den enkelte families behov, hvor forældrene dog har ret til dispensation i mindst 6 måneder.

Det fremgår videre, at private pasningsordninger, jf. dagtilbudslovens § 81 a, stk. 2, skal tilrettelægges, så børn sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for og oplevelse med demokrati. Den private pasning skal som led heri bidrage til at udvikle børns selvstændighed, evner til at indgå i forpligtende fællesskaber og samhørighed med og integration i det danske samfund.

Herudover følger det af dagtilbudslovens § 81 b, at hovedsproget i private pasningsordninger skal være dansk. Dette omfatter dog ikke private pasningsordninger, som er oprettet af det tyske mindretal. Kravet om dansk som hovedsprog indebærer, at det som led i godkendelsen af en pasningsaftale efter lovens § 81, stk. 1, skal dokumenteres, at den private passer har tilstrækkelige danskundskaber til at udvikle barnets dansksproglige kompetencer. Kommunalbestyrelsen kan som led i godkendelsen af en pasningsaftale, i helt særlige tilfælde beslutte, at hovedsproget kan være et andet end dansk, såfremt det vurderes ikke at have integrationsmæssige konsekvenser.

Tilskuddet til privat pasning kan, jf. dagtilbudslovens § 82, gives fra det tidspunkt, hvor barnet efter opholdskommunens retningslinjer for optagelse kan få en plads i et dagtilbud, og aftalen om privat pasning er godkendt af kommunalbestyrelsen. Tilskuddet skal udbetales første gang for den måned, hvor den private pasning påbegyndes, mens det udbetales sidste gang for den måned, i hvilken retten til tilskuddet til privat pasning ophører.

Det er kommunalbestyrelsen, der, jf. dagtilbudslovens § 83, fastsætter tilskuddet til privat pasning. Tilskuddet fastsættes ens for alle børn inden for samme aldersgruppe og skal mindst udgøre 75 pct. af den billigste budgetterede netto-driftsudgift pr. plads eksklusive udgifter til støttepædagog,

i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen. Tilskuddet kan dog højst udgøre 75 pct. af forældrenes dokumenterede udgifter til den private pasningsordning. Det følger videre, at hvis kommunalbestyrelsen giver tilskud efter lovens § 32 a, stk. 2, til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen tillige give et tilskud pr. barn, der er optaget i en institutionslignende privat pasningsordning, når der er et frokostmåltid i ordningen. Tilskuddet skal svare til det tilskud efter lovens § 32 a, stk. 2, som kommunalbestyrelsen giver pr. barn, der modtager et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, for den aldersgruppe, som barnet tilhører.

Det fremgår af dagtilbudslovens § 84, stk. 2, at tilskud til privat pasning ikke indgår ved beregning af ydelser efter den sociale lovgivning eller lovgivningen om uddannelsesstøtte.

Kommunalbestyrelsen skal, jf. dagtilbudslovens § 85, efter ansøgning give et yderligere tilskud som søskendetilskud til forældre med mere end et barn i dagtilbud, fritidshjem, SFO (skolefritidsordning) eller privat pasning. Børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om søskendetilskud. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om dagtilbud.

I dagtilbudslovens § 85 a, og §§ 86-91 er fastsat regler om kombinationstilskud og tilskud til pasning af egne børn.

Det følger af § 85 a, at kommunalbestyrelsen efter ansøgning skal tilbyde forældre med et dokumenteret arbejdsbetinget pasningsbehov, der ligger uden for dagtilbuddenes almindelige åbningstid, et kombinationstilbud i form af en deltidsplads i et dagtilbud og et tilskud til fleksibel pasning. Dette gælder dog ikke for forældre med børn, som er optaget i et sprogstimulerings tilbud i form af et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. dagtilbudslovens § 11, stk. 8. Reglerne for tilskud til privat pasning efter dagtilbudslovens § 80, stk. 1 og 3, og §§ 81-85, jf. dog § 81, stk. 1, 3. pkt., og § 81 a, stk. 3, gælder tillige for fleksibel pasning.

Det er videre fastsat, at kombinationstilbuddet skal gives til forældre, hvis begge forældres beskæftigelse medfører et dokumenteret arbejdsbetinget pasningsbehov uden for dagtilbuddenes almindelige åbningstid.

Kombinationstilbuddet skal gives til en enlig forsøger, hvis dennes beskæftigelse medfører et dokumenteret arbejdsbetinget pasningsbehov uden for dagtilbuddenes almindelige åbningstid.

Kommunalbestyrelsen skal tilrettelægge kombinationstilbuddet ud fra familiens dokumenterede pasningsbehov. Kombinationstilbuddet kan samlet set ikke overstige, hvad der tidsmæssigt svarer til en fuldtidsplads i et alderssvarende dagtilbud. Den fleksible pasning skal udgøre mindst 10 timer om ugen i gennemsnit. Det tidsmæssige

omfang af deltidspladsen i dagtilbuddet og den fleksible pasning skal opgøres over en periode på mindst 4 uger.

Kommunalbestyrelsen afgørelser om kombinationstilskud kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Fleksible pasningsordninger må alene anvende betegnelsen fleksibel pasningsordning om ordningen i alle offentlige sammenhænge.

Kommunalbestyrelsen skal inden godkendelsen af pasningsaftalen efter § 81, stk. 1, påse, at der ikke indgår andre betegnelser i pasningsaftalen end fleksibel pasningsordning om ordningen.

Kommunalbestyrelsen skal i forbindelse med det tilsyn, som følger af § 81, stk. 1, tillige føre tilsyn med, at den fleksible pasningsordning alene anvender betegnelsen fleksibel pasningsordning om ordningen i alle offentlige sammenhænge.

Det følger af dagtilbudslovens § 86, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil barnets skolestart mulighed for at vælge økonomisk tilskud til pasning af egne børn i stedet for en plads i et dagtilbud efter § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3, jf. dog stk. 2 og 3.

Det følger videre af bestemmelsen, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at der kun gives tilskud til forældre med børn i en bestemt aldersgruppe.

Forældre til børn, der er optaget i et obligatorisk læringstilbud efter dagtilbudslovens § 44 a, stk. 1, og forældre, som forestår indsatsen efter § 44 f, stk. 1, har ikke ret til tilskud til pasning af egne børn.

Det er fastsat i dagtilbudslovens § 87, at det er en betingelse for at få tilskud til pasning af egne børn, at ansøgeren:

- 1) har tilstrækkelige dansk kundskaber til at kunne udvikle barnets dansksproglige kompetencer,
- 2) ikke samtidig modtager offentlig overførelsesindkomst eller har en arbejdsindtægt,
- 3) ikke er omfattet af § 13, stk. 10, og § 13 f, stk. 1-4, jf. § 26, stk. 4-10, i lov om aktiv socialpolitik, og
- 4) har opholdt sig her i riget i 7 ud af de seneste 8 år.

Kravene om tilstrækkelige dansk kundskaber, og om ophold i riget i 7 ud af de seneste 8 år gælder ikke for EU/EØS-borgere, i det omfang de efter EU-retten er berettiget til ydelsen.

Det fremgår af dagtilbudslovens § 88, at tilskud til pasning af egne børn kan gives fra det tidspunkt, hvor barnet kan tilbydes en plads i et dagtilbud efter § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3. Der kan maksimalt udbetales tilskud til tre

børn pr. husstand. Det samlede tilskud pr. husstand kan ikke overstige beløbet for maksimale dagpenge.

Tilskud til pasning af egne børn kan gives for en periode på minimum 8 uger og maksimalt 1 år. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at fastsætte en længere minimumsperiode og en kortere maksimumsperiode.

Det gælder endvidere, at den samlede tilskudsperiode pr. barn kan deles i to, og at den samlet set ikke må overstige den fastsatte maksimumsperiode. Ved opdeling af tilskudsperioden kan perioden deles mellem barnets forældre, hvis begge forældre har ret til ydelser.

Det er fastsat i dagtilbudslovens § 89, at kommunalbestyrelsen fastsætter tilskud til pasning af egne børn, og at tilskud til pasning af egne børn fastsættes ens for alle børn inden for samme aldersgruppe. Tilskuddet kan højst udgøre 85 pct. af den billigste nettodriftsudgift i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen.

Det fremgår af dagtilbudslovens § 90, at kommunalbestyrelsen skal oplyse forældrene om retningslinjerne for optagelse i dagtilbud efter tilskudsperiodens udløb og ved afbrydelse af den aftalte tilskudsperiode.

Det følger endvidere af dagtilbudslovens § 91, at kommunalbestyrelsen kan beslutte, at forældrene ikke kan få tilskud til pasning af egne børn efter § 86, hvis kommunalbestyrelsen i forbindelse med iværksættelse af hjælpeforanstaltninger efter § 52 i lov om social service anser det for nødvendigt, at et barn er optaget i et dagtilbud.

Det følger af dagtilbudslovens § 92, at kommunalbestyrelsen opkræver betaling for ydelser m.v. efter dagtilbudsloven. Det følger videre, at privatinstitutioner, private fritidshjem og private pasningsordninger, jf. § lovens 19, stk. 5, § 52, stk. 5, og §§ 78 og 80, selv opkræver betaling for ydelser, som privatinstitutioner, private fritidshjem og private pasningsordninger tilbyder efter loven. Det fremgår videre, at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om betaling og opkrævning af gebyr ved ikke rettidig betaling for ydelser efter denne lov. Der kan herunder fastsættes regler om bortfald af en betalingsaftale, hvis skyldneren trods påkrav udebliver med en ydelse efter aftalen. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om opkrævning og regulering af forældrebetaling for en plads i dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge.

Det fremgår af dagtilbudslovens § 93, at tilskud, som kommunalbestyrelsen har ydet efter dagtilbudsloven, skal tilbagebetales, når modtageren mod bedre vidende har undladt at give oplysninger som krævet i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller modtaget tilskud efter dagtilbudsloven uden at være berettiget til det. Det følger dog af lovens § 93 a, at tilbagebetaling af for meget tildelt økonomisk fripladstilskud og efterbetaling af for lidt tildelt økonomisk fripladstilskud, jf. lovens § 43, stk. 1, nr.

2, § 63, nr. 2, og § 76, stk. 1, nr. 1, uanset dette skal ske som følge af indtægtsregulering, jf. bestemmelser fastsat i medfør af §§ 44, 64 og 77. De konkrete regler herfor er fastsat i bekendtgørelse om dagtilbud. Det følger videre, jf. dagtilbudslovens § 93, stk. 2, at krav på tilbagebetaling bortfalder, når der er gået 5 år efter tilskuddets ophør, uden at der efter reglerne i dagtilbudslovens § 94 har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Hvis tilbagebetalingskravet overdrages til restanceinddrivelsesmyndigheden, gælder dette dog ikke fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Fra modtagelsen finder lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven), jf. lbk nr 1238 af 9. november 2015, anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbagesendes tilbagebetalingskravet til kommunen, finder kravet på ny anvendelse.

Herudover fremgår det af dagtilbudslovens § 93, stk. 3, at børne- og undervisningsministeren efter forhandling med skatteministeren fastsætter nærmere regler om kommunens opkrævning af tilbagebetalingsbeløb for hhv. børn i dagtilbud indtil skolestart. Det kan herunder fastsættes, at en betalingsaftale bortfalder, hvis skyldneren trods påkrav udblever med ydelser. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens opkrævning af tilbagebetalingskrav efter dagtilbudslovens § 93, stk. 3.

Det følger af dagtilbudslovens § 94, at skyldige beløb efter dagtilbudsloven inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Det gælder dog ikke skyldige beløb, der tilkommer privatinstitutioner, private fritidshjem og private pasningsordninger efter lovens § 19, stk. 5, § 52, stk. 5, og §§ 78 og 80.

I dagtilbudslovens kapitel 18 er fastsat regler om ophør af udbetaling af tilskud i visse særlige tilfælde.

Det fremgår af lovens § 95, at udbetaling af tilskud til pasning af egne børn efter lovens § 86 ophører for en forælder, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er varetægtsfængslet, politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling eller der foreligger en varetægtsfængslingskendelse. Det fremgår videre, at udbetaling af tilskud efter lovens § 86 ophører for en forælder, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse. Ophør af udbetaling af et bagudbetalt tilskud sker med virkning fra det tidspunkt, hvor forælderen unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Ophør af udbetaling af et forudbetalt tilskud sker med virkning for den måned, der følger efter den måned, hvor den pågældende forælder unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse. Efterfølges en straf-

forfølgning ikke af en domfældelse, efterbetales den del af ydelsen, der ikke er udbetalt, mens forælderen unddrog sig strafforfølgning. Tilskuddet efterbetales dog ikke til afdødes bo, hvis forælderen afgår ved døden, inden der er afsagt dom i sagen.

Herudover fremgår det af lovens § 96, at politiet eller Kriminalforsorgen skal underrette kommunalbestyrelsen om unddragelsen, når myndigheden formoder, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning eller straffuldbyrdelse her i landet og samtidig modtager tilskud, som er omfattet af lovens § 86.

I dagtilbudslovens kapitel 19 er fastsat regler om klagemuligheder.

Det fremgår af lovens § 97, at kommunalbestyrelsens afgørelser efter dagtilbudsloven, medmindre andet er fastsat i loven eller lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I dagtilbudslovens kapitel 20 er fastsat regler om, hvem der finansierer udgifter til dagtilbud.

Det fremgår af lovens § 98, at kommunalbestyrelsen endeligt afholder udgifter til tilsyn og administration, der påhviler kommunalbestyrelsen efter dagtilbudsloven. Kommunalbestyrelsen afholder endvidere endeligt udgifter efter loven, medmindre andet er fastsat i lovens bestemmelser.

Det fremgår videre, jf. dagtilbudslovens § 99, at staten afholder udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter visse bestemmelser i udlændingeloven m.v. Staten afholder en kommunes udgifter efter dagtilbudslovens til udlændinge, som inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klareret sig selv, og udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylsøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Endelig er der i dagtilbudslovens kapitel 22 fastsat regler om tilskud til puljeordninger. Puljeordninger har været under udfasning siden 2007.

Det fremgår af lovens § 101, at kommunalbestyrelsen til puljeordninger oprettet i perioden den 27. juni 1992 til den 31. december 1993 i tilknytning til virksomheder beliggende i andre kommuner, skal yde et fast tilskud pr. barn, der er optaget i ordningen. Tilskuddet skal svare til halvdelen af

ordningens driftsudgifter pr. plads, dog højst halvdelen af de gennemsnitlige driftsudgifter til dagtilbud for den pågældende aldersgruppe i kommunen. Kommunalbestyrelsen kan efter aftale med virksomheden yde et højere tilskud.

Herudover fremgår af lovens § 102, at kommunalbestyrelsen til puljeordninger, som kommunalbestyrelsen har indgået aftale med inden den 1. august 2007, og som ikke er omfattet af lovens § 101, skal give et tilskud pr. barn i ordningen i henhold til den aftale, der er indgået med puljeordningen.

For begge typer af puljeordninger gælder, at bestemmelserne i dagtilbudslovens afsnit I, II, III og VI finder anvendelse på ordningerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 8, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen vil kunne træffe beslutning om, at dagtilbudslovens bestemmelser i afsnit I, II, II A, V og VI helt eller delvis ikke vil skulle gælde for kommunen eller de tilbud i kommunen, som kommunalbestyrelsen udpeger, jf. dog 2. og 3. pkt. og stk. 2.

Med forslaget vil kommunalbestyrelsen få mulighed for helt eller delvist at fravige en række bestemmelser i dagtilbudsloven.

Retten til at beslutte, at reglerne helt eller delvis ikke vil skulle gælde for kommunen eller de tilbud i kommunen, som kommunalbestyrelsen udpeger, vil dog ikke omfatte de bestemmelser, som fremgår af den foreslåede § 8, stk. 2, jf. nedenfor.

Kommunalbestyrelsen vil efter forslaget kunne beslutte at fravige dagtilbudslovens § 3 a, stk. 2 og 3, hvorefter kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre kommunens rammer for dagtilbud, som bl.a. skal medvirke til udmøntningen af kommunens sammenhængende børnepolitik. Det skal bemærkes, at pligten til at udarbejde en sammenhængende børnepolitik, jf. § 19, stk. 2, i lov om social service består uændret.

Forslaget betyder endvidere, at kommunalbestyrelsen f.eks. vil kunne beslutte helt eller delvist at fravige reglerne om den pædagogiske læreplan, jf. dagtilbudslovens §§ 8 og 9. Dette betyder, at kommuner og dagtilbud, som er udpeget af kommunalbestyrelsen, vil få mulighed for at tilrettelægge arbejdet med at sikre børns læring og udvikling på andre måder end via de form og indholds krav, som ligger i den pædagogiske læreplan.

Forslaget indebærer ligeledes, at kommunalbestyrelsen

f.eks. vil kunne beslutte, at dagtilbudslovens regler om sprogvurdering og sprogstimulering, jf. lovens §§ 11 og 12, fraviges helt eller delvist. Det betyder f.eks., at kommunerne vil kunne nytænke tilrettelæggelsen af arbejdet med sprogvurdering og sprogstimulering, hvis den eksempelvis ønsker en anden form for forældreinddragelse eller lignende. Det er væsentligt at bemærke, at forslaget ikke indebærer, at kommunalbestyrelsen vil kunne indføre yderligere pligter eller sanktioner end dem, som allerede gælder efter dagtilbudsloven i dag. Kommunalbestyrelsen vil eksempelvis ikke kunne indføre pligt og medfølgende sanktion om deltagelse i et obligatorisk sprogstimuleringsstilbud for tosprogede børn, som har et andet omfang end det nuværende. Kommunalbestyrelsen vil dog efter omstændighederne godt kunne opretholde de nuværende pligter og sanktioner, såfremt det kun er dele af reglerne om sprogvurdering og sprogstimulering, der fraviges. Dette vil dog i sidste ende afhænge af en konkret vurdering grundet den indbyrdes sammenhæng mellem bestemmelserne om sprogvurdering og sprogstimulering.

Herudover skal det bemærkes, at kommunalbestyrelsen, såfremt den ikke beslutter at fravige dagtilbudslovens regler om obligatorisk sprogstimuleringsstilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, fortsat vil skulle anvende reglerne om beregning af tilskud til denne type af pladser i § 44 i bekendtgørelse om dagtilbud.

Forslaget indebærer også, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, at dagtilbudslovens regler om forældrebestyrelser, jf. dagtilbudslovens §§ 14-16, vil kunne fraviges, såfremt den ønsker at organisere forældreindflydelsen på andre måder, som giver bedre mening lokalt. Dette vil dog ikke omfatte lovens § 16, stk. 4, som er gennemgået ovenfor.

Forslaget indebærer herudover, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, at dagtilbudslovens regler om et sundt frokostmåltid og forældrearrangerede frokost- og madordninger, jf. dagtilbudslovens §§ 16 a-17, vil kunne fraviges helt eller delvist. Dette vil bl.a. kunne omfatte reglerne om, hvem der skal tilbydes måltidet, samt de regler, som vedrører processerne om fravalg af et sundt frokostmåltid. Reglerne om forældrearrangerede frokost- og madordninger vil kunne finde anvendelse, selvom kommunalbestyrelsen beslutter helt eller delvist at fravige reglerne om et sundt frokostmåltid. En kommunal fravigelse af reglerne herfor vil således kunne sidestilles med et fravalg af frokostmåltidet fra forældrenes side. Kommunalbestyrelsen vil fortsat skulle anvende de gældende regler om fastsættelse af tilskud og forældrebetaling til et sundt frokostmåltid og forældrearrangerede frokost- og madordninger i dagtilbudslovens § 32 a, samt kapitel 3-7 i bekendtgørelse om dagtilbud, såfremt kommunen beslutter ikke at fravige reglerne om et sundt frokostmåltid og reglerne om forældrearrangerede frokost- og madordninger.

Forslaget indebærer også, at kommunalbestyrelsen vil kunne

beslutte, at reglerne om fordeling af børn i dagtilbud efter dagtilbudslovens § 23, stk. 4, og § 26 a, skal fraviges helt eller delvist. Det bemærkes i den forbindelse, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne indføre andre lignende procentsatser for optagelse af grupper af børn, som rækker ud over dagtilbudslovens nuværende optagelses- og fordelingsregler.

Forslaget indebærer ligeledes, at kommunalbestyrelsen bl.a. vil kunne beslutte at fravige dagtilbudslovens §§ 44 a- 44 g om obligatorisk læringstilbud til 1-årige børn i udsatte boligområder helt eller delvist. Det skal bemærkes, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne indføre andre pligter og sanktioner end dem, som findes i dagtilbudsloven i dag. Kommunalbestyrelsen vil eksempelvis ikke kunne indføre pligt med dertilhørende sanktion i forhold til deltagelse i et 25-timers obligatorisk læringstilbud med et andet indhold eller timestal. Kommunalbestyrelsen vil dog godt kunne opretholde pligt og sanktioner i forhold til dele af reglerne om obligatorisk læringstilbud, såfremt den kun ønsker delvis fravigelse af reglerne. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis kommunalbestyrelsen ønsker at opretholde pligten til barnets deltagelse i det 25 timers obligatoriske læringstilbud, men ikke ønsker at gennemføre forløb for forældrene, som de er beskrevet i dagtilbudsloven. Herudover vil det fortsat gælde, at reglerne om beregning af tilskud m.v. til forældre med børn i obligatorisk læringstilbud, jf. kapitel 9 i bekendtgørelse om dagtilbud, vil skulle anvendes, såfremt kommunalbestyrelsen beslutter ikke at fravige dagtilbudslovens regler om obligatorisk læringstilbud.

Som følge af forslaget vil kommunalbestyrelsen bl.a. også kunne beslutte helt eller delvist fravige dagtilbudslovens regler om bl.a. ret til deltidsplads for forældre, som afholder fravær efter barselloven, jf. dagtilbudslovens § 27 b, ret til at ønske plads og stå på venteliste til alle dagtilbud, jf. dagtilbudslovens § 27 c, samt ret til kombinationstilbud for forældre med skæve arbejdstider, jf. dagtilbudslovens § 85 a, helt eller delvist.

Hensigten med forsøget er bl.a., at kommunerne, herunder de enkelte dagtilbud, ledere og pædagogisk personale får betydelig frihed til at tilrettelægge dagtilbuddene i overensstemmelse med lokale prioriteringer, ønsker og behov til gavn for børnene og deres forældre.

Herudover foreslås det i § 8, stk. 1, 2. pkt., at kommunalbestyrelsens beslutning om, at reglerne i dagtilbudsloven helt eller delvis ikke vil skulle gælde for kommunen eller enkelte udpegede tilbud i kommunen, alene vil vedrøre tilbud, som er oprettet efter lovens afsnit II, II A og V.

Det følger således af forslaget, at kommunalbestyrelsen alene vil kunne beslutte at fravige dagtilbudslovens regler vedrørende dagtilbud, obligatoriske læringstilbud samt private pasningsordninger helt eller delvist. Dette gælder også for så

vidt angår regler i dagtilbudsloven, som f.eks. både vedrører dagtilbud, fritidshjem og klubtilbud m.v., hvor en kommunal beslutning om hel eller delvis fravigelse i dette tilfælde alene vil kunne vedrøre dagtilbuddene i kommunen. Forslaget indebærer således også, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte, at dagtilbudslovens regler, som vedrører fritidshjem og klubtilbud m.v., helt eller delvist fraviges.

Endelig foreslås det i § 8, stk. 1, 3. pkt., at for så vidt angår tilbud, der er drevet af private leverandører efter dagtilbudslovens § 19, stk. 3-5, § 21, stk. 3, og § 78, vil kommunalbestyrelsens beslutning om, at udvalgte regler i dagtilbudsloven helt eller delvist ikke vil skulle gælde, alene kunne træffes efter anmodning fra tilbuddet.

Det følger således af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne træffe beslutning om hel eller delvis fravigelse af regler i dagtilbudsloven i forhold til en selvejende eller udliciteret daginstitution, en privatinstitution eller en privat dagpleje eller en privat pasningsordning, hvis tilbuddet ikke selv har anmodet om det.

Den foreslås videre i § 8, stk. 1, 4. pkt., at kommunalbestyrelsen vil kunne træffe forskellige beslutninger for forskellige tilbud i kommunen.

Dette indebærer, at kommunalbestyrelsen f.eks. vil kunne beslutte, at nogle tilbud i kommunen vil være omfattet af alle dagtilbudslovens regler, mens andre tilbud helt eller delvist vil kunne fravige reglerne, jf. dog den foreslåede § 8, stk. 2. Forslaget indebærer således, at forældre, som har børn i tilbud i kommunen, vil kunne opleve, at der vil gælde forskellige regler afhængig af, hvilket tilbud deres barn er optaget.

Det foreslås i § 8, stk. 2, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte at fravige dagtilbudslovens § 2, stk. 2, § 3 a, stk. 1 og 4, §§ 4 og 5, § 7, § 16, stk. 4, § 18, stk. 1 og 3, § 18, stk. 1 og 3, § 19, § 20, stk. 1, § 21, § 22 a, § 23, stk. 1-3, §§ 24-26, § 28, § 29, stk. 1, § 31, stk. 1-3, §§ 32-43, § 78, § 80, § 81, stk. 1, 1. pkt., bortset fra tilsyn med betegnelsen af ordningen, § 81 a, § 81 b, §§ 82 og 83, § 84, stk. 2, § 85, stk. 1, § 92, stk. 1, § 93, stk. 1 og 2, § 93 a, §§ 94-99 og §§ 101 og 102 for kommunen eller tilbud udpeget af kommunalbestyrelsen.

Det følger således af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglen om, at det, jf. dagtilbudslovens § 2, stk. 2, alene er forældre med lovligt opholdssted her i landet, der har ret til ydelser efter dagtilbudsloven.

Det følger herudover, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne i dagtilbudslovens § 3 a, stk. 1 og 4, om, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for dagtilbuddene,

samt at dagtilbud skal medvirke til at yde særlig støtte til de børn i dagtilbud, der har behov herfor.

Det følger ligeledes, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 4, hvor det i stk. 1, bl.a. fremgår, at kommunalbestyrelsen skal sørge for det nødvendige antal pladser i dag-, fritids- og klubtilbud, herunder det nødvendige antal pladser i dagtilbud 30 timer om ugen til børn omfattet af § 11, stk. 8, og obligatorisk læringstilbud 25 timer om ugen til børn omfattet af § 44 a samt andre socialpædagogiske fritidstilbud. Dog vil kommunalbestyrelsen ikke skulle stille det nødvendige antal pladser i dagtilbud 30 timer om ugen til børn omfattet af § 11, stk. 8, og obligatorisk læringstilbud 25 timer om ugen til børn omfattet af § 44 til rådighed, såfremt kommunalbestyrelsen vælger at fravige de to bestemmelser.

Kommunalbestyrelsen vil heller ikke kunne fravige lovens § 4, stk. 2 og 3, hvoraf det fremgår, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at børn og unge under 18 år, der har behov for støtte i et dag-, fritids- eller klubtilbud m.v. for at kunne trives og udvikle sig, tilbydes en sådan støtte i tilbuddet, samt at dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge under 18 år, der på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har et særligt behov for støtte, behandling m.v., der ikke kan dækkes gennem ophold i et af tilbuddene efter dagtilbudsloven, skal oprettes efter bestemmelserne i lov om social service.

Det følger ligeledes af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 5, hvor det af stk. 1 fremgår, at kommunalbestyrelsen skal føre tilsyn med indholdet af tilbuddene efter dagtilbudsloven og den måde, hvorpå opgaverne udføres, herunder at de rammer og eventuelle prioriterede indsatser fastsæt efter § 3 a efterleves. Kommunalbestyrelsen vil ligeledes ikke kunne fravige § 5, stk. 2, hvorefter kommunalbestyrelsen skal fastsætte og offentliggøre rammer for tilsynet. Kommunalbestyrelsen vil imidlertid ikke skulle føre tilsyn med, om tilbuddene udfører deres opgaver i overensstemmelse med rammer og eventuelle prioriterede indsatser, jf. lovens § 3 a, såfremt kommunalbestyrelsen beslutter at fravige disse bestemmelser.

Det følger samtidig af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 7, som indeholder formålsbestemmelsen for dagtilbud. Det betyder, at alle dagtilbud fortsat vil skulle fremme børns trivsel, læring, udvikling og dannelse gennem trygge og pædagogiske læringsmiljøer, hvor legen er grundlæggende, og hvor der tages udgangspunkt i et børneperspektiv. Herudover vil alle dagtilbud i samarbejde med forældrene fortsat skulle give børn omsorg og understøtte det enkelte barns trivsel, læring, udvikling og dannelse og bidrage til, at børn får en god og tryk opvækst. Alle børn i dagtilbud vil også fortsat skulle have et fysisk, psykisk og æstetisk børnemiljø, som fremmer

deres trivsel, sundhed, udvikling og læring. Dagtilbuddene vil ligeledes fortsat skulle give børn medbestemmelse, medansvar og forståelse for og oplevelse med demokrati. Dagtilbud vil som led heri skulle bidrage til at udvikle børns selvstændighed, evner til at indgå i forpligtende fællesskaber og samhørighed med og integration i det danske samfund. Endelig vil alle dagtilbud fortsat i samarbejde med forældrene skulle sikre børn en god overgang fra hjem til dagtilbud. Dagtilbud vil endvidere i samarbejde med forældre og skole skulle sikre børn en god sammenhængende overgang mellem dagtilbud og fra dagtilbud til fritidstilbud og skole ved at udvikle og understøtte deres grundlæggende kompetencer og lysten til at lære.

Det følger ligeledes af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 16, stk. 4, hvoraf det fremgår, at kommunalbestyrelsen ikke kan overlade opgaver med at føre tilsyn og beføjelser, der følger af kommunalbestyrelsens bevillings- og arbejdsgiverkompetence til en forældrebestyrelse i et dagtilbud.

Kommunalbestyrelsen vil endvidere ikke få mulighed for at fravige bestemmelser, der ikke er henlagt til kommunal beslutning, jf. dagtilbudslovens § 18, stk. 1 og stk. 3 om den centrale evaluerings- og rådgivningsfunktion.

Herudover følger det af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 19, som beskriver mulighederne for at etablere daginstitutioner. Det vil således fortsat gælde, at daginstitutioner alene vil kunne etableres som kommunale daginstitutioner, som selvejende eller udliciterede daginstitutioner efter aftale eller som privatinstitutioner efter en godkendelsesmodel. Daginstitutioner vil ligeledes fortsat alene kunne bestå af flere enheder, jf. lovens § 19, stk. 6.

Det følger også af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 20, stk. 1, hvoraf det fremgår, at kommunalbestyrelsen i institutionskommunen skal godkende privatinstitutioner, og at en privatinstitution, som opfylder lovgivningens og kommunalbestyrelsens betingelser for godkendelse, har krav på godkendelse. Dette betyder, at privatinstitutioner fortsat vil have etableringsret.

Som følge af forslaget vil kommunalbestyrelsen endvidere ikke kunne fravige dagtilbudslovens § 21, hvoraf det fremgår, at dagtilbud kan etableres som dagpleje, og at dagpleje kan drives af kommunen som kommunal dagpleje samt af en privat leverandør som privat dagpleje efter aftale med kommunalbestyrelsen.

Herudover følger det af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 22 a, hvoraf det fremgår, at hovedsproget i dagtilbud, med undtagelse af daginstitutioner oprettet af det tyske mindretal, som udgangs-

punkt skal være dansk. Kommunalbestyrelsen vil således fortsat alene kunne beslutte, at hovedsproget i dagtilbud, jf. lovens § 22 a stk. 2, kan være engelsk, tysk eller fransk, hvis det efter en konkret vurdering skønnes, at det ikke vil medføre integrationsmæssige problemer. For selvejende daginstitutioner, privatinstitutioner og private dagplejere vil kommunalbestyrelsen fortsat alene kunne træffe beslutningen efter anmodning fra institutionen eller dagplejeren.

Herudover vil det fortsat gælde, at for selvejende og udliciterede daginstitutioner og privat dagpleje, vil kommunalbestyrelsen skulle træffe beslutningen i forbindelse med indgåelsen af driftsaftalen eller ændringer heraf. Endelig vil det også fortsat gælde, at for privatinstitutioner vil kommunalbestyrelsen skulle træffe beslutningen som led i godkendelsen af institutionen. For allerede godkendte privatinstitutioner vil der fortsat kunne udarbejdes et tillæg til den eksisterende godkendelse.

Det følger ligeledes af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige bestemmelserne i dagtilbudslovens § 23, stk. 1-3, og §§ 24 og 25 vedrørende pasningsgaranti.

Det betyder bl.a., at alle børn, jf. lovens § 23, stk. 1-3, fortsat vil skulle have adgang til at blive optaget i et dagtilbud indtil skolestart, som er det tidspunkt, hvor barnet enten begynder i fritidshjem eller skolefritidsordning (SFO) forud for undervisningsstart, påbegynder hjemmeundervisning eller starter i børnehaveklasse.

Kommunalbestyrelsen vil ligeledes fortsat skulle tilbyde forældre pasningsgaranti i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3, på alle hverdage med undtagelse af den 5. juni og den 24. december. Kommunalbestyrelsen vil ligeledes fortsat have pligt til at anvise plads i et alderssvarende dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3, til alle børn i aldersgruppen over 26 uger og indtil barnets skolestart. Dette vil dog ikke gælde dagtilbud, hvor hovedsproget er engelsk, tysk eller fransk. For forældre, som ønsker en plads i umiddelbar forlængelse af de 26 uger, vil kommunalbestyrelsen fortsat have en frist på yderligere 4 uger til at tilbyde en plads.

Det betyder også, at såfremt kommunalbestyrelsen, jf. dagtilbudslovens § 24, ikke kan anvise en plads i et dagtilbud senest fra den dato, hvor barnet skal anvises en plads efter lovens § 23, vil det fortsat skulle betragtes som brud på pasningsgarantien. Dette vil fortsat indebære, at kommunalbestyrelsen med virkning fra det tidspunkt, hvor pladsen skulle være til rådighed, vil skulle dække bruttodriftsudgifterne til en dagtilbudsplads i en anden kommune, jf. lovens § 28, dække udgifterne til en plads i en privatinstitution, jf. lovens § 19, stk. 5, eller privat pasning, jf. lovens § 80, eller give tilskud til pasning af egne børn, jf. lovens § 86.

Det vil ligeledes fortsat gælde, at eventuelle tilskud til at dække udgifterne til en plads i en privatinstitution, privat pasning og tilskud til pasning af egne børn maksimalt vil kunne svare til kommunens gennemsnitlige bruttodriftsudgifter pr. plads for dagtilbud i kommunen til den pågældende aldersgruppe. Det vil samtidig også gælde, at kommunalbestyrelsen vil skulle give tilskud til pasning af egne børn, uanset om kommunalbestyrelsen i øvrigt giver tilskud til pasning af egne børn efter lovens § 86, og uanset om tilskudsperioden er kortere end minimumsperioden, jf. lovens § 88, stk. 3.

Endelig indebærer forslaget, at tilskud til forældre fortsat vil skulle ydes indtil det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen kan tilbyde en plads, og forældrene er frigjort fra betaling for anden pasning.

Det betyder ligeledes, at kommunalbestyrelsen ved manglende overholdelse af pasningsgarantien, jf. dagtilbudslovens § 25, med virkning fra den 1. i den følgende måned fortsat vil skulle hæve tilskuddet efter lovens § 32, stk. 1, og § 33, stk. 1, til mindst 78 pct. for alle børn i dagtilbud i kommunen, indtil pasningsgarantien igen opfyldes, og kommunalbestyrelsen har fastsat nye tilskudsprocenter og egenbetalingsandele. Hvis kommunalbestyrelsen ikke efterlever dette, vil kommunalbestyrelsen fortsat skulle tilbagebetale det beløb til forældrene, som tilskuddet uretmæssigt ikke er blevet forhøjet med. Det vil dog fortsat også gælde, at i ganske særlige tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen ikke kan tilbyde en plads inden for fristerne, vil kommunalbestyrelsen kunne undlade at forhøje tilskudsprocenten, hvis kommunalbestyrelsen inden for yderligere 1 måned kan anvise en plads til barnet.

Det følger også af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke kan beslutte at fravige dagtilbudslovens § 26. Det betyder, at det fortsat vil være kommunalbestyrelsen, der som udgangspunkt vil skulle træffe afgørelse om optagelse i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3. Det vil også fortsat gælde, at afgørelsen ikke vil kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Kommunalbestyrelsen vil også fortsat kunne beslutte, at selvejende og udliciterede daginstitutioner og private dagplejere helt eller delvis selv vil skulle træffe afgørelse om optagelse i institutionen, ligesom det fortsat vil være privatinstitutioner, der skal træffe afgørelse om optagelse i privatinstitutionen.

Det følger også af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 28, hvoraf det fremgår, at alle børn har adgang til at blive optaget i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3, i en anden kommune end opholdskommunen fra det tidspunkt, hvor forældrene har fået tilsagn om et tilskud fra opholdskommunen til brug for dagtilbud. Det vil ligeledes fortsat gælde, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte at lukke ventelisten for optagelse af børn fra andre kommuner af

kapacitetsmæssige årsager og under væsentlige hensyn til børn fra kommunen. Endelig vil det også fortsat gælde, at alle børn i forbindelse med flytning til en anden kommune vil have ret til at bevare en plads i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3.

Det følger ligeledes, at kommunalbestyrelsen, jf. dagtilbudslovens § 29, stk. 1, fortsat ikke vil kunne opsigte børn, der er optaget i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3, medmindre barnet tilbydes et andet tilsvarende dagtilbud eller et andet relevant tilbud. Ved ”andet relevant tilbud” forstås, at kommunalbestyrelsen kan flytte et barn til et andet tilbud efter dagtilbudsloven eller anden lovgivning, forudsat at det pågældende tilbud må anses som relevant i forhold til bl.a. barnets alder, modenhed og behov for støtte. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis barnet flyttes fra dagpleje til daginstitution, når det fylder 3 år, eller hvis barnet flyttes fra daginstitution til fritidshjem eller SFO i forbindelse med skolestart.

Herudover følger det af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige bestemmelserne i dagtilbudslovens § 31, stk. 1-3, og §§ 32-35, som vedrører tilskud til dagtilbud i opholdskommunen.

Det betyder, jf. dagtilbudslovens § 31, at kommunalbestyrelsen i opholdskommunen fortsat vil skulle give forældre et tilskud pr. barn til brug for dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2, i opholdskommunen. Det vil ligeledes fortsat gælde, at tilskud og egenbetaling vil skulle fastsættes på grundlag af dagtilbuddenes vedtagne budgetter. Det vil imidlertid også fortsat gælde, at midler fra puljer udmøntet af børne- og undervisningsministeren som udgangspunkt ikke vil skulle indgå ved fastsættelsen af kommunens tilskud og forældrenes egenbetaling efter lovens § 32, stk. 2, 4 og 5, § 32 a, stk. 3 og 4, § 33, stk. 2, og § 34, stk. 3.

Det betyder ligeledes, at kommunalbestyrelsens tilskud til forældre med børn i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner fortsat vil skulle udgøre mindst 75 pct. og forældrenes egenbetaling højst 25 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter. Det vil også fortsat gælde, at ved optagelse i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner vil kommunalbestyrelsens tilskud og forældrenes egenbetaling skulle fastsættes på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter for ophold i daginstitutioner, eksklusiv udgifter til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, og ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse. Det vil ligeledes fortsat gælde, at hvis kommunalbestyrelsen træffer beslutning om, at et sundt frokostmåltid indgår som en del af dagtilbudsydelsen, jf. dagtilbudslovens § 16 a, stk. 2, vil kommunalbestyrelsens tilskud skulle udgøre mindst 75 pct. og forældrenes egenbetaling højst 25 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter, inklusive udgifter til et sundt frokostmåltid. Herudover vil det fortsat gælde, at ved optagelse i kommunale, selvejende og udliciterede

daginstitutioner, hvor et sundt frokostmåltid indgår som en del af dagtilbudsydelsen, vil kommunalbestyrelsens tilskud og forældrenes egenbetaling skulle fastsættes på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter for ophold i daginstitutioner, inklusive udgiften til et sundt frokostmåltid og eksklusiv ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse. Endelig vil det fortsat gælde, at ved optagelse i kommunale, selvejende eller udliciterede daginstitutioner vil kommunalbestyrelsens tilskud og forældrenes egenbetaling skulle beregnes på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter for den enkelte daginstitution eller på grundlag af de gennemsnitlige budgetterede bruttodriftsudgifter for daginstitutioner af samme type i kommunen.

Det følger ligeledes af forslaget, at såfremt reglerne om et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a ikke fraviges, vil reglerne i lovens § 32 a om tilskud og forældrebetaling for et sundt frokostmåltid finde anvendelse.

Det betyder, at det vil være forældrene, som afholder udgiften til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner, hvor kommunalbestyrelsen dog fortsat vil kunne beslutte at give et tilskud til at nedbringe forældrenes betaling. Det vil ligeledes fortsat gælde, at ved optagelse i kommunale, selvejende og udliciterede daginstitutioner med et sundt frokostmåltid vil forældrenes betaling og kommunalbestyrelsens eventuelle tilskud skulle fastsættes på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, eksklusiv ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse. Det vil også fortsat gælde, at ved optagelse i kommunale, selvejende eller udliciterede daginstitutioner med et sundt frokostmåltid vil forældrenes betaling og kommunalbestyrelsens eventuelle tilskud skulle beregnes på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, for den enkelte daginstitution eller på grundlag af de gennemsnitlige budgetterede bruttodriftsudgifter til et sundt frokostmåltid for daginstitutioner af samme type i kommunen. Det vil ligeledes fortsat gælde, at forældrenes betaling og kommunalbestyrelsens eventuelle tilskud vil skulle fastsættes på grundlag af kommunalbestyrelsens vedtagne budget for et sundt frokostmåltid. Der vil fortsat ikke opkræves betaling for børn, der er omfattet af lovens § 16 a, stk. 2-4.

Det gælder ligeledes, jf. dagtilbudslovens § 33, at kommunalbestyrelsens tilskud til forældre med børn i kommunal dagpleje skal udgøre mindst 75 pct. og forældrenes egenbetaling højst 25 pct. af de budgetterede bruttodriftsudgifter, eksklusiv ejendomsudgifter, herunder husleje og vedligeholdelse. Det vil også fortsat gælde, at ved optagelse i kommunal dagpleje vil kommunalbestyrelsens tilskud og forældrenes egenbetaling skulle fastsættes på grundlag af de gennemsnitlige budgetterede bruttodriftsudgifter for den kommunale dagpleje.

Det betyder også, at kommunalbestyrelsen i opholdskommunen, jf. dagtilbudslovens § 34, fortsat vil skulle give et tilskud pr. barn i privat dagpleje. Tilskuddet vil fortsat skulle fastsættes af kommunalbestyrelsen, og forældrenes egenbetaling vil højst kunne udgøre 25 pct. af den private dagplejes budgetterede bruttodriftsudgifter som aftalt med kommunalbestyrelsen. Det vil ligeledes fortsat gælde, at ved optagelse i privat dagpleje vil kommunalbestyrelsens tilskud pr. barn og forældrenes egenbetaling skulle beregnes på grundlag af de budgetterede bruttodriftsudgifter for den enkelte private dagpleje.

Endelig betyder det, at når en selvejende daginstitution ønsker at varetage administrationen, vil kommunalbestyrelsen fortsat skulle give et administrationstilskud til den selvejende daginstitution, jf. dagtilbudslovens § 35. Administrationstilskuddet vil fortsat skulle svare til det gennemsnitlige administrationstilskud pr. barn, som kommunalbestyrelsen giver til selvejende og udliciterede daginstitutioner i kommunen.

Det følger også af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige bestemmelserne om tilskud til privatinstitutioner i dagtilbudslovens §§ 36-40.

Det betyder, at kommunalbestyrelsen, jf. lovens § 36, fortsat vil skulle give et driftstilskud pr. barn, der optages i en privatinstitution, hvor tilskuddet vil skulle svare til de gennemsnitlige budgetterede nettodriftsudgifter eksklusive støttepædagogudgifter, jf. lovens § 4, stk. 2, pr. barn i et alderssvarende dagtilbud i kommunen efter lovens § 19, stk. 2-4, § 21, stk. 2 og 3, og §§ 31-34. Det vil ligeledes fortsat gælde, at hvis driftstilskuddet er lavere end de gennemsnitlige budgetterede nettodriftsudgifter eksklusive støttepædagogudgifter pr. barn i en alderssvarende daginstitution, vil driftstilskuddet kunne fastsættes, så det svarer til dette niveau. Det vil også fortsat gælde, at hvis kommunalbestyrelsen giver tilskud efter lovens § 32 a, stk. 2, til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, vil kommunalbestyrelsen tillige skulle give et tilskud pr. barn, der er optaget i en privatinstitution, når der er et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, i privatinstitutionen. Dette tilskud vil skulle svare til det tilskud efter lovens § 32 a, stk. 2, som kommunalbestyrelsen giver pr. barn, der modtager et sundt frokostmåltid for den aldersgruppe, som barnet tilhører. Tilskuddet vil skulle anvendes til at nedbringe forældrenes betaling til et sundt frokostmåltid.

Det betyder ligeledes, at kommunalbestyrelsen i opholdskommunen, jf. dagtilbudslovens § 37, fortsat vil skulle give et bygningstilskud pr. barn, der er optaget i en privatinstitution. Bygningstilskuddet vil mindst skulle svare til de gennemsnitlige ejendomsrelaterede udgifter pr. barn i samme aldersgruppe i de selvejende og udliciterede daginstitutioner i kommunen.

Det betyder samtidig, at når en privatinstitution ønsker at varetage administrationen, vil kommunalbestyrelsen i opholdskommunen, jf. dagtilbudslovens § 38, skulle give et administrationstilskud pr. barn, der er optaget i privatinstitutionen. Administrationstilskuddet vil skulle svare til det gennemsnitlige administrationstilskud pr. barn, som kommunalbestyrelsen giver til selvejende og udliciterede daginstitutioner i kommunen.

Det betyder videre, at kommunalbestyrelsen i opholdskommunen, jf. dagtilbudslovens § 39, vil skulle give tilskuddene til privatinstitutioner fra det tidspunkt, hvor forældrene har fået tilsagn om et tilskud til brug for dagtilbud, og barnet er optaget i privatinstitutionen, og indtil barnets skolestart. Privatinstitutioner vil, jf. dagtilbudslovens § 40, ligeledes fortsat selv skulle fastsætte og offentliggøre forældrenes egenbetaling.

Det følger også af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne om tilskud til dagtilbud i anden kommune, jf. dagtilbudslovens §§ 41 og 42.

Det betyder, at kommunalbestyrelsen i opholdskommunen, jf. dagtilbudslovens § 41, fortsat vil skulle give et tilskud pr. barn, der optages i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, og § 21, stk. 2 og 3, i en anden kommune. Tilskuddet vil skulle beregnes, så det svarer til de gennemsnitlige budgetterede nettodriftsudgifter pr. plads for dagtilbud i opholdskommunen som beregnet for den aldersgruppe, barnet tilhører. Tilskuddet kan dog ligeledes fortsat højst svare til opholdskommunens tilskudsprocent for aldersgruppen beregnet af de budgetterede bruttodriftsudgifter pr. plads i det benyttede dagtilbud i institutionskommunen som beregnet i institutionskommunen, jf. lovens §§ 31-34. Det vil videre fortsat gælde, at hvis kommunalbestyrelsen giver tilskud efter lovens § 32 a, stk. 2, til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, vil kommunalbestyrelsen i opholdskommunen tillige skulle give et tilskud pr. barn, der er optaget i en daginstitution i en anden kommune, når der er et sundt frokostmåltid i daginstitutionen i den anden kommune. Tilskuddet vil skulle svare til det tilskud, som kommunalbestyrelsen giver pr. barn, der modtager et sundt frokostmåltid for den aldersgruppe, som barnet tilhører. Tilskuddet vil skulle anvendes til at nedbringe forældrenes betaling til et sundt frokostmåltid, og opholdskommunen vil skulle betale tilskuddet direkte til institutionskommunen. Det vil også fortsat gælde, at forældrene vil skulle betale forskellen mellem tilskuddet fra opholdskommunen og bruttodriftsudgiften pr. plads i det benyttede dagtilbud som beregnet i institutionskommunen, jf. dagtilbudslovens §§ 31-34.

Det betyder også, at når forældre vælger et dagtilbud i en anden kommune end opholdskommunen, vil kommunalbestyrelsen i opholdskommunen kunne beslutte at give et ekstra tilskud til institutionskommunen for enten at reducere institutionskommunens udgifter, reducere egenbetalingen

eller begge dele. Opholdskommunen vil skulle betale det ekstra tilskud direkte til institutionskommunen.

Det følger ligeledes af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 43 vedrørende søskendetilskud og fripladstilskud

Det betyder, at kommunalbestyrelsen fortsat vil skulle give et søskendetilskud til forældre med mere end et barn i dagtilbud, fritidshjem, SFO (skolefritidsordning) eller privat pasning med tilskud efter lovens § 80, et økonomisk fripladstilskud under hensyn til forældrenes økonomiske forhold, et behandlingsmæssigt fripladstilskud, når et barn med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne af behandlingsmæssige grunde har ophold i et dagtilbud, et socialpædagogisk fripladstilskud, når ophold i dagtilbud må anses som særlig påkrævet af sociale eller pædagogiske grunde og betalingsspørgsmålet vanskeliggør barnets optagelse eller forbliven i et dagtilbud, og et tilskud, når et barn med behov for sprogstimulering er optaget i et sprogstimulerings tilbud i form af en plads i et dagtilbud 30 timer om ugen, jf. lovens § 11, stk. 8.

Kommunalbestyrelsen vil dog ikke være forpligtet til at give et tilskud til et sprogstimulerings tilbud, jf. § 11, stk. 8, hvis kommunen har besluttet at fravige lovens regler om sprog-vurdering og sprogstimulering.

Kommunalbestyrelsen vil ligeledes, når den har truffet afgørelse om at give et søskendetilskud, økonomisk fripladstilskud, behandlingsmæssigt fripladstilskud eller socialpædagogisk fripladstilskud til nedsættelse af forældrenes egenbetaling til en plads i en daginstitution, skulle give de pågældende forældre med børn i daginstitutioner, hvor der er et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, et søskendetilskud, økonomisk fripladstilskud, behandlingsmæssigt fripladstilskud eller socialpædagogisk fripladstilskud til frokostmåltidet.

Herudover følger det af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 78 om etablering af private pasningsordninger. Det vil således fortsat gælde, at etablering og drift af private pasningsordninger, der drives uden offentlige midler og finansieres helt eller delvis ved betaling fra forældrene, vil kræve tilladelse fra kommunalbestyrelsen, hvis der modtages flere end to børn. Det vil ligeledes gælde, at kommunalbestyrelsen vil skulle føre tilsyn med forholdene i den private pasningsordning.

Det følger ligeledes, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige nærmere definerede bestemmelser vedrørende tilskud og krav til privat pasning.

Det betyder bl.a., at kommunalbestyrelsen, jf. dagtilbudslo-

vens § 80, fortsat vil skulle give forældre med børn i alderen 24 uger og indtil barnets skolestart mulighed for at vælge et økonomisk tilskud til privat pasning i stedet for at benytte en plads i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3. Kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, at der kun gives et tilskud til privat pasning til forældre med børn i en bestemt del af aldersgruppen, ligesom de vil kunne beslutte at give et tilskud til privat pasning til forældre med børn under 24 uger. Det vil ligeledes fortsat gælde, at forældre til børn, der er optaget i et obligatorisk læringstilbud efter lovens § 44 a, stk. 1, og forældre, som forestår indsatsen efter lovens § 44 f, stk. 1, ikke vil have ret til tilskud til privat pasning.

Det betyder ligeledes, at kommunalbestyrelsen, jf. lovens § 81, stk. 1, 1 pkt., fortsat vil skulle godkende aftalen om privat pasning mellem forældrene og den private pasningsordning og føre løbende tilsyn med ordningen, herunder med, om pasningen er tilrettelagt efter de krav, som fremgår af lovens § 81 a, stk. 1 og 2, og § 81 b, stk. 1. Kommunen vil dog ikke skulle føre tilsyn med, at den private pasningsordning alene anvender betegnelsen privat pasningsordning om ordningen i alle offentlig sammenhænge, hvis kommunalbestyrelsen har besluttet at fravige denne bestemmelse.

Det betyder også, at den private pasningsordning, jf. dagtilbudslovens § 81 a, vil skulle tilrettelægges, så den fremmer børns læring gennem trygge læringsmiljøer. Arbejdet med læringsmiljøer vil indholdsmæssigt skulle stå mål med kravene til læring og læringsmiljøer i dagtilbud, jf. lovens § 8, ligesom arbejdet med læringsmiljøer i den enkelte private pasningsordning vil skulle tage udgangspunkt i børnegruppens sammensætning og børnenes forskellige forudsætninger. Det vil ligeledes fortsat gælde, at den private pasningsordning vil skulle tilrettelægges, så børn sikres medbestemmelse, medansvar og forståelse for og oplevelse med demokrati. Den private pasning vil som led heri skulle bidrage til at udvikle børns selvstændighed, evner til at indgå i forpligtende fællesskaber og samhørighed med og integration i det danske samfund. Det vil samtidig fortsat gælde, at kravet om at fremme børns læring gennem trygge læringsmiljøer ikke vil gælde for fleksibel pasning, der indgår i kombinationstilbud, ligesom kommunalbestyrelsen fortsat vil skulle give dispensation fra kravet, hvis forældrene anmoder herom, forældrene er arbejdsgiver for den private passer, og den private pasning er en midlertidig ordning. Kommunalbestyrelsen fastsætter perioden for dispensationen i op til 1 år ud fra den enkelte families behov, hvor forældrene dog har ret til dispensation i mindst 6 måneder.

Det betyder ligeledes, at hovedsproget i private pasningsordninger, jf. dagtilbudslovens § 81 b, med undtagelse af pasningsordninger, der er oprettet af det tyske mindretal, fortsat skal være dansk. Det vil i den forbindelse skulle dokumenteres som led i godkendelsen af pasningsaftalen, at den private passer har tilstrækkelige danskundskaber til

at udvikle barnets dansksproglige kompetencer. Kommunalbestyrelsen vil ligeledes fortsat som led i godkendelsen af en pasningsaftale i helt særlige tilfælde kunne beslutte, at hovedsproget vil kunne være et andet end dansk, såfremt det vurderes ikke at have integrationsmæssige konsekvenser.

Det betyder også, at tilskud til privat pasning, jf. dagtilbudslovens § 82, fortsat vil kunne gives fra det tidspunkt, hvor barnet efter opholdskommunens retningslinjer for optagelse kan få en plads i et dagtilbud efter lovens § 19, stk. 2-4, eller § 21, stk. 2 og 3, og aftalen om privat pasning er godkendt af kommunalbestyrelsen. Tilskuddet vil skulle udbetales første gang for den måned, hvor den private pasning påbegyndes, mens det vil skulle udbetales sidste gang for den måned, i hvilken retten til tilskuddet til privat pasning ophører.

Det betyder endvidere, at kommunalbestyrelsen, jf. dagtilbudslovens § 83, fortsat vil skulle fastsætte tilskuddet til privat pasning, hvor tilskuddet vil skulle fastsættes ens for alle børn inden for samme aldersgruppe. Tilskuddet vil skulle udgøre mindst 75 pct. af den billigste budgetterede netto-driftsudgift pr. plads eksklusiv udgifter til støttepædagog, jf. lovens § 83, stk. 2, i et dagtilbud til samme aldersgruppe i kommunen. Tilskuddet vil dog fortsat højst kunne udgøre 75 pct. af forældrenes dokumenterede udgifter til den private pasningsordning. Det vil ligeledes fortsat gælde, at hvis kommunalbestyrelsen giver tilskud efter lovens § 32 a, stk. 2, til et sundt frokostmåltid efter lovens § 16 a, stk. 1, vil kommunalbestyrelsen tillige skulle give et tilskud pr. barn, der er optaget i en institutionslignende privat pasningsordning, når der er et frokostmåltid i ordningen. Tilskuddet vil skulle svare til det tilskud efter lovens § 32 a, stk. 2, som kommunalbestyrelsen giver pr. barn, der modtager et sundt frokostmåltid for den aldersgruppe, som barnet tilhører.

Det betyder også, at tilskud til privat pasning, jf. dagtilbudslovens § 84, stk. 2, fortsat ikke vil kunne indgå ved beregning af ydelser efter den sociale lovgivning eller lovgivning om uddannelsesstøtte.

Endelig betyder det, at kommunalbestyrelsen, jf. dagtilbudslovens § 85, stk. 1, fortsat efter ansøgning vil skulle give et yderligere tilskud som søskendetilskud til forældre med mere end et barn i dagtilbud, fritidshjem, SFO (skolefritidsordning) eller privat pasning.

Det følger ligeledes af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige regler om betaling og tilbagebetaling samt inddrivelse efter dagtilbudslovens § 92, stk. 1, § 93, stk. 1 og 2, § 93 a og 94.

Det betyder, at kommunalbestyrelsen fortsat vil skulle opkræve betaling for ydelser m.v. efter dagtilbudsloven. Dette vil dog fortsat ikke gælde privatinstitutioner, jf. lovens § 19,

stk. 5, og private pasningsordninger, jf. lovens §§ 78 og 80, som fortsat selv vil skulle opkræve betaling for ydelser, som tilbydes efter dagtilbudsloven.

Det betyder ligeledes, jf. dagtilbudslovens § 93, at tilskud, som kommunalbestyrelsen har ydet efter dagtilbudsloven, som udgangspunkt fortsat vil skulle tilbagebetales, når modtageren mod bedre vidende har undladt at give oplysninger som krævet i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller modtaget tilskud uden at være berettiget til det. Det vil ligeledes fortsat gælde, at krav på tilbagebetaling bortfalder, når der er gået 5 år efter tilskuddets ophør, uden at der efter reglerne i lovens § 94 om inddrivelse har været økonomisk mulighed for at gennemføre kravet. Overdrages tilbagebetalingskravet til restanceinddrivelsesmyndigheden, vil dette fortsat ikke finde anvendelse fra restanceinddrivelsesmyndighedens modtagelse af kravet. Herudover vil det fortsat gælde, at fra modtagelsen vil forældelsesloven finde anvendelse, idet forældelse dog tidligst indtræder 3 år efter tilbagebetalingskravets modtagelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 18 a, stk. 7, 1. pkt., i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige. Tilbage-sendes tilbagebetalingskravet til kommunen, vil kravet på ny finde anvendelse.

Det betyder ligeledes, jf. dagtilbudslovens § 93 a, at tilbagebetaling af for meget tildelt økonomisk fripladstilskud og efterbetaling af for lidt tildelt økonomisk fripladstilskud, jf. lovens § 43, stk. 1, nr. 2, uanset lovens § 93, stk. 1, fortsat vil skulle ske som følge af indtægtsregulering, jf. bestemmelser fastsat i medfør af lovens § 44.

Endelig betyder det, jf. dagtilbudslovens § 94, at skyldige beløb efter dagtilbudsloven fortsat vil skulle inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Dette vil dog ikke gælde skyldige beløb, der tilkommer privatinstitutioner, jf. lovens § 19, stk. 5, og private pasningsordninger efter lovens §§ 78 og 80.

Det følger endvidere af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige bestemmelserne om ophør af udbetaling af tilskud i visse særlige tilfælde i dagtilbudslovens §§ 95 og 96.

Det betyder, jf. dagtilbudslovens § 95, at udbetaling af tilskud efter lovens § 86 vil skulle ophøre for en forælder, som bevidst unddrager sig strafforfølgning her i landet i tilfælde, hvor den pågældende er varetægtsfængslet, eller politiet eftersøger den pågældende med henblik på varetægtsfængsling eller der foreligger en varetægtsfængslingskendelse. Det betyder ligeledes, at udbetaling af tilskud efter lovens § 86 vil skulle ophøre for en forælder, som bevidst unddrager sig straffuldbyrdelse her i landet, hvis den pågældende er idømt en ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for

frihedsberøvelse. Det betyder også, at ophør af udbetaling af et bagudbetalt tilskud vil skulle ske med virkning fra det tidspunkt, hvor forælderen unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrkelse. Ophør af udbetaling af et forudbetalt tilskud vil skulle ske med virkning for den måned, der følger efter den måned, hvor den pågældende forælder unddrog sig strafforfølgning eller straffuldbyrkelse. Herudover vil det fortsat gælde, at hvis en strafforfølgning ikke efterfølges af en domfældelse, vil den del af ydelsen, der ikke er udbetalt, skulle efterbetales, mens forælderen unddrog sig strafforfølgning. Tilskuddet vil dog ikke skulle efterbetales til afdødes bo, hvis forælderen afgår ved døden, inden der er afsagt dom i sagen.

Endelig betyder det, jf. lovens § 96, at politiet eller Kriminalforsorgen vil skulle underrette kommunalbestyrelsen om unddragelsen, når myndigheden formoder, at en person, der bevidst unddrager sig strafforfølgning, jf. lovens § 95, stk. 1, eller straffuldbyrkelse her i landet, jf. lovens § 95, stk. 2, samtidig modtager tilskud, som er omfattet af lovens § 86.

Det følger videre af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens § 97 om klageadgang. Det vil således fortsat være muligt for forældre at indbringe afgørelser efter dagtilbudsloven for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, medmindre andet er fastsat i dagtilbudsloven eller lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Det følger samtidig af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige dagtilbudslovens regler om finansiering, jf. lovens §§ 98 og 99.

Det betyder, at kommunalbestyrelsen, jf. lovens § 98, fortsat endeligt vil skulle afholde udgifter til tilsyn og administration, der påhviler kommunalbestyrelsen efter dagtilbudsloven. Kommunalbestyrelsen vil endvidere fortsat endeligt skulle afholde udgifter efter dagtilbudsloven, medmindre andet er fastsat i lovens enkelte bestemmelser.

Herudover betyder det, jf. dagtilbudslovens § 99, at staten fortsat vil skulle afholde udgifter til en udlænding, der har fået opholdstilladelse efter:

- 1) udlændingelovens §§ 7 eller 8,
- 2) udlændingelovens § 9 b,
- 3) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, i umiddelbar forlængelse af en opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b,
- 4) udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 eller 2, som konsekvens af tilknytning til en i Danmark fastboende person, når denne person selv har fået opholdstilladelse efter en af de

bestemmelser, der er nævnt i nr. 1-3, eller når tilknytningen kan føres tilbage til en sådan person,

5) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet til en person over 18 år, hvis fader eller moder har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller 8,

6) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er meddelt en ægtefælle til eller et barn af en person med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 b og 9 c, stk. 1,

7) udlændingelovens § 9 c, når tilladelsen er meddelt en asylansøgende udlænding,

8) udlændingelovens § 9 c, stk. 1, når tilladelsen er givet som konsekvens af en tilknytning til en mindreårig asylansøgende udlænding, som har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 9 c, eller,

9) udlændingelovens § 9 e.

Det vil ligeledes fortsat gælde, at staten afholder en kommunes udgifter til udlændinge, som inden 12 måneder efter datoen for opholdstilladelsen på grund af betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne anbringes i døgnophold, dog kun indtil den pågældende i en sammenhængende periode på 2 år har klaret sig selv, og udlændinge, når tilladelsen er meddelt en mindreårig asylsøger, dog længst indtil modtageren fylder 18 år, eller barnets forældre får lovligt ophold her i landet.

Endelig følger det af forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne om tilskud til puljeordninger i dagtilbudslovens §§ 101 og 102.

Det betyder, at kommunalbestyrelsen, jf. lovens § 101, til puljeordninger oprettet i perioden den 27. juni 1992 til den 31. december 1993 i tilknytning til virksomheder beliggende i andre kommuner vil skulle yde et fast tilskud pr. barn, der er optaget i ordningen. Tilskuddet vil skulle svare til halvdelen af ordningens driftsudgifter pr. plads, dog højst halvdelen af de gennemsnitlige driftsudgifter til dagtilbud for den pågældende aldersgruppe i kommunen. Kommunalbestyrelsen vil efter aftale med virksomheden kunne yde et højere tilskud. Herudover vil bestemmelserne i dagtilbudslovens afsnit I, II, III og VI fortsat finde anvendelse på puljeordninger efter denne bestemmelse.

Herudover betyder det, at kommunalbestyrelsen til puljeordninger, som kommunalbestyrelsen har indgået aftale med inden den 1. august 2007, og som ikke er omfattet af § 101, vil skulle give et tilskud pr. barn i ordningen i henhold til den aftale, der er indgået med puljeordningen. Også her vil det fortsat skulle gælde, at bestemmelserne i dagtilbudslovens afsnit I, II, III og VI fortsat vil finde anvendelse på puljeordninger efter denne bestemmelse.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen vil kunne bestemme, at øvrige regler i dagtilbudsloven for så vidt angår puljeordninger vil kunne fraviges af kommunen og tilbud udpeget af kommunalbestyrelsen, jf. det foreslåede § 8, stk. 1.

Endelig foreslås det i § 8, stk. 3, at børne- og undervisningsministeren kan bestemme, at kommunen eller tilbud i kommunen udpeget af kommunalbestyrelsen efter det foreslåede § 8, stk. 1, skal kunne fravige bestemte regler udstedt i medfør af dagtilbudslovens § 8, stk. 9, § 17, stk. 11, § 26 a, stk. 11, § 30, § 31, stk. 4, § 44, § 44 g, stk. 2, § 85, stk. 2, § 92, stk. 2, og § 93, stk. 3.

Forslaget betyder, at børne- og undervisningsministeren vil skulle fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau, hvoraf det vil skulle fremgå, hvilke regler for dagtilbud m.v. der vil kunne fraviges helt eller delvist i de bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af dagtilbudsloven. Dette vil omfatte bekendtgørelse om pædagogiske mål og indhold i de seks læreplanstemaer, aktuelt nr. 968 af 28/06/2018, bekendtgørelse om dagtilbud, aktuelt nr. 1542 af 19/12/2019, bekendtgørelse om opkrævning og regulering af forældrebetaling for en plads i dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge, aktuelt nr. 99 af 27/01/2014 og bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens opkrævning af tilbagebetalingskrav efter dagtilbudslovens § 93, stk. 3, aktuelt nr. 978 af 11/08/2017.

Forslaget skal ses i sammenhæng med de foreslåede § 8, stk. 1 og 2, hvor det fremgår, hvilke bestemmelser i dagtilbudsloven, som kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte at fravige for kommunen eller tilbud i kommunen.

Forslaget indebærer, at der i relation til bekendtgørelse om pædagogiske mål og indhold i seks læreplanstemaer på bekendtgørelsesniveau forventes fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen som følge af de foreslåede § 8, stk. 1 og 2, helt eller delvist vil kunne beslutte at fravige alle bestemmelser, som er fastsat i medfør af dagtilbudslovens § 8, stk. 9, i den nævnte bekendtgørelse.

Forslaget indebærer ligeledes, at der i relation til bekendtgørelse om dagtilbud på bekendtgørelsesniveau forventes at blive fastsat regler om, at kommunalbestyrelsen som følge af de foreslåede § 8, stk. 1 og 2, ikke vil kunne beslutte at fravige regler, som er fastsat i medfør af dagtilbudslovens § 30, § 31, stk. 4, § 44 og § 85, stk. 2, i bekendtgørelsen om bl.a. pasningsgaranti og beregning af tilskud og forældrebetaling. Det indebærer ligeledes, at det forventes fastsat, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte at fravige regler om beregning af tilskud til henholdsvis et sundt frokostmåltid samt obligatorisk læringstilskud, som er fastsat i bekendtgørelsen i medfør af dagtilbudslovens § 17, stk. 11, og § 44 g, stk. 2. Det vil dog skulle fastsættes som en undtagelse, at reglerne vil kunne fraviges, såfremt

kommunalbestyrelsen har besluttet, at dagtilbudslovens regler herom fraviges helt eller delvist. Endelig indebærer det, at det vil blive fastsat, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte helt eller delvist at fravige bekendtgørelsens kapitel 10 om fordeling af børn i daginstitutioner, som er fastsat i medfør af dagtilbudslovens § 26 a, stk. 11. Bestemmelserne i sidstnævnte kapitel vil således være de eneste bestemmelser i bekendtgørelse om dagtilbud, der vil kunne fraviges helt eller delvist.

Herudover indebærer forslaget, at der i relation til bekendtgørelse om opkrævning og regulering af forældrebetaling for en plads i dag-, fritids- og klubtilbud m.v. til børn og unge forventes fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte at fravige regler i bekendtgørelsen, som er fastsat i medfør af dagtilbudslovens § 92, stk. 2. Dette gælder bl.a. regler om, hvem der opkræver forældrebetaling i de forskellige tilbud efter dagtilbudsloven samt regler om varsling af ændringer i tilskud og forældrebetaling.

Endelig indebærer forslaget, at der i relation til bekendtgørelse om kommunalbestyrelsens opkrævning af tilbagebetalingskrav efter dagtilbudslovens § 93, stk. 3, forventes at blive fastsat regler på bekendtgørelsesniveau om, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne beslutte helt eller delvist at fravige regler i bekendtgørelsen, som er fastsat i medfør af dagtilbudslovens § 93, stk. 3. Dette gælder bl.a. regler om opkrævning af tilbagebetalingspligtige ydelser og regler om bortfald af tilbagebetalingskrav.

Kommunalbestyrelsen vil med forslaget kunne træffe beslutning om at fravige samtlige bestemmelser, som følger af forslagens § 8, stk. 1. Kommunalbestyrelsen vil med lovforslaget dog ikke få yderligere beføjelser, end de har i dag. Det betyder bl.a., at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fastsætte lokale regler eller lignende, som også i dag vil kræve en særskilt lovhjemmel, som f.eks. kvoter for optagelse, nye pligter og sanktioner m.v.

Såfremt kommunalbestyrelsen beslutter at fravige samtlige mulige bestemmelser, vil det således indebære, at kommunalbestyrelsen i en række situationer vil være afskåret fra at sætte noget andet i stedet. Eksempelvis vil forældre i disse tilfælde ikke være forpligtet til at lade deres barn deltage i en sprogvurdering og i en eventuelt sprogstimuleringsindsats, ligesom kommunen ikke vil kunne standse børneydelsen, hvis forældrene ikke overholder deres pligt, jf. dagtilbudslovens § 12.

Hvis kommunalbestyrelsen beslutter at fravige samtlige mulige bestemmelser i dagtilbudsloven, jf. forslagens § 8, stk. 1, vil denne beslutning skulle fremgå af den oversigt, som kommunen efter forslagens § 6 er forpligtet til at offentliggøre på kommunens hjemmeside.

Formålet med velfærdsaftalerne er bl.a. at sikre en høj kvalitet i velfærden til gavn for borgerne, herunder forældrene i kommunen. For at sikre, at forældre med børn i dagtilbud på en let tilgængelig måde kan orientere sig i, hvad det er for et pædagogisk indhold mv., som det enkelte dagtilbud tilbyder, kan de enkelte daginstitutioner og dagplejen på deres hjemmeside eller andet sted, som er tilgængeligt for forældrene, beskrive, hvordan de tilrettelægger et pædagogisk læringsmiljø, som fremmer børnenes trivsel og læring mv. Hermed kan forældrene blive bekendt med, hvordan det konkrete dagtilbud arbejder pædagogisk med børnene i forsøgsperioden, hvor regler i dagtilbudsloven er fraveget.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Kapitel 5

Folkeskoleområdet

Til § 9

Efter folkeskolelovens § 3, stk. 4-9, skal skolerne indgå samarbejder med bl.a. virksomheder, foreningsliv og kommunalt støttede musikskoler m.v., ligesom folkeskolen kan tilbyde eleverne undervisning i deres fritid og optagelse i en skolefritidsordning.

Den gældende folkeskolelovs § 5 fastlægger undervisningens fordeling inden for tre fagblokke, herunder hvilke klassetrin fagene som udgangspunkt ligger på. Derudover er der fastsat regler om afholdelse af sprogprøver for elever i 1.-9. klasse, som modtager undervisning i dansk som andetsprog, på skoler og afdelinger af skoler, hvor mere end 30 pct. af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., mindst en gang inden for de seneste 3 år.

Den gældende folkeskolelovs § 6 indeholder regler om undervisningen i kristendomskundskab.

Der er i folkeskolelovens § 7 fastsat regler om, at undervisningen skal indeholde de obligatoriske emner færdslære, sundheds- og seksualundervisning og familiekundskab, samt uddannelse og job.

Efter den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 7 a skal eleverne i 8. og 9. klasse deltage i introduktionskurser til ungdomsuddannelse og brobygning, jf. lov om kommunal indsats for unge under 25 år. Der gælder endvidere regler om målrettede indsatser for elever, der er vurderet ikkeuddannelsesparate, jf. lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Det følger af folkeskolelovens § 9, at eleverne på 7.-9. klassetrin skal tilbydes en række valgfag, herunder mulighed for at eleverne i 6.-9. klasse kan udsendes i praktik.

Efter folkeskolelovens § 10 fastsætter børne- og undervisningsministeren regler om formålet med undervisningen i folkeskolens fag og obligatoriske emner efter §§ 5-7 og § 9. Børne- og undervisningsministeren fastsætter desuden regler om kompetencemål for bestemte klassetrin, inddeling i færdigheds- og vidensområder, ud fra hvilke undervisningen i de enkelte fag/emner skal tilrettelægges, og regler om opmærksomhedspunkter inden for udvalgte kerneområder i dansk og matematik.

Der er i folkeskolelovens § 11 regler om undervisningen i børnehaveklassen, herunder om obligatorisk sprogvurdering i starten af børnehaveklassen.

I folkeskolelovens § 11 a er fastsat regler om obligatoriske sprogpøver for eleverne i børnehaveklasser på skoler og afdelinger af skoler, hvor mere end 30 pct. af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., mindst en gang inden for de seneste 3 år.

I den gældende folkeskolelovs § 12, stk. 1, er fastsat regler om undervisningens organisering i klasser, om klasseindplacering og om skolelederens mulighed for at bestemme, at en elev rykkes et klassetrin op eller undervises på samme klassetrin i 2 år, hvis det er til elevens bedste. Klassetrinindplaceringen kan ske i forbindelse med skoleårets start eller i løbet af skoleåret.

Efter folkeskolelovens § 13 har elever og deres forældre ret til regelmæssig underretning om skolens syn på elevernes udbytte af skolegangen og resultater af test. Elevernes udbytte af undervisningen skal løbende evalueres. Efter § 13, stk. 3, udarbejder børne- og undervisningsministeren test i udvalgte fag og på bestemte klassetrin til brug for den løbende evaluering. Derudover udarbejder eleverne en projektopgave. Efter § 13 a offentliggør børne- og undervisningsministeren en gang om året resultaterne af de afholdte test.

Efter folkeskolelovens § 13 b skal elever fra børnehaveklassen til 9. klasse have en elevplan, som bl.a. skal indeholde individuelle mål og status for elevens læring i bestemte fag og på bestemte klassetrin.

Det fremgår af folkeskolelovens § 13 b, stk. 4, at elevplanen for hver elev på 8. og 9. klassetrin skal indeholde oplysninger til brug for vurderingen af elevens uddannelsesparatehed, jf. lov om kommunal indsats for unge under 25 år, herunder om, hvilken ungdomsuddannelse eleven påtænker at søge efter 9. eller 10. klasse, en vurdering af, om eleven har

de nødvendige sociale og personlige forudsætninger for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse efter 9. klasse, samt om den besluttede indsats, der skal iværksættes over for elever, der er vurderet ikkeuddannelsesparate i 8. klasse eller senere.

I folkeskolelovens § 14 a er fastsat regler om hhv. skoleårets og sommerferiens begyndelse.

Der er i folkeskolelovens § 14 b fastsat regler om, at undervisningstiden skal tilrettelægges, så eleverne minimum får mellem 1.110 timer i børnehaveklassen og på 1.-3. klassetrin, mindst 1.320 timer på 4.-6. klassetrin og 1.400 timer på 7.-9. klassetrin.

Det følger af folkeskolelovens § 15, at eleverne skal have 45 minutters motion og bevægelse i gennemsnit om dagen, og at der skal etableres lektiehjælp og faglig fordybelse i undervisningstiden.

Der er i folkeskolelovens § 16 og dertilhørende bilag 1 fastsat regler om, hvilket minimumstimental skolerne skal gennemføre.

Efter folkeskolelovens § 16 a skal der som supplement til undervisningen i fagene og de obligatoriske emner gives understøttende undervisning.

I folkeskolelovens § 16 b og d er fastsat regler om, under hvilke betingelser kommunalbestyrelsen kan godkende fravigelse af reglerne om den samlede undervisningstid, herunder med henblik på at give tid til konfirmationsforberedelse.

Efter § 16 c kan dele af undervisningen organiseres og tilrettelægges som ekskursioner, lejrskole eller skolerejser.

Det fremgår af folkeskolelovens § 17, at grundskolens klasser normalt ikke må overstige 28 elever ved skoleårets start, og at kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde kan godkende et højere elevtal, dog ikke over 30.

Efter folkeskolelovens § 18 skal undervisningen tilrettelægges, så den svarer til den enkelte elevs behov og forudsætninger.

Efter § 19, stk. 2-5, skal der ved hver skole være et pædagogisk læringscenter, der efter kommunalbestyrelsens beslutning kan være integreret med et folkebibliotek.

Der er i folkeskolelovens §§ 19 b og 19 c fastsat regler om,

at 10. klasse består af en obligatorisk del, og i lovens § 19 d om, hvad den valgfrie del omfatter.

Der er videre fastsat regler om kommunalbestyrelsens mulighed for at tilbyde 10.-klasseforløb, der kombinerer 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb eller særligt tilrettelagte undervisningsforløb.

Det følger af folkeskolelovens § 22, at kommunalbestyrelsen efter overenskomst med en anden kommune eller den pågældende skole kan henvise elever til undervisning i f.eks. en anden kommunes skoler, en anmeldt fri grundskole, en godkendt efterskole m.v. Derudover kan kommunalbestyrelsen indgå overenskomst med en institution, der udbyder erhvervsuddannelser, om undervisning af elever i grundskolen i dele af undervisningstiden.

Folkeskolelovens § 24 – 25 a indeholder regler om, hvor mange klassetrin en skole som minimum skal bestå af, regler om nedlæggelse af en skole, samt mulighederne for at etablere fælles ledelse mellem folkeskoler og mellem folkeskoler dagtilbud, fritidshjem eller ungdomsskoler. Der er endvidere fastsat regler om, at skolen skal indeles i klasser, om mulighed for at etablere aldersintegreret indskoling, eliteidrætsklasser og talentklasser i musik og at organisere undervisningen i hold.

Det følger af folkeskolelovens § 28, at for at kunne varetage undervisningen i folkeskolens 1.-10. klasse skal underviseren have gennemført uddannelsen til lærer i folkeskolen eller anden læreruddannelse.

I folkeskolelovens § 29 og 30 er fastsat regler om pædagogers mulighed for at varetage undervisningsopgaver, herunder understøttende undervisningsopgaver i folkeskolen.

Efter folkeskolelovens § 30 c kan kommunalbestyrelsen i helt særlige tilfælde fravige kravene til det undervisende personales kvalifikationer, hvor det ikke er muligt at ansætte personer med de pågældende kvalifikationer.

Folkeskolelovens § 34, stk. 3, giver mulighed for at tilrettelægge optagelsen, så elever optages løbende i aldersintegrerede klasser.

Efter lovens § 35 skal forældremyndighedsindehaveren eller den, der faktisk sørger for barnet, medvirke til, at barnet opfylder undervisningspligten, og må ikke lægge hindringer i vejen herfor.

Efter folkeskolelovens § 36, stk. 1, kan et barn indskrives i folkeskolen fra det kalenderår, hvor det fylder 5 år.

Det fremgår af folkeskolelovens § 36, stk. 2, at der til hver skole hører et skoledistrikt, der kan være større eller mindre for de enkelte klassetrin. Et barn optages i skolen i det distrikt, hvor det bor eller opholder sig.

I folkeskolelovens § 38 er fastsat regler om ansøgning om indskrivning af børn i folkeskolen, herunder krav om, at ansøgningen skal indgives digitalt.

Det følger af folkeskolelovens § 39, at skolens leder har pligt til at påse, at elever, der er optaget i skolen, deltager i undervisningen, herunder registrerer fravær. Der er fastsat nærmere regler herom i bekendtgørelse nr. 1063 af 24. oktober 2019 om elevers fravær fra undervisningen i folkeskolen. Det følger i den forbindelse af bekendtgørelsens § 6, at skolens leder skal underrette kommunalbestyrelsen, når en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for ét kvartal, jf. § 153, stk. 2, i lov om social service.

Det følger af den gældende folkeskolelovs § 40, stk. 2, at kommunalbestyrelsen fastlægger mål og rammer for skolernes virksomhed. Beslutning om følgende træffes af kommunalbestyrelsen på et møde: 1) Bevillinger til skolevæsenet og økonomiske rammer for de enkelte skoler. 2) Skolestrukturen, herunder antallet af skoler og hver enkelt skoles omfang med hensyn til klassetrin, specialundervisning og specialpædagogisk bistand efter § 3, stk. 2, og § 4, stk. 2, undervisning i fritiden efter § 3, stk. 6, og skolefritidsordning efter § 3, stk. 7. Beslutningerne træffes efter indhentet udtalelse fra skolebestyrelserne ved de berørte skoler.

Efter lovens § 40, stk. 3-7, godkender kommunalbestyrelsen skolernes læseplaner, fastsætter og godkender mål- og indholdsbeskrivelse for skolefritidsordningerne, samt sikrer, at lærerne har relevant undervisningskompetence.

Efter folkeskolelovens § 40 a skal kommunalbestyrelsen udarbejde en kvalitetsrapport hvert andet år. Hvis niveauet i skolevæsenet eller på en skole ikke er tilfredsstillende, skal kommunalbestyrelsen som en del af kvalitetsrapporten udarbejde en handlingsplan med opfølgende initiativer med henblik på at forbedre niveauet i skolevæsenet eller på skolen. Kvalitetsrapporten skal drøftes på et møde i kommunalbestyrelsen, der tager stilling til rapporten, herunder opfølgning herpå.

Efter folkeskolelovens § 41 fastsætter kommunalbestyrelsen efter indhentet udtalelse fra skolebestyrelserne en vedtægt for styrelsen af kommunens skolevæsen. Vedtægten skal indeholde nærmere oplysninger om bl.a. skolebestyrelsernes sammensætning, fremgangsmåden ved valg af medarbejderrepræsentanter til skolebestyrelsen, beskrivelse af eventuelle beføjelser, der er delegeret til skolebestyrelsen i medfør af § 40, stk. 5, samt i et bilag til vedtægten de beslutninger, som

kommunalbestyrelsen har truffet vedrørende skolestrukturen m.v.

Efter folkeskolelovens § 42, stk. 1, 2. pkt., er der fastsat regler om skolebestyrelsens sammensætning, herunder om mulighederne for at lade repræsentanter fra det lokale erhvervsliv m.v. sidde i skolebestyrelsen, om valgperioden og om mulighederne for at afholde nyvalg.

Efter § 43 fastsætter kommunalbestyrelsen regler om valg af forældrerepræsentanter til skolebestyrelsen. Der er videre fastsat regler om valgret og valgbarhed, samt mulighed for at yde vederlag til forældrerepræsentanter m.v.

Efter folkeskolelovens § 44, stk. 1, udøver skolebestyrelsen sin virksomhed inden for de mål og rammer, som kommunalbestyrelsen fastsætter, jf. § 40, herunder i en eventuel handlingsplan, jf. § 40 a, stk. 2, og fører i øvrigt tilsyn med alle dele af skolens virksomhed, dog undtagen personale- og elevsager. Skolebestyrelsen kan fra skolens leder indhente enhver oplysning om skolens virksomhed, som er nødvendig for at varetage tilsynet. Efter stk. 2, fastsætter skolebestyrelsen en række principper for skolens virksomhed. Efter stk. 3-6, har skolebestyrelsen kompetence til at godkende skolens budget, inden for de økonomiske rammer, der er fastlagt for skolen, godkende undervisningsmidler og fastsætte skolens ordensregler og værdiregelsæt, samt godkende forskellige beslutninger f.eks. om voksne skal kunne deltage i undervisningen.

Den gældende folkeskolelovs § 45 indeholder regler om, at der ved hver skole skal ansættes en leder, som er ansvarlig for skolens virksomhed over for skolebestyrelsen og kommunalbestyrelsen. Der er endvidere fastsat regler om, hvilke opgaver skolens leder har ansvar for at løse.

Efter lovens § 52 kan børne- og undervisningsministeren fastsætte almindelige regler om foranstaltninger til fremme af god orden i skolerne m.v.

Efter folkeskolelovens § 53, stk. 1, fastsættes tiden for konfirmationsforberedelsen ved forhandling mellem kommunalbestyrelsen og præsterne i kommunen. Kan der ikke opnås enighed mellem parterne, træffes afgørelsen af kommunalbestyrelsen efter forhandling med de berørte menighedsråd. Efter bestemmelsens stk. 2, skal der sikres konfirmationsforberedelsen den nødvendige tid inden for de rammer, der er fastsat, jf. § 40, stk. 2, nr. 5, og § 44, stk. 2, nr. 1.

Det fremgår af folkeskolelovens § 56 a, at oplysninger om elevers trivsel, jf. § 56, stk. 3, og § 56 b, skal indgå i skolernes undervisningsmiljøvurdering efter lov om elevers og studerendes undervisningsmiljø.

Efter folkeskolelovens § 56 b skal skolens leder en gang årligt gennemføre en måling af elevernes trivsel med det formål at følge og styrke elevernes trivsel. De enkelte elevers svar må udelukkende bruges til at udføre statistiske og videnskabelige undersøgelser af elevers trivsel.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 9, stk. 1, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen vil kunne træffe beslutning om, at folkeskoleloven helt eller delvis ikke vil skulle gælde for kommunen eller de folkeskoler i kommunen, som kommunalbestyrelsen udpeger, jf. dog stk. 2-4.

Med forslaget vil kommunalbestyrelsen få mulighed for helt eller delvist at fravige en række bestemmelser i folkeskoleloven. Retten til at bestemme, at reglerne helt eller delvis ikke vil skulle gælde for folkeskoler i kommunen vil dog ikke kunne omfatte de bestemmelser, som fremgår af de foreslåede § 9, stk. 2-4, jf. nedenfor. Der henvises i øvrigt til de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 2 og 3.

Med lovforslaget får kommunalbestyrelsen mulighed for at træffe beslutninger om tilrettelæggelsen af skoledagen, herunder sammenhængen til pasning i skolefritidsordningen, undervisningen mv.

Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen eksempelvis vil kunne beslutte, at kommunalbestyrelsen ønsker frihed fra reglerne om, at hver elev skal have en elevplan, at undervisningen skal tilrettelægges, så den består af bl.a. tid til understøttende undervisning og lektiehjælp, samt at undervisningen i indskoling skal bestå af mindst 1.110 timer årligt osv.

Hensigten med forsøget er bl.a. at afprøve, hvordan opgaveløsning kan tilrettelægges og opleves lokalt af skoleledere, lærere, pædagoger og øvrigt personale, samt elever, forældre og skolebestyrelsen.

Det er således hensigten, at flest mulige beslutninger om undervisningens tilrettelæggelse og indhold skal træffes lokalt af ledere og medarbejdere, herunder med fornøden inddragelse skolebestyrelsen.

Kommunerne, herunder de enkelte folkeskoler samt ledere og medarbejdere på skolerne, vil med forslaget få frihed til at tilrettelægge skoledagen og undervisningen m.v. i overensstemmelse med lokale prioriteringer, ønsker og behov.

Med den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, 2. pkt., vil skolerne skulle give undervisning inden for børnehaveklas-

sen og 1.-9. klasse, som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Dette krav svarer til det, der gælder for fri- og privatskoler, jf. lov om friskoler og private grundskoler. Dette indebærer, at elever, der forlader 9. klasse på en fri- eller privatskole eller en folkeskole omfattet af nærværende lov, skal have fået en undervisning, som giver dem de samme muligheder efterfølgende, som hvis de havde gået i folkeskolen.

Børne- og Undervisningsministeriet har i vejledning nr. 145 af 23. juli 2001 om undervisningspligtens opfyldelse i friskoler og private grundskoler og tilsynet hermed beskrevet, hvad der ligger i, at undervisningen står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Det fremgår bl.a. heraf, at der ikke er noget krav om, at folkeskolens fag og emner direkte kan identificeres på den enkelte frie grundskoles skema med navns nævnelse. De enkelte fag og emner kan derfor indgå i tværfaglige undervisningsforløb, projektorienteret undervisning m.v. Dog må det anses for et mindstekrav, at fagene dansk regning/matematik og engelsk kan identificeres entydigt. Det må tillige anses for et mindstekrav, at det af skolens undervisningsplan fremgår, hvordan de forskellige fagområder og emner indgår i skolens samlede undervisningstilbud. Organiseringen af disse er dog fortsat overladt til skolen.

I ministeriets tilsyn med fri- og privatskolernes overholdelse af kravet om, at undervisningen skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, lægges der vægt på følgende elementer planlægning af undervisningen, gennemførelse af undervisning, evaluering af undervisning og alsidig personlig udvikling.

Den foreslås videre i § 9, stk. 1, 3. pkt., at kommunalbestyrelsen vil kunne træffe forskellige beslutninger for forskellige folkeskoler i kommunen.

Dette indebærer, at kommunalbestyrelsen f.eks. vil kunne bestemme, at nogle folkeskoler i kommunen vil være omfattet af alle folkeskolelovens regler og regler fastsat i medfør heraf, mens andre folkeskoler helt eller delvist vil kunne fravige reglerne, jf. dog de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 2-4. Forslaget indebærer således, at forskellige forældre, som har børn i forskellige folkeskole i kommunen, vil kunne opleve, at der vil gælde forskellige regler afhængig af, hvilken folkeskole deres barn er optaget på.

Der henvises til pkt. 2.4.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 9, stk. 2, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen efter godkendelse af børne- og undervisningsministeren kan

beslutte, at andre fag end de i § 14, stk. 1-4 og 7 nævnte, kan indgå i folkeskolens afgangseksamen.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen vil kunne ændre op til tre af de fag, der indgår i folkeskolens afgangseksamen på en af følgende måder: enten ved at erstatte et af de praktisk-musiske valgfag i 8. klasse (eleverne skal i dag tilbydes håndværk og design, kan tilbydes billedkunst, musik og madkundskab) med andre praksis-musiske valgfag. Dette vil give skolerne mulighed for at udbyde og afprøve eleverne i andre praksis-musiske valgfag i 8. klasse, hvilket kan forbedre mulighederne for f.eks. at lave udskolingslinjer.

En anden mulighed vil være at erstatte fællesprøven i fysik/kemi, biologi og geografi blandt de bundne prøver i 9. klasse med et andet f.eks. astronomi, historie eller noget helt tredje. Endelig vil man kunne erstatte ét fag blandt udtræksprøverne i 9. klasse. Forslaget vil således betyde, at fagrækken, som udtræksprøven kan tages fra, udvides.

Kommunalbestyrelsen vil som led i ansøgningen til ministeren skulle udarbejde et konkret prøveoplæg, der skal godkendes af Styrelsen for Undervisning og Kvalitet (STUK).

Hvis kommunalbestyrelsen efter denne lov med godkendelse af børne- og undervisningsministeren ændrer nogle af de fag, som indgår i folkeskolens afgangseksamen og folkeskolens 9. klasseprøver, herunder de lovbundne prøver, vil vurderingen af, om eleverne opfylder adgangsforudsætningerne til de gymnasiale uddannelser, jf. lov om de gymnasiale uddannelser, skulle ske med udgangspunkt i de fag, kommunalbestyrelsen har besluttet. Udskiftning af fag vil således ikke udgøre en hindring for, at eleven kan opfylde forudsætningerne for at have retskrav på optagelse i lov om de gymnasiale uddannelser.

Det foreslås i § 9, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen kan beslutte at fravige reglerne i lovens § 42, stk. 1, 2. og 3. pkt., og § 44 med henblik på at styrke skolebestyrelsens rolle og kompetencer.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen vil kunne fravige kravene til skolebestyrelsens sammensætning, kompetence og valgeregler med henblik på at styrke skolebestyrelsens rolle og indflydelse på skolen. Forslaget vil betyde, at kommunalbestyrelsen f.eks. vil kunne beslutte at give mulighed for at etablere bestyrelser på de enkelte afdelinger af en skole med de opgaver og den rolle, som efter lovens almindelige regler alene kan tillægges skolebestyrelsen for den samlede skole. Dette vil give bestyrelsen for afdelingen et større ejerskab til det beslutninger, der træffes, ligesom det må forventes at styrke bestyrelsens arbejde, da der vil kunne føres et tættere tilsyn med afdelingens virke.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 9, stk. 3, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen kan beslutte at fravige folkeskolelovens § 34, stk. 2, således at forældrene til et barn selv kan beslutte, hvorvidt deres barns skolegang skal udsættes med et år, når dette er begrundet i barnets udvikling.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte at fravige reglerne om, at kommunalbestyrelsen efter forældrenes anmodning eller med deres samtykke kan godkende, at et barns undervisning udsættes til et år efter undervisningspligtens indtræden, når det er begrundet i barnets udvikling.

Det vil med den foreslåede ordning fortsat være afgørende, at vurderingen af, om barnet skal have udsat skolestarten med ét år efter undervisningspligtens indtræden vil skulle tage udgangspunkt i barnets behov og forudsætninger og med inddragelse af de fagprofessionelle, som kender barnet og den modtagende skole.

Det følger af den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 3, 2. pkt., at forældrenes beslutning efter 1. pkt. forudsætter en inddragelse af det dagtilbud, hvor barnet er tilmeldt.

Det foreslåede vil indebære, forældrene har inddraget barnets dagtilbud i beslutningen, herunder at forældrene har været i dialog om barnets behov og forudsætninger forud for, at forældrene træffer beslutning om, hvorvidt barnet skal have sin skolestart udsat.

Endelig foreslås det i § 9, stk. 3, 3. pkt., at hvis barnet ikke er tilmeldt et dagtilbud, og barnets skolegang ønskes udsat med et år, skal forældrene afgive en erklæring til kommunalbestyrelsen om, at dette er begrundet i barnets udvikling.

Det foreslåede vil indebære, at forældre til børn, der ikke er tilknyttet et dagtilbud, som ønsker barnets skolestart udsat, vil skulle erklære overfor kommunalbestyrelsen, at ønsket om, at barnet skal have udsat skolestarten, er begrundet i barnets behov og forudsætninger.

Lovforslagets § 9, stk. 4, foreskriver, hvilke bestemmelser der ikke kan fraviges som led i forsøg med velfærdsaftaler.

Efter den gældende folkeskolelovs § 1, stk. 1, fremgår det, at folkeskolen i samarbejde med forældrene skal give eleverne kundskaber og færdigheder, der: forbereder dem til videre uddannelse og giver dem lyst til at lære mere, gør dem fortrolige med dansk kultur og historie, giver dem forståelse for andre lande og kulturer, bidrager til deres forståelse for

menneskets samspil med naturen og fremmer den enkelte elevs alsidige udvikling. Efter stk. 2, skal folkeskolen udvikle arbejdsmetoder og skabe rammer for oplevelse, fordybelse og virkelyst, så eleverne udvikler erkendelse og fantasi og får tillid til egne muligheder og baggrund for at tage stilling og handle. Efter stk. 3, skal folkeskolen forberede eleverne til deltagelse, medansvar, rettigheder og pligter i et samfund med frihed og folkestyre. Skolens virke skal derfor være præget af åndsfrihed, ligeværd og demokrati.

Det fremgår af folkeskolelovens § 2, stk. 1, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for folkeskolen, herunder ansvaret for at alle børn i kommunen sikres ret til vederlagsfri undervisning i folkeskolen. Det følger af den gældende § 2, stk. 2, at den enkelte skoles leder inden for rammerne af lovgivningen og kommunalbestyrelsens og skolebestyrelsens beslutninger har ansvaret for undervisningens kvalitet i henhold til folkeskolens formål, jf. § 1, og fastlægger undervisningens organisering og tilrettelæggelse.

Efter den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 3, stk. 1, 1. pkt., omfatter folkeskolen en 10-årig grundskole.

Det følger af folkeskolelovens § 3, stk. 2, at børn, hvis udvikling kræver en særlig hensyntagen eller støtte, gives specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i specialklasser og specialskoler. Der gives desuden specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand til børn, hvis undervisning i den almindelige klasse kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, jf. § 16, stk. 4.

Efter folkeskolelovens § 3, stk. 3, fastsætter børne- og undervisningsministeren nærmere regler om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, herunder om adgangen til at indhente viden og specialrådgivning samt bistand til kommunens udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation, og kan i den forbindelse fravige §§ 5, 7, 7 a, 13 og 14, § 14 b, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., og § 28, stk. 1, § 29 og § 36, stk. 2 og 4.

Efter den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 3 a, skal børn, der har brug for støtte, og som ikke alene kan understøttes ved brug af undervisningsdifferentiering og holddannelse, tilbydes supplerende undervisning eller anden faglig støtte i henhold til § 5, stk. 5. Hvis der er behov herfor, skal der gives personlig assistance, der kan hjælpe barnet til at overvinde praktiske vanskeligheder i forbindelse med skolegangen.

Efter folkeskolelovens § 3 b skal skolens leder tilbyde elever i grundskolen med læsevanskeligheder, der kan skyldes ordblindhed, at der foretages en ordblindetest med henblik på at afdække elevens læsevanskeligheder. Tilbuddet gives fra den 1. marts på 3. klassetrin efter samråd med eleven

og forældrene, jf. § 54. Elevens synspunkter skal tillægges passende vægt under hensyntagen til elevens alder og modenhed. Efter folkeskolelovens § 3 b, stk. 2, har forældre én gang i skoleforløbet fra den 1. marts på 4. klassetrin krav på, at der foretages en ordblindetest af deres barn. Kommunalbestyrelsen foretager ordblindetesten efter forældrenes anmodning.

Efter folkeskolelovens § 4 tilbyder folkeskolen specialpædagogisk bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen. Børne- og undervisningsministeren fastsætter nærmere regler herom, herunder også om adgangen for kommuner, regioner og skoler m.v. til at indhente viden og specialrådgivning samt bistand til kommunens udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation. Der kan endvidere tilbydes elever, hvis udvikling kræver en særlig vidtgående hensyntagen eller støtte, undervisning i 12 år.

Det følger af den gældende folkeskolelovs § 5, stk. 5, at der i fornødent omfang gives supplerende undervisning eller anden faglig støtte til elever, der har skiftet skole, eller som har været uden undervisning i længere tid. Der skal i fornødent omfang gives supplerende undervisning eller anden faglig støtte til elever, som af anden grund har behov for støtte. Skolens leder kan for en elev, der modtager supplerende undervisning eller anden faglig støtte efter 1. og 2. pkt., efter samråd med elevens forældre fravige undervisningstiden i § 14 b, stk. 2, 1. pkt., hvis det er til elevens bedste.

Efter folgeskolelovens § 5, stk. 6, 1. pkt., skal tosprogede børn i grundskolen i fornødent omfang modtage undervisning i dansk som andetsprog. Børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede børn og om modersmålsundervisning af børn fra medlemsstater i Den Europæiske Union, fra lande, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt fra Færøerne og Grønland.

Efter folkeskolelovens § 6, stk. 2, skal et barn efter anmodning fritages for kristendomskundskab, når forældremyndighedens indehaver skriftligt erklærer over for skolens leder selv at ville sørge for barnets religionsundervisning. Fritagelse kan normalt kun ske fra begyndelsen af et skoleår. Er barnet fyldt 15 år, kan fritagelse kun ske med barnets samtykke. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvilken procedure der skal følges ved fritagelse for kristendomskundskab.

Efter folkeskolelovens § 12, stk. 2, skal henvisning til specialundervisning, som ikke er af foreløbig karakter, ske efter pædagogisk-psykologisk rådgivning og efter samråd med eleven og forældrene. Elevens synspunkter skal tillægges passende vægt under hensyntagen til elevens alder og modenhed.

Det følger af folkeskolelovens § 12, stk. 3, at såfremt forældre ønsker, at deres barn optages i en skole beliggende i en anden kommune end bopælskommunen, jf. § 36, stk. 3, foretages henvisningen til specialundervisning, jf. stk. 2, efter pædagogisk-psykologisk rådgivning i bopælskommunen. Skolekommunen kan ikke foretage henvisning til et mere vidtgående specialundervisningstilbud end det tilbud, som bopælskommunen har henvist barnet til. Afgørelsen af, om tilbuddet er mere vidtgående, træffes af bopælskommunen. Efter stk. 4 træffes afgørelse om valg af fag, jf. § 9, og om fortsat skolegang i 10. klasse af eleverne efter samråd med forældrene, jf. § 54, og elevens lærere, eventuelt med inddragelse af den ungeindsats, som kommunalbestyrelsen har etableret efter kapitel 1 d i lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Efter folkeskolelovens § 13, stk. 5, sker bedømmelsen af elevernes standpunkter på 8. og 9. klassetrin samt elever, der forlader skolen efter 7. klassetrin i de fag, der er omfattet af § 14, stk. 1-3 og 6, ved hjælp af karakterer (standpunktskarakterer). Der gives ikke standpunktskarakterer på andre af grundskolens klassetrin.

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 19, stk. 1, at de nødvendige undervisningsmidler skal stilles vederlagsfrit til rådighed for eleverne. Dette gælder dog ikke instrumenter og udstyr, som anvendes ved undervisning i fritiden, og som hjemtages af eleverne til eget brug.

Efter folkeskolelovens § 20, stk. 1, påhviler det kommunalbestyrelsen at sørge for undervisning i grundskolen og 10. klasse af børn og unge under 18 år, der bor eller opholder sig i kommunen, og hvis forældre ønsker dem optaget i folkeskolen.

Det følger af folkeskolelovens § 20, stk. 2, at det påhviler kommunalbestyrelsen at sørge for specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand, jf. § 3, stk. 2, til de i stk. 1 nævnte børn og unge. Endvidere påhviler det kommunalbestyrelsen at sørge for specialpædagogisk bistand til børn, der endnu ikke har påbegyndt skolegangen.

Det følger af folkeskolelovens § 20, stk. 6, at elever, som i løbet af skoleåret fylder 18 år, har ret til at fortsætte skolegangen i resten af skoleåret.

Efter den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 20, stk. 7 og 8, fastsætter børne- og undervisningsministeren nærmere regler om bl.a. bopælskommunens inddragelse og godkendelse af undervisningstilbud til børn og unge, der er henvist til et dagbehandlingstilbud eller anbragt i et anbringelsessted i en anden kommune, samt nærmere regler om minimumsstørrelsen for interne skoler m.v.

Det følger af folkeskolelovens § 20 a, at elever i fortsættelse af undervisningen efter reglerne i folkeskoleloven kan anvende it-hjælpe midler, der er tilbudt eleven efter folkeskolelovens § 3, stk. 2, § 3 a eller § 3 b.

I folkeskolelovens § 21 er fastsat regler om henvisning af børn og unge til specialundervisning ved regionsrådets foranstaltning, herunder at børne- og undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om proceduren m.v. i forbindelse med kommunalbestyrelsens henvisning af elever til regionsrådets foranstaltning.

Efter folkeskolelovens § 22, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen efter indstilling fra regionsrådet beslutte, at en elev efter overenskomst mellem regionsrådene henvises til specialundervisning, jf. § 20, stk. 3, i en anden regions undervisningstilbud. Dette gælder tilsvarende for de af Borgerrepræsentationen drevne landsdelsdækkende undervisningstilbud i Københavns Kommune. Efter stk. 5, 1. pkt., kan en kommunalbestyrelse efter overenskomst med et i kommunen beliggende dagbehandlingstilbud henvise elever til specialundervisning, jf. § 20, stk. 2. Tilsvarende kan kommunalbestyrelsen efter stk. 5, 2. pkt., efter overenskomst med et i kommunen beliggende anbringelsessted for børn og unge, der er oprettet eller godkendt efter lov om social service, henvise elever til specialundervisning i anbringelsesstedet.

Det følger af folkeskolelovens § 23, at elever, der gennem længere tid på grund af smittefare eller af hensyn til deres sundhed eller velfærd ikke kan undervises i skolen, undervises i deres hjem eller på den institution, hvor de opholder sig.

Folkeskolelovens § 26 indeholder regler om, under hvilke betingelser kommunalbestyrelsen er forpligtet til at sørge for befordring mellem skole og hjemmet.

Efter folkeskolelovens § 32 er ethvert barn, der bor her i landet, undervisningspligtigt efter reglerne i §§ 33-35, medmindre det omfattes af bestemmelser om undervisningspligt i anden lovgivning. Det samme gælder børn, der skal opholde sig her i landet i mindst 6 måneder.

Videre følger det af lovens § 33, at undervisningspligten medfører pligt til at deltage i undervisningen i folkeskolens grundskole eller i en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Efter § 33, stk. 2, skal børn ikke følge folkeskolens undervisning, hvis de f.eks. følger undervisningen i en fri grundskole, i en kommunal international grundskole, eller modtager hjemmeundervisning efter reglerne i lov om friskoler og private grundskoler m.v. Det følger af § 33, stk. 3, at undervisningspligten efter det 7. klassetrin kan opfyldes ved deltagelse i heltidsundervisning i den kommunale ungdomsskole i henhold til lov om ungdomsskoler samt ved deltagelse i undervisnings-

forløb i henhold til § 9, stk. 4. Efter § 33, stk. 4, kan skolens leder efter anmodning fra forældrene og med inddragelse af den ungeindsats, som kommunalbestyrelsen har etableret efter kapitel 1 d i lov om kommunal indsats for unge under 25 år, når hensynet til eleven taler for det, tillade, at en elev efter afslutning af 7. klasse opfylder undervisningspligten ved at deltage i særligt tilrettelagte forløb eller helt eller delvis opfylder undervisningspligten i erhvervsmæssig uddannelse eller erhvervsmæssig beskæftigelse med henblik på at afklare elevens uddannelsesvalg. For elever, der er omfattet af stk. 2, træffes afgørelsen om opfyldelse af undervisningspligten efter denne bestemmelse af kommunalbestyrelsen. Det følger af § 33, stk. 5, at de særligt tilrettelagte forløb efter stk. 4 skal indeholde undervisning og ulønnet praktik med et uddannelsesperspektiv. Desuden kan forløbene kombineres med introduktion til ungdomsuddannelserne og brobygning til ungdomsuddannelse, jf. § 7 a, i op til 4 uger pr. år. Ved opfyldelse af undervisningspligten ved deltagelse i særligt tilrettelagte forløb skal eleven undervises i dansk og matematik i et omfang, så fagenes mål og kravene ved prøverne kan opfyldes. Skolens leder beslutter efter aftale med eleven og forældrene, jf. § 54, om eleven skal undervises i andre af folkeskolens fag end dansk og matematik. De særligt tilrettelagte forløb kan tilrettelægges i samarbejde med den kommunale ungdomsskole.

Det følger af § 33, stk. 6, at ved delvis opfyldelse af undervisningspligten ved erhvervsmæssig uddannelse gælder de betingelser om fagene, der er nævnt i stk. 5. Når undervisningspligten opfyldes helt ved erhvervsmæssig uddannelse, jf. stk. 4, kan tilladelsen betinges af, at eleven deltager i supplerende undervisning i den kommunale ungdomsskole. Efter § 33, stk. 7, fremgår det, at skolens leder beslutter ved delvis opfyldelse af undervisningspligten ved erhvervsmæssig beskæftigelse med inddragelse af eleven og forældrene, jf. § 54, og den ungeindsats, som kommunalbestyrelsen har etableret efter kapitel 1 d i lov om kommunal indsats for unge under 25 år, hvilken undervisning eleven skal deltage i. Når undervisningspligten opfyldes helt ved erhvervsmæssig beskæftigelse, jf. stk. 4, kan tilladelsen betinges af, at eleven deltager i supplerende undervisning i den kommunale ungdomsskole. Skolens leder kan efter anmodning fra forældrene tillade i medfør af § 33, stk. 8, at en elev på 7.-9. klassetrin delvis opfylder sin undervisningspligt ved at deltage i undervisning i fag inden for folkeskolens fagrække i den kommunale ungdomsskole. Endelig kan skolens leder efter anmodning fra forældrene tillade, at en elev i begrænset omfang opfylder sin undervisningspligt ved at deltage i undervisning i en kommunal eller statsligt støttet musikskole eller ved eliteidrætsudøvelse i en idrætsforening.

Efter den gældende folkeskolelovs § 34, stk. 1, indtræder undervisningspligten den 1. august i det kalenderår, hvor barnet fylder 6 år, og ophører den 31. juli ved afslutningen af undervisningen i 9. klassetrin.

Det følger af folkeskolelovens § 36, stk. 3, 1. pkt., at forældre har krav på, at deres barn optages i en folkeskole efter eget valg i bopælskommunen eller i en anden kommune, under forudsætning af, at det kan ske inden for de rammer, kommunalbestyrelsen i skolekommunen har fastsat i henhold til § 40, stk. 2. Det samme gælder, hvis forældrene ønsker, at barnet skifter skole under skoleforløbet, herunder til distriktsskolen.

Efter folkeskolelovens § 36, stk. 4, har en elev, der er optaget i en skole, ret til at fortsætte skolegangen i denne skole, herunder også i forbindelse med flytning under skoleforløbet.

Efter § 36, stk. 6, fastsætter børne- og undervisningsministeren regler om bopælskommunens betaling til skolekommunen, hvis forældrene benytter sig af valg af folkeskole i en anden kommune end bopælskommunen, jf. stk. 3 og 4. Reglerne finder anvendelse, hvis kommunerne ikke indgår anden aftale herom. Efter § 36, stk. 7, 2. pkt., fastsætter børne- og undervisningsministeren endvidere regler om bopælskommunens betaling til skolekommunen, hvis barnet optages i en skolefritidsordning ved den valgte skole, jf. stk. 3 og 4. Reglerne finder anvendelse, hvis kommunerne ikke indgår anden aftale herom.

Efter folkeskolelovens § 40, stk. 1, har kommunalbestyrelsen ansvaret for, at ethvert undervisningspligtigt barn i kommunen indskrives i folkeskolen eller får en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Efter folkeskolelovens § 42, stk. 1, 1. pkt., skal der oprettes en skolebestyrelse ved hver skole.

Det følger af den gældende folkeskolelovs § 46, stk. 1, at elever på skoler, som har 5. eller højere klassetrin, har ret til at danne et elevråd. Elevrådet udpeger repræsentanter for eleverne til udvalg m.v., som skolens leder har nedsat til at behandle spørgsmål af betydning for eleverne i almindelighed. Dette gælder dog ikke udvalg m.v., hvor elevernes deltagelse vil stride mod anden lovgivning. Efter stk. 2 har elever på skoler med afdelingsstruktur ret til at danne et afdelingselevråd.

I folkeskolelovens kapitel 7 er fastsat nærmere regler om styrelsen af regionens undervisningstilbud.

Det følger af den gældende folkeskolelovs § 49, stk. 1, at alle udgifter til folkeskolens undervisning m.v., herunder specialundervisning og specialpædagogisk bistand i henhold til § 20, stk. 3, sygeundervisning i henhold til § 23, stk. 2, og udgifter til befordring i henhold til § 26, stk. 3, påhviler kommunerne, for så vidt der ikke er lovhjælp for, at

udgifterne helt eller delvis påhviler staten eller andre. Det følger af stk. 2, at børne- og undervisningsministeren fastsætter regler om, hvilken kommune udgiften til folkeskolens undervisning m.v. endeligt påhviler.

Det fremgår af den gældende folkeskolelovs § 50, i hvilke situationer kommunalbestyrelsen kan kræve betaling for undervisning, herunder at kommunalbestyrelsen kan opkræve betaling af forældre til børn, der er optaget i en skolefritidsordning, jf. § 3, stk. 7. Kommunalbestyrelsen yder søskendetilskud til familier med mere end et barn i skolefritidsordninger, daginstitutioner m.v. og hel eller delvis fripladstilskud under hensyn til forældrenes økonomiske forhold, eller hvor sociale, pædagogiske eller behandlingsmæssige forhold gør sig gældende. Reglerne fastsat i medfør af dagtilbudsloven om kommunens tilskud til brug for dag-, fritids- og klubtilbud og forældrenes egenbetaling finder anvendelse ved ydelse af søskendetilskud og ved ydelse af helt eller delvist fripladstilskud.

I folkeskolelovens § 50, stk. 3 og 4, er fastsat regler om mulighed for at tilbageholde ydelser eller modregne restancer vedrørende betaling for skolefritidsordning.

Der er i folkeskolelovens § 50, stk. 5-9, fastsat regler om dækning af udgifter i forbindelse med ekskursioner, lejrskoler m.v.

I folkeskolelovens § 50 a er fastsat regler om ansøgning om helt eller delvist økonomisk fripladstilskud.

Der er i folkeskolelovens kapitel 9 fastsat nærmere regler om mulighed for at klage over afgørelser og beslutninger i henhold til folkeskoleloven.

Det følger af folkeskolelovens § 51, stk. 1, at skolebestyrelsens afgørelser efter § 44, stk. 2-6 og 9, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Efter stk. 2 kan beslutninger og afgørelser, som træffes af kommunalbestyrelsen vedrørende det kommunale skolevæsen, ikke indbringes for højere administrativ myndighed, jf. dog stk. 3-6. Børne- og undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at andre afgørelser kan indbringes for ministeren. Det følger af stk. 3, at afgørelser om henvisning eller afslag på henvisning til specialundervisning i henhold til § 21, stk. 1, samt afgørelse om at tilbagekalde en henvisning inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene, kan indbringes for Klagenævnet for Specialundervisning, jf. § 51 a. Det samme gælder for afgørelser om henvisning, afslag på henvisning eller tilbagekaldelse af henvisning til specialskoler og specialklasser, jf. § 20, stk. 2.

Efter folkeskolelovens § 51, stk. 4, kan afgørelser om det nærmere indhold af foranstaltningen på specialskoler eller

i specialklasser indbringes for Klagenævnet for Specialundervisning inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene. Dette gælder i medfør af folkeskolelovens § 51, stk. 5, tilsvarende for afgørelser vedrørende elever, hvis undervisning kun kan gennemføres med støtte i mindst 9 undervisningstimer ugentligt, jf. § 3, stk. 2, og § 16, stk. 4. Afgørelser om supplerende undervisning og anden faglig støtte, jf. § 5, stk. 5, til elever i børnehaveklassen og i 1.-3. klasse, der har mindre end 18 undervisningstimer ugentligt, kan indbringes for klagenævnet, hvis elevens undervisning kun kan gennemføres med denne støtte i den overvejende del af undervisningstiden.

Det følger af folkeskolelovens § 51, stk. 6, at afgørelser om søskendetilskud og fripladstilskud i henhold til § 50, stk. 2, og afgørelser om afvisning af ansøgninger efter § 50 a, stk. 1, 2. pkt., kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Efter § 51, stk. 7, kan beslutninger og afgørelser, som træffes af regionsrådet vedrørende regionens undervisningstilbud, ikke indbringes for en højere administrativ myndighed. Dog følger det af stk. 8, at afgørelser i henhold til § 21, stk. 3, kan indbringes for Klagenævnet for Specialundervisning inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene.

Det følger af § 51, stk. 9, at kommunalbestyrelsens afgørelser om henvisning eller afslag på henvisning til specialundervisning i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder, jf. § 20, stk. 5, og § 22, stk. 5, samt afgørelser om at tilbagekalde en henvisning inden 4 uger fra afgørelsens meddelelse af forældrene, jf. § 54, stk. 1, kan indbringes for Klagenævnet for Specialundervisning, jf. § 51 a. Det samme gælder kommunalbestyrelsens afgørelser om det nærmere indhold af foranstaltningen i dagbehandlingstilbud og på anbringelsessteder.

I den gældende folkeskolelovs § 51 a er fastsat regler om Klagenævnet for Specialundervisning, herunder at børne- og undervisningsministeren efter indstilling fra nævnet fastsætter nærmere regler om nævnets virksomhed. I lovens § 51 b og c er fastsat regler om klageprocedure og nævnets kompetence.

Det følger af § 51 d, at såfremt børne- og undervisningsministeren har bemyndiget en styrelse under Børne- og Undervisningsministeriet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt ministeren, kan ministeren fastsætte regler om fremgangsmåden ved og adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelsen, herunder om, at afgørelsen ikke kan indbringes for ministeren.

Det følger af den gældende folkeskolelovs § 52 a, at for undervisere, der er ansat på anbringelsessteder, og elever på

anbringelsessteder, jf. § 20, stk. 5, gælder bestemmelserne om magtanvendelse og andre indgreb i selvbestemmelsesretten i lov om voksenansvar for anbragte børn og unge.

Det fremgår af folkeskolelovens § 54, stk. 1, at forældrenes rettigheder efter § 3 b, § 9, stk. 3 og 4, og §§ 12-14, 19 d, 19 e, 19 f, 20, 22, 27, 33, 34, 36-38 og 51 og de i medfør af loven fastsatte regler tilkommer den eller de personer, som har forældremyndigheden over eleven. Elever, der ikke er undergivet forældrenes myndighed, træffer selv afgørelse efter § 12, § 14, stk. 6, § 19 d, § 19 e, § 19 f, § 20, stk. 1 og 2, § 22, stk. 4, og § 27, stk. 1. Efter bestemmelsens stk. 2 kan skolen anse den, der har eleven i pleje, for bemyndiget til at handle på forældremyndighedsindehaverens vegne, bortset fra spørgsmålene om skolegangens begyndelse og varighed.

Det fremgår af folkeskolelovens § 55 b, stk. 1, at testresultater, jf. § 13, stk. 3 og 4, for den enkelte elev, grupper af elever, hold, klasser, skoler, kommuner og regioner m.v., bortset fra opgørelser på landsplan, samt testopgaver, jf. § 13, stk. 3 og 4, er fortrolige. Efter bestemmelsens stk. 2, er ansatte m.fl., der virker ved skoler, jf. § 55 c, der modtager oplysninger om testresultater og testopgaver, med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

I folkeskolelovens kapitel 11 er fastsat nærmere regler om evaluering og kvalitetsudvikling af folkeskolen og dagtilbud, herunder om Rådet for Børns Læring.

Det foreslås i § 9, stk. 4, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige folkeskolelovens § 1, § 2, § 3, stk. 2 og 3, §§ 3 a-4, § 5, stk. 5 og 6, § 6, stk. 2, § 12, stk. 2 og 3, § 13, stk. 5, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1, 2 og 6-8, § 20 a, § 21, § 22, stk. 2 og 5, § 23, § 26, §§ 32-34, stk. 1, § 36, stk. 3, 4, 6 og 7, § 40, stk. 1, § 42, stk. 1, 1. pkt., § 46, kapitel 7-9, §§ 52 a, 54, 55 b og 56 samt kapitel 11.

Dette vil indebære, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige de regler i folkeskoleloven, som knytter sig til det nuværende formål med folkeskolen eller den nuværende ansvarsfordeling.

Det følger ligeledes, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne bestemme, at regler om støtte til elever i folkeskolen fraviges. Kommunalbestyrelsen vil således fortsat skulle tilbyde den nødvendige støtte i undervisningen, herunder ordblindetest, undervisning i dansk som andetsprog, modersmålsundervisning, supplerende undervisningen eller anden faglig støtte, specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand m.v.

Forslaget vil endvidere indebære, at kommunalbestyrelsen

ikke vil kunne fravige reglerne om folkeskolens afgangseksamen og 9.-klasseprøver, jf. dog forslaget § 9, stk. 2

Videre vil kommunalbestyrelsen ikke kunne fravige reglerne om elevers ret til sygeundervisning, herunder om sygeundervisning af elever i folkeskolen og frie grundskoler.

Kommunalbestyrelsen vil endvidere ikke kunne fravige folkeskolelovens § 32 om undervisningspligt og § 33 om, hvad undervisningspligten indebærer, og hvordan den kan opfyldes på anden vis end ved at følge undervisningen i folkeskolen.

Forslaget betyder endvidere, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne om, at undervisningspligten indtræder den 1. august i det kalenderår, hvor barnet fylder 6 år, og ophører den 31. juli ved afslutningen af undervisningen på 9. klassetrin, jf. folkeskolelovens § 34, stk. 1.

Forslaget vil samtidig indebære, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne om forældrenes ret til frit at søge en anden folkeskole, herunder en folkeskole i en anden kommune. Med forslaget vil forældre fortsat kunne søge om optagelse på en anden folkeskole end barnets distriktskole, herunder i løbet af barnets skolegang. Kommunerne vil fortsat skulle fastsætte retningslinjer for, hvilke børn der optages først, såfremt der er flere ansøgere til en skole, end der er ledige pladser. Det foreslås endvidere at fastholde elevernes ret til at fortsætte på den skole, de er optaget på, herunder hvis eleven flytter bopæl under skoleforløbet.

Såfremt kommunalbestyrelsen beslutter at fravige reglerne om, at der til hver skole hører et skoledistrikt, således at flere eller evt. alle kommunens skoler indgår i det samme skoledistrikt, vil forældre fortsat have ret til at søge en anden skole end den, som deres barn er blevet optaget på, og barnet vil skulle optages, såfremt der er plads på den ønskede skole. Forældrene vil ligeledes bevare retten til at søge en anden folkeskole i en anden kommune. Fraviges reglerne om skoledistrikter, vil kommunalbestyrelsen skulle tilrettelægge skoleindskrivningen, herunder hvilke kriterier for optagelse på en skole, der skal gælde, så det er tydeligt for forældrene, efter hvilke kriterier elever optages på folkeskolerne, herunder sikre mulighed for, at elever, der mistrives på deres skole, vil kunne skifte skole undervejs i skoleforløbet.

Videre vil kommunalbestyrelsen ikke kunne fravige reglerne om, at der skal være en skolebestyrelse, jf. herved lovforslagets § 9, stk. 2.

Forslaget indebærer videre, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige reglerne i kapitel 7 om styrelsen af regionens

undervisningstilbud og kapitel 8 om udgifterne til folkeskolen, da disse regler ikke vedrører kommunale beslutninger.

Endelig indebærer forslaget, at kommunalbestyrelsen ikke vil kunne fravige folkeskolelovens kapitel 9 om klage over afgørelser, herunder om Klagenævnet for Specialundervisning, samt reglerne i lovens kapitel 11 om evaluering og kvalitetsudvikling af folkeskolen og dagtilbud, herunder bestemmelserne om Rådet for Børns Læring.

Det foreslås i § 9, stk. 5, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen efter godkendelse af børne- og undervisningsministeren vil kunne foretage en vurdering af, hvorvidt eleverne har forudsætninger for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse, som træder i stedet for vurdering af uddannelsesparathed efter lov om kommunal indsats for unge under 25 år, og dermed kan beslutte, at § 2 g, stk. 1, § 2 g, stk. 2, bortset fra 4. pkt. om karakterkrav og § 2 g, stk. 3-6, fraviges i lov om kommunal indsats for unge under 25 år. Derudover kan kommunalbestyrelsen beslutte, at § 2 c, stk. 1, nr. 3, § 2 c, stk. 3, § 2 d, stk. 1, § 5, stk. 1 og 2, § 6 og §§ 10 a-10 d i lov om kommunal indsats for unge under 25 år kan fraviges for de folkeskoler i kommunen, som kommunalbestyrelsen udpeger. Kommunalbestyrelsen kan træffe forskellige beslutninger for forskellige folkeskoler i kommunen.

Bestemmelserne om vejledning af unge mod uddannelse og beskæftigelse fremgår af lovbekendtgørelse nr. 1301 af 4. september 2020 om kommunal indsats for unge under 25 år (ungeindsatsloven). De dele af loven, der retter sig mod folkeskolerne er elementer i uddannelsesplanen (§§ 2 c-2 d), uddannelsesparathedsvurderingen (kapitel 1 c), den sammenhængende plan for indsatser relateret til elevernes valg af ungdomsuddannelse (§ 5) og undervisningen i folkeskolens obligatoriske emne uddannelse og job (§ 6), samt reglerne om introduktionskurser i 8. klasse og brobygning i 9. og 10. klasse (§§ 10 a-10 d). Lovens bestemmelse om mål med vejledningen (§ 1) er en generel bestemmelse om vejledning for unge under 25 år, som retter sig mod bl.a. folkeskolen. Der henvises til pkt. 3.4.3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Derudover foreslås det i § 9, stk. 5, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, at § 2 c, stk. 1, nr. 3, § 2 c, stk. 3, § 2 d, stk. 1, § 5, stk. 1 og 2, og §§ 6 og 10 a-10 d i lov om kommunal indsats for unge under 25 år kan fraviges for de folkeskoler i kommunen, som kommunalbestyrelsen udpeger.

Forslaget om mulighed for at fravige § 2 c, stk. 1, nr. 3, er en konsekvens af den foreslåede mulighed for at fravige § 2 g, stk. 1, om uddannelsesparathedsvurdering.

Forslaget om mulighed for fravigelse af § 2 c, stk. 3, vil

indebære, at det ikke vil kunne fastsættes som et krav til forældremyndighedens indehaver eller eleven selv, at de har ansvaret for at udarbejde uddannelsesplanen. Ansvar for at udarbejde uddannelsesplanen vil efter forslaget således kunne ligge hos skolen (skolelederen) eller den kommunale ungeindsats eller hos parterne i samarbejde.

Forslaget om fravigelse af § 2 d, stk. 1, indebærer, at uddannelsesplanen ikke vil skulle udarbejdes med udgangspunkt i elevens elevplan. Forslaget er en konsekvens af forslaget om forslaget om ikke at udarbejde en elevplan.

Forslaget om fravigelse af § 5, stk. 1, vil betyde, at de to kommuner vil kunne fritages fra at udarbejde en sammenhængende plan for indsatser relateret til elevernes valg af ungdomsuddannelse.

Forslaget om fravigelse af § 5, stk. 2, er en konsekvens af forslaget om mulighed for fravigelse af § 2 g, stk. 1, om uddannelsesparathedsvurdering. Kommunalbestyrelsen fritages dermed ikke for forpligtelsen til at sørge for, at de elever, der har behov for det, modtager fyldestgørende vejledning.

Forslaget til mulighed for fritagelse fra § 6 er en følge af forslaget om, at de to kommuner skal kunne vælge at fravige folkeskolelovens regler om fag og fagfordeling. Kommunalbestyrelsen vil således kunne fravige krav om, at undervisningen skal indeholde det obligatoriske emne uddannelse og job.

Forslaget til mulighed for fritagelse fra §§ 10 a-10 d, vil betyde, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte at undlade at gennemføre introduktionskurser og brobygning efter disse bestemmelser. Kommunalbestyrelsen fritages dermed ikke for at vejlede om ungdomsuddannelserne, herunder heller ikke for at sikre, at eleverne klædes godt på og støttes i forhold til deres valg af ungdomsuddannelse. Ligeledes vil skolerne fortsat skulle samarbejde med ungdomsuddannelsesinstitutionerne i forbindelse med elevernes overgang fra grundskole til ungdomsuddannelse.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte at fravige reglerne om uddannelsesparathedsvurderingen og tilrettelæggelsen af vejledningen i folkeskolen, således at der kan ske fravigelse af reglerne om:

- at kommunalbestyrelsens eller skolens vurdering efter ungeindsatslovens § 2 g af, om eleven har de faglige, personlige og sociale forudsætninger, der er nødvendige for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse, skal påføres uddannelsesplanen, jf. ungeindsatslovens § 2 c, stk. 1, nr. 3,
- at forældremyndighedens indehaver eller eleven selv, hvis eleven ikke er undergivet forældremyndighed, har

- ansvaret for, at der udarbejdes en uddannelsesplan, jf. ungeindsatslovens § 2 c, stk. 3,
- at der skal udarbejdes uddannelsesplan efter § 2 c for elever i folkeskolen med udgangspunkt i elevens elevplan, jf. folkeskolelovens § 13 b, jf. ungeindsatslovens § 2 d, stk. 1,
 - gennemførelse af uddannelsesparathedsvurderingen i ungeindsatslovens § 2 g, stk. 1, § 2 g, stk. 2, bortset fra 4. pkt., om karakterkrav samt § 2 g, stk. 3-6,
 - at kommunalbestyrelsen til brug for vejledningen i 8. og 9. klasse skal udarbejde en sammenhængende plan for indsatser relateret til elevernes valg af ungdomsuddannelse, jf. ungeindsatslovens § 5, stk. 1 og 2,
 - at undervisningen i folkeskolens obligatoriske emneuddannelse og job skal tilrettelægges i samarbejde med kommunalbestyrelsen, jf. ungeindsatslovens § 6, og
 - om introduktionskurser og brobygning for elever i folkeskolen, jf. ungeindsatslovens §§ 10 a-10 d.

Eleverne vil fortsat skulle have vurderet, om de har forudsætninger for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse og i givet fald hvilke(n) kategori(er) af ungdomsuddannelse, uanset at bestemmelserne om vurdering af uddannelsesparathed foreslås at kunne fraviges. Oplysninger herom vil skulle fremgå af uddannelsesplanen af hensyn til elevens fortsatte forløb efter folkeskolen, og vil kunne erstattes oplysninger i henhold til ungeindsatslovens § 2 a, stk. 1, nr. 3. Herudover vil det være en betingelse, at eleverne fortsat lever op til karakterkravene for at blive vurderet fagligt egnede til de gymnasiale uddannelser, jf. ungeindsatslovens § 2 g, stk. 2, 4. pkt. og til erhvervsuddannelserne, jf. stk. 4 om regler i bekendtgørelse om uddannelsesparathedsvurdering og procedurer ved valg af ungdomsuddannelse.

I den foreslåede ordning vil det være op til kommunerne at beslutte, bortset fra opretholdelse af karakterkravene, om der skal gennemføres uddannelsesparathedsvurdering efter ungeindsatslovens § 2 g, stk. 1 eller om vurderingen af hvorvidt den unge har forudsætningerne for at påbegynde og gennemføre en given ungdomsuddannelse skal foretages på anden måde.

Det vil skulle sikres, at forberedelsen af eleverne til at træffe et kvalificeret uddannelsesvalg ikke tilrettelægges på en måde, der reducerer den enkelte elevs muligheder eller giver eleverne lettere adgang til en ungdomsuddannelse. Derfor vil en alternativ proces for vurdering af forudsætningerne for at påbegynde og gennemføre en ungdomsuddannelse skulle godkendes af børne- og undervisningsministeren. Hvis de to deltagende kommuner efter reglerne i denne lov vurderer elevernes uddannelsesparathed på anden måde end i ungeindsatsloven, træder vurderingen efter denne lov i stedet for vurderingen efter ungeindsatsloven i forbindelse med vurdering af, om adgangsforudsætningerne efter lov om de gymnasiale uddannelser er opfyldt.

Kommunerne vil med forslaget kunne fravige bestemmelserne om udarbejdelse af en sammenhængende plan for indsatser relateret til elevernes valg af uddannelse, jf. ungeindsatslovens § 5, stk. 1 og 2. Kommunerne vil dog fortsat skulle sørge for, at der for elever i 9. og 10. klasse, der har en øget risiko for ikke at påbegynde eller gennemføre en ungdomsuddannelse, etableres en særlig indsats, herunder foretages målgruppevurdering med henblik på forberedende grunduddannelse (FGU) og tildeling af kontaktperson efter ungeindsatslovens §§ 2 k og 2 l.

Det lægges til grund, at vejledning fortsat vil skulle varetages af den kommunale ungeindsats (KUI), og at der fortsat skal iværksættes en særlig vejledningsindsats over for den gruppe af elever, som efter de gældende regler ville blive vurderet ikke-uddannelsesparate. Hvis en kommune vælger at fravige reglerne om uddannelsesparathedsvurdering eller ændre processen for uddannelsesparathedsvurderingen, vil det være nødvendigt for kommunen på anden vis at sikre, at elever med behov for en ekstra skole- og vejledningsindsats fortsat tilgodeses.

Det lægges ligeledes til grund, at kommunernes vejledning fortsat sker i et samarbejde med skolerne og uddannelsesinstitutionerne samt med kommunernes beskæftigelses- og socialindsats og med inddragelse af organisationer og virksomheder.

Hvis kommunerne vælger at fravige bestemmelserne om den sammenhængende plan for indsatser relateret til elevernes valg af ungdomsuddannelser eller om introduktionskurser og brobygning m.v., vil kommunerne således skulle sikre, at alle elever får den nødvendige og tilstrækkelige vejledning på anden vis. Dette vil stille store krav til dels den vejledning, der tilrettelægges på skolerne og dels til samarbejdet mellem ungeindsatsen og skolerne med henblik på at sikre, at eleverne fortsat udfordres i deres valg af uddannelse, at eleverne forberedes på hvilke faglige krav og forudsætninger, der vil være på de pågældende uddannelser samt at alle elever får de nødvendige og tilstrækkelige skole- og vejledningsindsatser.

Den foreslåede ordning vil endvidere indebære, at kommunalbestyrelsen kan beslutte at træffe forskellige beslutninger for forskellige folkeskoler i kommunen, således at der afprøves flere forskellige løsningsmodeller på kommunens skoler. Kommunalbestyrelsen vil også kunne beslutte, at der alene kan ske fravigelse af reglerne i ungeindsatsloven på en enkelt folkeskole i kommunen.

Det foreslås i § 9, stk. 5, 3. pkt., at kommunalbestyrelsen kan træffe forskellige beslutninger for forskellige folkeskoler i kommunen. Forslaget indebærer, at kommunalbestyrelsen vil kunne beslutte, at ikke alle folkeskoler i kommunen vil skulle efterleve de samme regler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 9, stk. 6, at børne- og undervisningsministeren kan bestemme, at kommunen eller folkeskoler i kommunen udpeget af kommunalbestyrelsen efter stk. 1 kan fravige bestemte regler udstedt i medfør af folkeskolelovens § 6, stk. 2, § 9, stk. 9, § 10, stk. 1, § 11, stk. 3, § 11 a, stk. 6, § 13, stk. 3, § 13 b, stk. 6, § 19, stk. 5, § 19 c, stk. 5, § 19 e, stk. 6, § 19 j, stk. 7, § 22, stk. 12-13, § 39, stk. 3, § 40, stk. 4, § 40 a, stk. 5, § 43, stk. 3-4, § 46, stk. 1 og § 52, og regler udstedt i medfør af § 2 i, nr. 1, bortset fra de faglige kriterier, § 2 i, nr. 2, § 5, stk. 5, § 10 g, bortset fra bestemmelsens andet led om pligter for institutioner og kommunalbestyrelsen, der er nævnt i § 10 f, stk. 3, i lov om kommunal indsats for unge under 25 år.

Det foreslåede vil indebære, at børne- og undervisningsministeren vil skulle fastsætte regler på bekendtgørelsesniveau, hvoraf det vil skulle fremgå, hvilke regler for folkeskolen, der vil kunne fraviges helt eller delvist i de bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af folkeskoleloven. Dette vil omfatte bekendtgørelse om procedureregler ved en elevs fritagelse for kristendomskundskab i folkeskolen, aktuelt bekendtgørelse nr. 691 af 20. juni 2014, bekendtgørelse om formål, kompetencemål, færdigheds- og vidensområder og opmærksomhedspunkter for folkeskolens fag og emner (Fælles Mål), aktuelt bekendtgørelse nr. 1217 af 19. august 2020, bekendtgørelse om kvalitetsrapporter i folkeskolen, aktuelt bekendtgørelse nr. 204 af 13. marts 2020, bekendtgørelse om formål, kompetencemål, færdigheds- og vidensområder og opmærksomhedspunkter i børnehaveklassen (Fælles Mål), aktuelt bekendtgørelse nr. 186 af 5. marts 2018, bekendtgørelse om obligatoriske sprogrøver i grundskolen, aktuelt bekendtgørelse nr. 696 af 4. juli 2019, bekendtgørelse om obligatoriske test i folkeskolen, aktuelt bekendtgørelse nr. 742 af 14. juni 2017, bekendtgørelse om krav til digitale elevplaner i folkeskolen, aktuelt bekendtgørelse nr. 704 af 23. juni 2014, bekendtgørelse om folkeskolens pædagogiske læringscentre, aktuelt bekendtgørelse nr. 687 af 20. juni 2014, bekendtgørelse om obligatorisk selvvalgt opgave i folkeskolens 10. klasse, aktuelt bekendtgørelse nr. 439 af 13. april 2015, bekendtgørelse om overenskomst mellem en kommunalbestyrelse og en institution, der udbyder erhvervsuddannelse, om varetagelse af 10. klasseundervisning samt om 10.-klasseforløbene eud10 og kombineret 10. klasse med 1. del af erhvervsuddannelsernes grundforløb, aktuelt bekendtgørelse nr. 1251 af 27. november 2014, bekendtgørelse om elevers fravær fra undervisningen i folkeskolen, aktuelt nr. 1063 af 24. oktober 2019, bekendtgørelse om krav til indholdet af mål- og indholdsbeskrivelser for skolefritidsordninger, aktuelt bekendtgørelse nr. 699 af 23. juni 2014, bekendtgørelse om proceduren ved nedlæggelse af en folkeskole, aktuelt bekendtgørelse nr. 700 af 23. juni 2014, bekendtgørelse om valg af forældrerepræsentanter til skolebestyrelser i folkeskolen og om vederlag til forældre- og elevrepræsentanter i skolebestyrelser i folkeskolen,

aktuelt bekendtgørelse nr. 1074 af 14. september 2017, bekendtgørelse om obligatoriske test i folkeskolen, aktuelt bekendtgørelse nr. 742 af 14. juni 2017, bekendtgørelse om projektopgaven i 9. klasse, aktuelt bekendtgørelse nr. 918 af 3. september 2019, bekendtgørelse om tilsynet med folkeskolens elever i skoletiden, aktuelt bekendtgørelse nr. 703 af 23. juni 2004, bekendtgørelse om overenskomst mellem en kommunalbestyrelse og en institution for erhvervsrettet uddannelse, der udbyder erhvervsuddannelse, om varetagelse af undervisning i grundskolen i dele af undervisningstiden, aktuelt bekendtgørelse nr. 230 af 18. marts 2020, bekendtgørelse om folkeskolens prøver, aktuelt bekendtgørelse nr. 1128 af 14. november 2019, bekendtgørelse om måling af elevers trivsel i folkeskolen, aktuelt bekendtgørelse nr. 252 af 1. maj 2019, bekendtgørelse om fremme af god orden i folkeskolen, aktuelt bekendtgørelse nr. 697 af 23. juni 2014, bekendtgørelse om uddannelsesparathedsvurdering og procedurer ved valg af ungdomsuddannelse, aktuelt bekendtgørelse nr. 1016 af 4. oktober 2019, bekendtgørelse om valg af ungdomsuddannelse og erhverv, aktuelt bekendtgørelse nr. 1152 af 7. juli 2020 og bekendtgørelse om introduktionskurser og brobygning til ungdomsuddannelserne, aktuelt bekendtgørelse nr. 1015 af 4. oktober 2019.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Kapitel 6

Ikrafttrædelsesbestemmelse

Til § 10

Det foreslås i § 10, at loven træder i kraft den 15. maj 2021.

At loven træder i kraft på det foreslåede tidspunkt, indebærer blandt andet, at kommunen først fra dette tidspunkt vil kunne træffe beslutninger efter lovens kapitel 4 og 5, og at vedkommende minister først fra dette tidspunkt vil kunne udstede bekendtgørelser efter den foreslåede lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet.

I praksis vil den enkelte kommune selv beslutte, hvornår kommunens fravalg af regler træder i kraft, jf. nærmere § 6, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Kapitel 7

Tidsmæssig gyldighed

Til § 11

Det foreslås i § 11, at loven ophæves den 30. september 2024.

At loven ophæves på det foreslåede tidspunkt, indebærer blandt andet, at kommunen ikke efter ophævelsestidspunktet vil kunne træffe beslutninger efter lovens kapitel 4 og 5 og at de bekendtgørelser, som vedkommende minister måtte have udstedt efter den foreslåede lov om velfærdsaftaler for dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, ikke har retsvirkning efter ophævelsestidspunktet. Kommunen er således efter udløbet af forsøgsperioden forpligtet til på ny at indrette sin forvaltning i overensstemmelse med de regler, som gælder for landets øvrige kommuner.

Baggrunden for den foreslåede bestemmelse er, at den foreslåede frisættelse af de udvalgte kommuners og tilbuds varetagelse af dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, jf. lovforslagets § 1, gælder frem til den 30. september 2024. Det foreslås derfor, at loven ophæves ved udløbet af denne periode.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

For at undgå usikkerhed for borgeren om, hvilket tilbud kommunen stiller til rådighed efter den 30. september 2024, foreslås det i *stk. 2*, at foranstaltninger i forhold til borgeren, som kommunen har truffet beslutning om i medfør af lov om velfærdsaftaler på dagtilbudsområdet og folkeskoleområdet, og som ikke er udløbet på ophævelsestidspunktet, finder loven fortsat anvendelse, indtil kommunen har truffet anden bestemmelse i henhold til den lovgivning, som er gældende efter ophævelsestidspunktet.

Kommunen er efter udløbet af forsøgsperioden forpligtet til på ny at indrette sin forvaltning i overensstemmelse med de regler, som gælder for landets øvrige kommuner. Kommunen skal derfor så hurtigt som muligt træffe anden bestemmelse i henhold til den lovgivning, som er gældende efter ophævelsestidspunktet. Kommunen er følgelig efter anmodning fra en borger forpligtet til at give borgeren den ydelse, som borgeren er berettiget efter de regler, som gælder for landets øvrige kommuner.